

رومان

له میزیم
بگره

چاپی دووهم

ریواس ته حمهد

هه وئیر - ۲۰۱۱

رۆمان

رۆمان

رئواس ئەحمەد

ئە نائىزم بگره

رئواس ئەحمەد

۲۰۱۱

ناوی کتیب: له نامیزم بگره

نووسینی: ریواس نهحمه د

تابلوی بهرگ: خهلیل عهبدولقادر

نهخشه سازی بهرگ: محهمه د قادر

چاپی دووه م

چاپخانه ی روشنبیری / ههولتیر - ۲۰۱۱

له بهرئوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره ی سپاردنی (۲۴۶۲) سالی (۲۰۱۱) ی پیی دراوه

* مافی چاپکردنی باریزراوه بو وهزارمتی روشنبیری و لاوان و خاومنی کتیبه که

* نه م کتیبه و کتیبهکانی وهزارمتی روشنبیری و لاوان لهسه م نه م سایته بخوینهوه

[www. Kurdchap. Com](http://www.Kurdchap.Com)

له نامیزم بگره!

سنوور

زۆرن ئه و ژاننه ی خوښم ویستن، زۆرن ئه و ژاننه ی نامیزی دلیان بۆ کردمه وه. له گه لیاندا گریام و پیکه نیم، له گه لیاندا ریگای ناو بیابانمان به ره و سه رابی خه ون گرته به ر. ئه وانه ژاننیکی دانسقه بوون، هه ر جارهی یه کینک له وانه ئه فسانه ی خو یانیان بۆ ده گیرامه وه. منیش دانه به دانه ی ئه و ئه فسانانه م ده هۆنییه وه و ده مکردنه ملوانکه ی گه ردنم.

ئه وانه ژاننیکی چاونه ترس و سنوورشکین بوون. من له وان ناکه م، من به ستر او مه ته وه به سنوور و دابونه ریت و دایه گه وره م. دایه گه وره م زۆر ده مینکه کۆچیدوایی کردوه، که چی ئامۆژگارییه کانی به رده وام

له گويمدا دوزرنگينه وه. خو من ناليم هموو نهو شتانه ي نهو فيري كردم هه له ن به لام هه ندئ جار هه له و راستيه كانم لي تيكه ل ده بيت. يه كي له ژنه هاورپكانم وتي: «خوشكم نهوه ي دويني راست بوو، له وان هه نه مرؤ هه له بيت. پيوه ري راست و هه له پيوه ري كي نه گور نييه. تكات لي ده كم ژيان له خو ت قورس مه كه. ياساكان ي نه م گه ردوونه بي سنوورن. ئيمه ش به شيكين له گه ردوون، هه ر كاتي سنوورمان بؤ ژيان دانا نهو ژيانمان ده خه ينه ناو بازنه يه كه وه و له گه ردوون جيا ده بينه وه.» نهو راست ي ده كرد سه ره نجام مني سنووردار، نابه خته وه رم و نهواني بي سنووري تيكه ل به وزه ي گه ردوون، به خته وه رن. نهوان توانييان ته نيا بال به ره و هه تاو برؤن و ئاسمانيش ئاميزي بؤ كردنه وه و تيكه ل به گه رماي تيشكي خو ر بوون.

يه كي له و ژنانه پي و تم «خوشه ويستي و سنوور دوو فاكته ري دژ به يه كن، خوشه ويستي وه ك تيشكي خو ر وايه كه هه له ات هه موو كون و قوژبنكي جه سته ت ده گريته وه، ناتواني خو ت له و تيشكه ژيان به خشه بدزيت ه وه. گه ر ده ته وي ت ژيان ت به رده وام وه ك نه ستيره بدره وشيته وه، ده بيت سنووره كان بسريته وه. گه ر خو شت بيه ستيته وه به سنووره كانه وه نهو ا چاوه روان ي نهوه مه كه له م ژيانه دا نهو كه سه بدؤزيت ه وه كه ئاميزي ده بيت ه خو ر و ئارامگات. نه م قسه يه خستميه ناو گيژاويكه وه هه تا نووسيني نه م چه ند ديژه نه متوانيوه لي ده رچم. بيرم له وه ده كرده وه نهو شوينه كو ييه وا من تييدا هه ست به ئارامي ده كم. ده بينن من سه رگه رداني نهو جيگه يه م كه تا ئيستا نازانم كه وتوو ه ته چ ولا تيكي نه م جيها نه پانوبه ري نه وه. هه رچه نده من ده ميكه بريارم داوه باوه شي ژيان ته نيا ئارامگه ي من بيت. له هه ندئ ساتي ته واو ئارامدا هه ست به نيگه راني ده كم و به دواي ويستگايه كي تر دا ده گه ريم تا

هه موو خانه کانی جه سته م جه نجال بکات. هه ندی جاریش ده گه ییمه نه و رایه ی که نامانجی من له م ژیانه دا گه یشتن به نارامی ده روون نییه، به لکوو تاقیکردنه وه ی نه و ریگایانه یه وا نازانم به ره و کویم ده بات. هه ر بویه له و شویتانه ی نارامی تیدا ده دوزمه وه کۆچی بیهوده یی ده که م. ئیستا زانیتان بۆج من سه رگه ردانم.

به رده وام جانتاکه م به شانمه وه یه، که ده گه ییمه لووتکه، خیرا خل ده بمه وه بۆ دامینی چیاکه. چی بکه م وا فیزیان کردم نه لووتکه نارامگای من بیت و نه نامیزی. سه یر له وه دایه، من ده مه ویت ژیانی نه مجاره م له وینه ی نه بیت. من ده مه ویت نه مجاره زۆربه ی ریگاگان تاقی بکه مه وه. من ده مه وی نه و نه زمونانه ی له م ژیانه دا فیزیان ده بم له هه سستی خۆمدا بیانپاریزم بۆ ژیانی داها تووم. چونکه من ژنیکی سه ره رۆم و جیوه ئاسا هیچ شوینی به مالی خۆم نازانم. نه م ژیانه ی ئیستام رۆمانیکی نیوه چله؛ هه روه ک رۆمانی «ژن».

پیش چه ند سالی رۆمانی «ژن» مان خوینده وه، هه موو هه ستمان کرد. نه م رۆمانه ته واو نه بووه. به دوا ی نووسه ری رۆمانه که دا گه راین تا بزانی ته واو که ری هه یه یام نا. نه ویش له وه لامدا وتی: «ته واو که ری رۆمانه که لای ئیوه یه.» منیش له و کاته وه که زیاتر له هه وت ساله به دوا ی نه و که سانه دا ده گه ریم تا بزانی پاش نه م هه وت ساله چییان به سه ردا ها تووه. جگه له ده ریا هه موویانم دوزییه وه. خۆ ده زانی مردنی دایکیشی دیزه به ده رخۆنه کرا. من دلنیا م به هیوا که ی خۆم ده گه ییم، له و باوه ره دا بن ئیراده ی مرۆف هینده به هیزه ده توانی نه وه ی بیه وی به ده سستی به یتی، به و مه رجه ی کۆل نه دات. نه مرۆ له باخچه ی نه و قوتا بخانه یه ی له ته نیشت ماله که مانه وه یه مندالیکی

شەش سالانم بينى، هەولى دەدا بەسەر دارىكدا سەرکەوى، هەموو جارئ دەخلىسكايە خوارەو. منيش لە پەنجەرەى مالەكەمەو سەيرم دەکرد، لە بەرخۆمەو دەمگوت ئەو گەرە سالانىك لە ناو نىيە تا يارمەتییەكى بدات. دواچار بينم سەرکەوتە سەر دارەكە و لە خۆشيدا هەردوو دەستى بەرزكردەو. ئا لەو ساتەدا تىگەييشتم مانای كۆلنەدان و ملنەدان چيیە. ئامۆژگاريم بۆ ئیو ئەو یە: بۆ گەيشتن بە ئامانج، بەو كەسەى خۆشتان دەوى، بۆ ئۆقرەگرتن و گەييشتن بە لووتكە مل نەدن، ماندوو مەين، سنوورەكان بېرن، كۆتەكان بېچرېنن، بەسەر پرده پووخواوەكاندا باز بدن. بەردەوام نىگاتان لە پووناكى بيت. ئەو كات دەگەيشتە ئەو ئاواتەى كە هيز و تواناتان پى دەبەخشى. بۆ نمونە گەر لە دلەو كەسنىكتان خۆش ويست و رىگای گەييشتن بەو كەسە پر لە هەورازونشيو بوو، ئەو واز مەهينن و ترپەى دلان لەگەل هەنگاوەكانى بادا تىكەل بكەن و هەناسەتان بدن بە دەست لەنجەى دارەكانەو. كە گەييشتنە ئەو كەسە و خۆتان فرى دايە ئاميزيەو ئەو كات دەزانن ئەو رەنجەى داوتانە بەفیرۆ نەچوو و قسەكەى منيش راستە. لەو باوهرەدان گەيشتن بە لووتكەى شاخى هيمالايايش كارىكى مەحال نىيە، تەنيا مەهينن ترس، هەنگاوە گورجوگۆلەكانتان خا و بكاتەو. تەنانەت چەند جاريش خل بينە خوارەو، هەر دەتوانن سەرکەونە سەرەو لە باوهرەى ئامانجا خەو بتانباتەو.

بروا بكەن ئەم ئامۆژگاريیەم وەك ئامۆژگاريیەكەى دايەگەرەم نىيە. لەوانەى بروام پى نەكەن. گلهبيتان لى ناكەم. چونكە پيشتر نەك تەنيا بينەزموون بووم، من كەسنىكى هەولنەدەربووم. هەردەم بەرامبەر ويستەكانى خۆم دەستەپاچە دەبووم. هەر كاتى شتىكم خواستوو. ئەو خستوو مەتە بەر تيشكى لىكدانەو. گەر تۆزقالتى زيانى ميروولەيەكى

تیدا بووبیت، ئەوا وازم لهو ویسته ویستراوهی خۆم هیناوه. من هەرگیز نەمتوانی له مەنتقی ژیان بگەم. من نەمتوانی له (ینگ و یانگ) هەکه تیبگەم. رەش و سپی، شەو و رۆژ، سوود و زیان... ئیتر چی بگەم، هەر ئەوەندە له ژیان گەیشتبووم. نەمدەویست زیانم بۆ حەزی یەکیکی تر هەبیت، بۆیە زۆر زوو خۆم دەدا بەدەستهوه. ئیوه هەرگیز وەک من مەکن. گەر وا بگەن بەردەوام ژان دەتانگری و چاوهروانی مندالیک دەکن که هەرگیز له دایک نابیت. ئەوانەى مندالیان نەبووه نازانن ژانی مندالبون چ ئازاریکی وەسفنەکراوه. تکایە وەک من مەکن. من تازە دەمەوی پەند له هەلهکانی ژیانم وەربگرم و سەرلهنوئ دەست پئ بگەمەوه. بەلام هیشتا خالی دەست پئ کردنم دیاری نەکردوه. ئیوهیش با وەک (هەتاو) هەکهی رۆمانی «ژن» تان لی نەبیت. کهسمان شایانی ئەوه نییه به دەم ئازارهوه خەو بیباتهوه و شەوانیش خەو به رۆژیکی نادیارهوه ببینیت.

کهسهکانی رۆمانی «ژن» تان له بیره؟ «هەتاو، شیرین، هانس، دەریا، ریزان و شارای جوانه مەرگ.» هەموویانم دۆزییهوه، تەنیا دەریا نەبیت. کهسایهتییهکهی دەریا منی راپچلهکاند. دەتوانم بلیم لهو کاتهوهی من دەریام ناسی ژیانم بهرهو گۆران دەروات. نیشانهی پرسیار له بهردهم هەموو رستهیهکدا دادهنیم، هەر ئەو نیشانه بهردەوام له بهردهم خۆمدا قیت دەبیتهوه. هەر ئەمەیش وای کرد له ژیان رابمیتم و به چاویکی ترهوه تەماشای هەموو وشهیهکی بیستراو و وینهیهکی بینراو بگەم. بۆ تەواوکردنی ئەم گەشته دەبیت دەریا بدۆزمهوه، به لکوو تین و تیشکم پئ ببهخشی و فیزی هەولدانم بکات، فیزی کۆلته دانم بکات بۆ گەیبشتن به ئامیزی لووتکهی ئارامی. من دەریام زۆر خۆش ویست. وەک مندالیکي فریتراوی خۆم دلّم بۆی ژان دەکات. من دەریام زۆر

خوش ويست، وهك پارچه يهك له خۆم. ئىستايىش ههر ده يىت ده رىا
بدۆزمه وه و له نه يتى كارى گه رىيه كه ي نه وه له سه ر خۆم بگه م.

ده رىا نه وه ده رىا يه يه وا خۆم ده ده م به ده م شه پۆله كانيه وه. ده رىا نه وه
ده رىا يه يه كه ده تى وانم له نى گايدا خوشه ويستى بدۆزمه وه و ئىلها مى
گه شىم پى ببه خشى. ده رىا ده مگرى يتى و پى مده كه نى تى. ده رىا بۆ من
ئاوازي كه و تا مردن و بى مان دو و بوون سه ماى له گه ل ده كه م. ده رىا
بۆ من گۆرانيه يه كى كۆتايى نه ها تو وه. بۆيه داوا له هه مووتان ده كه م
يارمه تى م بدن ماناى نه وه سى مپۆله بدۆزمه وه.

- 1 -

هه تاو ماوهی مانگیکه له کۆمادایه، که سیش نازانی هۆشی دیته وه سهرخۆی یان نا. هانسی کوری که ئیستا ته مه نی ههوت سالانه له گه ل هاورپییه کی نزیکي دایکیدا، پۆژانه سهردانی هه تاو ده که ن. هانس مندالیکه، سهرنج و هۆشی هه موو که سی به لای خۆیدا راده کیشی. له هه لسووکه وتیدا له مندال ناچی و شیوه یشی فریشته یییه. چه ند له چاوانی رابمینی نازانی ره نگه که ی چۆنه، تیکه له یه ک له رهنگی سه وزی به هارانه ی چاوانی دایکی و شینی ئاسمانی چاوانی باوکی. رهنگی پیستی ئه سمهریکی کاله و قژه که ی قاوه یییه کی ههنگوینییه. ده لئین دایکی که سکی به مه وه پربووه له ههنگوین زیاتر هیچی نه خواردوو، بۆیه قژی ههنگوینی ده رچوو. لووته قنجه که ی هه ر له لووتی نهنگی ده کات. لئوه کانیشی ئه ستوووه و هه ر ته واو له لئوه نوقلیه که ی دایکی ده کات. هانس ناتوانی له خۆی ببووری، چونکه گه ر هه لاتنه که ی ئه م نه بووايه. هه رگیز دایکی نه ده که وته ئه م باره ی ئیستاوه، نه ورۆز دلخۆشی ده داته وه و ده لئین «ئه وه ی رووی دا خه تای تۆ نه بوو به لکو ته نیا ریکه وت بو». هه موو پۆژی پاش ته واو بوونی کاره که ی نه ورۆز که هاورپی نزیکي دایکیه تی دینه لای هه تاو و هه ر یه که یان ده ست ده خه نه ده ستیکی و به نۆره قسه ی له گه ل ده که ن. نه ورۆز هه موو پۆژی چه ند لاپه ره یه ک له یاده وه رییه کانی خۆی بۆ ده خوینیته وه به وه هیوايه ی یارمه تیی بدات و هۆشی بیته وه سهرخۆی. له وانه بوو گه ر هه تاو هۆشی لای خۆی بووايه هه رگیز رازی نه ده بوو ئه وان یاده وه رییه کانی بخویننه وه.

هه ردووکیان زۆر چه زیان له خویندنه وه ی نه یینییه کانی ژبانی هه تاو بوو. ئه مه یش هه لئیکي باش بوو بۆ هه ردووکیان تا بیقۆزنه وه و به بیانوی ئه وه ی خویندنه وه ی ئه م یاده وه رییه هه تاو به ژبانییه وه

دهبه ستيته وه. هه موو رۆژي کاتيکي ديار يکراو داده نرا بۆ خويندنه وه. ئه و کاته هانس له سهر راني نه ورۆز داده نيشي و ئه و يش به دهنگه گره که ي هه موو ئيواره يه ک به هيمني ياده وه ريبه کاني ده خوينتته وه. ددان به هه موو وشه يه کدا ده نيته. له گه ل هه موو رسته يه کدا ئاوازيک دروست ده بيته که له ئاوازي سيمفونيا کاني «باخ» وه نزیکه. له وانه يه ئه م ساته خۆشترين ساتي هه ردوو کيان بيته. هانس له ته مه ني شه ش سالانه وه داواي له دايکي ده کرد فيري زماني کورديي بکات، ئه و يش ده يگوت که فيري خويندنه وه ي سوئدي بوويت ئه وسا فيري کورديت ده که م. هانس يش زۆر مه به ستي بوو فيري خويندنه وه ي کوردي بيته. به و نيازهي بتواني به دزييه وه ياده وه ريبه کاني دايکي بخوينتته وه. ئه و نه نيينانه ي که ده يه وي له باره ي باوکيه وه بيزاني، مه گه ر له دووتويي بيره وه ريبه کانيدا بيته. ئه و ده يزاني دايکي که سيکي داخراوه، خه مگينه، باريکي قورسي به سهر شاننه وه يه. باسي کورديستاني بۆ ده کات، باسي دايه گه وره و براكاني خۆبي بۆ ده کات. ئه ي چۆن و که ي په يوه ندي به که سوکاريه وه ده کات، باسي ناکات. دايکي تا بليني که سيکي ميهره بانه، هه موو جه سته ي خۆشه ويستيه. به رده وام چه زي له وه يه سه ري بخاته سه ر سنگي دايکي و خه و بيياته وه. هه ندي جاريش دايکي پني ده لیت: «بيرت نه چيته چه ند ساليکي تر گه وره ده بيت و چه زت له باوه شي من نابيته به لکوو ده چيته باوه شي ئه و کچه وه وا چه زت ده چيته سه ري». هانس سوور هه لده گه ر ئ و له دايکي تووره ده بيت. ئه و جا دايکي ده لیت «هانس! ده بيت به لئيم پي بده ي که که وتيته داوي خۆشه ويستيه هه ر کچيکه وه ئاگادارم بکه يته وه، من ده مه ويته ئه و ريگايه ت بۆ گولرپژ بکه م. من ده مه ويته ئه و گۆرانيه ت بۆ بلیم که ته واوم نه کرد.»

چاوه رواني ئه و رۆژه ي ده کرد که دايکي نه نيينيه کاني ژياني بۆ ئاشکرا

بکات. بویه بهردهوام به دواى سهره دوزوويه کدا دهگهرا تا بيگه يينيتته بهر دهرگای نهفسانهى ژيانى دايكى. هه موو شهوى ئهوى دهخه واند، دوو مومی له هوله کهدا داده گيرساند و پيکى شهرابى داده نا و دهستی دهکرد به نووسين. پاشان دهفتهرى بيره وهرييه کانيى دهشارده وه. شوينى ئه م دهفتهره لای هانس مه ته ليکى هه لنه هينراو بوو. له گه ل ئه وهى نه يده توانى بيخو يينيتته وه. به لام که دايكى له مال نه بووايه کون به کونى مال ه که دهگهرا تا بيدوزيته وه. زور شهو هانس به دزييه وه له ژووره کهى دههاته دهره وه و دهيوست بزاني کاتى خه وتنى ئه م، دايكى چ دهکات. هه موو شهويک دايكى ههر ئه و کارهى دهکرده وه. له ژووره کهى خوى دهفتهره کهى دههينايه دهره وه و دوو مؤمه کهى داده گيرساند و پيکه شهرا به کهى له مووبه قه که دههينا و له بهر تيشکى مؤمه کهدا دهفتهره کهى دهکرده سه کوى خه مه کاني. زور جار له گه ل وشه کاندا پيده کهنى يان دهگريا. پاشان دهفتهره کهى داده خسته وه و په رداخه شهرا به کهى دهبرده وه بؤ مووبه قه که و مؤمه کهى دهکوژانده وه. ددانى دهشؤرد و دهچووه ژوورى نووستنه کهى و سيديى مؤسيقايه کى هيمنى دهخسته سهر. ئه و به شهوان ههر گوئى له مؤسيقا دهگرت و به رؤژيش گوئى له گؤرانى کوردى دهگرت. به تاييه ت زور حه زى له دهنگى به هجه ت يه حيا بوو. ئه وهندهى گوئى لى گرتبوو ههر دوو کيان فيرى وشهى گؤرانىيه کاني بوو بوون. هه تاو که دهبينى هانس وشهى گؤرانىيه کان دهليتته وه، باوه شى پييدا دهکرد و به رزى دهکرده وه و ههر دوو کيان له هوله که سه مايان دهکرد. هانس ئه م ساتاناي زور پى خوشبوو، بویه بهردهوام هه ولى دها وشهى ئه و گؤرانىيانه له بهر بکات وا دايكى حه زى لىيان بوو. هه رچه نده له وشه کاني نه دهگه ييشت و ئاوازه که يشى پتى سه يربوو. له وه يش نه دهگه ييشت دايكى چ خوشييه ک له و ئاوازه سه يرانه وه رده گرى. بؤ ئه و، ئاوازي گؤرانىيه کان هه موو

وهك يهك وابوون، وشهكانيشى گران بوون. تهنيا ئه وهندهى دهزاني ئه و گۆراننياننه باسى عهشق و خهم دهكهن. بۆيه هر له سهرهتاوه عهشق و خهم دوو وشهى پهيوهنداربوون به يهكهوه. ئه وشهوانهى دايكى كارهكهى جارى جاراني نه ده كرد، دهچووه بالكوڤنى ماله كه وه و جگهرهى ده دا به دم جگهره وه، تا ماوه يهكى زور نه ده هاته ژووره وه. هانس له وشهوانه دا ئيجگار نيگه راني دايكى ده بوو. ئه و گويى نه ده دا به سه رمای ئه و شاره. به تانيه يهكى له خويه وه ده ئالاند و پاكه ته كهى له گه ل خويدا ده برده ده ره وه. هانس هه موو فرت و فيليكى ده كرد تا دايكى زوو بيته ژووره وه و له بهر ئه و سه رمایه نه مينيته وه، كه چى كه لكى نه بوو. ئه و ده ترسا دايكى نه خوڤ بكه ويته، ئه و كات ئه و چى بكات.

له نه ورۆز زياتر كه سيك نيه له و شاره دا برواى پى بيت. دايكى هينده له گه ل خه لكدا تيكه ل نه ده بوو، هاتوچوى كه سى نه ده كرد. تهنيا كه سيك كه ده هاته ماله وه ئه و بوو. له ده ره وهى ماله وه هه ندئ ناسياو و هاوړينى خويى ده بينى. هانس له وه يش نه ده گه ييشته بۆ دايكى به رده وام به وردى سه رنجى داخستنى ده رگا و په نجه ره كان ده دا. كه ده بيرد بۆ قوتابخانه تا نه يداييته ده ست مامۆستاكان به جينى نه ده هيشته. ئه و هيچ شه ويك كارى نه ده كرد، له گه ل ئه وهى له كارى شه ودا پاره يه كى زورى وه رده گرت. ئه و وايد هزاني دايكى كارى شه و ناكات له بهرته وهى زور حه زى له رۆتينه كانى خويه تى. سال و نيويكه دايكى وهك پزيشك كار ده كات. وهك پزيشكيكى زور زيره ك باسى ده كرا. ئه ويش شانازى به مه وه ده كرد، به تايبه تى كه منداله كانى هاوړينى باسى زيره كييه كهى دايكى ده كهن. دياره ئه وانيش له دايك و باوكى خويانه وه گوينيان لى بووه. ئه وان له شارى كدا ده ژييتن، هينده گه وره نيه. ده كه ويته باكوورپى سوئده وه، دانيشتووانى ئه و ناوچه يه يه كتر ده ناسن. «نه ورۆز» يش

هەر وهک دایکی پزیشکه. بهلام کهس باسی زیرهکیی ئه و ناکات. له و شارهدا ته نیا چهند سه رره شیک ده ژیتتن. ته نیا ئه مان و نه ورۆز کوردن. له وانهیشه بۆیه هینده په یوه ندییه که یان وا به هیز بی. هانس نه یه زانی گهرمی ئه م په یوه ندییه له کوپوه سه رچاوه هه لده گری. ده یزانی هه ردووکیان دایکییان خۆش ده ویت و هه ردووکیان به دوا ی نهینیه کانی دایکیدا ده گه رین. نه ورۆز سه ردانی ده کردن. زۆر جار پیکه وه له مووبه قه دا نانیا ن ده خوارد و پاشان شه رابه که یانیا ن ده برده هۆله که و له وئ ماوه یه کی زۆر ده مانه وه. ده مه وئ یواران نه ورۆز ده چوو وه و ماله وه. هانس به دزییه وه له کونی ده رگا که یه وه ته ماشای ده کردن. تا بزانی داخوا نه ورۆز و دایکی ده م ده خه نه ناو ده می یه کترییه وه یام نا. ئه و ده یزانی ماچی ناو ده م نیشانه ی خۆشه ویستییه. که چی که ده رۆیشت ئه ملاوئه ولای یه کترییان ماچ ده کرد و ته واو. ئه م جۆره ماچانه ییش ته نیا نیشانه ی هاو رپیه تین. هانس له گه ل ئه وه ی مندال بوو به لام زۆر ورد و وریا بوو. ته نیا به گوینگرتن زۆر شت له سه ر ژیا ن فیژ بوو بوو. مندالی ئه م سه رده مه و هی ئه م ولاتانه له هه وایشه وه شت فیژ ده بن. ته نیا شتیک وا هانس ناتوانی بیزانی نهینی دایکی و ئه و باوکه ی بوو که هیچی له سه ر نازانی. دایکی هه ر ئه وه نده ده لیت که ئه وان زۆر یه کترییان خۆش ویستوه. دایکی به لینی پنی دابوو کاتی گه وره تر بییت ته واوی چیرۆکه که ی بۆ باس ده کات. هانس هه سته ده کرد ئه و ناتوانی چاوه روانی ئه وه بکات تا گه وره ده بییت ئه وسا گوینی له ته واوی چیرۆکه که بیت. بۆیه هه ر له ته مه نی پینچ سالانه وه به دوا ی ئه و نهینیه دا ده گه را. که نه ورۆزیش هاته ناو ژیا نیانه وه. هه ردووکیان مه راقی ئه وه یان بوو شتی له ژیا نه رابردوو که ی هه تاو بزانی. هه ردووکیان هه تاویان تا سه ر ئیسقان خۆش ده ویست و هه موو شتیکیان ده کرد بۆ به خته وه ری هه تاو. ده یانویست ئه و نهینیه بدۆز نه وه

وا خه م و ژانی بۆی هیتاوه.

چ ریکه وتیکی سه یربوو، ئەم بیره وه رییانه هه موو ئەو نهیتیا نهی بۆ هانس و نه ورۆز ئاشکرا کرد. ئەو نهیتیا نهی ماوه یه کی زۆره به دوایدا سه رگه ردانن. هه ر ئەو نهیتیا نه بوو خو شه ویستییه که ی هه ردوو کیانی قوولتر کرده وه و هه ردوو کیان پیکه وه بریاران دا هه رگیز هه تاو جی نه هیلن و هه ر چیه کیان له ده ست دیت بیکه ن بۆ وه هۆشهیتا نه وه ی هه تاو. نه ورۆز بریاری دا تاسه ر له پینا و گه ییشتن به هه تاو دا کۆل نه دات. جاریک خو ی له به ر بارو دۆخی سیاسی هه تاوی جی هیشتبوو و دوو هم جاریش هه تاو ئەمی جی هیشت، به لام ئەمجاره به نیازه به جی نه هیلن و کۆل نه دا. خو شه ویستی هه تاو له ده روونی نه ورۆز دا ته مه نی چه ندان ساله. ته مه نیکی دوو درێژه ئەم خو شه یستییه له دلی ئەمدا رۆژ له دوا ی رۆژ قوولتر ده بوو یه وه. له گه ل ئەو هه موو گۆران کاریا نه ی له ژیا نی هه ردوو کیاندا بوویان دا که چی خو شه ویستی هه تاو به رده وام وه ک داریک رۆژ له دوا ی رۆژ گه وره تر ده بوو. له ناو هه موو بوونه وه ره کاندا ته نیا داره به رده وام گه وره ده بیئت، بۆیه نه ورۆز هه رده م ده یگوت ئەو داره ی له دلی مندا رووا وه تامردن هه ر گه وره ده بیئت. چه زی ده کرد ئەفسانه ی خو شه ویستییه هه می شه یییه که ی خو ی بۆ هانس بگیریته وه. دوا یی په شیمان ده بوو یه وه، له به ره وه ی ئەو هیشتا مندا له و ناتوانی له و باره قورسانه ی ژیا ن بگات. نایه وی باری له وه زیاتر گران بگات. ئەو رۆژه ی باش له بیره که گه یشته سوید، هانس ئەو کاته ته مه نی ته نیا چوار سال و نیویک ده بوو. چون بۆ ستۆکھۆلم به دوایدا و شه و له هوتیلێکدا مانه وه، هه ر یه که له ژوورینکدا بوون. وایده زانی هه ر که هه تاو ببینی خو ی فری داده ته ئامیزی و توندتوند به خو یه وه ده یگوشن، لیوه نو قلییه که ی وه ک شانه ی هه نگوین ده مژیت. کاتی له فرۆکه که دا دانیشتبوو، بیر ی له وه ده کرده وه که نیگای که وته

سهر هه تاو چی دهکات. به هه موو هیزمه وه به ره و پرووی راده که م و له نامیزی ده گرم و بهری ناده م تا هه ناسه م تیکه ل به هه ناسه ی ده بیټ و ترپه ی دلم له گه ل ترپه ی دلیدا جووت ده بیټ. بهری ناده م تا تاسه م ده شکی. هیچی وا نه بوو، هه تاو ئه و هه تاوه نه بوو که ئه م دوا جار بینیبووی، ده موو چاوه که ی ههروهک جارن فریشته یی بوو. به لام جوانیبه که ی جارانی نه ما بوو. رهنگه سه وزه که ی چاوه کانی وهک سه وزایه تیبه که ی گه لای داریکی تینوو بوو. ئالی گونای وهک به فر تو ابوویه وه، لیوه کانی به دوا ی رهنگی په مه پیدا ده گه ران. له دووره وه چاوه پروانی ده کرد و دهستی کوریکی گهش و جوانی گرتبوو، وا هه ستت ده کرد ئه و دهسته سه رچاوه ی ژیانی ئه وه. بهردانی ئه و دهسته مانای کوچی هه ناسه کانه. هه تاو لیی نزیک بوویه وه دهستی برد ته وقه ی له گه ل بکات، ئه م گوپی نه دایه و له نامیزی گرت. ئه و نامیزه یه ی سالانیکه خه وی پیوه ده بینئ. کاتی شه وان سه ری ده خسته سه ر سه رینه که ی جیهانیکی خه یالیی بو خوی دروست ده کرد، هه ر ئه و جیهانه بوو، هیزی ده دایه دله که ی نه ورؤز. له خه یالی خویدا له نامیزی هه تاودا خه و ده بیرده وه، که به یانی خه به ری ده بیته وه، ته ماشایه کی ده موچاوه پر پرووناکیه که ی هه تاوی ده کا و رۆژیکی تیشکاوی ده ست پی ده کاته وه. فرمیسه که کانی هه ردووکیان هاتنه خواره وه، خوره ی فرمیسه که کانیان به ده ست خویمان نه بوو. هه ردووکیان بو خه می خویمان ده گریان، خه مه کانیان دوو رهنگی جیاوازیان هه بوو، که چی ناوه رۆکه که یان وهک یهک بوو. ههروهک چۆن گوله دالیا رهنگی جیاوازی هه یه. هه ر یه که له و رهنگانه جوانیبه کی تایبه تی ده دا به و گوله، رهنگه کان هه رچیبه ک بن جوانیبه کان هه ر یهک ناوه رۆکیان هه یه، گوله کهش هه ر گولی دالیا به. خه مه کانی ئه مانیش خه می له ده ستدانی خو شه ویستیبه و خه می ژانیکی به رده وامه، خه می ئاوازیکه جگه له وشه ی فرمیسه ک، وشه یه کی تر

هه لئا بژيړی بؤ هؤنراوهی گؤرانیه نه درکاوه که.

دهستی کوږه کهی بهرنه داو هه رسیکیان سواری ته کسی بوون، به رهو هوتیله که چوون که نزیکهی سه عاتیک دوور بوو له فرؤکه خانه که وه. نه ورؤز له پیشه وه دانیشتن و هه تاو و هانس له دواوه دانیشتن. به دريژایی ریگا که ته نیا هانس هندی جار پرسیاری له دایکی ده کرد و ئه ویش به چپه وه لامي ده داپه وه. ئه وه یه که مین جار بوو هانس بیته شاری ستؤ که هؤلم. ئه م شماره له چاو ئه و شماره ی که ئه وی تیدا له دایکبو وه، گه وره و جیاوازه. نه ورؤز زوو زوو لای له هه تاو ده کرده وه ده یویست قسه یه ک بکات و هه ر زوو په شیمان ده بوویه وه. نه یده زانی له کوئیوه ده ست پیبکات. بیری له وه ده کرده وه چؤن ئه وه هه موو قسه یه ی له ماوه ی ئه م هه موو ساله دا له دلیدا هه لیگرتوون هه لیانریژيته به رده م هه تاو. دووری بؤ ئه م تۆزقالی له خؤشه ویستی هه تاوی که م نه کرده وه و به رده وام گوئ له ترپه ی دلی بوو، وا ئیستاش ته نیا یه ک مه تر لینه وه دووره که چی ناگاته دلی. نیگای چاوه کانی له ئاسمان دوور تر بوون. بؤیه بریاری دا هه ر به بی دهنگی بمینيته وه. گه یشتنه هوتیله که، دابه زین و هه تاو پاره که ی دا. نه ورؤز ته نیا جانتایه کی بچووی پی بوو، ئه وانیش جانتایه کی شانیان پی بوو که هه ر جلی خه ویان تیدا بوو. هه تاو تۆزیک راوه ستا و سه یریکی ده وره بری کرد. تا بزانی هیهچ یاده وه ریبه کی له م ناوچه یه دا هه یه یام نا. له ناکاودا پیش چاوی ره ش بوو، هینده ی نه مابوو بکه ویت، نه ورؤز چووه ژیربالی و هانس دهستی کرده گریان. هه تاو که لای به ره و شه قامه که ی به رده م هوتیله که کرده وه سه یاره یه کی بینی هه ر له سه یاره که ی هانسی ده کرد. له دلی خؤیدا وتی بلنی هه تا ئیستا هه ر سه یاره که ی جارانی هه بی. ترافیکلایته که بوو به سوور، سه یاره کان وه ستان، هه تاو ئه مجاره رووی وه رگیرا و له

سه یاره که ورد بوویه وه. بینیی ئەوه سه یاره که ی هانسە و ئەوه یش هانسە لئی ده خورپیت و سه ریشی سپی بووه و له تەنیشتییه وه سارای ژنی دانیشتوووه و له پشتته وه یش ههردوو منداله که ی. خیرا دهستی هانسی گرت و به خیراییه کی سهیره وه، په لکیشی ژووره وه ی کرد. نه هانس و نه نه ورۆز له و گۆرانکارییه له پره ی ههتاو تینه گه یشتن. که گه یشتنه بهردهم پرسگه ی هوتیله که ههتاو وا شپرزە ببوو، وشه یه ک چیه له ده می نه ده هاته دهره وه. ماوه یه کی ویست تا هاته وه سه رخۆی. کلیلی ژووره کانی وه رگرت و ههردووکیان له نهۆمی شهش له تەنیشت یه که وه ژووریان وه رگرت.

نه ورۆز چاوه پروانی ئەمه ی نه ده کرد، ههتاو ده زانی ئەم چهندی خۆش ده ویت. چوو ه ژووره که ی خۆی و له سه ر جینگه که دا پال که وت و خهوی لئ که وت. پاش دوو سه عات خه به ری بوویه وه. ههتاو و هانس له دەرگیان دا و، ئەمیش دەرگا که ی بۆ کردنه وه. ههتاو وتی «گەر زۆر ماندوو نیت با بچین نانیک بخۆین، ئیمه برسیمانە، چیه خه وت لئ که وتبوو؟» هه رسیکیان پیکه وه چوونه خواره وه، له چیشخانه که ی هوتیله که دا نانیان خوارد. ههتاو ده یویست زیاتر دانیشن تا ئاسمانی شار تاریک ببیت و ئەوجا گه شتیک به نه ورۆز و هانس بکات. ئەو ده یویست به په له ئەم شاره به جی بهیئی، یاده وه ریگه لیکی تال و شیرینی تیندا هه یه. بۆیه هه سه ته کانی تیکه ل ده بوون، گیانی ده شله ژا. ئەوه زیاتر له چوار ساله سه ری نه کردبوو به م شاره دا. ئەم هاتنه، دهروونیی هه ژاند، گەر هاتنه که ی نه ورۆزیش نه بووایه هه رگیز نه یده ویست بۆ ساتیکیش چیه بیه ئەم شاره. زۆر جار ده یویست خۆشه ویستی هانس له یاد بکات و وه ک خونچه یه کی تازه پیشکوتوو له چله که ی بیکاته وه. ده یگوت گەر هانس منی به و راده یه خۆش بویستایه، هه ر

دهیدوؤزیمه وه. ئەوان خەلکی ئەم ولاتەن و کون و کەله بەری دەزانن، راستە من بە شیوه یه کی تاریکاوی بە جییم هیشت بەلام خو ئەو دەیزانی من له چ بارودۆخیکدا ده ژینیتیم. ئیستایش دیاره گه پراوه ته وه بو لای ژن و منداله کانی. زۆرم هه ولدا سه ره له نوێ ژیانیکی تازه دهست پی بکه مه وه، نه متوانی. هه رچه ند ده که م ناتوانم بچمه ئامیزی پیاوئی که خو شیم ناوئی. چونکه ده زانم خه وتن له ئامیزی پیاوینکا که خو شیت ناوئی چ ئازارینکه. من هه ردووکیانم تا قی کردوو ته وه. ده زانم جیاوازییه که یان چۆنه. به لامه وه سهیره زۆر به ی ژنه کانی خو مان شوو به پیاویک ده که ن که خو شیان ناوئی، له و کاته دا ژیا نی ژن و میردایه تی وه ک ئەوه وایه ناچار بیت خواردنی بخو یت که حه زت لینی نه بیت و ناچاریش بیت ببخو یت له به ره ئه وه ی برسیته. که سیان تامی خواردنه کانی تریان نه کردوو، بو یه جیاوازییه که یان نازانن. تازه شووم کردبوو به و به دشوومه، هه موو شه ویک تیر ده گریام. وا هه ستم ده کرد جه سته ی خو م ده فرۆشم، بو خو م نا به لکوو بو که سانی و انرخی ئەو قوربانیدانه ی من نازانن. هه لبه ت شانازی به خو مه وه ده که م، ویرام ئەو قه فه زه بشکینم و بفرم. هه رچه ند ئازارم زۆر چه شت به لام خو م گرته وه. ئیستا خو یندنه که م ته واو کردوو و هانسیشم بووه، هانس به هه موو جیهان ناگۆرمه وه. ئەو به خته وه رییه ی بوونی هانس پیم ده بیه خشی هیچ هیژیک نییه له جیهاندا پیمی به خشی. که هاتمه ئەم شاره ترسی داها تووم لی نیشتبوو. سارا هه موو پیداو یستییه کانی بو دا بین کردم. ئینجا به جی هیشتیم. تا سالیکیش هه ر په یوه ندیی ده کرد پیمه وه. له و ماوه یه دا نه من هه والی هانس م ده پرسی نه ئه ویش باسی ده کرد. له وانه بیت سارا هانسی له راده به در خو ش بو یت بو یه هه موو ریگایه کی گرته بهر تا منی لی دوور بخاته وه. له وانه یه هه قی خو یشی بوو بیت، ره نگه منیش هه ر ئاوه هام بگر دایه بو ئەو که سه ی زیاتر له بیستو پینچ سال

خۇشېم ويستوۋە. سارا ژىنىكى زۆر بەھىز بوو. ئەو ھانسى بىردەۋە لە من، بەلام باۋەر ناكەم توانىيىتى دلى ھانس بىاتەۋە. ئەو ماۋە كورتهى لەگەل ھانسدا دەژىيىتام، ھەستەم دەكرد چەند منى خۇش دەۋىت. كە لە ئامىزى دەگرتەم ھەستەم دەكرد ھەموو جەستەى دەبوو بە بۇنى گولەباخ و لە رۇحى من دەئالا. ھەستەم بە تامى ماچە ھەنجىرىيەكانى دەكرد. ھىندە دلى خۇش دەبوو، بەختەۋەرى لە چاۋەكانىدا تىشكى دەدايەۋە. خۇشېم نازانم چۆن پاش لە دەستدانى ئەو خۇشەويستىيە خۇم گرتەۋە.

لە يادەمە كە ھاتمە ئەم شارە، فرەتر لە ھەفتەيەك لە ئاۋ زىاتر ھىچم بۇ نەدەخورا، ھەموو مالەكەم تارىك كىردبوو، چاۋەرۋانى ئەۋە بووم بە ھىمنى و لە برسەندا بىرم. كەچى بەيانىيەك زوو تىشكىكى بارىكى رۇژ لە درزى پەردەى ژوورى نوستەكەۋە ختوۋكەى دەموچاۋمى دەدا. كە چاۋم كىردەۋە ئەو رۋوناكىيە خۇى خزانە دلمەۋە. ھەر لەۋ ساتەدا ھەستەم بە بوونى رۇچىك لەناۋ جەستەمدا كىرد. بەتانىيەكەم لەسەر خۇم لا بىرد. ئەو كراسەى ھەفتەيەك بوو لەبەرمدا بوو دامكەند. ھىزم دايە قاچەكانم و ھەلسامە سەرىن. چووم تىر ئاۋم خواردەۋە. ئەۋجا چوومە ھەمامەكەۋە و ئاۋى دوۋشەكەم بەردايەۋە، خۇم خستە ژىر رىژەنەى ئاۋەكەۋە. نازانم چەند لە ژىر ئەۋ ئاۋەدا مامەۋە... دوو سەعات... شەش سەعات يان چەند رۇژى. ئەۋ ئاۋە ژيانىكى نويى پىن بەخشىم. پاش ئەۋەى لە ھەمامەكە ھاتمە دەرەۋە. خاۋلىيەكەم لە جەستە تەرە ماندوۋە برسىيەكەم ئالاند و لەسەر جىگەكەم راکشامەۋە. بەلام ئەمجارەيان پەردەكانم لا دا تا تىشكى خۇرەكە ژوورەكەم داگىر بىكات. بە رۋوتى خۇم دايە بەر تىشكى خۇرەكە و كەۋتمە پارانەۋە لە ئاۋ و تىشكى خۇر، لەبەر خاترى ئەۋ رۇجەى لە جەستەمدا ھەلم

گرتووہ یارمہ تیم بدن. داوام لی کردن برینه کانم ساریژ بکه ن، هیزم پی ببه خشن. ئەو ساته له دلەوه دەمويست ئەو مندالەم بیت و له ئامیزی بگرم و هەموو ژيانمی بۆ تەرخان بکەم. ئەو هیشم کرد، ئەم کورە ئازیزەم بوو. ناویشیم نا هانس، هەروەک باوکی. ئیتر پاش ئەو هەمی پرسیارەکانیم بوو. هانس بەردەوام هەوالی باوکی دەپرسی. بەلێتم پنی داوه باسی باوکی بکەم بۆی و بیانناسینم بە یەک تری. من فریا نەکەوتم باوکی ئاگادار بکەمەوه. پلانهکانی سارا هەموو ژيانی گۆریم. نازانم تا کەمی ئەم نەهینییه لای هانس نەدرکینم. تەنیا دلم بە هاتنی نەورۆز زۆر خۆشه، ئەو هەردەم بۆ من هیزیکی پر له خۆشهویستی و گەرمی بووه. له هیچ کاتیکدا پشتی بەر نەداوم. لهو باوهرەدام دەتوانی رۆلێکی گرنگ له ژيانی هانسیشدا بگێری.

ئەو ئیوارەیه هەرسینکیان چوون نانیان خوارد، نەورۆز لەوهی دەکرد هیندە هەزی له خواردنەکه نەبیت، هەولی دەدا هەرچۆنی بیت پارووه نانهکه قووت بدات. ئەو بیرى به خواردنەکهوه خەریک نەبوو، بەلکوو بیرى لای هەتاو بوو. دەیزانی هەتاو هەکهی جارن نییه، ئەو هەموو رۆوداوانەى بەسەر هەتاو دا هات کەم نەبوو، خۆ ئەو پیش ئەوهی سەفەرەکهی بکات هەتاو زۆر بە راستگۆییەوه باسی خۆی کردبوو بۆی. هاتنەکهیشی بۆ سوید هەر ئەنجامیکی هەبیت گرنگ نەبوو. بە لایهوه گرنگ بوو لهو ساتانەى که پێویستی بەمه له تەنیشتیەوه بیت، بۆیه له سەفەرەکهی پەشیمان نەبوو. هەندئ شت هەیه دەبیت له کاتی خۆیدا بکری ئەگینا ئەوهی دەتەوی مەیسەر نابیت. ئەو گەر له کاتی خۆیدا باسی خۆشهویستییهکهی خۆی بۆ هەتاو بکردایه و دلی خۆی بۆ بکردایه تەوه، له وانه بوو ئەوهی رۆوی دا رۆوی نەدا با و ئەو هەموو ساله ئازاری دووری هەتاوی نەدەچەشت. له وانه بوو

هه تاویش ههستی به پالپشتیک بگردایه و ئه و بریاره ی نه دایه. زۆر جار ههستی ده کرد خۆی خه تاباره له وهی به سه ریاندا هات. ده یزانی خۆی که سینی که مدووی پر نه یینی به لام چی بکات تازه خووی پیوه گرتبوو. له وانه یشه تیکه لیبوونی به کاری سیاسییه وه وای لی کردییت به رده وام ههسته کانی خۆی بشاریته وه. ئه و سه رده مه ئه وانه ی که تیکه ل به سیاست ده بوون، ده بووایه خزیانیان بگردایه ته قوربانی ریگه ی سه ختی تیکۆشان. بۆ ئه مه یش ده بووایه ههسته کانیان بمرینن. کاتیکش باره که ئاسایی ده بیته وه، گۆرینی ئه و لایه نه ی که سایه تی زۆر گرانه. نه ورۆز پاش راپه رین گه راپه وه ناو شار. هه تاوی بینیه وه، له و دوو سه اله ی شاخدا، به رده وام بییری له هه تاو ده کرده وه. هه تاو له ساردترین شه وه کانی شاخدا گه رمی ده کرده وه. له و ساتانه ی که هیوای به هیچ نه دمه، خۆشه ویستی هه تاو هیزی پی ده به خشی. ته نانه ت له و کاته یش که بریندار بوو وا ههستی ده کرد به ره و تونیلی مردن ده روات، که چی ده موچاوه رووناکه که ی هه تاو هیوای ژیا نه وه ی پیده به خشی. گه راپه وه ناو شار، پاش بینینی دایکی، چوه مالی هه تاو. زۆر شت له ژیا نیدا گۆرابوو. به لام تیشکی چاوانی وه ک جاران نه ورۆزی گه رم کرده وه. هه تاو به بینینی ئه م زۆر دلخۆش بوو، به لام دهستی شکاوم. ئه و ساته باشتترین سات بوو نه ورۆز دلی خۆی بکاته وه بۆی و باسی تاسه و ههسته گرگرتوو هکانیی بۆ بکات. مخابن ئه و هه له ی نه قۆسته وه و ئه مه ی نه کرد. هه موو جار ی که ده بیینی، شاگه شکه ده بوو، به لام به هیچ جۆری ئه و قسانه ی که به نیاز بوو به هه تاوی بلنی، له ده می نه ده هاته ده ره وه. ئه وه ی رووی دا ناگۆردری. گه رانه وه ی کات مه حاله. نه ورۆز هیچی پی نه ده کرا هه ربۆیه وازی هینا، ئه مجارهش هه تاوی له کیس چوو. پاش ئه وه ی هه تاو شووی کرد و ولاتی جی هینشت، نه ورۆز بریاری دا تا دوا هه ناسه ی ژیا نی به هیوای گه یشتن به هه تاو بژییت. ئه و

ماوهیه بهردهوام له ریڼگه‌ی دایکی هه‌تاوه‌وه ئاگاداری ژیان‌ی هه‌تاو بوو. هه‌رچه‌نده ماوهیه‌کی زۆر بوو دایکی هیچ هه‌والی هه‌تاوی نه‌ده‌زانی.

زیاتر له دوو سال هه‌تاو و دایکی نیوانیان نه‌ما. ئه‌و دوو ساله ژیانیان زۆر گۆرا، ئه‌و دوو برایه‌ی که هه‌تاو له پیناویاندا ریڼگه‌ی جه‌نگه‌لی گرته‌ به‌ر، هه‌ردووکیان له‌یه‌ک رۆژدا و له‌یه‌ک ساتدا گیانیان ده‌رچوو. دایکیان به‌ ته‌نیا مایه‌وه. ئه‌وه‌ی به‌ردهوام سه‌ری لێی ده‌دا و ئاگاداری بوو نه‌ورۆژ بوو. هه‌موو خزم و ناسیاوه‌کانی پشتیان کردبووه دایکی هه‌تاو. به‌تایبه‌تی پاش ئه‌وه‌ی می‌رده‌که‌ی هه‌تاو کۆمه‌لی بوختانی بۆ هه‌تاو هه‌لبه‌ستبوو. له‌و ماوه‌یه‌دا باس باسی هه‌تاو بوو. چۆن لای می‌رده‌که‌ی رایکردوووه و له‌گه‌ل پیاویکی سویدیدا راده‌بویژی و هه‌ر بۆیه‌ش ده‌توانی وا سه‌فته‌ دۆلار بۆ دایکی بنی‌ریته‌وه. زۆر له‌ که‌سوکاره‌که‌ی چاوه‌روانی ئه‌وه‌یان ده‌کرد هه‌تاو بگه‌ریته‌وه و بیکورژن. که‌سینکیش له‌و خزم و ناسیاوانه‌ هه‌والی دایکی هه‌تاویان نه‌ده‌پرسی. ئه‌ویش ئاوا‌ته‌خوازی مه‌رگ بوو، به‌ردهوام له‌ خودا ده‌پارایه‌وه گیانی بکیشی. زۆر جاریش ده‌یگوت ئه‌مه‌ سزای خواجه بۆ من له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ نابه‌دلی ئه‌و کچه‌ نازداره‌م به‌ که‌سینکی وا بقیمه‌ت و حه‌رامزاده به‌ شوو دا. ئه‌وه‌ خه‌تای خۆم بوو له‌ پیناو پارهدا کچه‌که‌م دا به‌ شوو، ئه‌وه‌ خۆم بووم کچه‌که‌م به‌ پاره‌ فرۆشت بۆیه‌ گه‌ر ئه‌وه‌ راست بی‌ت که‌ کچه‌که‌م له‌ ولاتی غه‌ریباندا له‌ شفرۆشی ده‌کات، ئه‌وه‌ تیده‌گه‌م. ئه‌ی ده‌بی‌ت چ بکات، وا هه‌موو مانگی ئه‌و هه‌موو پارهی ده‌نی‌ری بۆم، له‌وانه‌یه‌ رووی نه‌بی‌ت قسه‌م له‌گه‌لدا بکات. بۆیه‌ نه‌ ته‌له‌فۆنی بۆ ده‌کات، نه‌ نامه‌یه‌ک ده‌نووسی، نه‌وه‌ک لێی بی‌رسم کچم ئه‌و پارانه‌ت چۆن ده‌ست ده‌که‌وی‌ت. له‌ راستیشدا ئه‌وه‌ هه‌تاو نه‌بوو پارهی بۆ دایکی ده‌نارد به‌لکوو هانس بوو. له‌ ریڼگه‌ی کوردینکی ناسیاویه‌وه به‌ردهوام

پاره‌ی بژ دايکي هه‌تاو دهنارد. هانس ده‌يزاني ونبووني هه‌تاو په‌يوه‌ندی به ساراوه هه‌يه، به‌لام هيچ به‌لگه‌يه‌کي به ده‌سته‌وه نه‌بوو. هه‌له‌که‌ی هانس ئه‌وه بوو هيچ کاتي به ناشکرا باسي هه‌تاوي له‌گه‌ل ساراوا نه‌کرد. سارايش خۆی له‌و مه‌سه‌له‌يه لاده‌دا. هانس ماوه‌يه‌کي کورت له‌ناو ئه‌و خانووه‌دا مايه‌وه که له‌گه‌ل هه‌تاو‌دا تييدا ده‌ژيبتان، به‌لام منداله‌کان و سارا به‌رده‌وام سه‌ريان ليني ده‌دا. هانس پاش ونبووني هه‌تاو ماوه‌يه‌ک باري ده‌رووني تیک چوو. له‌کاره‌که‌ی مووله‌تي نه‌خۆشيبان پيی دا. بژ ماوه‌ی شه‌ش مانگي سویدی به‌جی هيشت و له‌ولاتی نه‌رويژدا کاری ده‌کرد. پاشان له‌به‌ر منداله‌کانی گه‌رايه‌وه بژ سوید و چوووه‌وه ماله‌که‌ی خۆيان. که‌س له‌وه نه‌گه‌يشت بژ هانس پاش ونبووني هه‌تاو هه‌ولئ دۆزينه‌وه‌ی نه‌ده‌دا. ئه‌مرۆ هانس و منداله‌کانی هاتنه به‌رده‌می، چ ریکه‌وتیکي سه‌ير بوو. هه‌تاو ده‌يويست بير له‌و رپووداوه نه‌کاته‌وه که‌چی بيهووده بوو. هه‌ر سه‌ياره‌که‌ی جارن، هه‌ر هانسه‌که‌ی خۆی به به‌رده‌ميدا تپه‌رين، بي ئه‌وه‌ی بتواني هيچ شتي بکات.

ده‌يويست ميشکي لای هانسی کورپی و نه‌ورۆز بيت. نه‌ورۆز هه‌ولئ ده‌دا يه‌ک له‌ دواي يه‌ک پرسياړی لئ بکات تا بتواني به وردی ته‌ماشای چاوه‌کانی بکات و ليني تيبگات. ده‌يويست له‌ رينگای چاوه‌کانيه‌وه ئه‌و هه‌تاوه بدۆزيتته‌وه که چه‌ند سالیک له‌مه‌وبه‌ر به‌جی هيشتبوو. که سه‌يري چاوه‌کانی ده‌کرد که‌سيکی ونبووي ده‌بيني که هه‌سته‌کانی زه‌وت کراوه ليني و له‌ کوره‌که‌ی خۆی زياتر، که‌سيکی تر نابينيټ. ئه‌و ده‌يزاني ئه‌و چه‌ند کوره‌که‌یي خۆش ده‌ويت و بژ هه‌نده‌يش خۆشی گه‌ره‌که. ئه‌وان له‌ ماوه‌ی ئه‌و دوو ساله پيش سه‌فه‌ره‌که‌ی به‌رده‌وام پیکه‌وه قسه‌يان ده‌کرد. به‌تاييه‌تي پاش مردنی دايکي هه‌تاو، په‌يوه‌نديه‌که‌يان خۆشتر بووبوو. نه‌ورۆز تا‌قه که‌سيک بوو هه‌تاو

دلّی پئی بکریته وه. به تاييه تي که زانیی هر ئه و ئاگاداری دایکی بووه. هیمن باسی هموو ئه و بوختانهی بؤ هه تاو نه ده کرد و اهلیان به سنبوو بؤی. باسی ئه و پارهیشیه نه ده کرد که به رده وام بؤ دایکی ده نییرا. ئه و نهیینه دایکی له گه لّ خؤیدا بر دیه ژیر گله وه. هه تاو هه ولی دها پرسیارئ یان بابه تیک بدؤزیتته وه و سه ری قسه یه ک له گه لّ نه ورؤزدا دابمه زریئیت. هر پرسیاریکی ده هات به بیردا، ترسی وه لامه که ی وه ک ده رزی ده چوو به دلّیدا، بؤیه خیرا پرسیاره که ی له بیر خؤی ده برده وه. ئه مجا رووی ده می کرده هانس و گوتی: «هانس باسی نه ورؤزم زؤر بؤ کردوویته، ده زانی ئیمه هاوړئ بووین و زؤر یه کتریمان خؤش ده ویست. ئه و هاوړیه کی زؤر دلّسؤز بوو.» هانس پرسیی: «گه ر ئیوه هینده هاوړئ بوون بؤ زه ماوه ندتان نه کرد. ئه و جا نه ورؤز باوکی من بوو، چه ند خؤش بوو ده زانی کئ باوکی منه و له گه لّ باو کما گه وره ده بووم. نه ورؤز ده توانی یارمه تیم بدهیت تا باو کم بدؤزمه وه؟ به لام مه ترسه تؤ ده بیت به باوکی پلاستیکیم، ده زانی ئه وه چیه؟ باوکی راسته قینه م نیت به لکوو وه ک باوکی له گه لّ ئیمه دا ده ژییئت و ئاگات له من ده بیت، منیش هه فتانه سه ردانی باوکی بیؤلؤژی خؤم ده که م.»

ئهم قسانه هه ردووکیانی خسته گیزاویکه وه، هر یه که به شیوه یه ک له قسه کانی هانس ده گه بیشتن و له سوچیکه وه ته ماشای مه سه له که یان ده کرد. هه ردووکیان ته ماشای یه کیان کرد و پیکه نین. یه که مین جار بوو نه ورؤز پیکه نین له سه ر رووه ژاکاوه که ی هه تاو بیئیت. هه تاو ده میک بوو باوه ری به چاره نووس هینابوو، فیریش بوو بوو که رووبه رووی چاره نووس نه بیته وه. ئه زموونی ژیان ئه وه ی بؤی ده رخستبوو شه رکردن له گه لّ چاره نووسدا کاریکی مه حاله. هه ربؤیه پاش ماوه یه ک خؤیی دا به ده ست چاره نووسه وه و له ماله که ی خؤیدا سه ری کز کرد

و بریاری دا ته نیا بیر له و ساته بکاته وه که تئیدا ده ژینتیت. بیر کردنه وه له رابردوویهک و تپه پویه و ناتوانی هیچ شتیکی تئیدا بگۆری کاریکی بیسووده و تواناکانی مرؤف ده ژاکینتیه وه. که به یانیان هله ده ستا له خه و، ته نیا بیر له و رۆژه ده کرده وه که چی بکات. به لای ئه وه وه گرنگ بوو هه موو رۆژی خواردن بخوات و هه موو به یانیه کیش له سکی ورد بیته وه تا بزانی چهند سکی گه وره بووه. پیشتر وای ده زانی ئه و ساته ی به رۆح و جهسته له ناو هانسا توایه وه خۆشترین ساتی ژیانی بوو، به لام نه یزانی ئه و کاته ی گوئی له ترپه ی دلئ ئه و کۆرپه بچوکه ی ناو مندالدانی بوو، خۆشترین ساتی ژیانی بوو. هه ر ئه و ترپه ی شه بووه په رجو و مانای ژیانی پی به خشی و لاپه ره ی یه که می ژیانیکی نوی کرده وه بۆی. هه ر ئه و رۆژه بوو بریاری دا ده ست بکات به خویندنی زمانی سویدی و خویندنه که ی ته و او بکات و بیته به و دوکتوره ی و باوکی خه وی پنیه وه ده بینی.

ماوه یه کی زۆربوو خه وی به باوکیه وه نه ده بینی و نه ده هاته لای. زۆر جار ده یگوت دیاره باوکم نارازیه لیم بۆیه به لامدا ناینت. نازانم له و دنیا که دا باوکم چۆن بیر ده کاته وه، له وانه یه له و باوه ره دا بیته من رینگه یه کی چه وتم گرتووه ته به ر بۆیه لیم زیزه و له ژیاندا دیاری نییه. هیوادارم بیینی من له ساته سه خته کانی ژیاندا چهند پنیستم پنیه تی.

هه تاو ئه وه ی له دهستی ده هات کردی هه تا به بی یاده وه ریه کانی بژیت. ئه مه یش کاریکی ئاسان نه بوو. کاروباری رۆژانه ی چروپر بوو. وهک ئه وه و بوو ته نیا خۆی و کوره که ی له م ژیاندا هه بن، که سکی تری نه ده بینی. زیره کییه که ی له وه دابوو که توانی خۆی له

هه موو ورده کاریه کانی رابردوو داببرئ. هه ربۆیه توانیی له سه ر پنی خۆی بوهستی، ئەو کاره ی هه تاو کردی هینده ئاسان نییه. هیزیکی بیته ژماری پنیسته بۆ ئەوهی پاش ئەو هه موو تیکشکانه بتوانی سه رله نوئ دهست به ژیانیکی نوئ بکاته وه.

تا که شتیک وهک ئاگریکی نه کوژاوه له دهروونیدا به رده وام دهسووتا خۆشه ویستی هانس بوو. ئەو کاره سهیره ی ئەم کردی ئەوه بوو دهیویست ئەو ههسته خۆشه ویستیه ی بۆ هانس ههیه تی له دهروونیدا بیپاریزی بئ ئەوهی بیر له هانس بکاته وه. ئەمهش ههروهک ئەوه وابوو ئاوی کانیاو بنۆشی بئ ئەوهی گرنگ بیته به لاته وه سه رچاوه که ی له کوپوه دیت. ئەمهش مه حال بوو. دوا جار چۆکی داداو نهیتوانی له و شه ردها به رده وام بیته بۆ جیا کردنه وهی ههست و سه رچاوه ی ههسته که. بیر کردنه وه له هانس هه ردهم وهک سیبه ر به دوایه وه بوو. دهیویست ساتی هه بیته که بیر له و نه کاته وه، یادگارییه کانی له گه ل هانسدا تیکه ل به بوونی ببوو. به بی بیر کردنه وه له و ساتانه ئەو نهیده توانی بژی. نهشی دهزانی چۆن بتوانی ئەو پیاوه ی گهرمترین ئامیز و دریزترین ماچی پیبه خشی له بیربکات. ته نیا دوو پیاو هاتنه ژیانیه وه. په یوهندی له گه ل هه ر دوو کیاندا به کاره سات کۆتایی پیهات. هه ر دوو کۆتاییه که ناچاری کرد سه رله نوئ دهست پینکاته وه.

ئاخر ئەم هینستا نه بووه ته سی سال، ئەم هه موو نه هه مته یانه چیه به سه ری هاتوه. که بیر له خۆی ده کاته وه هه ر له مندالییه وه تا ئیستا چی به سه رهاتوه، ته واو ره شبین ده بی. خۆ ئەو مندالی نه بووایه ده میک بوو کۆتایی به ژیانی خۆی هینابوو. ته نانهت زۆر جاریش پلانی خۆکوشتنی داده نا، که چی هه یج جارئ سه رینه ده گرت. ئەوهی

به لایه وه سهیره هر کاتی ئه و بیرۆکه یه دههات به میشکیدا له ناکاواو له سه رچاوه یه کی نادیاره وه هینزیک یه په مهبی ده رژایه ناو دهروونیه وه ئه و بیرۆکه یه ی له میشکیدا دهسپرتته وه.

- 2 -

ههتاو له هه موو ژیانیدا وهک ئیستا ئاسووده و هیمن نه بووه. زۆر جار که پزیشکه کان ته ماشای ده موچاوی ده کهن، ههست به و ئارامیه ده کهن له ده موچاویدا. هه موو رۆژی هانس و نه و رۆز دین بۆ لای. هه موو رۆژیکیش بیره وه ریبه کانی بۆ ده خویننه وه. بیره وه ریبه کانی ههتاو ئه و راستییانه که هه رده م ویستویه تی بۆ کوره که ی باسبکات. وه لامی ئه و پرسیارانه یه وا کوره که ی لینیپرسیوه و وه لامی نه داوه ته وه. ئه و زۆر دلی خو شه وا ئه م بواره ی بۆ خو لقاوه. هانس یاده وه ریبه کانی دایکی له نه و رۆز وه رده گری و له ژووره که ی خو ی ده یشاریتته وه و نایه وی نه و رۆز به بی ئه و نه نیه کانی دایکی بزانی. ئه وهش نازانی

ئەو لە کاتی خۆیندنهوہی یادەوہریہکاندا زۆر شتی لیدەگۆرئ، ئەو شتانە ی هیشتا زووہ بۆ هانس گوئی لئ بگریت. هانس لەوہ گەیشتووہ نەورۆز دایکی خۆشدەوئت. تەنیا وردبوونەوہ لە نیگاکانی، لە ماچکردنی ناوچەوانی ئەو راستییە دەردەخات. بەلام لەوہ ناگا بۆ دایکی تەنیا وەک ھاوڕییەک سەیری ئەو دەکات. زۆر جار پرسیار لە خۆی دەکات و دەلئ بلئی دایکم هیندە باوکمی خۆشبوی کە نەتوانئ جارئکی تر کەسیکی تری خۆشبوی. دایکی بەردەوام بەلئنی پیدەدا باسی باوکی بۆ بکات، بەلام فریا نەکەوت.

هانس ئیستا دەزانئ دایکی بە ناوی باوکییەوہ ناوی ناوہ. ئەوہی بۆ باس کردووہ باوکی سوئیدییەو پزیشکیکی زۆر زیرەکە. چیرۆکی خۆشەویستی باوکی بۆ گیرابووہوہ. بەلام ھەرگیز باسی ئەوہی بۆ نەکرد، بۆچ وازیان لەیەک هیناوە. دایکی تا ئیستا نەیتوانیوہ باوکی لەبیربکات. هانس لەگەل ئەوہی مندالبوو، زۆر بیرئ لە دایکی دەکردوہ، دایکی بەشیوہیەکی سەیر ئەوی خۆشدەویست. هانس سەری سوڤدەما لە خۆشەویستی بئ شوماری دایکی. تەنانەت زۆرجار کە دەچووہ لای ھاوڕیکانی بە وردی سەرنجی پەیوہندی دایکەکانی دەدا تا بزانی ئەوان چۆن لەگەل مندالەکانیاندا مامەلەدەکەن. دایکیکی تری نەبیبی وەک دایکی بەو جۆرە خۆشەویستی خۆی دەربری. هانس شانازی بەدایکییەوہ دەکرد.

ھەتاو لەبەرخاتری هانس حەزی دەکرد رۆحی بیتەوہ جەستەئ، لەگەل ئەوہی نەورۆز وەک باوکیکی دلسۆز ئاگاداری هانس بوو. بەلام هانس هیچ شەوی بەبئ گریان خەوی لیتەدەکەوت. ھەتاوئیش ئەمەئ دەبیینی، بەمەئیش دلگران دەبوو. دەیزانی هیشتا کاتی گەرانەوہی رۆحی بۆ ناو جەستەئ نەھاتووہ. دلئشی ناییت ئەو دوو ژنەئ ئیستا لە گەلیاندا یە

به جيان بهيلى. به ينى له گه لياندا زور خوشه و ههرسيكيان پيکه وه سهرگوزشتهى خويان بۆ يه کتر ده گيرنه وه. هه تاو نازانى چون له ناو ئه م هه موو روجه ويلا نه دا رنى كه وته بهر ئه م دووانه. ئولگا خه لكى رووسيايه و سه ميره ش خه لكى جه زائيره. ئولگا به رده وام هونراوه يان بۆ ده خويينته وه و سه ميره ش گورانان بۆ ده لى. ئه ميش نازانى چييان بۆ بکات. كه گه نج بوو زور چه زى له سه ما بوو، زور جار كه كه س له مال نه بوو موسيقاى ئومكه لسوومى ده خسته سه رى و له بهر ئاوينه دا سه ماى ده كرد. له ستوكه هولميش ريزانى هاورپى زور چه زى له سه ماى روزه لاتى بوو، شارايش چه زى له سه ماى روزه لاتى ده كرد. زور جار له ته نيابيه كاندا ههرسيكيان ده كه وتنه سه ما به شيوهى جياواز جياواز. بير له وه يش ده كاته وه كه هه ول بدا ليره وه بيان دوزيته وه. شارا ده بيت رۇحى له سه ره وه بيت و ريزانيش هيشتا له زياندا مابى.

هه تاو ده ستى كرده ملئ ئولگا و وتى «ده توانى يارمه تيم بدهى دوو هاورپم بۆ بدوزيته وه، زور ده مينه ئاگام لىيان نه ماوه». «په له ت نه بيت ئه و كاره يش ده كه ين، ده زانم زور بيريان ده كه يت، دلنيا به له وهى كه سانى خوشه ويست هه رگيز له بير ناكرين، ئيتر هه ر كه سينك بيت، له وه يش دلنيات ده كه مه وه، پاش مردنيش رۇحى ئه و كه سانه ي كه له م دنيا يه كترىيان خوش ويستوه به يه ك ده گه يينه وه و يه كتر ده دوزنه وه». هه تاو زور چه زى له هونراوه كانى ئولگا بوو. زور جار له هونراوه كانيدا خوى ده دوزيه وه. وشه ي هونراوه كانى ده گه يينه دلى هه موومان. ئولگايش ئه مه ي زور پى خوشبوو. ئه و هه موو شيعره كانى خويى له به ره و يه ك وشه يش چيه له بيرى نه كردوه. ئه م پارچه شيعره ي بۆ خوينده وه:

ئه و ساتانه ي بريار ده دم له بيرت كه م،

لەھەموو كاتى زياتر داگىرم دەكەى.
ئەو ساتانەى دەمەوى رەنگت لە سەر تابلۆى ژىنمدا بىر مەو،
رەنگت لە ھەموو جارى زياتر دەبىتە مۇزايكى دلم.
ئەو ساتەى بىر يار دەدەم گوى لە دەنگت نەگرم
كەچى لە دەنگى تۇ زياتر گويم لە ھىچ دەنگىكى تر نابىت.

ئەمە چ شەپۆلىكە بەبى شەرم،
بەرەو قولايى سەرابم دەبات.
ئەمە چ شىنەيەكە.
لە شەرابەكەى خەيام زياتر سەرمەستم دەكات.
ئەمە چ سەرشىتتىيەكە،
لە ئامىزى سىمفونىاي خەمدا دەمسوتىنى.
ئەمە چ رۇحىكە.
وھك ئەسپىكى كىويى بى ئۇقرە دەمفرىنى
سوپاس بۇ ئەو دلەى فىرى خۇشەويستىي كردم،
سوپاس بۇ ئەو لىوھى فىرى ماچى كردم.
سوپاس بۇ ئەو ئامىزەى ماناي گەرمىي پىن بەخشىم.
سوپاس بۇ ئەو پىاوھى بوو دەزووى كۆلارەى چاوم.

دلم دەكەمە گولالەيەك و لەبەردەم پەيكەرى
دلدارىيەكى جوانەمەرگدا دايدەنىم.
رۇحىشم وھك بالندەيەكى ئازادكراو بەرەو كەشكەلانى ئاسمان
دەفرىنىم
لە ناو جۇلانەى وشەكانى پۇشكىندا ئارام دەگرم.

من ئيستا به سهر بالي تۆوه خه وتوووم.
له خه ومدا چرؤ ده گرم،
چرؤ كانم ده بنه چرا و ريگاي لووتكه م نيشان ده دن.
چرؤ كانم ده بنه گۆراني و ماناي بوونم پي ده به خشن.
من ئيستا ده زانم بؤ گريان و پي كه نين هه ن.
من ئيستا به سهر بالي په پووله يه كه وه م و
له هه زاران ميل دوور تره وه گويم له ئاوازي هه ناسه ته و
چاوم له هه نكاوي بهر بارانته.
من ئيستا له سهر په ري گولي،
مالم بؤ خؤم دروست كر دووه.
تؤيش وهك چه پكي رووناكي.
ده بيته ميواني ساته خامؤشه كانم.
هه ر كاتي هاتي و له ده رگات دا و له مالداه نه بووم
بزانه له خه لوه تي عه شقيكي سه رگه رداندا نقوم بووم.
تكايه ئه مجاره يان به دوامدا مه گه ري
به نيازم كوچ بكه م، ريگاي عه ده م بگرمه بهر
چونكه ئه م زه مينه به ولاتي خؤم نازانم
له ئاميزيدا هه ست به نامزي ده كه م
له ئاميزتدا هه ست به دلنيابي ناكه م
من بريارم دا به يه كجاري جيت بهيلم.
تكايه! جاريكي دي مه به ميواني سه كزي دلم.
تكايه رووي نيگاكانت وه رگيزه و
كوشكي هؤشم مه رووخينه.

ژياني ئؤلگاش پرېوو له رووداوي سه ير. ئؤلگا له ته مه ني په نجاو پينج

سالاندا ژيانى سەر زەمىن جى دەھىلى. ھەر خۇيشى ئەو بىر پارە دەدا. ئۇلگا لە تەمەنى پەنجاوچار سالاندا بۆ يەكەمىن جار دەكەويتە خۇشەويستى پياويكەوہ كە گەلىك سال لەمەوبەر لە كۆلىژدا يەكترىيان ناسيوہ. ھەروا دەزانى كاتى ئەوان پىكەوہ لە كۆلىژ دەيانخويىند، ئەو ئەمى خۇش ويستووہ. ئەم تەنيا وەك كورپە ھاورپىيەك تەماشاي كىردووہ. ئىستايىش پىنى سەيرە خۇشەويستىيەكى سى سالە. دەروونى جى نەھىشتووہ و وەك سىبەر بە دوايەوہ بووہ. ئۇلگا لەبەرئەوہى تا ئەو ساتە خۇشەويستى نەكردبوو نەيدەزانى خۇشەويستى يەك لايەنە چ ئازارىك بە دەروون دەگەيىنى. لە دلەوہ بەزەيى پىيدا دەھاتەوہ، ھەزى دەكرد كارىكى بۆ بكات، تا ئازارى ئەو ھەموو سالانەي بۆ بسرىتەوہ. ھەلبەت خۇخەتاي ئەم نەبوو. ئەو ھىندە ئازايەتى لە خۇيدا شك نەبردووہ تا نەھىنى خۇشەويستىيەكەي خۇيى بۆ بدركىنى. ھەتاو سەرى دەخستە سەر رانى ئۇلگا و دەيگوت «دەي باسى چىرۆكەكانى خۆتم بۆ بكە، بۆ دەتەوئ خۆت لابدەي لەو مەسەلەيە. خۆ من لاي كەس باسى ناكەم.» ئۇلگا بە پىكەننەوہ دەيگوت «من خۇيشم لە خۆم ناگەم، بۆ من خۆم گىل دەكرد لەو كەسانەي خۇشيان دەويستم، بوارم بە كەس نەدەدا ھەستيان بەرامبەرم دەربىرن، لەوانەيە لەبەر ئەوہ بووبىت، من وەك شاعىرىك بەردەوام لە ناو پياواندا ئامادەگىم ھەبوو، ھاورپىكانم ھەموو پياو بوون. دەترسام لەوہى گەر ھەستەكانم بەرەلا بكەم و كەسىكىانم خۇش بويت ئىتر ئەوانى ترم لە دەست بچىت. من بەردەوام ھەزىم لە مەجلىسى پياوان بووہ. ئەوانىش بەردەوام گەرمى و خۇشەويستىيان بە من دەبەخشى. ئىستا دەزانم بۆ نەمدەويست كەسىكم خۇش بوئ، چونكە دەترسام لەوہى ژيانى ھاوبەش لەگەل يەكىكىاندا دەست پى بكەم، ئەوا خۇشەويستى و گەرمىيەكەي ئەوانى ترم لە دەست بىروات. نامەوئ بە ھەلە لىم تىنگەي، چونكە من ھەتا

ئىستا له خۆم نهگه يىشتووم، نازانم بۆ هەرگيز پئويستيم به تىكه لى جهسته يى نه بوو، من هەرگيز ئاماده نه بووم رينگه به يه كىكيان بدهم له ئاميزم بگرن يان ماچينكم بگن. جيا له هه موو كچه رووسه كان. وامده زانى گهر ئه و په يوه ندييه گه يىشته ماچ و دهستبازى ئه و ئه وانى ترم وهك هاوړينهك له دهست ده چيټ. له وانه يه كه سيش برواى به م راستيه نه بوويټ.»

ئولگا راست دهكات، له وانه يه ئيوه يش برواى پى نه كهن، ژنيكى رووس به و هه موو جوانييه وه ئاماده نه بيټ له ئاميزى يه كى له و پياوانه ي كه خوشيان ده وى ئارام بگرئ. ئولگا نهك ته نيا ژنيكى ناسك و خوئينشيرين بوو، بهلكوو كه سه يري چاوه زه رده بريسه كه داره كانيت ده كرد جوانييه كى سه يري روحيه ده بينى. ئه و وهك پارچه يهك له خوشه ويسيتى بوو، كه له گه ليدا داده نيشتى هه ستت به و سۆزه ي ده كرد. له وانه يه هه ربويه پياوان هه نده هه زيان به تىكه لبوونى بوويټ. له ناو يه كى له و كتيبانه ي كه پيش كوچى ده يخوينده وه، چه ند لاپه ريه كى به جى هيشتبوو كه پيش مانگى نووسيبوو. ئه مه يش ده قه كه هه موويه تى:

ئه مشه و وهك بوودا به دواى داره هنجيريكدا ده گه رام، تا له ژيريدا دانيشم و بكه ومه خه لوه ته وه و به دواى وه لامى پرسياره شاراوه كانى خۆمدا بگه ريم. نه دار هه نجيرم دۆزيبه وه نه يش توانيم بكه ومه خه لوه ته وه، زۆرساتيش ئاواته خوازبووم بكه ومه دوا خه لوه تى مردنه وه. من پيشتر هه رگيز بيرم له مردن نه ده كرده وه، هه موو ئه و شتانه ي كه ژنيك خه وى پئوه ده بينى من هه مبوو، ميردئ هه موو پيداويستيبه كانى بۆ جيبه جئ ده كردم. له گرانتريش شوينى رۆمادا خانووييكي خۆشم هه بوو، ژوورينكى تاييه تيم بۆ نووسين هه بوو، كه ده يروانييه سه ر باخچه يه كى گه وره ي پر له گول. پيکه وه زۆربه ي ولاتانى جيهان گه رايين. گه ر بلیم به خته وه ر

بووم ئەوا درۆ له گه‌ل خۆمدا ده‌که‌م. من نه‌متوانی مندا‌لم ببی، ئەویش پاش چه‌ند سا‌لێ له ژیا‌نی ژنومیردا‌یه‌تی، له سه‌فه‌ری‌کدا سه‌یا‌ره‌که‌ی وه‌رگه‌راو له ئەنجامی ئەو ڕووداوه‌دا پیاوه‌تییه‌که‌ی له کیسی چوو. ئەو به هه‌موو شیوه‌یه‌ک ده‌یویست جۆشوخرۆشه‌ سی‌کسییه‌کانی من پڕ بکاته‌وه. ئەو ساتانه‌ ته‌واو شه‌رمه‌زاری ده‌بووم. ئەو ترسی ئەوه‌ی هه‌بوو دوا‌ی پیاوانی تر بکه‌وم. من ده‌مزان‌ی ئەو من‌ی زۆر خۆش ده‌وێت. به‌لام له‌وه‌ ناگه‌م بۆ ئەو هه‌سته له ده‌رووندا دروست نه‌بوو. من ئەوم وه‌ک مرۆڤێک خۆش ده‌ویست نه‌ک وه‌ک پیاوێ که عاشقی بووبیتم. پاش ماوه‌یه‌ک بۆی ده‌رکه‌وت من ژنیکی ئەمه‌کدارم و بۆ سی‌کس هه‌رگیز ئەو ناگۆرمه‌وه به پیاوانی تر. ئەو زیاتر و زیاتر من‌ی خۆش ده‌ویست، به دیاریی گران گران شه‌رمه‌زاری کردبووم. دیوانه‌ شیعه‌ره‌کانمی ده‌برده‌ لای باشت‌ترین ده‌زگای چاپ و به گرانترین شیوه‌ چاپی ده‌کرد. له‌گه‌ل ئەوه‌ی هه‌رگیز به‌باشی فێری ڕووسی نه‌بوو تا بتوانی شیعه‌ره‌کانم بخوینێته‌وه. خۆم به ئی‌تالیاییه‌کی شه‌قوش‌ ناوه‌ڕۆکی شیعه‌ره‌کانم باس ده‌کرد بۆی. له شاری مۆسکۆ خانووییکی گه‌وره‌ی بۆ کریم که ده‌یروانییه‌ سه‌ر مه‌یدانی سوور. ئەو شوینێه‌ی هه‌رده‌م خه‌وم پێیه‌وه ده‌بینی لێی بژیم. ئەو هه‌ستی ده‌کرد من وه‌ک گولێکی بی ئاو ڕۆژ له دوا‌ی ڕۆژ سیس ده‌بم. بۆیه زۆر جار داوا‌ی لێ ده‌کردم به جێی به‌یلم و ژیا‌نیکی تر ده‌ست پێ بکه‌م. یه‌کێ له ئیوارانه‌ی که ئیگۆرم بینی و گه‌رامه‌وه ماله‌وه هه‌ستی به گۆڕانکارییه‌ک کرد له ڕۆح‌مدا. ئیگۆر چه‌ند جارێ ها‌ته ڕۆما و یه‌کت‌ریمان بینی، هه‌ر کاتیکیش من ده‌چوومه‌وه هه‌لیکمان ده‌دۆزیه‌وه یه‌کت‌رمان ده‌بینی. ئیواره‌یه‌ک که گه‌رامه‌وه بینییم نامه‌یه‌کی بۆ به جێ هیشتبووم، تیندا نووسیوو، ئەو سه‌فه‌ر ده‌کات و ده‌یه‌وێت هه‌تا ئەو ده‌گه‌رێته‌وه من بۆ یه‌کجاری سه‌فه‌ر بکه‌م، و چه‌کیکی پاره‌ی بۆ به جێ هیشتبووم. چه‌که‌که‌م بۆی

به جی هیشت، به لام پاشتر خستیه سهر حیسابه که م. راسته ئه و بیست سال له من گه وره تر بوو، به لام من هه رگیز نه مده هیشت ئه و هه ست به و جیاوازییه بکات. که ئه وم جی هیشت هه ستم کرد ئه و پیاوه چ بۆشاییه کی له ژیا نی مندا به جی هیشت. من عاشقی نه بووم و ئه و خۆیشی ده یزانی و زۆر جاریش پیی ده وتم گهر عاشق بووی جیم بهیله. یه که مین جار من له رۆما ئیگۆرم بینی عاشقی نه بووم، پیکه وه نانی ئیواره مان خوارد، پیکه وه چند سه عاتیک له ناو شاری رۆمادا پیاسه مان کرد. پاشان گه یاندمه هوتیله که و ئه ملاوئه ولایم ماچ کرد و جیم هیشت. ده مزانی زۆر چه زی ده کرد له گه لیدا بچمه ژووره وه. له چاوه کانیدا ئه و راستیه م ده بینی به لام خۆم لئی گیل کرد. که سه یری چاوه کانیم ده کرد خه ریک بوو به ساغی قووم بدات، خۆیشم له نیگا کانی گیل کرد و رینگای ماله وه م گرت به ر. هه موو جارئ که یه کتریمان ده بینی، هه موو شته کان دووباره ده بوویه وه. جار یکیان مالئاوایم لئی کرد و رۆیشتم، پاش چه ند هه نگاوئ لایه کم لئی کرده وه و بینیم له شوینه که ی خۆیدا وه ستاوه و چاوی بریو ته هه نگاوه کانم. هیژئ وه ک موقناتیس به ره و ئه وی رایکی شام. به را کردن به ره و روی چووم. وه ک مندالئیکی بچووک خۆم هه لدا یه باوه شییه وه. توند یه کترمان له ئامیز گرت و ته نیا ماچی یه کترمان ده کرد. پاشان له گه لیدا چوومه ژووره که یه وه. و ابزانم ئه وه یه که م دوا شه و بوو بۆ من، خۆم تیندا دۆزییه وه، هه ستم کرد، ئه م هه موو ساله ی ته مه نم به زایه چووه. ئه و خۆشییه ی له گه ل ئه ودا هه ستم پیی کرد، له ماوه ی ته مه نمدا هه ستم پیی نه کرد بوو. له مانای تیکه ل بوونی رۆح و جه سته گه یشتیم. من هه موو ته مه نم به دوا ی ئه و تیکه ل بوونه دا ده گه رام. بۆم ده رکه وت هه موو ئه و خۆشییه ی ناوم نابوو خۆشی و به خته وه ری هه مووی هه ر خۆه لئه تاندن بوون. ئه و تیکه ل بوونه دره و شان هه ی رۆحی پی به خسیم. له گه ل ئه وه یشدا

ئو شهوه گه رامه وه لای میړده کهم. ئه وه دوا ئیواره یه ک بوو پیکه وه نانمان خوارد. پنی راگه یاندم که سبه ی سه فەر ده کات. منیش وه ک هه موو جارئ جله کانم بؤی ئاماده کرد و سه رم خسته سه رشانی تا خه و بردمی ه وه. ئه وه دوا جار بوو له سه ر شانی ئه و خه وم لی که وت. رپوژئ پاش سه فه ره که ی، شته کانم کؤ کرده وه و گه رامه وه مؤسکؤ. نه مزانی چی وای لی کردم و ا به ئاسانی ژیا نه هاوبه شه که م له گه ل ئه و پیاوه ی وه ک باوک و برا و کور و میزد خزمه تی ده کردم کؤتایی پی به ینم. له وانیه تیکه لبوونی رپوحم له گه ل رپوچی ئیگور بیت. گه رامه وه به لام هه ستم به سه رگه ردانییه کی سه یر ده کرد. رپووداوه کانی ئه و چه ند سه لاهم هه موو تیکه ل و پیکه لبوون. زورجار خوم به فریشته یه کی خوشه ویستی و زورجاریش خوم به بوونیکي بیدل دیته پیش چاو. له یه ک ساتدا و به یه ک رسته هه موو ئه و شتانه ی نه مده ویست بیانینم یان دانیان پیدا بنیم، هه مووی هاته پیش چاوم. بیریشم بوو به هه ورینکی قورس؛ داباری و جه سته می شؤرده وه، ره شاییه که ی برژانگه کانم به سه ر رپوومه ته سوورکراوه که مدا هاته خواره وه. ده موچاوم بی ماکیاج مایه وه، ژیانم په رده ی له سه ر رابردووم لا دایه وه. کاتی ئه وه هاتبوو ئه و شتانه ی که نه مبینبوون له و ساته سه خته دا هه موویان ببینم.

پاش ماوه یه ک له هاتنه وه م بؤ مؤسکؤ، هاورپیه کم په یوه ندیی پیوه کردم، من ئه وم بیر نه ده هاته وه. که قسه ی له گه ل کردم باسی هه ندئ شتی بؤ کردم ئه و جا رپووداوه کان و شیوه یم هاته وه پیش چاو. هه فته یه ک بوو به رده وام ته له فونی ده کرد و ده ویست له ئاهه نگی گویزه بانه ی په نجا سالانیدا ئاماده بيم. نینای ژنیشی چه ز ده کات بمناسئ.

چه پکه گوله که م دا پیی و له ئامیزیم گرت. پاشان نینای ژنیشیم له ئامیز گرت. رپوی کرده نینا و وتی: ئه مه ئه و که سه یه که هه رده م خزشیم

بووم، چوومه لای و پنیم وت من دەرۆم، دەرۆم بۆ ئیتالیا، دهرزانی من عاشقی ئیتالیا و زمانی ئیتالیا ییم، دهرزانی چۆن خۆم فیڤی ئه و زمانه کرد، زیان له ئیتالیا بۆ من خهویک بوو. به لاینم پنی دا که گه یستمه ئهوی بانگه یستی بکه م و هه موو موزه خانه و پیشه نگاگانی بگیرم. به لاینم پنی دا شیعره تازه کانی بۆ بنیرم. به داخه وه ههچ به کئی له و به لاینانه م به جی نه گه یاند. پاش ساتی وه ک مندالیک دهستی کرد به گریان و هه نسکی ده دا. داوای لئی کردم ئه و کاره نه که م و هاوړی و ئازیزان و ئیواره شیعریه کانی جی نه هیلم. راسته من تاقه که س نه بووم له و ئیواره گه له دا شیعرم ده خوینده وه به لام من رۆلکی سهره کیم هه بوو له کۆکرده وهی هه موویان و زۆر جاریش هه موویانم دهرده خانووه که ی باوکم که له دهره وهی مۆسکۆدا بوو.

سه یریکی کردم و به بزیه که وه وتی «ئه وه سالیکه ده مه وی تابلویه کی تۆ بکیشم، ههر بوارت نه بوو، به نیاز بووم ئه مسال ئه و کاره بکه م، وه ک دیاری ده رچوونت له کۆلیژ بتده می. چۆن کاری وا ده که ییت ته نیا یه ک سالت ماوه.» منیش به پیکه نینه وه وتم «ها ئه وه وینه یه کی خۆم». «نا وینه م ناوی، خۆتم به زیندووی ده وی.» فرمیسه کانی تیکه ل به ریش و سمیله دریزه که ی بوو. ئیستا و لیره وه، ئاوړ له رابوردووم ده ده مه وه، ده لیم چه ند دلره ق بووم، خۆ ده متوانی سه ری بخره مه سه ر شانم. ههچ نه بووایه به سه ر شانی مندا بگریایه. پاش چه ند سالی زانیم ئه و هاوړییه م به شیوه یه کی ته ماوی مردووه. نه چووم گولی له سه ر گۆره که ی دانیم. خۆشم نازانم ئه م هه موو شیعرا نه ی له سه ر خۆشه ویستی ده ینووسم، له کوپوه سه رچاوه هه لده گرن!

ئه و شتانه ی که هه رگیز بیرم نه ده که وتنه وه. پانتایی هۆشمیان داگیر

کرد. فرمیسه که کان تا دهات به خورتر ده بوون. سه ری به رز کرده وه وتی «مه گری تکایه مه گری. نینا مه هیله بگرییت. ته واو هیچ نالیم. ده چینه وه لای خه لکه که.» ده مووچاویکمان شۆرد. ئەوجا چووینه وه دانیشتین.

ئەو کات نەمدەزانی ئەوه چ هیزیکه له دهرووندا دروست دەبییت و هه موو ئەو ئازاره له گه ل خۆیدا بۆ ژیان ده هیئی. پاش ئەو ئاههنگه گه رامه وه و خۆم خزانه ناو جینگه که م. له ناو جینگه که مدا بیرم له خۆم ده کرده وه، من چیم؟ من کیم؟ من هه رگیز نامه وی ئازاری که سینک بدهم، من هه رگیز نه موسته وه دلای که سینک بشکینم. به لام به بی ئەوه ی زانیبیتم ئازاری ئەو که سانه م داوه که منیان خۆش ویستوه، دواایش ده لیم خۆ زۆربه ی ئەو که سانه راست و بی په رده به منیان نه وتوه که خۆشیان ده ویم. ئەوان ئەو راستیه یان لام نه درکاندوه. دواایش ده لیم منیک هه رده م له وشه زیاتر هیچی ترم به لاوه گرنگ نه بووه، من ته نیا شه ی دای شیعر و کتیبه کانم بووم، ئەوانیش ئەوه یان ده بیینی بۆیه که سیان نه یانده ویرا نیازی دلایان به لامه وه بدرکینن.

ئەو ئیستا خۆم چیم. ئیستا که ده چمه دلمه وه هه ست ده که م چرۆیه کی خۆشه ویستی به پیره داره ئه رخه وانیه که ی دلمه وه یه، نازانم وه رزه که ی پاییزه و ئەو چرۆیه ده وه ری یان ده بیته گولیکی ئه رخه وانی. که ده چمه ناو دلمه وه پروونا کاییه که ی مۆمیک ده بینم، نازانم له و شه وه تاریکه دا بایه ک هه لده کات و ده یکوژینیه ته وه یان تا دواهه ناسه دلّم پروونا ک ده کاته وه.

هه تاو! گویت لیمه، ئەوه بۆ کوئی فریوی؟ خۆت داوات لیکردم

سه‌رگوزشته‌ی ژیانمت بۆ بگێرمه‌وه. ئا بیرم که‌وته‌وه ده‌بیت له‌ کوپوه ده‌ست پینکه‌م. هاتمه‌وه بۆ مۆسکۆ. پیش هه‌موو شتی بیرم له‌وه کرده‌وه ئیگۆر بدۆزمه‌وه. ده‌مزانی ده‌بیت یه‌کتر ببینینه‌وه، ده‌مزانی ئەمه‌ دواجاری تیکه‌لاویمان نابیت. ئەو هه‌موو جارهی یه‌کتريمان بینی که‌سمان باسی ژيانی تايبه‌تی خۆمانمان نه‌ده‌کرد. ئەو ده‌یزانی من هه‌ر له‌گه‌ل می‌رده‌که‌مدا ده‌ژیتیم. به‌لام من هیچم له‌سه‌ر ژيانی ئەو نه‌ده‌زانی. ته‌نانته‌ ئەوه‌شم له‌یادچوو بپرسم که‌ ژنی هه‌یه‌ یان نا. په‌یوه‌ندیم له‌گه‌لدا کرد. ئەو به‌مه‌ زۆر دلخۆش بوو. له‌وه‌ نه‌گه‌یشته‌ بۆ من وا زوو گه‌رامه‌وه بۆ مۆسکۆ. بۆ ئیوا‌ره‌ی داهاتوو پینکه‌وه‌ نانمان خوارد. هه‌ردوو‌کمان باسی زۆر شتمان کرد. هه‌ردوو‌کمان ده‌مانویست له‌ باس کردنی ئەو شه‌وه‌ خۆمان دوور خه‌ینه‌وه. به‌لام زیاتر و زیاتر هه‌ستم ده‌کرد ئەو پیاوه‌ منی خۆش ده‌وێت و ئەو خۆشه‌ویستییه‌ وه‌ک گرێک له‌ ده‌روونیدا ده‌سووتی. له‌ من زیاتر که‌سیکی تر نابینی. له‌م هه‌موو خه‌لکه‌ی به‌ده‌ورماندایه‌ له‌ ده‌موچاوی من زیاتر ده‌موچاویکی تر نابینی. بئ‌ ئەوه‌ی ئاگامان له‌خۆمان بێت دوو شووشه‌ شه‌رابی سوورمان خوارده‌وه. ده‌نگی پینکه‌نینمان ئەوانه‌ی دووربه‌رمانی بێزارکردبوو. هه‌ربۆیه‌ پاش نانخواردنه‌که‌ خێرا هه‌ستاین و پیاسه‌یه‌کی ناو شارمان کرد. له‌ ساتیکدا هه‌ستم کرد ئەو پیاوه‌، منی له‌ خۆی خۆشتر ده‌وێت. له‌یه‌کێ له‌ شه‌قامه‌کان په‌رینه‌وه، من گویم نه‌دایه‌ ره‌نگی سووره‌که‌ و ویستم بپه‌رمه‌وه، یه‌کسه‌ر ده‌ستی گرتم و هاته‌ لای چه‌پم، گه‌ر سه‌یاره‌یه‌ک به‌هاتایه‌ له‌لای چه‌په‌وه‌ ده‌هات. گه‌ر سه‌یاره‌یه‌ک له‌په‌ر به‌هاتایه‌ له‌وی ده‌دا نه‌ک له‌ من. منی گه‌یاند هه‌م‌ه‌وه‌ و ئەملاوه‌ و‌ه‌لایم ماچ کرد. ماوه‌یه‌ک چاوه‌پروانی کرد تا من چوومه‌ ژووره‌وه. ده‌مزانی له‌ ده‌وه‌ ده‌یویست پێی بلیم فه‌رموو وه‌ره‌ ژووره‌وه. من هه‌رگیز ئەوه‌م نه‌وت له‌گه‌ل ئەوه‌ی من ئەو ساته‌ ئازادبووم و له‌ له‌زه‌تی

تیگه لېوون له گه لیدا تیگه یشتبووم. له ماوه ی ئه و دوو مانگه دا چه ند جارئ پیکه وه ده رچووین. له هه موو چوونه ده ره وه یه کدا کۆمه لئ هیمام ده بینی، نازانم گهر به مه به ست خۆی له ده وری ئه و هیمایانه ده گرته وه یان هیئانه وه یه کی مندالانه بوو. چونکه زۆر جار وه ک مندالیک ده هاته پئش چاوم و ده مو یست له ئامیزی بگرم. ئیواره یه ک چووینه ده ره وه ی شار، له ریستورانیکی بچووکي ناو دارستانیکدا دانیشتین، ئه مجاره یان شووشه یه ک فۆدگامان ته واو کرد. هه ردوو کمان پیکه وه باش سه رخۆشبووین، قسه ی زۆرمان کرد. زۆر پیکه نین، شه وو رۆژمان لیک جیانه ده کرده وه. ده مه و به یانی بوو هه ردوو کمان خه به رمان بوویه وه. له ئامیزی یه کتردا له ژیر داریکدا خه ومان لیکه وتبوو. که سمان نه مانزانی چۆن له ژیر ئه و داره دا خه ومان لیکه وتوه. ئه ی چۆن سه رمامان نه بووه. ته ماشایه کی یه کترمان کرد و دامانه قاقای پیکه نین. یه کترمان له ئامیزگرتوه و ئه وه نده توند جه سته می به جه سته یه وه نووساند، سنووری نیوان هه ردوو جه سته مان بۆ یه کجاری سرایه وه. ئه مجا هه ستاو ده سته گرتم تا هه ستمه وه. به قه دی داره که یه وه نووساندم. وتی: تۆ قه د و من لق، تۆ ره گ و من خاک، تۆ خونچه و من گه لا. منی راکیشایه ئامیزییه وه وتی: وا مه زانه ته نیا تۆ ده توانی شیعر بۆ خۆشه ویستی بنووسی. خسته سه رشانم و لیم نزیکبوویه وه و ماچینکی سه ری کردم. سه یاره که یمان دۆزییه وه منی گه یانده ماله وه. له وه نه ده گه یشتم بۆ ئه و شه وه دووباره نابیته وه. بۆ وه ک ئه و شه وه خۆم فری ناده مه باوه شییه وه، بۆ پئی نالیم که له گه لندا بیته ماله وه، بۆ هه ر له ده ره وه یه کتر ده بینین. ئه ی بۆ ئه و ده سته یه شخه ری ناکات له وه ی وه ک ئه و شه وه رامکیشته باوه شییه وه. پارچه به پارچه ی جله کانم له به رداکه نی و هه موو جه سته م ماچباران بکات. بۆ ده بیت دلم ئازاد نه که م و وه ک مه لیک به ره و ئاسمانی خۆشه ویستی بفری. من به رده وام

شیعر له سهر خۆشه ویستییه ک ده نووسم که نه مزانیوه تام و رهنگی
 ئه و خۆشه ویستییه چیه. دوایی بیرم له وه ده کرده وه باشه ئه م پیاوه
 ههرگیز باسی ئه وه ناکات وا منی خۆشده ویت. من ته نیا خۆشه ویستی
 له نیگا و هه ل سوکه وتیدا ده بینم. تیکه ل بوونی ئه و شه وه مان ته نیا و ته نیا
 هیما ی خۆشه ویستی بوو. له گه ل ئه وه ی ههرگیز به منی نه وت خۆشی
 ده ویم. له وانه شه بیه ویت به شیوه یه کی ناراسته و خۆ دلم داگیربکات و
 ئه و جا پیم بلنی خۆشی ده ویم.

ئیواره یه کیان له قاوه خانه یه کدا دانیشتبووین، هاوڕیبه کی کاتی زانکۆمان
 بینی. که ههر دوو کمانی بینی، سه ری سوڕماو رووی کرده ئیگۆر و
 وتی «خه وه که ت هاته دی، وا ئیستا به رامبه ر ئۆلگا دانیشتووی، بو ت
 باس کرد چۆن پاش چوونی بو ئیتالیا نه خۆش که وتی و وا زت له
 کۆلیژ هیتا. پاشان رووی له من کرد و پرسى ئه ی ناتاشا و منداله کان
 چۆن؟» تیکه یه شتم ئه وه پرسیار نه بوو به لکو ئاگاداری بوو بو من.
 له گه ل ئه وه ی زانیم ئیگۆر ژنی هه یه به لام ئه و ئیواره یه داوام لینی
 کرد له گه لدا بیته وه. ماله که م پر بوو له شه رابی ئیتالی. ههر دوو کمان
 خواردمانه وه. جاره جاره دهستی ده هیتا به سه رمد، دهستی ده خسته ناو
 قژمه وه، پاشان رایکی شامه ناو ئامیزییه وه، منیش هه یچ به رگرم نه کرد.
 ته ماشایه کم کرد و وتم «ده زانم چه ندت خۆشده ویم، وا هه ستیش ده که م
 که سیک نه بووه هینده ی تو منی خۆش ویستین. ده زانی زۆر جار ناو یرم
 ته ماشای نیگا کانت بکه م.» پیکه نی و چاوه کانی نوقاند. چاوه کانم ماچکرد
 و چوومه ئامیزییه وه. هینده توند له ئامیزی گرتم خۆشم نه مزانی چۆن
 له ناویدا توامه وه. ئه و کاته ی که له ئامیزیدا بووم، ئاگریک له ده رووندا
 هه لیکرد و ئیتر زانیم چۆن ئاگری خۆشه ویستی دل ده سووتیتنی. ئه و
 هه سته ی ته مه نیکه به دوایدا ویلم، وا دۆزیمه وه. هه ستیشم ده کرد

ئەو ئاگرە بەرەو سووتانم دەبات. چونکە ھەر جارەى کە دەچوومە ئامیزییەو ڕەنگیکی ترم دەبینی، ئاوازیکی نوێ دەھاتە بەرگویم. ئیستاش نازانم ئەمە خۆشەویستی بوو، یان ھەنگاویک بوو بەرەو مردن. من ھەتا ئەم ساتەش ئەو ھاوکیشەییەم پێ چارەسەرنەکرا. وەک ئەوانەى لە بیرکارییدا خراپن و بێ ئەوێ پرسیاری تاقیکردنەو ھەکان بزانی ترسی دەرنەچوون لە دایاندا دروست دەبیت. منیش ھەروا نەمدەویست بێر لە سەرھەتاو کۆتایی ئەو پرۆسەییە بکەمەو. ئەو شەو ھە دیسانەو ھەگەیشتمە لووتکەو نەمدەویست بێمە خوارەو. نەمدەویست جەستەم لە جەستەى بێتەو، نەمدەویست لیۆم لە لیۆی بێتەو. وەک لاواو خۆم لێ ئالاندبوو. ئەو شەو ھە رۆح بەسەر لووتکەییەکەو ھە بوو، دەپروانیە سەر بەرزترین لووتکەى ھیمالایا. بە داخو ھە ئەمەش یاسای ژیانە کەس ناتوانی تاسەر جینگای سەرلووتکە بێت. ئەو شەو ھە لەلام نەمایەو. ئەو ڕۆیشت و منیش تیرگریام، تا بەیانی گریام. ناتاشام بێرکەوتەو، ژنەکەى ئەو ناوی ناتاشایەو مندالی ھەیە. لە ناکاوا ڕەشەبای توورەیی ھەلیکرد و گرمۆلەى کردم. ئەو دەزانى خۆى ژنى ھەیە، بۆ ڕینگەى بەھەستەکانى دا من داگیر بکات. ئەو دەیزانى ئەو ناتوانى بۆ من ببیت، ئەى بۆ بەرگی پەمەیی لەبەرکردم. ئەى بۆ من ئەوم خۆش ویست کاتى پیاویکی دى لە ژیاندا ھەبوو. ئەى بۆ من خۆم خستە ئامیزییەو کاتى زانیم ئەو ژنى ھەیە. ئەو شەو ھەو چەندان شەوى تر خەوم لیتەدەکەوت و دەمەو بەیانیان بەگریانەو ھە خەودەبیردەمەو. گەلى بریارم دا زۆریانم جێبەجێ نەدەکرد. پۆژیک بریارم دا خالى بۆ ئەو پەيوەندییە دا بنیم. ماو ھەیک وەلامى تەلەفۆنەکەم نەدایەو. خۆم نیشان نەدەدا. بەشەوان گلۆپم دانەدەگیرساند، بەدیار مۆمىکی کزەو ھەدەنیشتم و وەک مۆمەکە دەتوامەو. جار جارەش لە درزی پەردەکەو ھەماشایەکی خوارەو ھەم دەکرد، دەمبینی چۆن تا

نيوهی شهو به دهوری مالّه که مدا دهسووراپیه وه تا ماندوو دهبوو.

زور جار دهلیم ئەم ههستهی له دلمدا دروستبووه ته نیا بۆ ئەوهی
ئازار بچیزم و له ئازاری ئەوانه بگه م وا خوشیان ویستم. به دریزایی
کات بیرم له خۆم دهکرده وه. له ژيانیکی پر خوشه ویستی و بی عه شق.
نه مزانی من بۆ ئەو ژيانه م هه لبرارد. من ده متوانی ژيانیکی له عه شق
هه لکیشراو هه لبریزم. پاش ئەوهی له مه وداو ره هه نده کانی عه شق
گه یشتم، بریارمدا له پیناو گه یشتن به و عه شقه بژیم و گهر خودی
ژيان رینگه م نه دا له گه ل ئیگۆرد بژیم ئەوا تا دوا ساتی ژيانم ته نیا
ده بم. ئیستا زانیم عاشقی که سینکم له و به ری رووباره که وه یه. نه مه له
ده زانم و نه له هیچ لایه که وه به له میک وه دی ده که م. مه گهر دلم بکه مه وه
تاشه به رده که، به دووری نازانم مؤمه که بکوژینمه وه و چرۆکه ش له
دارئه رخه وانه که ی ژيانم بکه مه وه. ئولگا به دم گیرانه وه ی چیرۆکه که ی
و له سه ر سنگی من خه و بر دیه وه، منیش ئەمه به هه ل ده زانم تا ئەم
هۆنراوه یه تان نیشان بده م که له دیوانه کیدا بلاونه کراوه ته وه.

ئەو ئیواره یه ی رووناکیه ک وه ک په رده یه کی په مه یی هه موو جه سه ته می
داپۆشی

ئەو ئیواره یه ده موچاویکی زبر خۆی خزانده ئامیزی گۆنا
شه رماوییه که م

ئەو ئیواره یه ی لیوکی تینوو هه موو جه سه ته می خوارده وه.

ئەو ئیواره یه ی چاویکی له ناو خه مدا خنکاو بووبه به رگی بوو کینم.

ئەو ئیواره یه بریارمدا هه رده م گولی هه تاوی سه ما بم.

ئەو ئیواره یه بریارمدا له مه زیاتر خۆم نه خزینمه سوچی زیندانی دلکی
بی ترپه.

له و ئیواره وه من خهندهم و بالهكانم به ره و ئاسمانی چاوه نوقاوه كانی
بوده م ده با.

ئیواره كانی تر له په رستگای پوحمدا،

چهند ساتی نویتز ده كه م

داوای لیبووردن له وانه ده كه م له ساتیکی رابردوودا،

له زه مانیکی بیرنه كراودا

سوجدهیان بو ترپه ی دلم برد و

له به رده م په یكه ری سو مای چاوه كانمدا نویتزیان كرد.

منیش به رماله كه م له ژیر سه ریان راکیشا و

بی لاکردنه وه به لایاندا تیه پیم.

ئهمرۆ داوای لیبووردن له هه موویان ده كه م.

ئهمرۆ من هه موویان جیده هیلم و

له ئامیزی پوحمدا،

هیلانیه کی ئاوریشم بو خۆم دروستکردوه.

وشه كانم بو هه موویان ده هۆنمه وه.

گۆرانیه کی نه وتراو بو دلم ده لیم.

ئهمرۆ من هه موویان جیده هیلم و

له ئارامگای سبه یدا جاریکی دی،

وه ك مندالیکى یه ك ساته

به ژیان ئاشنا ده بيم و ده بمه ژنی ئه مه كداری چاره نووس.

سه ما ده مبزوینی و پینکه نینیش ده مژینی و

له باوه شی پووباری پیترا دا خه و ده مباته وه و

له خه ونه كانمدا سه ر له نوئی خو شه ویستی ده نووسمه وه.

ئۆلگا به وه ناسراو بوو كه هه میشه ی خوا فرمیسی كی حازره. ئیستایش هه ر

كە رووداويكى ئەوساى بىر دەكەويتەو، رۇحى دەبىتتە پارچە ھەورىك و دادەبارىتتە خوارەو. زۇر بە وردى بىر لە ھۆكارى رووداوەكانى ژيانى سەرزەمىنى دەكاتەو تا بزانى مەبەست چى بوو لەوھى كەوتە داوى خۇشەويستىيى ئەو كەسەي لە كاتى گەنجىتيدا ئەمى خۇش ويستوو، لەوانەبىت بۇ نزيكخستەنەوھى ئەم بىت لە چارەنوسى. پاش ئەوھى ژيان و داھاتووى خۇبى بەستبوو بە (ئەلفرىدۆ)و لەو باوەرەدا نەبوو بکەويتە خۇشەويستىيى كەسەو. ئەو دەستى لەو ھەلگرتبوو كە ژيان بواری دەدات تىنى گەرماي خۇشەويستى دەروونى داگىر بكات. لەوھىش پەشيمان نىيە، وا كەوتە داوى خۇشەويستى پياويكەو كە ناتوانى تام ردىن ژيانى لەگەلدا بباتە سەر. چونكە ئەو خۇشەويستىيە بەختەوھرىي رۇحى بەو بەخشى، ھەر ئەو خۇشەويستىيەش بوو ماناى ژيانى لاي ئۇلگا نەھىشت و برىارى دا كە كۆتايى بە ژيانى بەيتنى. ئىستا دەزانى ماناى ئەو خۇشەويستىيە چى بوو لە ژيانى ئەودا. ئەو دەيگوت من لە پىناو يەك ھىوادا دەژىيتام، ئەويش لەدايكبوونى عەشق بوو لە دەرووندا. ئەو ھىوايەشى ھاتە دى بۇيە بەردەوام بوون لە ژياندا ماناى تىدا نەمابوو. كەس لە شىوھى مردنەكەي نەدەگەيشت. ئۇلگا نەيدەويست خوینەرانى بزاند ئەو وەك ئاينپەرورەينكى بودىست برىارى سات و شىوھى مردنەكەي خۇى داو. وینەي مىردەكەي لەگەل خۇيدا ھىتابوو. دەسكى گولى لەبەردەم وینەكەيدا دانابوو، لە پىشتى وینەكەيشىوھى نوسىبووى «بىورە گەر من پىش تۆ بمرم». ئەو كراسەي لەبەر كرىبوو كە بە گەنجى كرىبووى و برىارى دابوو ئەو كراسە ئەو شەو لەبەر بكات كە لەگەل خۇشەويستەكەيدا ئامىتەي يەكتر دەبن. ئەو لە مېشكى خۇيدا فىلمىكى بۇ سات بە ساتى ئەو شەو ھەلگرتبوو. لەو تەمەنەيدا ھەرچى رۆمان و ديوانى شىعەرى رۆمانسى ھەبوو خویندبوويەو. ئەو ئەوھەندى لەگەل رۇحى شىعەر و كەسايەتییەكانى

ناو رۆمانه كاندا ده ژييتا، له گه ل خۆيدا نه ده ژييتا. ژيانى ئه و ژيانى خه يالى ناو هۆله گه و ره پر گلۆپه كريستالييه كانى سه ده كانى پيشوو بوو. وهك په پووله يهك ديز به ديزى رۆمانه كان ده گه را و له هر كوييه كدا بيويستايه ده نيشته وه. ئه و ئيواره يه ي ئه لفريدۆى له به لشووى تياتردا بينى، يه كسه ر ده موچاوى يه كى له كه سايه تى رۆمانه كانى جون ئاوستنى هاته پيش چاو. له دلى خۆيدا وتى ئه مه ئه وه يه من چاوه روانى ده كه م به ره و ئه و ژيانه م ده با وا ده مه وى. له گه ليدا چوو بۆ ئيتاليا. به لام ئه و كراسه ي له گه ل خۆيدا نه برد، هه ستى ده كرد ئه مه ئه و خۆشه ويسته نيه كه ئه م چاوه روانيه تى. له و باوه رپه يشدا نه بوو هينده تاسه ر له گه ل ئه م پياوه دا بمينته وه. له وان هه ئه م سه فه ره ي به ره و ئه و خۆشه ويسته ي ببات وا خه وى پيوه ده بينى. يه كه مين جار له گه ل ئيگوردا رۆح و جه سته ي تيكه لاو بوو ئه و كراسه ي له به رده ستدا نه بوو. هه ربۆيه كراسه كه ي به قه دكراوى مابوو يه وه. خۆى شوورد و قژه كه ي دا هينا و سووراوه تۆخه كه ي جارانى كرد و ماسكاره ي دا له برژانگه دريژه كانى، كراسه كه ي له به ر كرد. ئه و ملوانكه يه يشى كرده ملي كه له يه كى له ئايينپه روه ره كانى سه نته رى ئوشۆ به ديارى پيشكه شى كرابوو.

ئه و شاعيريكى ناسراو بوو و گه نجان خۆشيان ده ويست و هۆنراوه كانيان ده كرده گۆرانى. ئۆلگا نه يده ويست پاش مردنى، لينشاوه گه رمه كه ي خۆشه ويستى خوينه رانى له ده ست بدات. هه روا نه يده ويست هه ر رۆژنامه نووسيك به جۆريك داستانيك بۆ مردنه كه ي به ونه تته وه. ئۆلگا هينده له گه ل جه سته ي خۆيدا ئاشنا بوو بوو، ترپه ي دل و دهنگى هه ناسه ي خۆى ده ناسييه وه. ئه و هه موو رۆژى دوو جار له سه ر ميتوده كه ي ئوشۆ ميديته يشنى ده كرد. بۆيه ئاشنابوو له گه ل هه موو ئه ندامانى جه سته ي

خویدا. بویه دنیا بوو به ناسانی ده که ویته گفتوگو له گه ل نه و جهسته یه ی که هه سته دکات رولی خوئی له م سه فهره دا ته و او کردووه. نه و شتانه ی پیویستی پنی بوو برديه نه و خانووی هاوینه یی که له باوکییه وه بوی مابوو وه. پیش نه وه ی پروات دوا دیوانی شیعری که به میزده که ی پیشکش کردبوو. لای نه و ده زگایه جی هیشت، وا به ره مه کانیا ن بؤ چاپده کرد. لای هاوریکانیشتی رایگه یاندا ده چیتته خانووه هاوینه که تا له وئی خهریکی پیداچوونه وه ی دوا به ره مه که ی بیت. نه و بریاری خوئی دابوو. هه فته یه ک پیش نه وه ی پروات بؤ خانووه که، هه ولی دوا ته نیا و ته نیا له گه ل خویدا بیت و رۆح و جهسته ی له دوا ساته کانی ژیان لیکبئالین و سوپاسی یه کتر بکه ن. رۆح سوپاسی جهسته ی ده کرد چونکه ماوه ی نه م چند ساله هاورینه کی به وه فا بووه و له کاردا بووه بؤ هیئانه دیی مه به سته کانی رۆح. جهسته ییش به دلشکاوییه وه سوپاسی رۆحی ده کرد که نه م جهسته یه ی هه لبراردووه و نه م ماوه یه نه م هه موو خوشه ویستییه ی پیبه خشییوه. من شایه تی دده م. ئولگا زور گرنگی به جهسته ی خوئی دوا، هه ر بویه که س نه یده توانی ته مه نی بزانی. جهسته ی وا به گه نجی مایه وه تا به خاکی سپارد. ئولگا یه کیک بوو له و که سانه ی هه ر زوو که وته ناو جیهانی رۆحیه وه. پاش هاتنه که ی بؤ ئیتالیا، ناشنای جیهانیکی نوئی بوئی، له گه لی دهرگای دا. ده چووه کورسی فیروبونی زمانی ئیتالی. له وئی ناشنایه تی له گه ل ژنیکی مه کسکی په یدا کرد. هه ر نه و بوو کلیلی دهرگای نه و جیهانه ی پیبه خشی. هه ر بویه یه کی له دیوانه شیعرییه کانی به و ژنه پیشکش کردبوو. خوئی له م نه یینییه نه گه یشت، چی نه می گه یانده جیهانی رۆحی ونزیکي کرده وه له ره وتی نیوئه یج. "New age" به هیوا بوو له رینگه ی نه م بیرکردنه وه تازه یه وه خوئی بدوژیته وه. که وتنه خویندنه وه ی کتیب و سه ری به هه موو نه و سه نته رانه دا ده کرد. پاش سه فهره که ی هیندستان زیاتر

له مهسه له ی رۆحیانه تدا قول بوویه وه. که سینی وهک ئەم له ولاتینکدا گه وره بووه، هه موو تاکه کان وهک که سینی ئە ته یست گه وره ده کران. ته نانه ت ئە و دایکو باوکی سهر به دوو ئاینی جیاواز بوون. که سیش بیرى له و مهسه له یه نه کرده وهو به شتیکی نامۆیان نه ده زانی. ئە میش خۆی سهر به هه یچ یه کن له و ئاینانه نه ده زانی و برۆای به هه یچ شتی نه بوو، له خۆی زیاتر.

گرنگ با بیمه وه سهر مردنه که ی، هه ندی جار ئە وه ندهم له کۆله پشته که مدا هه لگرتووه، ره وتی شته کانم له بیرده چینه وه. ببوورن. هه فته یه ک له سهر جیگا که ی پالکه وت و چووه ناو قولایی خۆییه وه. ئە وه ئامانجه که ی دۆزییه وه که له پیناویدا هاتبووه سهر ئە م زه مینه. پاش بزه یه ک و ئارامیه کی قول دلێ له لیدان که وت. هه فته یه کی ویست تا زانیان ئە و مردووه. یه کن له رۆژنامه نووسه کان زوو گه یشتبووه سهر ی. وینه ی دهموچاوی ئۆلگای گرتبوو. ئارامی و بزه که ی سهر لیوی زۆر به ئاشکرا ده رکه وتبوون و یه ک دلۆپ فرمیسک له چاوی چه پیدا قه تیس مابوو. ئە و رۆژنامه نووسه به هۆی ئە و وینه یه وه ناوبانگی ده رکرد و ده وله مه ند بوو. ئە و کاته ی ئۆلگا گه یشته خواوه ندی عه شق و بریاری دا له پیناو خۆشه ویستیدا نه جه نگی، هه یچ مانایه کی له ژیاندا نه ده بینیه وه. ئۆلگا له ژنه کانی تری نه ده کرد. له گه ل ئە وه ی له گه ل پیاویکدا ده ژیتتا خۆشیده ویست و عاشقی نه بوو به لām ئە مه کداربوو. ئە و پیاوه عاشقی بوو، یه کیک بوو له و پیاوانه ی وه ک جبران خه لیل جبران بیرى له خۆشه ویستی ده کرده وه، ئە و ده لی گه ر که سینکت خۆش بوئ مانای ئە وه نییه بیکه ی به مولکی خۆت. به توه ی وه ک تۆ بژی وه ک تۆ بیربکاته وه، به ئاره زووی تۆ هه سته کانی ده ربیرئ. گه ر خۆشه ویستی وایلێهات ئە وا مه ودای خۆشه ویستی له نیوان ئە و دوو که سه دا نامیتئ

و ئەو ھەستە جوانە دەمرئ. بۆیە ھەموو ئاسانکارییەکی ژيانی بۆ دابینکردبوو. بۆ ئەوەی ئۆلگا ئەو ئۆلگایە بێت کە خۆی دەیهوئ. ئەو کاری نەدەکرد ھەموو کاتی تەرخانکردبوو بۆ خویندەووە نووسین و کاری کولتووری. مێردەکە ی دەیزانی ژنەکە ی دەیان عاشقی ھەیه، بەلام گویی نەدەدایە عەشقی ئەو پیاوانە ی کە بەدەوریدا دەھاتن. ئۆلگا بە وردی باسی یەکە یەکە ئەوانە ی دەکرد کە عاشقی ببوون، پاشان بە پیکەنینەووە دەیگوت خەمت نەبیت عاشقی ھۆنراوہ کانمن نەک خۆم. ئەویش بە وردی گویی بۆ دەگرت و ھیندە ی تر خۆشەویستی لە چاوەکانیدا گری دەسەند. ئیستا لەوہ دەگەن بۆ ژیان ھیچ مانایەکی بۆ ئۆلگا نەبوو.

ھەموو جار دەلیم ئۆلگا بوونەوہریکی بەبەخت بوو. ئەوانە ی لە دەوری بوون خۆشیان دەویست و دلسۆزی بوون. ئەو ھاوپیە ی وا یەکەمین کەس گەیشتە سەر جەستە بئ ھەناسەکە ی، ھەموو ئەو شتانە ی کۆکردەووەو خیرا خستیه جانتاکە ی شانیهوہ. ئەو نووسراوانە ی کەوا ئۆلگا نەیدەویست بەر دەست رۆژنامەنووسان بکەوئ. من ھەر لە رینگە ی ئەوہوہ توانیم نامەکە ی و ئەو شیعەرەم دەستکەوئ کە خستە بەردەست ئیوہ. ئۆلگا تاقانە کچی دایک و باوکی بوو. باوکی موسلمانیکی بیباوہری ئۆزبکستانی بوو، دایکیشی کچە رووسیکی خیزانیکی رۆشنیری شاری مۆسکۆ بوو. دایکی پاش کۆچیدوایی مێردەکە ی بە دوو مانگ ژيانی بەجئ ھیشت. ئەوکات ئۆلگا بۆ شەش مانگ چوو بوو ھیندستان و لە شاری گووا دەژییتا. پاش ئەو شەش مانگە ئۆلگا بوو بە پارچە یەک لە ئارامی جەستە یی و رۆحی. ئەم ئارامیہ تەواو لە ھەلسوکەوت و بەرھەمەکانییدا دەبینرا. بریاری دابوو کە گەرایەوہ بروات بۆ مۆسکۆ و ماوہیەک لەگەل دایکو باوکیدا بژی. کاتی گەرایەوہ رۆما، شەویکی دوورو دريژ باسی سەفەرەکە ی بۆئەلفریدۆ کرد.

ھەروا پىنى وت بەنيازە بچىت بۇ لاي دايكو باوكى، ماوئەيەك لەلايان بمىنىتتەوہ. ئەلفرىدۇ ئۇلگاي لە ئامىزگرتوو و دەستى بەسەرىدا ھىناو ئەو ھەوالە دلتەزىنەى پىنى راگەياندا. ھەروا بۇى باس كرد ئەو خۇى مەراسىمى ناشتنەكەى جىبەجىكردووہ. باوكى بردووہتەوہ ئۇزبكىستان و دايكىشى ويستووئەتى لەھەمان گۇرستانى مىردەكەى بىت. بۇيە ھەردووكيان لە يەك ئارامگان. ئەو ھەولى داوہ شتەكان بە ھىمنى بىروات بەبى ئەوہى مىدىا سەرنجى بدەن. ئۇلگا لە باوہشى ئەلفرىدۇ وەك مندالىك دەگريا. خۇشى نەيدەزانى ئەم ھەموو فرمىسكە لە كویدا خۇى ھەشارداوہ. ھەستى بە ئازارىكى لەبن نەھاتوو دەكرد. نەيدەزانى رەگى ئەم ئازارە لە كوئى دلى رەگى داكوتاوہ. ئەلفرىدۇ دوو رۇژ بەدىارىيەوہ بوو، بۇ ساتىك چىيە بەجى نەدەھىشت. ئۇلگا دەيزانى مردنى ئەوان كۇتايى بە ژيانى جەستەيە نەك رۇج، بەلام تامەزرۇى ئامىزىكى دايكو باوكى بوو. ئەو ئامىزەى تا ھەبوو ھىندە نرخى بۇ دانەنابوو. ئەوان تاقە كچەكەيان ھىندە خۇشدەويست، ھەرگىز رىگەى ھىچ شتىكىان لىى نەدەگرت كە ھەزى لىبىبووايە. ئەو ھەندى توانىبىتيان پىنداويستىيەكانيان بۇ بەجىدەھىنا. ئۇلگا لەو جۇرە مرۇقانە بوو ھەر زوو بە گەنجى رىگەى ژيانى خۇى دۇزىيەوہ و لە دايكو باوكى دابرا. ئۇلگا بەردەوام دواى لىبووردنى لە دايك و باوكى دەكرد، لەبەرئەوہى لەبەر سەرقالى بە ژيانى خۇى و بەرھەمەكانى ھىندە ھەوالى ئەوانى نەدەزانى. لەگەل ئەوہى لە رووى ئابوورىيەوہ زۇر يارمەتيدەدان و ناردنى بۇ چەند ولاتىك و لەم دواييەدا پارەى دەدا بە ژنىك تا خزمەتيان بكات. ئەوان بەم يارمەتییانەى ئۇلگاوہ دلخۇش بوون، زۇر تامەزرۇى بىنىنى ئەو بوون. ئەويش لەبەر سەرقالىيەكانى ژيان ھىندە نەيدەپەرژايە سەريان. ئەوان بەردەوام لاي كەسەكانى دەوروپەريان شانازىيان بە كچەكەيانەوہ دەكرد. لە رىگەى ھاوپرىكانى ئۇلگاوہ ھەندى

چار كۆره شيعريان دهگرت. ههندي جاريش وهك ئه و كاتهى كه خوى له مۆسكۆ بوو، دهچوونه ماله هاوینییه كه. ئۆلگایش بهمه زۆر شادمان دهبوو. له خۆشیدا فرمیسك به چاوانیدا دههاته خوارهوه و زۆر بیرى ئه و ساتانهى دهكردهوه كه لهگهڵ هاوړینیانیدا دهیدایه سهه. شتیك ههبوو ئهوى به ئهلفریدۆ و ئیتالیاوه دهبهستهوه كه خۆیشی نهیدهزانی چیه. چهندی ههول دها ئه و ژيانه جی بهیلى و بگهړیتهوه بۆ مۆسكۆ، كه چی نهیدهتوانی.

ههتاو فرمیسك به چاوانیدا هاته خوارهوه، ئا له و ساته دا نه ورۆز و هانس له لای دانیشتبوون و بهشیک له یاده وهرییهکانیان بۆ دهخویندهوه. كه فرمیسکی چاوانی ههتاویان بینی له خۆشیدا هاواریان کرد، دکتۆرو په رسداره کان هاتنه ژوره وه. ئه م فرمیسکانه یان به نیشانهى بوونی جوړه په یوه ندییه کی نیوان ههتاو و یاده وهرییهکانی دانا. نه ورۆز و هانس له خۆشیدا باوهشیان به یه کدا کرد. ئه وان نه یانزانی فرمیسکهکانی ههتاو بۆ ئه و وشانه نییه كه ئه وان دهیخویننه وه به لکو بۆ ئازارهکانی ئۆلگا و خۆیه تی. ئه وان ههردووکیان بۆ خۆشه ویستییه که یان نه جهنگان. له وان ههشه هه ربۆیه رۆحهکانیان یه کتربیان دۆزیوه ته وه. ئه مان ههردووکیان خۆشه ویستی خۆیانیان کرده قوربانى، گوايه به خته وهرى كه سانى تر تیکده دن. ههتاو له پرینکدا سهرى له سهه رانی ئۆلگا لابرده وتی «دهزانی ههردوو کمان ههله بووین. ئیمه خۆمان به خته وهرنه بووین، ئه وان ههشی که له بهر به خته وهریی که سانى تر وازمان لى هیئان به خته وهه نین، ئه وان هیشی له گه لیاندا ده ژییتن ههه به خته وهه نینه.»

ههردووکیان بریاریان دا گه شتیك بکهن تا بزائن خۆشه ویستهکانیان به خته وهرن. ههه زوو گه یشتنه ماله کهى هانس. هانس له گه ل مندالهکانیدا دانیشتبوو، ته ماشای فیلمیکیان دهکرد. كه چوونه ناو

بیرکردنه وه کانی، وینهی هه تاوییان بینی. سارا هات لایه وه دانیشته و سه ری خسته سه رشانی، هانس لای بۆکرده وه ده موچاوی هه تاوی بینی. ئەمجاره یان سه یریکی کرده وه ده موچاوی سارای بینییه وه. په شۆکا و هه لسایه سه ر پین و چوو ه ژوو ره که ی خۆی. سارا به دوایدا رۆیشته. مندا له کان ته له فزیۆنه که یان کوژانده وه وه هه ریه که چوونه وه ژوو ری خۆیان.

ئۆلگا وتی «ده بینی که سیان به خته وه ر نینه. تۆ ده بووایه ملت بۆ سارا نه دایه و پاش ئه وه ی تۆی به جین هیشته، په یوه ندیت به هانسه وه کردبایه و ئاگادارت بگردایه ته وه که له کوئی. گهر ئه وه نه هاتایه بۆ لات ئه وه مه سه له یه کی تر بوو.» هه تاو بیده نگ بوو، وه ک ئه وه ی دان به راستی بۆ چوونه کانی ئۆلگادا بینی. راستیش ده کات، کئ ده لیت هانس و هه تاو و هانسی کوری به خته وه رده بوون و خۆ له وان هه ش بوو ساراش که سیکی بدۆزیاته وه به هیمنی بژیایه. جا کئ ده لی دۆزینه وه ی پیاو هینده کاریکی ئاسانه به تایبه تی بۆ ژنیک ئه م هه موو سا له پیاویکی خۆش ویستوو ه و ته مه نی سه رووی چله کان بیته و دوو مندالیشی هه بیته. گه یشتنه لای ئیگۆر، له خانوویه کی تر دا ده ژبیته، ئیگۆر له مال نییه، ژنه که ی له گه ل هاو رپیه کی دانیشته وه و باسی ئیگۆری بۆ ده کات. «ئه وه چه ند سالیکه خه نده م له ده موچاوی ئیگۆردا نه بینیوه. ئه وه هه رده م به بیده نگی دیت و ده چیت. هه ست نا که ی ئه م جه سه ته یه ی ئه وه رۆحی تیدا یه. که دیته وه ما له وه خه ریکی خویندنه وه ی شیعه ر، زۆربه ی دیوانه کانی ئۆلگا پیتروفته و ماریا سقیتلانه ی له سه ر میزه که ی دانا وه. له وه ش ناکات بیانخوینیته وه. هه ر دوو کیان دوو ژنه شاعیرن و هه ر دوو کیان نه ماون. گهر بمانایه ده مووت عاشقی ئه وانه. هه ر دوو کیان شیعه ری جوانیان له سه ر خۆشه ویستی نووسیوو ه. به تایبه تی ئۆلگا. ئه وه ما وه یه کی زۆری

ژيانى له ئیتالیا و له گه‌ل پياويكى پيردا بردووه ته سهر. كه ده‌گه‌رپته‌وه
 ئيره پاش چەند مانگى به‌ته‌نيا له خانووه هاوينه‌كه‌يدا ده‌مرى. مي‌رده‌كه‌ى
 له ناشتنيدا كۆمه‌لى له شيعره‌كانى به رووسى خويندووه‌ته‌وه. هه‌موو
 گۆفاره‌كان باسى خۆشه‌ويستى ئه‌و پياوه ده‌كەن بۆ ئۆلگا. ئه‌و باشتري
 ساتى مائاوايى بۆ ئۆلگا رېكخست. تىپى سيمفونىاي نه‌ته‌وه‌يى رووسىاي
 بۆ ساتى ماته‌مينى بانگه‌يشتكرد و تا به‌شيك له سيمفونىاكانى شوپين
 و چايكوفسكى لىبده‌ن. ئۆلگا به‌رده‌وام گوئى له سيمفونىاكانى ئه‌وان
 گرتووه، به تايبه‌تى كاتى شيعرى نووسيووه. هيچ رۆژنامه‌نووسيك
 نه‌يتوانى نه‌ينى هاتنه‌وه‌ى ئۆلگا پيترۆفنه بۆ موسكۆ بزانى. ئه‌و هيچ
 شتيكيشى بۆ هاوريكانى باس نه‌كردبوو ته‌نيا ئه‌وه نه‌بيت كه ده‌يه‌وى
 خه‌رىكى به‌ره‌مه تازەكانى بيت. كه مرديش ئه‌و وينه‌يه‌ى كه وينه‌گرىكى
 رۆژنامه‌نووس گرتبووى ماوه‌ى چەند هه‌فته‌يه‌ك له رۆژنامه‌كاندا
 بلاوده‌كرايه‌وه و هه‌ريه‌كه به شيوه‌يه‌ك ئه‌و بزەو هيمنيه‌ى ده‌موچاويان
 شيدە‌كرده‌وه». ژنه‌كه‌ى هاوريى وتى «بلىي مي‌رده‌كه‌ت عه‌شقى ئه‌و
 ژنه شاعيره نه‌بووبيت؟، بيرت چوويه‌وه هه‌ر پيش مردنى ئه‌و بوو
 ئيگۆر بارى ده‌روونى تيكچوو، بيرته نه‌ده‌چوووه كار و له ژوره‌كه‌ى
 نه‌ده‌هاته ده‌ره‌وه. خۆ خۆت هه‌موو شتيكت بۆ باس كردم. ژوره‌كه‌ى
 تاريك كرددبوو. ئه‌و پيش گوئى له سيمفونىاكانى چايكوفسكى ده‌گرت.
 به زۆر خواردن و خواردنه‌وه‌ت ده‌دا پيى. بۆ بيرت نه‌ماوه، ده‌بيت
 په‌يوه‌نديه‌ك هه‌بيت له نيوان مردنه‌كه‌ى ئه‌و ژنه‌و، ئه‌م باره‌ى ئيگۆر؟»
 ئا له و كاته‌دا ئۆلگا ته‌واو شپرزە‌بوو و كه‌وت به‌سه‌ر پي‌كه شه‌رابه‌كه‌ى
 ناتاشادا. شه‌رابه‌كه‌ رۆزايه سه‌ر فه‌رشه‌كه. ناتاشا له‌به‌ر خه‌مى فه‌ره‌شه
 تازه‌كه‌ى ئه‌و تىبينييه دروسته‌ى هاوريكه‌ى له‌بيريچوويه‌وه. هه‌ردوو‌كيان
 كيلۆيه‌ك خوييان كرد به‌سه‌ر فه‌رشه‌كه و به په‌رۆ ده‌يان سربيه‌وه.
 كه‌سيان بيرييان له‌وه نه‌كرده‌وه ئه‌و پي‌كه شه‌رابه‌ چۆن رۆژا، له كاتيكا

کهسیان دهستیان بهر پینکی شهرا به که نه که وت. له و ساته شدا ئیگۆر هاته ژووره وه، له دهموچاویدا ئارامیه کی زۆر به دی دهکرا. ههتاو ته ماشایه کی ئۆلگای کردو داوای لینی کرد ماچیکی بکات. ئۆلگا چوو ه پیشه وه لینی و خۆی تیکه ل به خه رمانه ی جهسته ی کردو ماچیکی کرد و توند له ئامیزی گرت. ئیگۆر وهک ئه وه ی رۆحی پیندا بکریته وه گهش بوویه وه. که سیش له و گۆرانکارییه نه گه شت که له ئیگۆردا پرووی دا. ئۆلگا و ههتاو دهستی به کتریان گرت و له ماله که هاتنه دهره وه.

ههتاو پرووی تیکردو وتی «ئیسنا دهزانی تۆش هه له بووی، تۆش شاعیریکی ترسنۆک بوویت، له شیعره کانتدا زمانت دریزه و له سه ره عه شق و شهیدایی دهنووسی که چی ئامده نه بووی بۆ عه شق بجهنگینی.» ئۆلگا بۆ ماوه یه ک هه لویسته ی کردو قوول راما و وتی «نا و ابزانم هه له بووی، ئیگۆر ئامده نه بوو واز له ژنه که ی بیتنی، ئه و دهیویست من وهکو دۆستیک له گه لیدا بمینمه وه، منیش هه رگیز ئه وه م قبول نه بوو. پاش ئه وه من نه مهیشته له وه زیاتر تیکه ل به یه کترین، ئه گینا که سمان نه مانده توانی به بن یه کتر بژین. هه ستم ده کرد ئه و له م ژیا نه دا هی من نییه. نه مده ویست ژیا نی خیزانه که ی تیکبچی. به تایبه تی پاش ئه وه ی زانیم پینش ناتاشا ژنیکی تری هه بووه و دوو مندالیشی له و هه یه. من هیچ جۆره فشاریکم نه خسته سه ری و داوای ئه وه م لینه کرد که واز له ژنه که ی بهیننی. که خوشه ویستییه کی هینده قوول له دهر وونتدا دروست ده بیت، ناته وی به هیچ جۆری بیته سه رچاوه ی ئازارو گرانی بۆ خوشه ویسته که ت و ئه وانه ی دهر ووبه ری. دوا ئیواره که پیکه وه بووین، مالتا وایم لینی کردو ئیتر وه لامی ته له فۆنه کانیم نه ده دایه وه و بریارم دا له ژیا نیدا نه مینم. ئه و ساته زانیم سنووردانان بۆ خوشه ویستی کاریکی مه حاله، چه ند دیواری ئه و سنووره به رزبکه یته وه ئازاره کان

هيندهى تر دهست دهخه نه بيناقاقاي ترپه ي دلته وه تا وات ليديت ناته وي
 گویت له ترپه ي دلی خۆت بیت. ونبوونی ههردوو کمان له ژيانی په کتردا
 خالیکی بۆ ئه وه هیوايه دانا که ههردوو کمان ئه وه هه موو ساله له پیناويدا
 ده ژييتاين. خۆشه ويستی من له دلیدا له ماوه ی ئه وه هه موو ساله دا
 که له که ببوو. که منيکی وا کراوه ی بينی، ليشاوی ههسته شاراوه کانی
 وه ک لافاوی پايز هه لساو دلکه ی منيشی له گه ل خۆی برد. هه ربۆيه
 منيش وا به خيرا یی که وتمه خۆشه ويستی ئه وه وه و بی شهرم ئه وه
 ههسته ی خۆم بۆ ئاشکرا کرد، وا ههستم کرد ئاراميم پيڤه خشی. له وه
 باوه په دام هه موو ژيانی چاوه پروانی ئه وه ی ده کرد رۆژی له رۆژان
 من پي پي بليم خۆشمه ده وي. کاتی ئه وه رسته يه ی له منه وه گو ی لي بوو،
 ئيتر ئه ويش گه يشته مه به ستي خۆی و له ويدا ههردوو کمان گه يشتینه
 ئه وه لووتکه يه ی که له پیناويدا ده ژييتاين. من عاشق بووم ئه ويش ئه وه
 که سه ی ويستی عاشقی بوو. ههردوو کمان کۆتایمان بۆ رسته که دانا.
 ئۆلگا سه ری خسته سه ر سنگی هه تاو و تيرگريا، فرميسکه کان دابارينه
 سه ر سنگی هه تاو. ئا له وه کاته دا هانس سه ری خسته سه ر سنگی
 دايکی و هه ستي کرد سنگی ته ره، ئه مجاره شيان زهنگيان لي دايه وه وه
 هه موو رايانکرده ژووره که ی هه تاو. هه تاو ئاره قی کردو وه، ئه مه ش
 نيشانه يه کی پۆزه تيغه.

ئۆلگا ده ستي کرد به پيکه نين و وتی «وا ده زانن که ئاره قتکردو وه، نازانن
 هه مووی فرميسکی منه.» هه تاو دايه قاقای پيکه نين و هه موو ئه وانه شی
 له ژوورکه که دا بوون دايانه قاقای پيکه نين. هينده ی نه برد هه موو
 ئه وانه ی له وه خه سته خانه يه دا بوون دايانه قاقای پيکه نين. به داخه وه
 له وه ساته دا نه کاميرای ته له قزبونئ نه رۆژنامه نووسیک له وه ناوه بوو
 تا راپورتیکی سه رسورهيته ر له سه ر شه پۆلی ئه وه پيکه نينه بنووسن که

بۆ ساتی خهسته خانه که ی گرته وه. ئۆلگا دهستی رۆحی ههتاوی گرت و ژووره که یان جی هیشته، پاش رۆیشتهی ئهوان هیمینییه کی سهیر ژووره که ی داپۆشی.

نه ورۆز یاده وه رییه کانی ههتاوی داخست و دهستی هانسی گرت و به ره و ماله وه رۆیشته وه. ئه و ئیواره یه ههردووکیان تهواو مات و بیدهنگ بوون. له پرودا وه کانی ئه مرۆ تینه دهگه یشتن. نه ورۆز خواردنه که ی گه رمکرده وه و بانگی هانسی کرد تا نانه که بخوات. که چوه وه هۆله که بینی هانس له سه ر قه نه فه که ی هۆله که خهوی لیکه وتوه. به هیمنی هانسی هه لگرت و برديه سه ر جینگه که ی خۆی و جله کانی له به ردا که ندو جلی خهوی له به رکرد. ئه و جا هه ر له ته نیشت ئه وه وه پالکه وت. ههردووکیان نیوه ی شه و خه بهریان بوویه وه. ته ماشایه کی به کیان کرد و پیکه نین، به ره و موته به خه که رایانکرد. ههردووکیان زۆر برسییان بوو. نه ورۆز خیرا چیشته که ی گه رمکرده وه و به و نیوه شه وه تیروپریان خوارد. دیاره تا به یانی که سیان خهویان لینا که ویته وه. نه ورۆز وتی «تازه ناخه وین، و ابزانم ههردوو کمان تیرخه و بووین، وه ره با برۆین خۆمان بشۆین، له پیندا تۆ ده شۆم، پاشان خۆم.» هانس ئه م پینیاره ی به دل بوو. خیرا چوو، جلی پاک ی هینا. ئه وه به که مین جاره هانس له گه ل پیاوی کدا خۆی ده شوات. له وه تی چاوی کردوه ته وه له گه ل دایکی دا هه موو شتیکی کردوه، له خۆشته وه تا چوه نه ده ره وه و نانخواردن و چوه نه بازار و شت کرین. ئه م ماوه یه نه ورۆز هاته ناو ژیانیا نه وه. ئیستا تۆزی گه وه تر بووه و به شیوه یه کی تر له شته کان ورد ده بیته وه و زۆر جاریش که ده چپته مالی هاوریکانی شیوه یه کی تری ژیان ده بینیت. زۆر به یان له گه ل دایکوبا وکیاندا ده ژییتن. بۆ ئه و ئه مه جینگه ی پرسیاره که ته نیا خۆی و دایکی پیکه وه ده ژییتن. پینش نه ورۆزیش هیچ پیاویک

سه‌ری نه‌کردوو به ماله‌که‌یاندا. هانس چاوه‌گه‌شه‌کانی زیاتر کرایه‌وه و ته‌ماشای نه‌ورۆزی کرد و وتی «ده‌توانی باسی مندالی خۆتم بۆ بکه‌ی». سات به‌ساتی مندالیتی دایکی له‌بیره، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که چوو‌ته‌زانکۆ. ئیتر پاش ئه‌وه‌ دایکی باسی هیچ شتیکی بۆ نه‌کردبوو. ئا له‌ویدا هه‌موو ژبانی دایکی ته‌واو بوو. هه‌ر کاتیکیش داوای لێبک‌رایه به‌سه‌رهاتی ژبانی بۆ ته‌واو بکات، به‌رده‌وام خۆی لێ ده‌دزییه‌وه. هانس ڕوویکرده‌نه‌ورۆز، داوای لێی کرد که ئه‌ویش باسی ژبانی مندالی خۆیی بۆ بکات. ئه‌و چه‌زی ده‌کرد شتیکی هاوبه‌ش له‌ نیوانیاندا بدۆزیته‌وه. دایکی هیچ کاتی ناوی نه‌ورۆزی نه‌هیناوه. ته‌نیا پێش هاتنه‌که‌ی هه‌ندی باسی نه‌ورۆزی بۆ کردوو. له‌کاتی‌کدا نه‌ورۆز زۆر یاده‌وه‌ری له‌گه‌ڵ دایکیدا هه‌یه، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و ماوه‌یه‌ش کورت بوو. نه‌ورۆز وتی «با دایه‌ چاک بیته‌وه‌ بۆ هه‌ردووکتان ده‌گیرمه‌وه». هانس به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی «ده‌ی یه‌ک شت. یه‌ک شت، شتی که خۆت و دایکمی تیدا بیت». نه‌ورۆز بیری کرده‌وه. نه‌ک یه‌ک یاده‌وه‌ری به‌لکو هه‌زاران سات هه‌یه که هه‌ردووکیانی تیدایه. نازانی کامه‌یان هه‌لبیژێری. «ئێ باشه‌ باسی شتیکت بۆ ده‌که‌م، کاتی هه‌ردووکتان له‌ کۆلیژ بووین. من دایکت زۆر خۆشه‌ویست ئه‌ویش به‌مه‌ی نه‌ده‌زانی، چونکه‌ من باسم نه‌کردبوو بۆی. جا پیکه‌وه‌ چووین بۆ سه‌یرانیک. ئه‌و کاته‌ من تازه‌ کامیره‌یه‌کم کړیوو، که زۆر دل‌م پێخۆشبوو. ئیستاش ئه‌و ڕۆژه‌م له‌ بیره، قوتابییانی چه‌ند کۆلیژی چووین بۆ سه‌یران. هه‌رچۆنی بیت جیگه‌ی خۆم کرده‌وه له‌و پاسه‌ی که‌ دایکتی تیدابوو. له‌ راستیدا چه‌ند براده‌ریکم ده‌یانزانی من دایکت خۆش ده‌ویت، بۆیه‌ جیگایان بۆ گرتم له‌و پاسه‌دا. پاشانیش توانیم جیگه‌که‌م له‌گه‌ڵ که‌چه‌که‌ی ته‌نیشتیدا بگۆرمه‌وه. ئیتر له‌ خۆشیدا نه‌مده‌زانی چی بکه‌م. به‌ ڕیگه‌وه‌ گۆرانیمان ده‌وت، به‌ بیرمه‌ گۆرانی یه‌که‌م هه‌نگاو هی کچ بووه‌و نازی کوری هه‌لگرتووهمان ده‌وت. به‌

هه موو هیزم ئەو گۆرانیەم دەوت. هەر منیش بووم هه موو وشه کانی ئەو گۆرانییەم له بهربوو، بۆیه هه موو له دواى منه وه دهیان وته وه. دهزانی من له له بهرکردنی گۆرانی زۆر زیره کم. هەر که یه ک دوو جار گویم له گۆرانییه ک ده بیته له بهری ده که م. ئەو کاته ئاگام له خۆم نه بوو، دایکت به هیمنی و به پیکه نینییه وه وتی «تۆزی هیواش به خوا دهنگت ناخۆشه.» منیش پیکه نیم و هیچم نه وت. ئیتر پاش ئەو قسه ی ئەو بیدهنگ بووم. ئەو شوینیه ی بۆی چووین زۆر خۆشبوو، هه موو خواردنمان له گه ل خۆماندا بردبوو. من ئاگام له خواردن نه ما. هەر خه ریکی وینه گرتنی دایکت بووم. هاوړیکانم گالته یان پیده کردم و دهیان وت «هه تاو به کولای، هه تاو به کالی، هه تاو به رووتی، هه تاو به برژاوی، هه تاو...» راستیان ده کرد که وینه کانم شۆرده وه هه مووی وینه ی ئەو بوو. ئەو پیاوه شی که وینه کانی بۆ شۆردمه وه وتی تۆ عاشقیکی زۆر خه ته ری. وینه کان هه مووی وینه ی ئەو بوون، هه تاو نانی ده خوارد، ماستاوی ده خوارده وه، نانیکی ده برد بۆ ده می، هه لده په ری، پیده که نی، قسه ی ده کرد، قاچی خستبووه ناو ئاوه که، با یاری به قژی ده کرد، دهستی ده شۆرد، له سه ر به ردیک له لای رووباره که وه دانیشتبوو، له سییه ری داریکدا پالکه وتبوو... سیوشه ش وینه بوو هه مووی ئەوی تیدا بوو. دایکت ئیستاش جوانه، به لام ئەو کاته جوانیه که ی وه ک جوانی فریشته وابوو، چاوه سه وزه کانی زۆر گه شبوون. زۆر جار که ئەوم ده بینی وینه ی ئەو په رییانه م ده هاته پینش چاو که کچه کانی مه کته ب ده یانکری و ده یاندا له ده فته ره کانیان. پیکه نینه که ی وه ک شه مال فینکی ده کردیته وه. ئەو وینانه م هه لگرت، ته نانه ت که چووم بۆ پینشمه رگایه تی ته نیا یه ک وینه م له گه ل خۆمدا برد. ئەوانه ی ترم لای دایکم دانا و داوام لئی کرد هه موویم بۆ هه لگری. به لام به داخه وه جارێک له ترسانا هه موو شته کانی منی سووتانذبوو،

ئەو وینانەشی لەگەڵدا بوو. نیگای دایکت لەو وینەیی بردبووم لەگەڵ خۆمدا بوو زۆر سیحراوی، سەیری شوپینکی دەکردو بزەیهک لەسەر لیوی بوو، باش یاری بە قژە درنژەکەیی دەکرد و هەتاویش لە پشتیەوه بەرگی پەمەیی پۆشیبوو. ئەو وینەییە لە گیرفانمدا بوو. لە سەردەمی پێشمەرگایەتیدا، کاتی شەوان پاسەوان بووم لەبەردەمی خۆمدا دام دەناو بە ئەسپایی گۆرانیم بۆ دەگوت. چیم لەو وینەییە کرد، خۆم دراندم. لە شەپنێکدا بووین، شەپنێکی گەورە لەگەڵ جاش و سەربازەکانی سەدامدا. ئەوان زۆر بوون و ئێمە کەم. بۆیە بریارمان دا پەرتوبلاوێی لێ بکەین و هەر یەکە لەلایە کدا خۆی بشاریتەوه. من لە بن چەند داریکی چرو پرڤا خۆم شاردهوه. بە تەمانەبووم بە زیندوویی پزگارم بێت. بۆیە تەفەنگە کەم خستە سەرپێ و بریامدا گەر ئەوان لێم نزیک بکەونەوه چەند دانەیهک لەوان دەکوژم و پاشان دوا فیشەک بۆ خۆم دەبێت. ئا لەو کاتەدا بیرم لە وینەکەیی دایکت کردەوه و وتم نابێت وینەکەیی تۆش بەردەست ئەو فاشیانە بکەوێت. چەند جاری وینە کەم ماچکردو وتم «هەتاو گیان هەر پێت دەگەم، گەر مردیشم هەر دیمەوه لات.» پاشان وینە کەم پارچە پارچە کرد و هیندە ورد دراندم کە نەزانن ئەم پەرییە کێیە. دەستم کرد بە گریان. دەزانی چاوه‌پروانی مردن کاریکی زۆر سەخت بوو بۆم. تەنیا بیرم لە دایکم و دایکت دەکردەوه. چاوم نوقاندو ئەو ئاوهی پێم بوو خواردمەوه. نازانم چۆن خەوم لێکەوت. کە خەبەرم بوویەوه، ئەو ناوه تاریک و کشومات بوو. لەوهی نەدەکرد کە سینک لە هاوڕێ پێشمەرگەکانم لەو ناوه مابیتن. دەستینکم برد بۆ وینە وردکراوه‌کە و ئەوهی بەردەستم کەوت هەلمگرتەوه و خستەم گیرفانمەوه و هەستام و رینگایەکم گرتە بەر کە نەمدەزانی بەرەو کویم دەبا، ئەو رینگایە بەرەو خاکی ئازادکراوی بردم. دەمەوه بەیانی گەیشتمە باره‌گای پێشمەرگەکان». نەورۆژ ئەمەیی دەگیرایەوه

فرمیسک به چاوانیدا دههاته خوارهوه. ناگای لهوه نهبوو ئه و قسانه بۆ مندالیکه ههشت سالان دهکات و زۆر له و قسانه ی دهیکات ئه و لینی تینه دهگه یشت. به لایه وه گرنگ نه بوو، ته نانهت وه لامی پرسیاره کانی هانسیشی نه ده دایه وه. ئه و هه ربه رده وام بوو له گێرانه وه ی ژیان. ئه و ژیانه ی بۆی ناگه رپته وه دواوه.

به په رۆشه وه چاوه روانی ئه و ساته بوو، که هه تاو هۆشی دپته وه سه رخۆی. بریاری دابوو، ئه م جاره هه رچی سنووری شه رم هه یه ده یسرپته وه و رینگا به و دوو دلییه ی هه تاو نه دا که ژیانان لئ تیکبده ته وه. ئه و له به رخۆشه ویستی هه تاو گه یشته ئه م ولاته و کاره که و خیزانه که ی جئ هیشت. ئه م هه موو ساله ئاماده نه بوو که سینک به یئیته ژیانیه وه. خه ونی ئه و هه تاو بوو. تامه زرۆی ئامیز و ماچی هه تاو بوو، هه زاران شه وان به خه یالی ماچ و ئامیزه کانی هه تاوه وه خه وی لیده که وت. بۆیه زۆر جار سنووری نیوان خه وو خه یال و راستی نه ده زانی. جاران هه ر به خه یال له گه لیدا بووه، ئیستا له گه لیدا ده ژییته و هه موو رۆژی ده بیینی، به لام هه یچ شتیک له خه یاله کانی خۆی ناخاته سه ر واقع. خۆشی نازانی چاوه پروانی هه تاو بکات، یان ئه م ده بیته ده ستپیشخه ری بکات. ئه م ئه و ئازایه تیه له خۆیدا شک نابات، نه ئیستا و نه کاتی گه نجیتی. گه ر ئه و کاته گوڤو تینی بدایه ته به رخۆی و دلئ بگردایه ته وه بۆ هه تاو، ئه وا په نگه که سیان ئه مه یان به سه رنه هاتایه و په وتی ژیانان به جوړیکی تریو وایه. که سیش نازانی بۆ ئه وه پرویدا، مانای ئه و پرووداوانه چیه له ژیانماندا. به پینی بۆچوونه کانی بودیزم هه موو شتی له ژیاندا پروودهات مانایه کی تیدا هه یه. ئه ی ده بیته مانای ئه م هه موو ئازارانه چیه که نه ورۆز له ماوه ی ئه م هه موو سالانه دا چه شتوویه تی. له گه ل ئه و خۆشه ویستییه گه وره یه ی هه موو ژیان و ته مه نی داگیرکردووه.

که چی نه جاران و نه ئیستا توانای دهربرینی ئەو خوشه ویستییهی نییه.

نه روژ هانسی برد بۆ قوتابخانه و خۆی چوو له لای ههتاو. ناوچهوانی، چاوهکانی ماچ کرد. دهستهکانی خسته ناو دهستییهوه وتی: ههتاو دهزانی ئەمڕۆ کورەکهت داوای لینی کردم باسی مندالی خۆمی بۆ بکه. بهلام ئیستا گوئیگره نازیزم بۆ تۆی باس دهکه. هیوادارم بتوانم روژی باسی خوشه ویستی خۆمت بۆ بکه. بلایی ئەو روژه بیت دلهکه. بهلینت پیدهدهم ئەمجاره وشه ی شهرم له فەرهنگی خۆمدا دهرمهوه. ئەمجاره هاتیهوه بۆ لامان، پهردهکانی نیوانمان لادهدهمهوهو دهبیت ئارهزوو و ههسته شاراوهکانم به رووتی ببینی.

که منداڵبووم زۆرحهزم دهکرد له هاویندا سهردانی مالی خالم له سلیمانی بکه. ئیواران ههوشه ی مالی خالم که پیشتەر مالی باپیره م بووه، ئاورشیندهکراو خوشترین شوینیش ئەو چرپا کۆنه بوو که به چهند پارچه تهخته ی کۆن داپۆشرا بوو، دۆشه کینکی لۆکهشی له سه ر پاخرابوو. هه موو هاوینیک له هه مان شوین له هه وشه که دا ئەو حاله نه گۆره بوو که تانیستا وهک دیمه نیککی له بیرنه کراو له خه یالما تۆمارکراوه. باله فره ی ئەو کۆتره سپییه بچوکانه ش که له هه یوانه که دا بوون سه رنجی راده کیشام. به رده وام خالم ده یوت ئەو کۆترانه وه ستایه کی بیناسازی بانه یی فییری زۆر شتی کردوون. ئەم کۆترانه له مرۆقه کان دلسۆز ترن، له هه رکوی هه لیان بده ی دینه وه لات.

له و ماله دا گه نجینه یه کی تاریک هه بوو. ئەگه ر له دهره وه بچویتیاه ژووره وه بۆ چهند چرکه یه ک به رچاوی خۆت نه ده ببینی. ئەو کاته ته مه نم پینچ سالان بوو. ئیواران له سه ر چرپایه ی هه وشه که دا پالم

دهدایه وهو ته ماشای ئاسمانم دهکردو ئه و بالندانم بۆ نه ده ژمیردرا که پۆل پۆل ئاسمانیان داگیرکردبوو. هه رگیز ئه و بالندانم له شاره که ی خۆم نه بینوو. کاتیک پرسیاری ناوی ئه و بالندانم کرد وتیان پنی ده لێن (تهیره ئه بایله). ئه و کاته نه مده زانی له قورئاندا ئاماژه بۆ ئه و بالنده یه کراوه.

به مندالی زۆر چه زم له یاری چاوشارکێ ده کردو زۆر جار له و گه نجینه یه دا خۆم دهشارده وه. کاتیک به مندالی یاری چاوشارکیم ده کردو له و گه نجینه یه دا خۆم دهشارده وه، نه مده زانی به گه وره یی هه مان ئه و خۆشاردنه وه یه ده که م به لام نه ک وه ک یاری و گه مه کردن، به لکو وه ک پاراستن له خودی خۆم.

یادگاریم زۆره، ته مه نم یانزه سال بوو، جاریک یاری چاوشارکیم له گه ل خالوزاکاندا ده کرد. ده مزانی ئه و گه نجینه تاریکه باشترین شوینی خۆشاردنه وه یه. کورپی خاله که م دهستی کرد به بژاردن یه ک... دوو.. سی... به هیمنی ده رگا که م کرده وه و خۆم خزانه سوچه که وه. ئه و سوچه باشترین شوینی خۆشاردنه وه بوو. نه مزانی چون که وتمه باوه شی کچه خاله که م که دوو سالی له من گه وره تر بوو، که وتم به سه ریدا و دهستم بهر هه ردوو مه مانی که وت. هه ردوو کمان بیده نگ بووین، نه ئه و قسه ی کرد و نه من دهسته کانم جولاند. به هیمنی به ره و لای خویی راکیشام و چرپانی به گویمدا وتی «بیده نگ به، با پیمان نه زانن» ئه و جا لێوه کانی به ره و لای روومه ت و لاملم و ده مم هیئا، ماچیکردم، منیش ئه وم ماچکرده وه، نه مزانی بۆ ئه و کاره م کرد به لام هه ستم به خۆشییه ک کرد. بۆیه چه زم نه کرد که س به و ناوه دا بیت. ترسی ئه وه شم لێنیشیت که سیک پیمان بزانی. گویمان له ترپه ی پییه ک ده بوو، به ئه سپایی لیمان

نزيك دهكه و ته وه، ليك دوورده كه وتينه وه، كچه كه ي خالم به هيواشي شوينه كه ي خوي گوري. كاتي دهنگي ههنگاوه كه دووركه و ته وه، خيرا دههاته وه لام و جهسته ي به جهسته مه وه دنووساند و ده مي دهخسته ناو ده ممه وه. ياري چاوشاركي فيري گه رمي ماچ و باوه شي كچاني كردم. بويه بريارم داوه كه مندالم بي، پيش هه موو شتي فيري ياري چاوشاركي ده كه م. پاش ته واو بووني ياربيه كه ماوه يه ك كه سمان پرومان نه ده هات ته ماشاي يه كتر بكه ين. پيش ئه وه ي له گه ل دايكمدا برؤمه وه، هاته لامه وه وتي، بيرت نه چيت ئه وه ي كردمان ياري بوو، نه ك راستي. ئه و ياربيه ش پتي ده لئن ماچماچين. ئه و ياربيه هه ر له تاريخايي و به دزيه وه ده كرئ، ياربيه كه گه وره كان نابيت پييزانن. كه گه وره ش بووم ياري له و بابته تانهم زور كرد، به لام نه له تاريخايي و نه به دزيي گه وره كانه وه. به لام هيچ يه كني له و ياربيانه ي ته مه ني گه نجيتي هه مان چيزو تامي ئه وه ي ناو گه نجينه كه ي نه بوو.

پاش چه ندان سال گه رامه وه هه مان گه نجينه، ئه مجاره يان نه ياري چاوشاركي ده كرد نه ده ستبازي له گه ل كچه خاله كه مدا، ئه و كاته ئه و شوي كردبوو و منداليكيشي ببوو. ئه مجاره يان خوم له هيزيكي تاريخه رست شارده وه. زورجار ده مووت بو ده بيت خوميان لي بشارمه وه. خو من له مردن ناترسم، به لام هه ستيني وام لا دروستبوو كه من كاتي مردنم نه هاتوو. چاوه كانم دنوقاند خوم وهك زور شت ده بيني، خوم وهك پيشمه رگه يه ك ده بيني، وهك عاشقيكي بيده نگ، وهك باوكيني به سوز، وهك په راهه نده يه ك، خوم له م خهسته خانه يه دا ده بينيه وه كه ئيستا بووه ته مزگه وت وهه موو روري له و خوايه ي بروام پتي نيه ده پاريمه وه و داواي ليده كه م يارمه تيمان بدات و هوشت بيته وه سه رخوت. زور سه يره مرؤف له ساته سه خته كاني

ژیانیدا به دوای هیزیکی نادیاردا دهگه پئی تا هانای بۆ بیات. دلنیش بووم له وهی داهاتووم پووناکه، ههر ئه و کاته ده مزانی لیئاوینک پووناکی به دوامه وهیه و جیمناهیلئی، دوايش بۆم ده رکهوت ئه و هیزه خۆشه ویستی دایکمه.

پوژیکیان هیزه کانی پوژیم ئه و ناوه یان هه موو گرت، هه ستم کرد ترسیکی زۆر هه موو جه سته می داگیرکرد. خۆشم تینه ده گه یشتیم بۆچ وا ده ترسم، گه ر که سئ له مردن نه ترسئ بۆ ده بیئ له گرتن و ژیانئ ناو زیندان بترسئ. پاشان دلخۆشی خۆم ده دایه وه ده مووت له بهر دایکم، له بهر ئه و خه وانئ ده بیینم، له بهر ئه و کچه ی خۆشم ده ویئ. له بهر مندا له کانی داهاتووم، نامه وی بگیریم و ده ست دوژمن بکه وم. نه مده ویست له و ماله دا ده سته گیرم بکه ن، ده مزانی نه ک ته نیا من به لکو هه موویان راپینچی زیندان ده که ن. پاش ئه و پوژه شوینم گواسته وه و چومه ژیرخانه که ی مالی پوورم. له ویدا زیاتر هه ستم به هیمنی ده کرد، ئه و ژیرخانه زۆر تاریک و نسرم بوو، له بهر ئه وه ی دراوسی هه ست به بوونی که سیک نه که ن، پوورم په نجه ره کانی له ده ره وه به نایلۆن داپۆشیبوو. ئه و ژیرخانه تاریکه جوړه هیمنیه کی به من به خشیبوو، ئه و ماوه یه خه ریکی خویندنه وه بووم، به بیده نگی کاره کانم ئه نجام ده دات. ئیواره یه ک هاتمه وه ماله وه، پوورم زۆر شپه زه دیار بوو. منیش نیگه ران بووم. له گه لمداهاته ژیرخانه که وه و وتی «کوړم ده زانی ئه مرؤ هه موو ئه م مالانه یان پشکنی، ههر باشبوو زوو فریاکه وتم شته کانی توّم له شوینیکی باشدا شارده وه». پوورم له ئامیزگرت و ده سته کانیم ماچکرد و وتم «پوورئ گیان، زۆر سوپاس بۆ تو، من چه ز ناکه م له وه زیاتر بتخه مه دلله راوکی و مه ترسییه وه، بریاره سه به ی به یانی زوو من به ره و شاره زوور برؤم، هه موو شته کان به باشی ریکخراوه.»

رهنگی پورم زهر د هه لگه را. نه یده زانی چیم پئ بلیت. ده یزانی که باسی
 شار ه زوور ده که م مه به ستم نه وه یه به یه کجاره کی شار جیده هیلیم و ده بمه
 پیشمه رگه. ژیانی پیشمه رگایه تی ریگای هات و نه هاته. له هه مان کاتدا
 نه گهر له شاردا بمیتمه وه و خه ریکی کاری نهینی بم دیسانه وه ژیانم له
 مه تر سیدایه. زور جار پوورم پئی ده وتم واز له م جرتو فرته بینه و تو
 به و نازداریه به خپو کراویت که ی شه ره شه قی سیاست پیده کريت.
 به رده وام پئی ده وتم له بیرت چوو که مندالبویت نیمه جگه له دایکت
 به چوار ژن ته نها تو تا قانه مان بوویت و له باوه شماندا نه ده هاتیه
 خواره وه. له بیرته بو یه که مین جار چو یته قوتا بخانه پوره گه وره که ت
 نه هدی نه وه ی کردبوو خو ی له ده وری قوتا بخانه کت بگیری و وه ک
 ته وافی که عبه چه ندین جار به ده وری قوتا بخانه که دا ده سوریا یه وه.

هه ر نه و نیواره یه، ناسمان تاریکو و روون بوو، له ده رگا درا. شیوازی
 له ده رگادانه که له هی دراوسینکان ده چوو. من زور جار به شیوازی له
 ده رگادان و گوینگرتن له خشپه ی پئ و پیللو خه لکم ده ستنیشان ده کرد.
 له گه ل لیدانی ده رگا راسته و خو چوومه خواره وه، وه ک هه موو جار یکی
 دیکه بو نه وه ی دراوسینکان هه ست به بوونی من نه که ن. زوری پینه چوو
 گویم له ترپه ی پئی یه کیک بوو، له قادرمه کان ده هاته خواره وه. دلم خیرا
 لیده دا، به نه سپایی ده رگا که کرایه وه و بینیم دایکه م. خیرا فرمیسه که کان
 به چاومدا هاتنه خواره وه. بو ساتن نه متوانی بیرکه مه وه، له به رنه وه ی
 نه و نیواره یه من بیرم له دایکم ده کرده وه و ده مووت خوژگه نیستا
 که سیک ده بوو، دایکه می ناگادارده کرده وه و پینش رویشتم بمینیا یه.
 خوژگه نیستا هیژیکی سیحریم ده بوو، برووسکه یه کم بو دلی دایکم
 بناردا یه و داوام لییکردایه بیت بو لام، خو گهر جار یکی دی نه بیبیمه وه
 له خوژم خوژنا بام. نا له و ساته دا بوومه مندالیکی سی سالان به پئی

په تی و به خیزایی بروسکه هستامه سه ریپ و باوه شم به دایکما کرد. نه مده ویست به ری بدهم، ترسی نه وهم هه بوو جاریکی دی له و باوه شه دا نارام نه گرم. فرمیسه کانی هه ردوو کمان تیکه لیوون، هه ستم کرد ترپه ی دلی هه ردوو کمان له یه ک کاتدا لی دها. پیکه نینه که ی پوورم هوشی هینامه وه. هه دوو کمان فرمیسه کانمان سړی و هه موو پیکه وه چووینه ژووری دانیشتنه که.

من هه میشه خو شه ویستییه کی تایبه تیم بو دایکم هه بوو. له هیچ کاتیکدا به و راده یه باو کمم خو شنه ویستوو. په یوه نندیشم له گهل باوکما هینده باش نه بوو. ده مزانی باو کم خوشی ده ویم به لام خو شه ویستییه ک، نازادییه کانی زهوت ده کردم، گیانی قایل بوونی تیدا ده چه سپاندم. من نه و خو شه ویستییه ی باو کم پی قه بوول نه بوو، نه مه جگه له وه ی نه و میردیکی میهره بان نه بوو بو دایکم. هه رگیز فرمیسه کانی دایکم له یاد ناچیت. هه ردهم نه و فرمیسه کانه ی هون هون به چاوه کانیدا ده هاتنه خواره وه، وینه پر خه مه که ی چاوه کانی وه ک تابلویه کی به هاوار به دیواری عه قلمدا بو هه میشه یی هه لواسراو بوو. باو کم به رپر سیار بوو له هه موو دلویکی نه و فرمیسه کانه. هه ردهم ده مگوت باو کم ته خته یه کی نوقسانه. باو کیک له نیو خه لکدا به پیاماقول و ردین سپی و چاره سه رکه ری گرفته کومه لایه تییه کان، ناسراو بوو که چی له ماله وه که سایه تییه کی دیکه بوو. که سایه تییه ک له ساده ترین گرفتی ماله وه به شه قو و زلله و تییه لدان له گهل نیمه وو دایکما مامه له ی ده کرد. بویه من هه ر له مندالییه وه له سه نگره ری دایکیمدا بووم. له گهل فرمیسه کانی دایکما منیش له ناخه وه ده گریام. به لام به دزییه وه، باشتین کاتیش بو رشتنی نه و فرمیسه کانه شه وان بوو یان کاتی دارلاستیکه که م ده گرته ده ست و ده چوومه سه ربان و له په نا دیواری هه وره بانه که ماندا داده نیشتم و

بیرم له دلره قی باوکم ده کرده وه. چون دلی دیت، وا له ئیمه و دایکم بدات. ئاله و ساتانه دا ئاواته خوازبووم که من کور نه بوومایه. ترسی ئه وهم لی نیشت که گه وره بم وه کو ئه وم لیده رچیت. له و ساته وه نه ک خه می فرمیسه که کانی دایکم وه ک سینهر به دوامه وه بوو به لکو ترسی ئه وه می میردیک و باوکیکی وه ک باوکم لیده رچی هه رده م وه ک سینهر به دوامه وه بوو. بویه زور جار له سه ربان ده خه وتم، ئاسمانم ده کرده شانزو خوم ده بوومه باوکیکی میهره بان و میردیک به سوز. ژنه که م له ئامیزده گرت و ماچم ده کرد و منداله کانم ده برده دهره وه و یاریم بؤ ده کپین و دیاریم بؤ ژنه که م ده کپی. جاریک له یادمه چوومه بازار و دوکان به دوکان ده گه رام تا بریاربده م چی بؤ منداله کانم بکرم و چی بؤ ژنه که م بکرم. له به رده م دوکانیکی زیرفروشدا چاوم بهر ملوانکه یه کی زور جوان که وت. له به رده م دوکانه دا ماوه یه کی زور راوه ستام و چاوم بریبوووه ملوانکه که و خه یالم له وه ده کرده وه کاتی ئه و ملوانکه یه بؤ ژنه که م ده کرم و ده بیه مه ماله وه و له ملی ده که م، ده بیته چه ند دلخوش بیت. دلنیا بووم له وه می ماچم ده کات و له ئامیزم ده گری. له ناکاوا دوکانداره که نه ره یه کی به سه رداکردم و منیش تا توانام هه بوو رامکرد. له یادمه ته مه نم نزیکه ی چوارده سال بوو، نه مزانی له به رچی بوو باوکم پری دایه دایکم و دایکیشم به هه ردوو له پی ده موچاوی داپوشی و له نیوان په نجه کانییه وه نیگا کانی کرده من و ئه و نیگایانه هیژیکی سحراری پیبه خشیم و وه ک پلنگ په لاماری باوکم دا و ده سته کانیم گرت. هاوارم کرد به سه ریدا و وتم «به سه ئیتر تاکه ی لیمان ده ده ی» ئه و کاته ده نگم گر ببوو، به لام وا هه ستمکرد گری ده نگم و هیژی پلنگ ئاسام باوکی هه ژاند. منیش ئه وه ونده ی له ژیانمدا مابیتم شانازی به و ساته وه ده که م به هانای دایکه وه هاتم. هه ر له و روژه وه په یوه نده ی من و دایکم و هه موو ژنه کانی ناو ژیانم گورا. به رده وام هه ستمده کرد

من هەرگیز ناتوانم بېمه سەرچاوهی ئازاری ژنان. من ئەو بریارەم دا
ئامادەشم ژیانم بۆ ئەو مەبەستە تەرخان بکەم.

من هەردەم هەستم دەکرد خۆشەویستی دایکم هینزیکى بى سنوورو
بى هاوتای پێدەبەخشیم، تەنانت لە سەختەین ساتەکانی ژیانى
پیشمەرگایەتیدا لە دلمدا جینگای ترس نەدەبوو. هەستم دەکرد
هینزیکى شاراوەى خودایى لە دلو چاوى دایکەمەوه سەرچاوه
هەلدەگرى پاسەوانیم دەکات و دەمپاریزیت.

ئەو شەوه سەر لە بەیانى سەعات چوار هاوریانم بە دوامدا هاتن بۆ
ئەوهى بە نەینى لە شار دەربازم بکەن و بمرگەیهننە ناوچەى دەسەلاتى
پیشمەرگە. ئەو شەوه وەک مندالەکەى جاران لە ئامیزى دایکەمدا بووم،
بەلام نە من نە دایکم نەنووستین.

پیش ئەوهى برۆم دایکم بە پیکەنینهوه وتى «دەزانى لەو گەنجینهیهى تۆ
خۆت شاردۆتەوه خالت لە لاویتیدا نامەو رۆژنامەى نەینى و تاپى تیا
دەشاردەوه، منیش کارى پەيامنیریم دەکردو نامەى ریکخستنهکانم بۆ
خالت دەهیتا.

ئەوه یەكەمین جار بوو دایکم ئەو نەینیهى بدرکیتى، نەزمانى بۆچى
پیشتر ئەو نەینیهى نەدرکاندوه؟ تۆ بلى مەبەستى ئەوه بووبیت من
لە کارى سیاسى دورخاتەوه یان لە ترسى باوکم بووبیت. بە هەر حال
دوور لە چەمکەکانى فەلسەفەو لۆجیک دایکم بە زمانیکى سادە پى
گووتم مێژوو خۆى دووبارە دەکاتەوه.

کاتژمىر چواری بەیانى جلوبەرگى کوردیم لەبەرکردو تیرتیر دایکم

ماچکرد. ههستم کرد دايكم له ناخهوه دهگري و فرميسكهكاني
 رووباريكي پر دلوقاني و ميهرهباني و خوشهويستيه. بئ نهوهي دلويه
 فرميسكيكي دايكم ببينم، ههستمکرد تهرايي نهو فرميسكه نوقمم
 دهكات.

نهو رووز گوئي له دهنگي پئي كهسي بوو هوشي هاتهوه سهرخوي.
 ههستي كرد ماوهيهكي زوره باسي خوي دهكات و نهشيزاني له كهيهوه
 نهو كهسه له وييه. ترسي نهوهي لينيشت نهو گوئي له قسهكاني نهو
 بووبيت. لاي كردهوه، بيني پياويكي قژ رهش، ورگيكي زلي پيوهيه و
 زور بهوردی دهپراونييه ههتاو. به بيري نهدههات گهر له م شاره نهو
 پياوهي بينيي. تهماشاي كردهوه ههستي به نيگه رانييهكي زور كرد.
 ههستاو به رهو رووي رويشت. خيرا پياوهكه له چاو ترووكانيكدا ونبوو.
 نهو رووز ههستي كرد ماوهيهكي دوورو دريژه له ناو يادگارييهكاني
 خويدا نوقم بووه. بويه ناگاي لينه بوو كهي نهو پياوه هاتووه ته ژوورهو
 ناشزاني چون كه دهركاهي كردهوه تهوه نهو گوئي لينه بووه. له وهش
 دهكات ناگاي لهكات نه مابي، ته نانهت بيري نه مابوو بچيت به شوين
 هانسدا. نهو خوي پاش قوتابخانه هاته لاي دايكي. هانس بيني نهو رووز
 لاي دايكي دانيشتووه، خيرا هاته باوه شيهوه دانيشت و دهستي كرده
 ملي. هانس ههستي به بي دهسته لاتي خوي به رامبه ر دايكي ده كرد.
 نهو رووزيش تاقه كه سينكه بتواني په ناي بو ببات. نهو هه رگيز له وه
 نه دهگه يشت بو دايكي خوي له هه موو جوړه په يوه ندييهك لاده دا و
 دايكي هاوړيي زور كه مه. لهو كاتهي نهو رووز هاته سويد تا رادهيهكي
 زور ژيانيان گورا، له گهل نهوهي نهو رووز له گه لياندا نه ده ژييتا به لام
 روژانه دههاته مالييان و زور بهي كات پيكه وه ناني ئيواره يان ده خوارد.
 له وه تي دايكي له كومادايه هه ردووكيان زور له يهك نزيك بوونه ته وه و
 هانس زياد له جار ان ههست به نزيكی و گهرمي نهو رووز دهكات. زور

جار ئاۋاتە خۈزە بېيتە زېباۋكى. زۆر جار ئەمەشى لاي ھاۋرىكانى خۆى باس كىرۋو. ئىستاش ئەو بۋارەى بۆ خولقاۋە و زىاتر نەورۆز لە ژياناندا دەردەكەۋىت. ھەموو رۆژى ئەو دەيبات بۆ قوتابخانە و ئەو دەيھىننيتە ھەو پاشان پىكەۋە خواردن دەخۆن و دەچنە لاي دايكى. ئىستاش پىكەۋە خۆيان دەشۆن. كاتى نەورۆز ھانسى شۆرد و وشكى كىرە ھەو جەكانى لەبەركىر ھانس ئاۋاتى دەخواست ئەمە دواچار نەبىت، نەيزانى چۆن ئەم پرسىيارە بە مېشكىدا ھات و پرسى:

- تۆ چۆن دايكىم ناسى؟

نەورۆز پىكەنى وتى:

- دەمىكە، ھىشتا تۆ لە دايك نەبوۋبوۋىت، خۆ دەزانى دايكت خەلكى كوردستانە، لەو كاتەى دايكت لە زانكۆ دەيخويند يەكترمان دەناسى. من دايكىم زۆر خۆش دەۋىست. واتە من عاشقى دايكت بووم، دەزانى عاشق بوون ماناى چىيە؟. بەلام من باسى ئەو خۆشەۋىستىيەم بۆ دايكت نەكرد. ھەر چاۋەرۋانى ھەلىكى گونجاۋبووم. ئەو فرسەتەم ھەردەست نەكەوت. تا رۆژىك بىستەم دايكت شوۋدەكات و دەچىت بۆ سوئد و واز لە خويندەكەى دەھىننى. دايكت بۆى باس نەكردۋى بۆچ شۋى كىرە ھاتە ئىرە؟.

- نا ھەر ئەو دەلەيت كە گەرەبوۋى ھەموو شتىكت بۆ باس دەكەم، ئىتر نازانم كەى ئەو من بە گەرە دەزانى.

- ديارە دايكت باشتر ئەمە دەزانى. من زۆر ھەولمدا لەگەلدا و زۆر قسەم لەگەل دايەگەرەت كىرە تا ئەو كارە ئەنجام نەدەن، ئەو كەسەى ھاىكت شۋى پىكرد پىاۋىكى خراب بوو. دايكت وازى لىھىتا، ئازارى دايكتى زۆردا.

- من دەزانم ئەو باۋكم نىيە، ھەرباشە ئەو باۋكم نەبوۋە، دايكم باسى ئەۋە دەكات ئەو و باۋكى من زۆر يەكترىيان خۆش ۋىستۋە،

به لآم باسى ئه وهى بۇ نه كړدووم بۇچ له يه كتر دابړان، له وهش ناگه م بۇ په يوه ندييان به يه كه وه نيه، من دوو برادر م هه يه دايكو باوكيان له يه ك جيا بوونه ته وه كه چى هر په يوه ندييان پيكه وه هه يه و ئه وان لاي هه ردووكيان ده ژييتن. منيش حه زم ده كړد لاي هه ردووكيان بژيم. ده زانم باوكم ليړه ناژى، به لآم هه رده متوانى بچم بۇ لاي. من ئه و شه وه بوو، زانيم باوكم له ستوكهؤلم ده ژييت، بۇيه بريارمدا بچم بۇ ئه وئ و بيدؤزمه وه. من نه ده بووايه كارى وام بكردايه. ئه گينا دايكم نه ده كه وت و واى لينه ده هات. باشه ئيمه چى بكه ين گه ر دايكم هؤشى نه يه ته وه سه رخؤى؟ .

. هر ديتته وه سه رخؤى. خه مت نه بيت. هه ردووكمان ده توانين يارمه تى بده ين بيتته وه سه رخؤى، شتى وا زؤر ږوويداوه.
. دايكم ده لئيت ئه و باوكمى زؤر خوؤش ويستووه، ئه ي ئه گه ر هه ولده ين باوكم بدؤزينه وه و بيت بۇ لاي. له وان هه يه زوو هؤشى بيتته وه سه رخؤى.

نه وروؤز بيده نگبوو، پيشنياره كه ي راستيه كى تيدايه، ئه ي باشه چؤن ناو نيشانى بدؤزيتته وه، كاتى نازانى پاشناوه كه ي چييه؟!
. نه وروؤز تۇ نالئى تۇ دايكم ت زؤر خوؤش ويستووه، ده ي ده ي باسى ئه وه ي بۇ بكه، ده ي بۇ بيده كه نى، خوؤ شه رم نيه گه ر يه كيكت خوؤشبوئ، ده ي باسيكه.

. يه كه مين جار دايكم له يانه ي كؤليژ بينى. ئه و سالى يه كه مى بوو، منيش سالى چواره م. ږوؤژى چه ند قوتابيه ك بووين له يانه دانيشت بووين، ده ستى بۇ ږاكتشام تا ته وقه م له گه لدا بكات و وتى ناوم هه تاوه. گه رميه ك وه ك تيشكى هه تاو هه موو جه سته مى داگير كړد. ئه و ئيواره يه له ته نيشت ييه وه دانيشتم و نه مده ويست له جيگه ي خوؤم بجوليم. هه ردووكمان شه رمن بووين. زؤر هه ولم دا قسه ي له گه ل بكه م. ئه و به

وشه يه ک و بزه يه کي کورت وه لامي د ه دامه وه. هه موو پوژي ده بووايه بمبينييايه. هه رچاره و هويه کم بو ده دوزيه وه. له بهر نه وه ي نه مده ويرا باسي خو شه ويستي خو مي بو بکه م، له سه ره تاوه ده مو يست د لسوزي خو مي نيشان بده م. نه ویش له ريگه ي کتيب و مه لزه مه په يدا کر دنه وه بو ي. هه روا له بابه ته کاندا زور يارمه تيم د ه دا. ئيتر واي ليها ت هه موو پوژي يه کتريمان ده بيني. هاوړيکانم هه ستيان به م هه سته ي من کرد به رامبه ر به دايکت، زور گالته يان پنده کردم و ده يانووت گه ر په له نه که ي و دلتي بو نه که يته وه، نه وا له ده ست د ه چي ت. دايکت وه ک ئيستا هه ر جوان بو، له چاوه کانيدا هه ستت به هيمني و خو شه ويستيه کي زور ده کرد. دوايي زانيم نه م هيمني ه ي دايکت له و خو شه ويستيه قوله ي نيوان بابه گه وره و دايه گه وره ته وه سه رچاوه هه لده گري، بابه گه وره ت دايکتی زور خو ش ويستوه. ئيستا ده زانم نه و مندالانه ي له سايه ي خو شه ويستيه کي هارموني گه وره دهن، وه ک دايکت نه و گه رميه له چاوه کانيندا به دي ده کري. دايکت له گه ل هه موو قوتابياندا په يوه ندي باشبو، زور له کوره کان له ده وري بوون. نه مه ش دوو دلي و ترسيکي له ده رووني مندا دروستکرد که نه ويزم دلي خو مي بو بکه مه وه. هه روا من نه و کاته که سيکي سياسي بووم، دژي پوژيم له ريزي حزبيکي به ره لستکاردا کارم ده کرد. نه و مه ترسييه شم هه ر له دلدا هه بوو. گه ر من په يوه نديم قولبکه مه وه و نه و بکه مه ده ستيگيرانم، گه ر بگيري م، له وانه شه نه ويش تووشي ده رده سه ري بيت و له وانه يه نه ويش بگيري. بويه هه سته که م به ماتي و نتمی مايه وه. پاش سالي من ناچار بووم واز له کوليژ بينم و پووبکه مه شاخ بو پيشمه رگايه تي. من له ناکاوا ون بووم، به بي نه وه ي هيچ شتن لاي نه و بدرکيتم. نه و شه وه ي کوليژم جي هيشت چهن د جاري نامه م بو نووسي و باسي خو شه ويستي خو م بوده کرد، پاشان نامه که م ده دراند. له وانه يه تا ده مه وبه يان زياتر له

سی نامەم نووسیڤی. پاشان بۆم دەرکەوت ئەم هەستە ی من بە وشە دەرناپرری، بەلکو ئامیز و ماچ وتیکەلبوون تاقە رینگە ی تەقینەوہ ی ئەو هەستە بەهیزە یە. هەندئ جاری تریش دەمووت وا من دەرۆم بۆ پێشمەرگایە تی و نازانم دەتوانم بگەریمەوہ یان نا کئ دەلئ پاش ماوہ یەک شەهید نابم. بۆ ئەم کچە دەستخەرۆ بکەم، یان دەمووت کئ دەلئ ئەو منی خۆشدەوئت. شەهید نەبووم، پاش راپەرین گەر امەوہ، ئەو لە خویندن بەردەوامبوو، منیش لەهەمان پۆلی ئەو دەستم کردەوہ بە خویندن. ئەوکاتە بۆ یەکەمین جار منی بینی شاگەشکەبوو لە خۆشییدا و بی شەرم لە ئامیزی گرتم. ئەوکات دایکت جلی رەشی لە بەردا بوو، لە بەرئەوہ ی دلیری برای لە راپەریندا شەهیدبوو. دایکت و ابزانم باسی راپەرینەکە ی بۆ کردووی. دایکت زۆر خەمگین بوو. کە شەوان دەخەوتم بریارم دەدا سبە ی باسی خۆشەویستی خۆمی بۆبکەم. کەچی بۆ بەیانی دەم دەبوو تەلە ی تەقیوو. دەموست باسی ئەوہ ی بۆ بکەم چۆن ئەم چەند سالە ی کە لیوہ ی دووربووم ئەو بەردەوام وەک سییەر لەگەلما بوو. ئەو شەوانە ی مانگ لە ئاسمان دەرەکەوت، دەچومە سەربان و دەموچاوی ئەوم لە مانگدا دەبینی و بەردەوام نامە ی خۆشەویستیم بە تیشکی مانگدا بۆ دەنارد. هەموو شەوئ لە ئامیزی ئەودا خەوم لێدەکەوت.

نەورۆز لەناکاوا بێدەنگ بوو، وا هەستی کرد زیادە رۆیی کردووە. ئەو قسانە هی ئەوہ نین بۆ مندالیکی هەشت سالان بکری. ئەو قسانە ی کرد، دەبووایە دەمیک بوو بۆ هەتاوی بکردایە. هانس تەماشایەکی کرد و پیکەنی.

هاتە باوہشییەوہ و دەستی کردە ملی و ماچیکی کرد.

گه یشتمه ئه و باوه رهی ریزان ژنیکی چاونه ترس بوو. له هیچ شتیکی نه دهسله مییه وه. ئه و ژیانیکی نویی دهست پی کرد. دهستی به کار کرد و منداله کانی له قوتابخانه بوون. پاش ئه وهی له میردی دووه می جیا بوویه وه، به رده وام چاوی به دواوی پیاویکدا دهگیرا که به دلی بیت. له ماوهی ئه م شهش ساله ی دوا پیدا چهند پیاویکی ناسی. به لام هیچیانی به دل نه بوو. هه ندی جار ده یگوت باشتره پیاویکی سویدی بدوزمه وه، دواپی که بیری له جیاوازی کولتووری ده کرده وه په شیمان ده بوویه وه. کاتی بیری له کوردیک ده کرده وه هه مدیسان په شیمان ده بوویه وه. ئه و ده یگوت پیاوه کورده کان چهند سالیش له م ئه ورو پایه دا بژین هه مان عه قلییه تیان هه یه و هیچ ناگۆرین. منیش تازه تاقه تی ئه وه م نه ماوه شوو به کوردیک بکه م شوولم لیه لگری، به ئاره زوی خۆی سنوورم بۆ دابنی. بۆیه هه ر به ته نیا مابوویه وه و له وهیشی ده کرد له ژیاپی رازی بیت. منداله کانی له قوتابخانه دا زۆر زیره ک بوون و خۆشی له کاره که یدا سه رکه و توو بوو. زۆر گرنگی به خۆی ده دا و به پیی تازه ترین مؤده جلی له به رده کرد. تاقه کاتیک تیدا ههستی به ته نیایی ده کرد شه وان بوو، کاتی منداله کانی ده خه واند و پاشان به ته ماشا کردنی ته له قزیونه وه خۆی خه ریک ده کرد. له وهش بیزار بوو، پیشنیاری هاو رپیه ک، ده رگای به ره و پروناکی لپی کرده وه. ئاقیستا په کینک بوو له هاو رپی نزیکه کانی، ماوه ی چوار سالیک بوو له سوید ده ژیتتا. ئه و هه موو شتیکی له سه ر ژیاپی ریزان ده زانی که چی خۆی به یه ک وشه چیه باسی ژیاپی خۆی بۆ ریزان نه ده کرد. ریزانیش ئه مه ی به لاوه گرنگ نه بوو، بۆچوون و شیوه ی بیرکردنه وه ی ئاقیستا یاریده در بوو تا وا ژیاپی به ئاسانی بگری. سه ریشی له وه سوورده ما ئه م کچه چۆن له ماوه ی ئه م چوار

ساله دا وا باش فیبری زمانی سویدی بووه و ئەم هه موو کون که له به رهی ئەم ولاته شاره زابووه. پیزان تاقه هاوړینه کی کوردی ئافیسنا بوو، هه موو هاوه له کانی تری سویدی بوون، له گه له ئه وانیشدا تیکه له به دنیای پوچیانته ببوو. ئەو ده یگوت ئەمه تاقه پینگه یه ک بوو منی له کۆمه له تراومه پزگارکرد، به لام هه رگیز باسی ئه وهی نه ده کرد ئەو به چ تراوما یه کدا تیپه ریووه. ئەو هه موو پوژنی دوو جار کاتی بۆ میدیتیشن ته رخان ده کرد. له هه فته یه کیشدا دوو جار یوگه ی ده کرد. زور جار به زور پیزانی په لکیشی یوگه ده کرد. پیزان له سه ره تاوه جگه له وهی گالته ی به وجوړه شتانه ده هات و بروای پیننه بوو له هه مان کاتیشدا هه رجاره ی ده چوو له بهر پیکه نین نه یده هینشت نه خو ی و نه ئه وانیه ی له گروپه که دا بوون ته رکیزبخه نه سه ر راهینانه کان. بۆیه ماوه یه ک وازی له یوگا هینا. پاشان خو ی فیلمیکی فیدیوی کری و شه وان که مندا له کانی ده خه وتن، خو ی خه ریکی راهینان کردن بوو. زور به ی شه وان له بهر پیکه نین به خو ی نه یده توانی هیچ بکات. هه ربه ده م پیکه نینه وه خه وی لیده که وت. بۆیه به یانینیان که له خه وه له ده ستا هه ستی ده کرد زور دلی خو شه وه هه مووی جهسته ی پیده که نی. خو شی نه یده زانی به هوی پیکه نینه که یه وه یه یان به هوی ئەو چه ند جو له سه قه ته وه یه که ده یکات و ده یه وی لاسایی ئەو ماموستانیه بکاته وه که ته واو که وتووه ته ناو راهینانه کانه وه. له وه نه ده گه یشت چون ئەمانه ده چنه ناو خه لوه تیکی واوه ئاگیان له هه یچ شتی نامینن. ئافیسنا هه موو جار پینده وت ده بیت له و کاته دا بیر له هه یچ نه که یته وه، باشترین پینگه ش بۆ ئەمه ئه وه یه ته نیا بیرت لای هه ناسه کانت بیت. هه ناسه یه کی قوول هه لکیشه و ماوه یه ک بیوه ستینه، پاشان هه ناسه که ت بده ره وه. هه ناسه مانای ژیا نه، هه ربۆیه سه ره تای چوونه ناوه وه ی خو ت بیرکردنه وه یه له هه ناسه وه رگرتن و هه ناسه دانه وه. ئافیسنا زور جار هه ولی له گه له پیزان داوه، ته نیا

بیر له هه ناسه کانی بکاته وه به لام ریزان دهیدایه قاقای پیکه نین و دهیگوت» ئه وهی ئاگام لینه بوو هه ناسه کانم بوو، بیرم له وه کرده وه سبهی چ خواردننی ئاماده بکه م و چون منداله کان خه بهر که مه وه و بیان بهم بۆ قوتابخانه و سبهی خۆم چی له بهر بکه م... ئه وهی له کاتیکي ئاساییدا بیري لیتا که مه وه ئا له م کاته دا بیري لینده که مه وه». چهند ههفته یه کی خایاند تا ریزان فیزبوو بیر له هه ناسه کانی بکاته وه. پاش ماوه یه ک ههستی کرد قسه کانی ئافینستا هه موو راستن، گهر ماوه یه کی کورتیش خۆی له ده ور و به رو بیر کردنه وه ئازاد بکات ههست به پشوو یه کی ده روونی و جهسته یی دهکا. ئیتر ریزان نهینی دۆزینه وهی ئارامی دۆزییه وه. هه موو شهوئ که منداله کان دهخه وتن، مؤسیقا تایبه تیه که ی خۆی دهخسته سهر و له ژووری نووستنه که یدا جیگایه کی تایبه تی دانابوو و پاشان مؤمیکي داده گیرساند و خهریکی میدیته یشن ده بوو. ریزان پاش ئه و چهند ساته کورته ههستی به هیمنی و خاوبوونه وه یه ک ده کرد له هه موو ماسوولکه کانیدا. هه روا ههستی بوونی هیزیکي پر پووناکی ده کرد، نه شیده زانی له کوئوه ده زیته جهسته ی. زورجار ده چوووه قولایی خۆیه وه ههستی به خه میکی زور ده کرد و له ناوه راستی میدیته یشنه که دا به کول ده گریا. ئافینستا پینی وت» دیاره تۆ زور شتت له خۆتا کو کرد وه ته وه، ئه وانه سه رچاوه ی ئازار و خه مگینی تۆن. بۆیه به ههر شیوه یه ک بیت ده بیت سه رچاوه ی ئه و ئازارانه بدۆزیه ته وه، بۆ ئه وهی کار له ژیا نی خۆت و منداله کانت نه کا.» ریزان ده یزانی سه رچاوه ی ئازاره کانی له کویدایه. بریاری دا هه موو شهوئ دانیشی یاده وه ریبه کانی خۆی بنووسی، بۆ خۆی نه ک بۆ بلاو کردنه وه. نه یده زانی له کوئوه دهست پینکات، له کوردستانه وه یان له سویده وه. باسی میزدی یه که می بکات یان دووهم، باسی سه ره رۆی خۆی بکات یان ئازایه تی. رۆژیک نه بوو له ژیا نیدا بیر له شارا و شیرین

وده ریا نه کاته وه. ئەو سێ کەسه بەردەوام وهک سێبەر بەدوایه وه بوون. له سالی یه که مدا پاش ونبوونی شیرین چەند جارێ پە یوه ندی به هانس هه وه کرد، پاش ئەوه ئەو پە یوه ندییه ش پچرا چونکه هانس ژماره ی ته له فۆنه که ی گۆرپیوو. پیش سالی هانسی له گەل ژنیکدا بینی، ده بیته ژنه که ی خۆی بیته. دیاره پاش بی هه والی شیرین گه راوه ته وه لای ژنه که ی خۆی. ئەو پاش ونبوونی شیرین باری دەررونی تینکچوو. ریزان دلی ده دایه وه و داوای لپی کرد به دوایدا بگه ری. ریزان بوی باس کرد شیرین ئەوی زور خوشده ویت. رۆیشتنه که ی به بی هۆ نییه. هه روا ئەوه شی بۆ باس کرد ئەو ناوی هه تاوه نهک شیرین، له ترسی میژدی یه که می ناوی خۆی گۆرپیوو تا نه یدۆزیته وه. له گەل هه موو هه ولدانیکی ریزان هانس هیچ کاریکی نه کرد. به تایبه تی هه ر له و ماوه یه دا مه سه له ی خۆکوشتنی شاراش له رۆژنامه کاندا به شیوه یه کی به ربلاو باسده کرا. زور له رۆژنامه نووسه کان له و باوه ره دا بوون که له لایه ن که سوکارییه وه کوژراوه و کچه که شی بی سه روشوین کراوه. ئەو هه موو ساله تیپه ری که چی شه و نه بوو ریزان بتوانی خه وی لینکه وی به بی ئەوه ی بیر له وان نه کاته وه. له گەل هه موو ئەو ناره حه تی و ناخۆشییه ی بینیان به لام کاتیکی خۆشیان برده سه ر. ریزان هه ر به هیوایه رۆژی له رۆژان هه تاو و دهریا بدۆزیته وه. به لام نازانی چۆن و که ی هه نگاو به ره و ئەو مه به سه ته ده نیته.

ریزان که مه زاجی تیکده چوو ده چوو له لای ئاقیستا یان ئاقیستای بۆ لای خۆی بانگ ده کرد. کاتی منداله کانی ده خه وتن بتلی شه رابی ده هیناو هه ردووکیان تا ده مه و به یانی داده نیشتن و قسه یان ده کرد. ریزان ته له فۆنی بۆ ئاقیستا کرد که کۆتایی هه فته بیته بۆ لای. له دهنگی ئاقیستا ههستی به خه مینکی گه وره کرد. ئەوه بۆ ریزان چاوه روان

نه کراو بوو. ئاقیستا به ردهوام پیده که نی و هیمنییه کی قول له چاوه کانیدا ده بینرا. که چی نه و ساته له دهنگییدا ههستی به بارگرانییه کی زور کرد.

پیزان له و باوه رده دابوو ئاقیستا هه رگیز سهختی و ناخوشی له زیاندا نه بینییوه. بۆیه به ردهوام ده م به پیکه نینه و له ماوه یه کی کورتدا توانییوه تی وا فیری زمانی سویدی ببی و کاریکی وا باش بکات. وهک هه موو جارئ خواردنی ئاماده کرد. ئاقیستا له گه ل منداله کانی ریزاندا ده بووه وه مندالیکی ده سالان و هه موو جوړه یارییه کی له گه لیاندا ده کرد. له چاوشارکیوه تا هۆ ریوی ریوی. ده بووه سهگ و به دواياندا رایده کرد و نه و ده بووه مشک و نه وانیش ده بوونه پشیله و راویان ده کرد. منداله کان ماندوو ده بوون، ده چوونه ژووره که ی خویمان و ده خه وتن. ریزانیش له دووره وه سهیری ده کردن و پیده که نی. دلی به منداله کانی ده سووتاو له لایه کی تره وه ویژدانی ئازاری ده دا. نه و وهک دایکی، نه و کاته ی له گه ل منداله کانیدا نییه، فریا ناکه ویت به و شیوه یه یارییان له گه لدا بکات. نه و هه موو رۆژئ پاش کار هه ر نه وهنده فریا ده که ویت خواردنیان بۆ ئاماده بکات و له خویندنه که یاندا یارمه تیان بدات. دوا ی نه وه هینده ماندوو ده بیت توانای پیکه نین و یاریکردنی نامینیت. نه مه ش گرفتی دایکه ته نیاکانی نه م ولاتانه ن. کارو په روه رده ی منداله کانیان هه موو کاتیان داگیرده کات و ئاگایان له خویمان نامینتی. کاتی منداله کانیان گه وره ده بن و ده رۆن ههستی ته نیایی ده یان توینیته وه. پیاوه کانیش هه ر پاش جیابوونه وه ژن ده هیننه وه و مندالی تر دروست ده که ن. نازانم نه مه ی ئیره باشتره یان نه وه ی کوردستان، له وئ منداله کان لای باوک ده میننه وه. باوک ژنیکی دی ده هیتی و باوه ژن دیته سه ر مال. باوه ژنیش خو ی و خوی خو ی. له وئ مندال ده بیتته قوربانی یه که می جیابوونه وه، لیره ش ژن ده بیتته قوربانی یه که می جیابوونه وه. ژنی ته نیا

هه رکاتیکیش بیهوی که سینی که بهینته ژیانیه وه به پلهی یه که م بیر له منداله کان ده کاته وه. ریزان ئافیس تایی بانگ کردو وتی: «ده زانی دلم خه ریکه ده ته قی. وه ره بۆت باسبکه م، نه وه ماوه یه که بیر له خۆمانی ژن ده که مه وه. له هه موو کاته کان و له هه موو ولاته کاندای مافخوراوین. ته ماشا که سروشتیش دژی ئیمه کارده کات، ئیمه هه له مان کردو سیوه که مان خوارد، تا ئیستاش سزای نه وه هه له یه ده درین. ئیمه سوپی مانگانه مان بۆ دیت، ده بیت نه وه ئازاره هه موو مانگی بچیژین. ئیمه نو مانگ مندال به چه رمی سک هه لده گرین پاش ژانیکی زور مرؤقی ده هینینه نه م ژیان وه، پاش ژانی هه ر مندالیک تۆبه له مندالبوون ده که یین. که چی درؤ ده که یین، مندال له دواي مندال دروستی ده که یین. ئیمه له ته مه نی نزیکه ی په نجا سالیدا هیلکه دانمان وشک ده کات و توانای مندالبوونمان نییه، که چی پیاوه کان تا ته مه نی هه فتا سالیش سپیرمه کانیاں به کاره. نه وان به رده وام ژنیک ده هینن بیست سال له خۆیاں مندالتره، ئیمه یین به دیار منداله وه داده نیشین نه ک پیاوه کان، ئیمه یین واز له خۆمان و کاره کانمان ده هینن بۆ نه وه ی منداله کانمان گه وره بکه یین. هه ندی جار بیر له سروشت ده که مه وه هه یچ هاوسه نگییه کی تیدا نابینم، تۆ ده لئی چی؟ من به رده وام بیر له ناداپه روه ری ژیاں ده که مه وه. به رامبه ر به ژن، به تایبه تی. ته ماشا که، له به ره نه وه ی ئیمه هینده له سروشته وه نزیک بووین توانیوو مانه له سروشت بگه یین و له گه لی تیکه ل بین، و هه یزه کانی سروشت بۆ خزمه تی ژیاں به کاربه یین، که چی ناویان لیتاین سیحرباز و له ناو ئاگردا سووتاین. که ویستمان وشه بخه یینه کار و هه سته کانمان ده ربیرین، مافی ده ربیرینی وشه یان پینه ده داین، ده بوايه ناوی پیاوانه مان بۆ خۆمان هه لبژاردایه. ده بوو جلی پیاوانه مان له به ربکردایه بۆ نه وه ی به رگریی له و خاکه بکه یین که زیده مان بوو. مافی نه وه مان نه بوو که سیکمان خوشبو یستایه نه گینا به ردباران ده کراین.

ته ماشاکه قورسایي ژيان به سهرشانی ئیمه وهیه که چی نه دهنگمان ده بیستری نه ههسته کانمان ده بیتری، ههروهک ئه وهی تاشه به ردی قه دپالی چیا یه ک بین. له هه موو باریکدا هه ر ئیمه قوربانین. له کاتی شهردا ده بیینه باوک و دایک بۆ منداله کانمان، ده بیینه جهنگاوهر و شهرفی نه ته وه مان هه لده گرین، بۆیه که دوژمن پی ده نیته سه ر خاکی هه ر ولاتی، یه که مین شت بیری لیده کاته وه زه وتکردنی شهرفی ژنه کانه. ئه مه تازه نییه به لکو له و کاته وهی شه ر و داگیرکردن دهستی پیکردوه، ئه مه هه بووه. پیش ماوه یه ک رۆمانیکی ئیزابیل ئه لیندیم خوینده وه که ناوی ئینس، رۆحه خۆشه ویسته که م. کاتی له سه دهی شانزه وه ئیسپانیا ولاتانی ئه مریکای لاتینی له هیندییه سووره کان داگیرده کرد، یه که مین شت بیریان له ژن و منداله کانیا ن ده کرده وه. ئه و رۆمانه رایوه شاندم و بیرم له ژنیتهی خۆمان کرده وه. ئیمه ی قوربانی یه که می شه ر و ناشتی. که شه ره، ده ستریزیمان ده کریته سه ر، پاشان ده بیینه بیوه ژن و هه تیو به خیوده که ی ن. له کاتی ناشتیشدا که س نامانیینی و پیاوان له سه ر شانی ئیمه وه سه رده که ونه سه ر کورسی ده سه ته لات. مه گه ر هه موو ژنه کانمان وه ک ئینسی سوارچاکی ئه و رۆمانه بن، تا بتوانین روه به رووی سروشتیش بینه وه. هه ندی جار ده پرسم له خودا، له گهردوون له سروشت بۆ ئیمه یان به م شیوه یه دروستکردوه یان بۆ ئه م جیاوازی و نادادپهروه رییه له نیوان ئیمه و پیاواندا هه یه. ئه ی خودایه ئه م ناحه قییه چییه. ده قسه یه ک بکه، تۆیه کی ده م به پیکه نین چۆن سهیری ئه م نادادپهروه رییه ده که ی ت.»

ئه و دوو فرمیسه که قه تیس ماوه ی چاوانی ئاقیستا به سه ر گۆناکانیدا هاتنه خواره وه و سه ری خسته سه ر شانی ریزان و هینده به کول ده گریا، وا هه سنت ده کرد بورکانیکی قه تیس ماوه ی ناو قولایی زه مین ته قیوه ته وه و

هەرچی گهرمی ناو زهمینه له گه‌ل خۆیدا هیناوه‌ته سهر رووی زه‌وی.
 «راسته من قسه ناکه‌م، ئەو داخانه له‌دلی مندايه و برینه‌کانت کولاندمه‌وه.
 له‌و کاته‌وه‌ی هاتمه ئیره بریارم دا رابردوو له‌بیربکه‌م و له ئیستا و
 لی‌ره‌دا بژیم. زۆر هه‌ولم دا. راسته تا راده‌یه‌ک سه‌رکه‌وتوو بووم، به‌لام
 که ده‌چمه ناو خۆمه‌وه بۆم ده‌رده‌که‌ویت برینه‌کانم هیشتا خوینیان
 لیده‌تکی. چومه لای زۆر پزیشکی ده‌روونی زۆر میتۆدی چاره‌سه‌رم
 تاقیکرده‌وه. به‌لام هیشتا شوینی ئەو برینانه ده‌بینم و هه‌ستیان
 پیده‌که‌م. کاتی به‌ر شه‌قی دام و سه‌رم به‌ر دیواره‌که‌که‌وت، له‌هۆشی
 خۆم چووم و مردنم به‌ چاوه‌کانی خۆم بینی. بۆ چه‌ند ساتی جه‌سته‌ی
 خۆم جی هیشت و له‌ باوه‌شی لیشاویکی رووناکیدا خۆم بینییه‌وه،
 هه‌ر خۆی به‌هۆشی هینامه‌وه‌و له‌ باوه‌شی ئەو رووناکییه‌ی ده‌ره‌ینام
 و هاتمه‌وه ناو جه‌سته‌م. زۆرجار ده‌لیم خۆزگه ئەو کاره‌ی نه‌کردایه،
 من برۆیشتمایه‌ باشتربوو. که له‌وی بووم له‌و هه‌سته‌ی خۆم و له‌و
 رووناکییه‌ نه‌ده‌گه‌یشتم که بینییم. ئیستا پاش خویندنه‌وه‌ی ئەو کتیبانه
 زانیم ئەو ساته‌ پێی ده‌لین ژیان له‌ناو ساته‌کانی پیش مردندا. زۆر که‌س
 له‌ناو ئەو ساتانه‌دا ده‌ژییتن و له‌ ماناکه‌ی ناگه‌ن. ئەو ساتانه‌ ساتی پیش
 مردنه. من پاش ژیان له‌و ساتانه‌دا هه‌رگیز له‌ مردن ناترسم. مرۆف
 به‌ره‌و رووناکییه‌کی زۆر رۆشن ده‌روات، به‌لام به‌داخه‌وه که کاتت
 ته‌واو نه‌بییت دینیته‌وه بۆ ناو ژیا‌نی پر چه‌رمه‌سه‌ریی سه‌رئهم زه‌مینه.
 ئەم ژیا‌نه‌ی ئی‌مه‌ تیندا ده‌بینه‌ قوربانی ده‌سته‌لات و ئاره‌زووه‌کانی پیاو.
 من تا ئیستا بۆم باس نه‌کردبووی چی منی گه‌یا‌نده ئەم و لاته. من له
 شوینیکدا لای پیاویکی ده‌سته‌لاتدار کارم ده‌کرد. له‌ ته‌مه‌ندا زۆر له‌من
 گه‌وره‌تربوو، کچه‌کانی ته‌مه‌نیان له‌من زیاتر بوو. هه‌رگیز له‌و باوه‌ره‌دا
 نه‌بووم ئەو به‌و شیوه‌یه‌ بیر له‌ من بکاته‌وه. به‌ قسه‌و کرده‌وه‌کانی
 سه‌رنجی منی راکیشا، که‌س وه‌ک ئەو وه‌سفی جوانی منی نه‌ده‌کرد.

هه‌ندی جار هونراوه‌ی شاعیره‌کانی بۆ ده‌هینام و له‌سه‌ر میزه‌که‌می داده‌نا. هه‌ندی جار دیاری گرانبه‌های بۆ ده‌کریم و له‌چه‌کمه‌جه‌ی میزه‌که‌مدا به‌جییده‌هیشت. گه‌یشتمه‌ئو باوه‌ره‌ی خوشی ده‌ویم. وام لیهات بیرم له‌ته‌مه‌ن نه‌ده‌کرده‌وه، بیرم له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه ئو خاوه‌نی ژن و کۆمه‌لی منداڵ و ده‌سته‌لاته. ئو پیش من ده‌رۆیشته‌وه، من پاش سه‌عاتی له‌رۆیشتنی ئو به‌ره‌و ماله‌وه ده‌رۆیشته‌وه.

رۆژنیکیان بانگی کردمه‌ لای خۆی و وتی خانوویه‌کم کریوه‌و ده‌مه‌وی له‌گه‌لمدا بییت سه‌یری بکه‌ین، ده‌مه‌وی هه‌ندی گۆرانکاری تیدا بکه‌م. ده‌زانم تۆ زه‌وقت زۆرجوانه. منیش بی بیرکردنه‌وه رازی بووم. له‌نیوه‌ی رینگا شوڤیره‌که‌ی دابه‌زی و خۆی ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی لیخوری. شوڤیره‌که‌ به‌ نیگایه‌کی پر ماناوه سه‌یری کردم. ئو کات به‌بزه‌یه‌که‌وه ته‌ماشام کردو بیده‌نگ بووم. پاشان تیگه‌یشتم مانای نیگاکه‌ی چی بوو. چوینه ژووره‌وه، مالیکی تا بلنی گه‌وره‌و خوش بوو، جوانترین مۆبیلیای لیبوو. سه‌رم سوڤما و سه‌یریکم کرد و پیش ئه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌ بکه‌م. باوه‌شی پيدا کردم و وتی ئه‌م ماله‌هی من و تۆیه. لیره‌ده‌توانین یه‌کتر ببینن. خۆت ده‌زانی من چه‌ندم خوشده‌وینت. هه‌موو به‌یانیه‌ک خه‌به‌رم ده‌بیته‌وه دلم خوشده‌بیته‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی دیمه سه‌رکارو تۆ ده‌بینم. بوونی تۆ ژيانی لاخۆشکردووم و هه‌موو رۆژی که‌ خۆم ده‌گۆرم هه‌ست ده‌که‌م کورینکی بیست سالانم، چونکه‌ ده‌زانم له‌سه‌رکار جوانیکی وه‌کو تۆ قه‌دوبالام ده‌بینن. جوانه‌که‌م گه‌ر بشته‌وی هه‌ندی جار ده‌توانی بییته ئیره. سه‌به‌ی ئۆتۆمۆبیلیکت بۆ ده‌کریم، جامه‌کانی ره‌ش بیته‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ دینیته ئیره که‌س نه‌تبینی. چاکه‌ته‌که‌ی داکه‌ندو فری دایه سه‌ر یه‌کێ له‌قه‌نه‌فه‌کان و منی راکیشایه باوه‌شیه‌وه، ده‌می خسته‌ناو ده‌ممه‌وه‌و سمیله‌که‌ی هینده زبر بوو هه‌ستم ده‌کرد ده‌رزی ده‌کات به‌ده‌مدا.

هه و لم دا خوّم له ئامیزی دهرکه م، که چی وتی «شهرم مه که ئاسکه که م، من و تو هه ربو یه ک خولقاوین، هه رچهند ته ماشای ناوقه دت ده که م خه ریکه ده تویمه وه. له باوه شی گرتم و بردمییه ژووری نووستنه که وه و له سه ر جیگه که داینام. که وت به سه رمدا، وا هه ستمکرد به رمیلی که وت به سه رمدا. ئه مجاره ش ویستم خوّم له ژیری دهرکه م. جاریکی تر وتی «وامه زانه من له تو گه وره ترم و توانای ئه م شتانه م نه ماوه. به قه د ده کوپی گهنج هیژو جوشم تیدایه. ئه مجاره پارچه به پارچه ی جله کانی داکه ندیم و سه رتا پای گیانی ماچ کردم. هیئنده به هیژ گویی مه مکی مژی تا ئیستاش که بیری لیده که مه وه هه ست به ئازار ده که م. ئیتر شوین نه ما له گیاندا ماچی نه کات و نه میژی. هه ر ده مو یست خوّم رابسکینتم له دهستی، ده یگرتمه وه و ده یوت» ده مزانی هه موو گیانت سه رچاوه ی له زه ت و خو شیی، من له ژیر جله کانیشته وه هه موو جه سته تم ده بینی. من هه موو جولانه وه یه کی به نازی توّم ده بینی. تو شهرباب و ویسکی منی. نازانم چون منیش پاش ماوه یه ک له به رده ستیدا بوومه پارچه ئاوریشمیک و هه و لمدا خو شی له هه موو ئه و شتانه ببینم که له گه لی ده کردم و نه مزانی چون تیکه لی بووم.

من ئیستا بیرده که مه وه چون وا به ئاسانی خوّم دا به ده سته وه. له وانه بی له به ره ئه وه ی له و باوه ره دا بووم ئه و منی خو ش ده ویت. منیش ئه و هه سته م له دلدا دروست ببوو، من هه تا ئه و کاته که سینک نه بوو به و شیوه یه ئاوا بایه خم پیندات. ئه و وای کرد من هه ست به جوانی و گرنگی خوّم بکه م. ئه و کات ته مه نم ته نیا بیست و چوار سال بوو. هیچ ئه زموونیکم نه له بواری سینکس و نه له بواری خو شه ویستیدا نه بوو. له گه ل ئه وه ی کۆلیژم ته واو کربوو، به لام به رده وام خوّم له کوپ دوورده خسته وه. ته نیا له گه ل کچه کانی کۆلیژدا په یوه ندیم هه بوو. بویه ئه و یه که مین که س بوو به و شیوه یه دلای راکیشام. ئه و شه وه

تا درهنگانی پیکه وه بووین. ئەو ههستی کرد من لهو بواری سینکسدا هیچ شاره زاییم نییه و ئەویش یه که م کهس بوو من له گه لیبیدا بخه وم. نازانم بۆ هیندهی تر منی لا شیرین بوو که زانی له گه ل کهسی تر دا نه خه وتووم. هه وهس و ئاره زوو هکانی وهک لووتکه به رزبوویه وه. من ئەو شه وه زۆر شت له ژیان گه یشتیم. من به دله وه له گه ل ئەو بووم.

له سه ره تا وه زوو زوو ده چووین بۆ ئەو خانووه تا ئیواره یه کی درهنگ له وئ ده ماینه وه. هه ندئ جاریش داوای لینه کردم پیش وهخت بچم و خواردنی بۆ ئاماده بکه م. ئەمانه زیاتر و زیاتر منی به وه وه به سته وه و بروام به هه موو قسه و به لینه کانی ده کرد. شهس مانگی وا به رده وام بووین. به لایه نی که مه وه له هه فته یه کدا دوو تا سی جار ئیواران پیکه وه ده بووین. پاشان له ناکاوا که مترو که متر ده بوویه وه. ئەو که مبوونه وه یه منی ده خسته گیزا وه وه. له هه مووی سه یرتر ئەوه بوو وهک جارن ته ماشای نه ده کردم، دیاری بۆ نه ده کریم، به به ژنوبالامدا هه لینه ده دا. به داخه وه من هیچ مه رجیکم نه بوو بۆ ئەم په یوه ندییه، خوم پیوه گرتبوو. ئەو رۆژهی گویی نه دایه پیم هه موو گیانم هاواری لینه لده ستا. نه شمه ویرا خۆم لینی بپرسم بۆچ وهک جارن پیکه وه نابین. ده ترسام زۆر قاچم دریزبکه م له کاره کهش دهرم بکات. ئەم به زمه چه ند مانگیگ دریزه ی خایاند. پاشان دهرکه وت سکم هه یه. ئیواره یه ک داوام لینی کرد که ببینم. رازی بوو. چووینه ئەوئ، بۆم باس کرد سکم هه یه. سه یریکی کردم وتی له م هه فته یه دا ده بیته کورتاج بکه ی. ده تنیزمه لای دکتورینکی ناسیاوی خۆم. دهستم کرد به گریان وتم ئەی تۆ به لینه ت نه دا بمه یتنی. به تووره ییه وه وه لایمی دامه وه وتی «من چون کاری واده که م. ژنه که م گهر به مه بزانی خوا ده زانی چیده کات. خۆت ده زانی ئەو کچی کینی. ئەوه شی هه مه له دهستم دهروات». ئەو ئیواره یه توخمن

نه كهوت. ماوه يهك به بئ دهنكي دانيشت. منيش له جيگه ي خؤم نه جولام. پاشان به بيدهنگي ههردووكمان رويشتين. بؤ رؤزي داويي بانگي كردمه ژووره كه ي خؤي. ويستي بزاني كهس بهم په يوهندييه ي ئيمه دهزاني. من باسي ئه و په يوهندييه ي خؤم بؤ دايكم كردبوو، ئه و نه يدهزاني سكم هه يه.

تا ئيستاش نه مزاني چؤن دايكم بيدهنگ بوو له و په يوهندييه م. له وانه يه له و بروا يه دا بووبيت هه ر ده مه يني. براكه شم له خؤم بچووكتربوو، هه رگيز پرسيا ري ئه وه ي نه ده كرد من له كويم و بؤ كوئ ده چم. دايكم ترسي ئه وه ي هه بوو گه ر ئه و په يوهندييه ببچرم ئه و له وانه يه كاره كه م له ده ست بدهم. ژيانيشمان به بئ ئه و كاره ي من نه ده رؤشت به ر يووه بؤيه وا بيدهنگ بوو. به لام هه رگيز نه مويرا مه سه له ي سكي ربوونه كه به دايكم بليم. چه ند رؤزي تپه ري ئه و هه ر بيدهنگ بوو، ته نانه ت كه ده هات سه يري نه ده كردم، ئه مه ئه وه ندي تر ئازاري ده دام. كه وتمه گيژاوه وه نه مه ده زاني هانا بؤ كئ به رم. هه ندي جار ده هات به سه رمدا شتي له خؤم بكه م، پاشان به زه يم به دايكم وبرا كه مدا ده هاته وه. گه ر من شتي كم لي به اته يه. شه هيدانه كه ي باوكم به هيج جو ري به شي نه ده كردن». ئي هه ر باشبوو وه ك هه نديكي تر نه يكوشتووي و فري نه داويته ناو روو بار يكه وه». «نه يده تواني ئه و كاره بكات هه ره يچ نه بيت دوو كه س ئاگاداري ئه و په يوهندييه ي ئيمه بوون. ئه وه ي له پياوه تي خؤي نه كرد، له لايه كي تره وه ترسي ئه وه ي هه بوو من ئه و په يوهندييه ئاشكرا بكه م. هه ر چه نده ده شيزاني من كچيكي بي ئه زموون و نه شاره زام. رؤزيك مني له گه ل رؤژنامه نووسيني ژندا بيني. منيش به ده ستي ئه نقه ست ده ستم بؤ سكم برد و سه يريكي ئه وم كرد، هه ر پاش ئه وه بوو داوي ويته ي خؤمي كرد وتي په ساپورتت بؤ ده رده كه م بچؤ ده ره وه و هه ر

گه یشتی ده بیټ مندا له که ده ربهینی. منیش هیژم دایه به رخۆم وتم چۆن کچینکی گهنجی وهک من به ره لای دهره وه ده که ی، من نه چوومه ته شاره کانی تری کوردستان. ئه ی چی به دایکم و که سوکارم بلیم. گهر وایه با براهه شم بیټ له گه لمد، هه روا دهمه وئ موچه که م جاری بهرده وام بیټ و دایکم وهری بگری. شه هیدانه که به شی دایکم ناکات. هاتمه ئیره خیرا مندا له که م له باری خۆم برد. ئه وه مهرجی ئه و بوو. بۆ ئه وه ی ههردوو کمان بنیریته دهره وه. هه تا ئیستا نه براهه م نه دایکم به مه یان نه زانیوو. بۆیه که لیم ده پرسسی بۆ شوو ناکه م و بۆ پیاویک له ژیانمدا نییه ئه وه هۆکه یه تی. له تۆ زیاتریش په یوه ندیم له گه ل هیهچ کوردینکا نییه. له وه شدا حه قمه. مه گهر بۆ پرسه ی دایکم برۆمه وه. جارینکی تر سه ر ناکه مه وه به و ولاته دا. له بهر دایکه که وا بیده نگم، گهر دایکم بمری ئه وا به نیازم له ئینته رنیت حه یای ببه م، هه موو شته کان به وردی باس ده که م. ده بیټ حه قی خۆمی لینکه مه وه.»

گهر ئیوه ش ده تانه وئ چیرۆکی زیاتری له و بابته بخویننه وه، ئه وا کتیبی ئۆقیانووسیک له تاوانی خه ندان بخویننه وه. نازانم ئافئیستا یه کیکه له وانیه ی خه ندان خان گفتوگۆی له گه ل کردوو، یان ئه میش یه کیکه له و هه زاران کچه ی که وتنه بهر شالاوی ده ستریزۆی و سوکایه تی پیاوانی ده سته لاتدارو خاوه ن پاره.

فرمیسکه کانی ئافئیستا نه ده وه ستان و به ده م هه نسکدانه وه وشه کان له گه ل ژاندا ده هاتنه دهره وه. «زۆر جار بیر له وه ده که مه وه ئاخۆ پیش من و پاش من چه ند کچینکی تر یان چه ند ژنیکی تر ئه و ماله بووه به میژده زمه ی ژیانیان. ئیستا پاش ئه وه ی ئه و هه موو ساله به سه رچوو، هۆشم ده گه رینمه وه ئه و رۆژانه ی له و خانوو دا به سه رم

بردووه، به هه موو ئه و ورده کارببانه دا ده چمه وه. زور شت ده ببنم، ئه و کاته نه مده ببنی یان نه مده و یست بببنم. ئیستا ده زانم من یه که م که س نه بووم چوومه ته ئه و خانووه. جاریک له یه کئی له ژووره کان چهند ده رپینه کی ژنانه م ببنی، له ژیر یه کئی له قه رو یله کان فری درابوون. و ابزانم نه مو یست بیر له وه بکه مه وه ئه مه هی کئی، کئی هاتووه ته ئیره. به قسه ی ئه و بووا یه له من زیاتر که سی که، نه ده چووه ئه و ماله. له سه ره تا وه باسی ئه وه شی کرد ده یه و ئی ئه و خانووه له سه ر من تا پۆ بکات. بۆ دایکم گنیزایه وه بر وای کرد و زور دلای خو شبوو. به لام من له دله وه ئه وه م نه ده و یست. چونکه ئه و هه موو ماوه یه ی پیکه وه بووین، که سمان بیرمان له پیکه وه نانی ژبانی هاوسه ریتی نه ده کرده وه. منیش به وه رازی بووم. تا کات زیاتر تینه رده بوو زیاتر زیاتر هه ستم ده کرد ده بمه کۆیله. ئاماده ی هه موو شتی بووم ته نیا بۆ ئه وه ی هیمایه کم بداتی و ئه و ئیواره یه به ره و خانووه که برۆم. له سه ره تا وه پنی وتم هه رکات ده ته و ئی ده توانی برۆی بۆ ئه و ئی، پاش ماوه یه ک وتی تا من پیت نه لیم مه چۆ ئه و خانووه. منیش هه رگیز ئه و پرسیاره م لینه ده کرد. ئه و دوو بۆشایی بۆ من پرده کرده وه، یه که میان پیداویستی سینکسی بۆ پرده کرده وه. له رووی مادیشه وه به رده وام پارهی ده دامی. ئه و بۆمن بووه ماده ی بیهۆشکه ر، کاتی به اتایه و نه چووما یه ته لای. وه ک نیمچه شیتیم لیده هات. که س نه یده توانی قسه م له گه ل بکات و خواردنم پینه ده خورا. به رده وام تووره بووم، چه بم ده خوارد بۆ ئه وه ی شه وان خه وم لیکه و ئی. له و دوو مانگه ی دواییدا فیزی خواردنه وه شی کردم. خواردنه وه که نه شئه یه کی تایبه تی پیده به خشیم. ئه وه بوو له و ماوه یه دا بیری خواردنی چه به کانی مه نعم نه بوو. هه ر خۆی له سه ره تا وه ئه و چه بانه ی داپیم. له بیرمه وتی تا باری خو مان یه کلاده که پنه وه ده بیت ئه م چه بانه بخۆی و نابیت بیرت بچی. ده توانی چه به کان هه ر له ناو

چه کمه چه که تدا دایینی. با ماله وه تان ئه و حه بانه نه بینن. خۆ دایکم نه خوینده وار بوو، براكه شم له دنیای خۆیدا بوو. حه به کانم له کاتی خۆیدا نه خوارد، هه ربۆیه سکیشم پربوو.

که سکم بوو هه ستمکرد شتیک له ناو خۆمدا گۆرا. ترسی له دلمدا دروستبوو، ترسی ئه وهی به جیم بهیئێ. ئه و کات من هیچ دهسته لاتیکم نه بوو، نه مده توانی هیچ بکه م. هه ندی جار ده مووت له وانیه شتیکم لیبکات، له دلیشه وه حه زم ده کرد له ناوم بیات له وانیه ئه وه باشترین چاره سه ربوو بیئت بۆ من. راستیت ده وئ له سه ره تا وه من چاره و روانی ئه وه م نه ده کرد به م شیوه یه گرفته که چاره سه ربکات. نازانم چۆن ئه و سه فه ره ی وا به خیرایی بۆ ریکخستین. ئه و که سه شی یارمه تی داین کیسیکی باشی بۆ ریکخستین. ئه وه بوو پاش دوو مانگ هه ردوو کمان ئیقامه مان وه رگرت. پاش ئه وه ی گه یشتنه ئیره به هه فته یه ک منداله که یان بۆ ده ره ی نام. ماوه یه کی زۆری برد تا هاتمه وه سه رخۆم. رۆژیک له سه ر کورسی باخچه یه ک دانیشتبووم و ئاگام له خۆم نه ما بوو. فرمیسه که کانم به خوڤ ده هاتنه خواره وه، پیاویک ته مه نی سه رووی شه ست سه له وه بوو، هاته ته نیشته مه وه دانیشت پرسی «سویدی ده زانی» «نا به لام ئینگلیزی ده زانم». «ده مه وئ یارمه تیت بده م. ئه و فرمیسه کانه وا به ئاسانی نایه نه خواره وه، کۆمه لئ ئازار له پشت ئه و فرمیسه کانه وه ن. ده بیئت خۆت له و ئازارانه رزگار بکه ییت، ئه و ئازارانه جیگه ی خۆیان له ژیر هۆشته وه کردوو ته وه، ده بیئت خۆت له و ئازارانه رزگار بکه ییت تابتوانیت ژیانیکی ئاسایی بژیت.»

ئه و پیاوه سه رسپیه چاوشینه وه ک فریشته یه ک وابوو بۆ من. منی گه یانده گروپیک به میتودی داینیتیک توانییان هه موو ئه و پرووداوانه ی له ژیانمدا برینیان دروستکردبوو، هینده کاریان له سه رم نه میتنی.

گرفته که نه وه بوو من ئینگلیزییه کهم هینده باش نه بوو، بویه نه مده توانی وا به ئاسانی هه موو نه و شتانه ی ده مویست باسی بکه م. هه روا زور شت که په یوه ندی به و پیاوه وه هه بوو رووم نه ده هات بۆ پیاویکی تری باسی بکه م. پاش دوو مانگ هه ستم کرد ژیانم گۆرا و هه ستم به بار سووکی ده کرد و ژیان و رهنگه کانم به شیوه یه کی تر ده بینی و خویشیم له هه موو شتی ده بینی. هه موو نه و شتانه ی ده مویست به ئاسانی به ده ستمه وه ده هاتن. زور جار ده تووت خوژگه م به خوۆت وا دلته خوۆشه، ئیستا ده زانی له تو خراپترم به سه رهاتووه. له و باوه ره دام گرنگ نه وه یه ریڭگایه ک بدوژیته وه خوۆت له ئازاره کان ئازاد بکه یه، بۆ نه وه ی کار له رهوت و خوۆشی ژیانته نکات. و ابزانم هه موومان پیوستیمان به چاره سه ری له و بابه ته هه یه. تاقه شتیکی تا ئیستا نه متوانیوه بیگۆرم له خوۆدا، رقیکی گه و ره له دلمدایه به رامبه ره نه و پیاوه ی ژیانیه گه نجیتی و به خته وه ری لئ زهوت کردم، تا ئیستا نه متوانیوه سهیری پیاویک بکه م. هه ره که ده موچاوی پیاویک ده بینم خیرا ده موچاوی نهوم دیته پیش چاوه. تا ئیستا چه ند که سینک هاتوونه ته سه ره ریڭگام و نه متوانیوه بیانیه نیمه ژیانمه وه. دلّم زویره بووه له پیاوه. پیاوه کان هه موو وه ک یه ک ده موچاوه و یه ک مه به ست ده یانبینم».

هه موو ناسیاوه کانی ئاقیستا ژنن، به هه موو شیوه یه ک خزی له په یوه ندی له گه ل پیاودا لاده دات. ئاخوۆ گه ره هه ره یه که له ئیمه هه مان نه زموونی نه ومان هه بیته چۆن مامه له له گه ل ژیاندا ده که یه ن. هه ره یه ک له ئیمه به نه زموونی جوۆراوه جوۆر تیپه ریوون و هه ره یه که یان به شیوه یه ک کار له رهوتی ژیانمان ده که ن، به بی نه وه ی ئیمه هه ست به کاری راسته وخوۆی نه و رووداوانه بکه یه ن. ئیمه ی روۆژه لاتیه به رده وام به به رد سه ری برین و ئازاره کانمان داده پۆشین، تا وای لیدیت له

بارگرانیدا ناتوانین ههنگاو بۆ پیشهوه بنین. بهو شیوهیه کار له ژیانی خۆمان و دهورو بهرمان دهکهین. ئاقیستا دهرگای به رووی پیاواندا داخستوو، بهلام زۆر دهرگای تری کردوو تهوه. له ماوهی یهک سالدا فیزی سویدییهکی باشبوو. پاشان ئهوهی پتویست بوو بۆ خویندنهکهی له زانکۆ تهواوی کرد و خیراش کاری دهستکهوت. ئهوهی یارمهتی ئاقیستای دا ئهوهبوو به ریکهوت پیاویکی ناسی. ئهو پیاوه جیهانیکی پر رهنگ و رووناکی به روویدا کردهوه.

- 4 -

ههتاو داوای له ئۆلگا کرد دهریا بدۆزیتهوهو بزانی له کوییه و ژیانی چون بهرپوه دهچیت. ئهو سالانه ههتاو بهردهوام بیرری له دهریا و ریزان دهکردهوه. ئهو دهیزانی دایک و باوکی شارا وهک بهرزهکی بانان لهو تاوانه دهربازیان بووه. دهریا ژیانی له باوکی و ژنهکهی تیکدا و پاشان بردیانهوه لای دایهگهورهو بابهگهوره. لهویش زۆر کاری سهپروسه مه ره ی کرد تا وای لیها ت ئهوان نه یانویست دهریا لای خویان بهیلنهوه. بۆیه دهریا درا به مالیکی سویدی. دهریا له سه ره تاوه زۆر به زیرهکی ههلسوکه وتی کرد. دهستی کرد به قوتابخانه، له قوتابخانه دا زۆر زیرهک بوو. زۆر به ئاسانی فیزی خویندنهوه بوو. ئۆلگا وتی دهریا لای مالیکی سویدییهو زۆر بۆی باشن، بهلام لای

ئەوانیش نامینیتەووە لەبەرئەووەی ژنی ئەو ماله بە نەخۆشییەک دەمری.
پاشان دەریا دەبریتە لای ژنیکی کورد، کە لە ولاتەکەیی ئیووەووە هاتوووە.
ئەوکات ژیانى دەریا دەچیتە قۆناغیکی ترەووە.

ئۆلگا راستی کرد. پاش ماووەیەکی کورت دەریا کەوتە لای ئاقیستا.
ئاقیستا نیازی نەبوو شووبکات، بۆیە بریاری دا کچیکی کورد
هەلگریتەووە. ماووەیەک بوو پەیوهندی بەلایەنە لێپرسراووەکانەووە کرد
بۆ ئەم مەبەستە. پاش چەند مانگی پەیوهندییان پێووە کرد و پینیان وت
کچیکی کورد هەیه، گەر بیهوی. چوووە لای لایەنە لێپرسراووەکان و
داوای بینی ئەو مندالەیی کرد کە دەیهوی هەلگریتەووە، هەستی بە
دلخۆشی دەکرد، نەشیدەزانی بۆ. پاش ماووەیەک دەریا هاتە ژوورەووە،
هەردووکیان بەبیینی یەک گەشانەووە. دەریا تەمەنی هەشت سالان
بوو، قژە رەشە خاوەکەیی کرابوووە دوو پرچ، لە چاوە رەشە گەشەکانیدا
خەمیکی قولی تیدا بەدی دەکرا. لەگەڵ ئەووەش تروسکەیی خۆشیت لە
چاوانیدا بەدی دەکرد. لێپرسراووەکان بەم سەرەتایەیی نیوان ئاقیستاو
دەریا زۆر دلخۆشبوون. ئاقیستا خۆی بەدەریا ناساندو هەندئ باسی
خۆیی بۆکرد. دەریا بە کوردی پێی وت «دریژەیی مەدەرئ زوووە
با برۆین، دوایی قسەدەکەین». ئاقیستا بەم قسانەیی دەریا سەری
سورما، شیووەیی قسەکردنەکەیی وەک کەسیکی گەرەبوو نەک مندالیک.
هەر لەو ساتەدا ویستی پەشیمان بیتەووە و ترسی لێنیشت کە ئەمە
مندالیکیی شیت بیت و دوایی گیربخواوە بەدەستییهووە. بەلام دەنگی
لە دلییهووە هیمنی کردوووە و داوای لێی کرد پەلەنەکات. داوایان لە
دەریا کرد بۆ ماووەیەک بچیتە دەرەووە تا هەندئ قسە لەگەڵ ئاقیستا
بکەن. دەریا هەستاو چوووە دەرەووە، پینس ئەووەی بچیتە دەرەووە لایەکی
بۆ کردەووە و تی «بروا بە هەموو قسەکانیان مەکە، من دوایی خۆم

هه موویت بۆ باس دهکەم، تکایه په شیمان مه به ره وه له وهی من بکهیت به کچی خۆت. «ئەم قسه یه شی نیگه رانییه کی زۆری لا دروستکرد. ژنه لێپرسراوه که هه ندی زانیاری له سه ر ده ریا و قوتابخانه که و پێداویستییه کانی باس کرد و ئەوان ده یانویست به هه موو شیوه یه ک ئاقیستا رازی بکه ن په شیمان نه بیته وه له هه مان کاتیشتا ده بوایه زانیارییه گرنگه کانیان پێرابگه یاندایه. ئەو تووشی دلەراوکییه ک بوو، ههستی ده کرد دلی خیراتر لێده دا و توانای ده ربڕینی رای خۆی نه بوو. ههستا چووه ده ره وه وه دهستی ده ریای گرت و جانتاکه ی هه لگرت، به بی ئەوهی قسه یه ک له ده می بیته ده ره وه. وهک ئەوهی هیزیکی ده ره کی ئەم کاره ی پێیکا. ده ریاش له م هه لوێسته ی ئاقیستا سه ری سوورما، به لام ده یزانی هه ردووکیان پیکه وه ژیانیکی خۆش به سه رده به ن، ئەو بروایی به ههسته کانی خۆی و سیگناله کانی دلی هه بوو. هه ر له رینگه ی ئەمه وه ده توانی ریزان و هه تاو بدۆزیته وه. له دلەوه ههستی ده کرد ئەم ژنه سه ره تای ژیانیکی نویی پێده به خشی. هه ردووکیان تا گه یشتنه ماله وه بێده نگ بوون. ده ریا نه یده وێرا ده می بکاته وه نه وهک شتی بلێت و ئەو به دلی نه بیته. هه ردووکیان کۆمه لی بیرۆکه میشکی خه ریک کردبوون. گه یشتنه ماله وه، ئاقیستا وتی «هیشتا ژوورم بۆ ئاماده نه کردووی، ده چین نانیک ده خۆین پاشان ده چین بۆ ئیکیا به دلی خۆت ژووره که هه لیبژیره و شه رمیش مه که، چه زده که م ژووریک بیته که تییدا هه ست به خۆشی و ئارامی بکه یته.». ئەم قسانه ی هیمنیه کی خسته ده روونی ده ریایه وه. ده ریا هه رگیز وا نیگه ران نه بووه. ئەو ده یزانی ئەم ژنه ئەو که سه یه که دایکی بۆی باس کردووه. دایکی پێی وتبوو دوا جار ژنیکی کورد ده بیته دایکی راسته قینه ت و ههروهک من خۆشی ده وییته و ئاگادارت ده بیته. له سه رتاوه تواناکانی خۆتی بۆ باس مه که. ئەگینا له وانیه بترسن و بنگه رینته وه بۆ لای سویدییه کان.

دهریا له ههموو ههلسووکهوتیک و قسهکردنیکیدا زۆر ئاگاداربوو.

ههردووکیان بیرییان له بابەتیک دهکردهوه قسهی لهسهربکهن. بهلام کهسیان نهیاندەویرا سهەری دهزوی باسینک بدۆزنهوه. ههردووکیان نیگهەران بوون، لهوهی ئهوی تر بیزارنهکهن. ئاقیستا وتی:

. مالهکهی من، مالهکهی ههردووکمان دهکهویته ئەم گهههکهوه، خۆت دهزانی ئەم ناوچهیه پینی دهوتری سویدەر و له قاتی چوارهم دهژییتن. دوو ژووری نوستن و هۆل و موتبهخیکی تیدایه.

. من بهردهوام چهزم لینیوه لهم ناوچهیه بژیم.
دهریا بهم قسانه زۆر دلی خویشبوو بهتایبهتی دهیهوی لهمرۆوه ئەم ماله بیی به مالی ههردووکیان، له دهروونیدا ههستی به هاتنی پروناکییهک کرد. چاوهکانی نوقاند و له دلهوه سوپاسی دایکی کرد. له ئۆتۆمبیلهکه دابهزین و خیرا جانتاکهی خۆی ههلگرت. دههراکهی کردهوه وتی «ها ئەم کلپهش هی تۆ دهبیته، بهلام دهبیته ئاگات لیبیته ونی نهکهی.»

مالهکهی ئاقیستا زۆر خوش بوو، زۆر جیاواز بوو له ههموو ئهو مالانهی پنیشتەر تیدا ژیاوه. پریبوو له گول و مۆم. له ههموو سوچینکی مالهکهیدا جینگای گول و مۆمی کردبووهوه. ئاقیستا یهکسهههه جلهکانی داکهندو چوهه موتبهههکهه وتی «ههردووکمان برسیمان، با خواردنهکه گهههه بکهینهوهه نانبخۆین پاشان دهتوانم ژوورهکانی تهرت نیشان بدهم.» ئاقیستا خواردنی ئامادهکردبوو، چوهه موتبهههکههه خواردنهکه گهههه بکاتهوه. ئەم نهیدهویست لهسههههتاوه لهگهههیدا زۆر کراوه بیته. بز ئهوهی بتوانی پاشتر کۆنترۆلی بکات. ههروا دکۆتۆره دهرووناسهکهش ئهوهی پی وتبوو که دهبیته ورده ورده لهگهههیدا بکریتهوهه دههرا به

دهرگا بکه یته وه نهک هه مووی پیکه وه. له سه ره تادا پنیوست ناکات پیی بلیت تو چیت دهویت بو ئه وهی بتوانی که سایه تی ئه و وهک خوی بیینی. ئەم شتانەت بو باسده که م له بهر ئه وهی من هه موو ئه و راپورتانه م له بهر ده ستدایه که له سه ر ئەم کچه نووسراوه. پاشتر گهر ویستت ده توانی بیانخوینیته وه. من ئیستا نامه وی ئەم راپورتانه بخوینیته وه له بهر ئه وهی نه که ویته ژیر کاریگهری خه لکانیکی تره وه. من ده مه وی خاوه نی بۆچوون و تیگه یشتنی خۆت بیت. زۆر جار که سانیکی وهک ئەم کیژه له زۆر رووه وه زولمیان لیده کری.

ئاقیستا هه مان رای هه بوو. ژیان ئه وهی فیرکردبوو که سه کان بۆچوون و تیگه یشتنی جیاوازیان هه یه. هه ر یه که ش بۆچوونه که ی خوی به راست ده زانی. هه ر یه که له گو شه نیگای خۆیه وه سه یری رووداو و شته کان ده کات. هه ندی جاریش بۆچوونه کان ده ربری بهر ژه وه ندی ته سکی تاکه کانه. کاتی که سانیک ده که ونه بهر حوکمی ئه و بۆچوونانه وه. ئه و زالمانه مامه له یان له گه ل ده کریت و ره وتی هه موو ژیانان تیکده دا. ئاقیستا نایه وی ئه و شتانه بخوینیته وه له سه ر ئەم کیژه، له لایه ن خه لکانیکی تره وه نووسراوه. له گه ل ئه وهی گه نجه به لام ئەزموونه کانی ژیان ی فییری زۆر شتی کردوه.

دهریا به وردی سه یری ئه و ژووره ی کرد، هه موو شته کان شوینی تایبه تی خویان هه بوون. له لیواری په نجه ره که چوار جۆر گولی له سه ردانرابوو. به دیواره که وه تابلۆیه ک هه لواسرابوو. له سه ر میزه که ی قاپیکی پان دانرابوو کۆمه لی به ردی وردی له ناودانرابوو، له گه ل چه ند مؤمیکی شیندا. هه ر له ویدا هه ستت ده کرد رهنگی شین رهنگی هه لبژارده ی ئەم ژنه یه. دهریا به هیمنی وتی «ده ته وی قاپه کان دابنیم، له کویدان؟».

کاتی ئاقیستا دولاب به دۆلابی بۆکردهوهو شوینی هموو شتهکانی نیشان داو پاشان هموو دهرگاکانی به هیواشی دادهخستهوه. دهریا تیگهیشته دهبیته زۆر وریا بیته له ههلسوکهوتیدا، چونکه لهوه دهکات ئەم ژنه له کهسی تر نهکات، شتهکانی زۆر به رینکوپییکی داناوه. دهریا بهئاگادارییهوه قاپ و چهقۆ و چهتال و پهرداخی داناو له دلی خۆیدا وتی دهبیته زۆر ئاگاداری هموو جولانهوهیهک و ههلسوکهوت و قسهکانم بم. به هموو دلم دهمهوی لهگهڵ ئەم ژنهدا بمینمهوه، ئەمه هەر ئەو ژنیه دایکم بۆی باس کردووم. هموو ئەو ئوسول و ریسایانهی لینا فیری کردبوو دهبیته بهکاری بهیننی، تا رازی بیته لای خۆی بیهیلایتهوه.

لینا سرراوهکان یهک مانگ مولهتیان دابوو پینی، گهر ئاقیستا لینی رازی بیته، ئەوا ئیتر هموو فۆرم و دۆکومینته پئویستهکان پردهکهنهوه. ئەم بریارهیان دا له بهرئهوهی ئەو مالانهی دهریا دهچوو له لایان پاش ماوهیهکی کهم پهشیمان بوونهتهوهو دهریایان گهراندوه بۆ بنکهی مندلالانی بی لانه. هەر بۆیه به باشیان زانی ئەمجاره مولهتی مانگیک به ئاقیستا بدن. گهر پاش ئەم ماوهیه ههردووکیان بهیهکهوه گونجان و یهکتریان بهدل بووه ئەوا ئاقیستا به شیوهیهکی فهرمی دهبیته لینا سرراوی دهریا.

پاش نانخواردن ئاقیستا مالهکهی نیشان دا، دهرگای ژووریکی کردهوهو وتی ئەم ژووره دهبیته به ژووری تۆ. گهر رهنگی دیوارهکته بهدل نییه، ئەوا دهتوانین بیگۆرین، سهرداری برام دهتوانی یارمهتیمان بدات که بۆیهی بکهین. ئیستاش چایهک دهخۆمهوهو دهتوانین پیکهوه برۆین بۆ ئیکیا و به ئارهزووی خۆت ژووری نووستنهکه ههلبیژیره. خۆ چوویت بۆ ئیکیا ؟ گهرهترین دوکانی موبیلیا فرۆشتنه. شتهکانیان

جوانن و نرخه کانیشیان گونجاوه. من خۆم نه مویست به بی رای خۆت ژووره کهت بۆ بکریم. ئەم قسه یه ته و او دلی دهریای خۆشکردو و اهستی کرد که ئاقیستا یه ک دله له هه لگرتنه وه ی ئەو. ئەگینا و ا بیری له کرینی ژوور و بۆیاخکردنی ژووره که ی نه ده کرده وه. بۆیه باوه شیکی پیدا کردو ئاقیستاش توند له ئامیزی گرت. فرمیسه که کانی دهریا به بیده نگی که و تنه سه ر روومه ته ناسکه گه نمره نگییه که ی. ئاقیستا وتی «تا ژووری نووستنه کهت بۆ ریکده خه ین ده توانی له گه ل مند ا بخه وی، سیسه مه که م گه وره یه». ئەم رسته یه ی دوا ی لیدانی دلی دهریای خیرا تر کردو و ئەو شه وانیه ی بیرکه وته وه که له گه ل دایکییدا پیکه وه له سه ر یه ک جیگا ده خه وتن. ئەو شه وانه که مبوون. خیرا زنجیره ی بیرۆکه کانی بری. گه ر به رده وام بیت ئەو له وانیه فرمیسه که کانی ته نگی پیه له چنی، ئەمیش نایه وی ئاقیستا له سه ره تا وه هه موو شت له سه ر ژیا نی بزانی.

ژووری نووستنه که ی گه وره بوو، دوو په نجه ره ی گه وره ی تیدا بوو که روویان کردبووه باخچه ی ناوچه که و په رده یه کی فستقی کالیان پنه وه بوو، دوو مؤمدانی سه وز به په نجه ره که دا هاتبووه خواره وه. دوو وینه له ژووره که یدا هه لواسرا بوو، وینه ی باوکی. باوکی پینشمه رگه بوو، له شه ریکی سه خندا دژ به سوپای سه دام شه هیدبوو. وینه که ی تر، وینه ی بودا بوو. چه ند مؤمیک له ره نگه جیا وازه کانی سه وز ژووره که ی رازان دبووه وه. له سوچینکی ژووره که یدا دۆشه کینک و سه رینیکی درێژکوله دانرابوو. ئەو شوینه ش شوینی میدته شوونه کانی بوو. له چاوه کانی ئاقیستادا کۆمه لی وینه ی به تیکه لاوی بینی، ئەوانیشی له سه ر بیری سه ربیه وه. ئەو وینانه ترسی له ده روونیدا دروستکرد. ئەمیش نایه وی ترس بکه ویتته نئوانیا نه وه.

ده رگا که یان داخست و سواری ئۆتۆمبیله که بوون به ره و ئیکیا چوون.

دهريا دهيويست كړيني ژووره كه ي بډاته دهست ئاقيستا. ئه و نه يده زاني داواي چ جزره ژووريك بكات و بايي چهند بيت. ئه مه جگه له وه ي ئه مه يه كه مين كه سه كه برياري هه لېزاردن ده داته دهست خو ي. هه موو ئه و خيزانانهي كه ئه م چووه ته لايان ئاوا به پريزه وه سه يرييان نه كړدوه، ئيتر له دايه گه وره و بابه گه وره يه تا ژنه كه ي باوكي و تا دوا خيزان. ئه و هيچ كاتي ههستي به خو شنه ويستي به رام بهر دايه گه وره و بابه گه وره ي نه كړدوه. كاتي دايه گه وره ي زاني ليئا نه خو ش كه وتووه و مردووه، به هيچ شيوه يه ك نه يانويست كچه زاكهيان بگرنه خو يان و ده يانووت ئه م كيژه سه ري شوومه. خو ده رياش به هيچ شيوه يه ك نه يده ويست بچيته وه لايان، چونكه هه ر كه ئه واني ده بيني ئه و ساتانه ي ده كه وتوه ياد كه به هيچ شيوه يه ك نه يده ويست بيته وه يادي به لكو دهيويست ئه و شتانه ي كه رووي داوه له مينشكيدا بيسرپيته وه و سه رله نو ي ژيانكي نو ي دهست پي بكات. به لام هه رگيز نه يده ويست ئه و ساته كه مانه ي له گه ل دايكيدا به سه ري بردووه له يادي خو ي به ريته وه. هه ر ئه و ساتانه بوو كه خو شي پنده به خشي و هيزي ده دايه كه به رگري ئه و هه موو سه ختيانه ي ژيان بكات كه پاش مردني دايكي به سه ري هات. ئه و ده يزاني دايكي مردني هه لنه بژارد، خو شنه ويستي ئه م ريگاي نه ده دا پي ئه و كو تاييه هه لېبزي ري. له ياديه تي كه شه وان ده يخه واند به دياربويه واده نيشت و ده يگوت «ده ريا گيان ده زانم ژيانم زور گرانه و نازار زور ده دريم به لام هيوام به وويه كه هه ردوو كمان پي كه وه بتوانين روو به رووي ناخوشيه كاتي ژيان بيينه وه. من چاوه رواني ئه وه ده كه م تو گه وره بيت. بتوانين پي كه وه قسه بكه ين. چاوه رواني ئه و كاته ده كه م ليړه نه ميتم و هيچ نه بيت له به رخاتري تو سه رله نو ي دهست پي بكه مه وه. تو گه وره بيه و خه مي دايه ت نه بيت. به ليتنت پنده دم نه يه لم وه ك من نازار بدرتيت، گه ر ژيانيشم له پيناوتا دانا بيت.» زور به ي شه وان هه مان

قسه‌ی ده‌کرده‌وه، ئەم قسانه وهک گۆرانی و لایه‌لایه‌ی لیها تیبوو. بۆیه دایکی هه‌رگیز ئەو بېریاره‌ی نه‌دابوو. ئەو دلی نه‌دهات ئەم به‌ته‌نیا جیبه‌ئلی. هه‌موو شه‌وئ که ده‌خه‌وت هه‌مان ئەم وشانه‌ی دووباره ده‌کرده‌وه. هه‌ر ئەم وشانه‌ش بوو هیژی پیده‌به‌خشی و مانای ده‌دا به ژيانی. به‌رده‌وامیش به ئاواته‌وه بوو هه‌تاو و ریزان بدۆزیته‌وه. ئەوانه تاقه که سانیک بوون که دایکیان له دله‌وه خۆش ویست و تکیان له‌دایکی کرد که نه‌گه‌ریته‌وه مالی باوکی. خۆ خۆشی پیشبینی ئەوه‌ی ده‌کرد که کاره‌ساتیک رووده‌دات. هه‌موو تواناکانی به‌کاره‌ئنا تا ئەوه‌ی روویدا رووی نه‌دایه. دیاره چاره‌نووسی دایکی وابوو. که‌سیش ناتوانی به‌ره‌نگاری چاره‌نوس بیته‌وه. هه‌رگیز نه له دایه‌گه‌وره‌وه نه له‌بابه‌گه‌وره‌وه نه له باوکی خۆش نابیت. ئەو تاوانه‌ی ئەوان به‌رامبه‌ر دایکی کردیان هیچ دلیک به‌رگه‌ی ناگرئ. هه‌ر رۆژیک ده‌بیت مه‌رگیان نیشان بدات. ئافیس‌تا زنجیره‌ی بیرکردنه‌وه‌کانی ده‌ریای پچراند و وتی «ته‌ماشاکه، ئەمانه چهند ژووریک نووستنی کچانه‌یه، جگه له سیستمه‌که، دۆلابیک هه‌لده‌بژیرین، میزیک نووسینیش ده‌کرین. ده‌توانین هه‌رلیره‌ش فره‌شیک و په‌رده هه‌لبژیرین. به‌لام ده‌بیت له‌سه‌ره‌تاوه ژووری نووستنه‌که هه‌لبژیری تا به‌پیی ره‌نگی جیگه‌که‌ت ئەوانی تر بکیرین.»

نیگا پر له ترس و نزاکانی ده‌ریا، ده‌روونی ئافیس‌تای هه‌ژاند. بۆیه‌که‌مین جار وا به وردی روانیه چاوه‌کانی و له ترس و نزاکانی گه‌یشت. له‌سه‌ر یه‌کیک له جیگه‌کان دانیشن و ده‌ستی ده‌ریای راکیشاو گرتیه باوه‌شییه‌وه. به‌نه‌رمی و به خۆشه‌ویستییه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ریدا هیناو وتی «ده‌ریا گیان له چی ده‌ترسی، من تۆم هینا بۆ لای خۆم تا وهک کچیکي خۆم پیکه‌وه بژین، دلنیا به ئازارت ناده‌م، هه‌ولده‌هین ژیانمان

خوش بیټ. هر له ئیستاوه داوات لیده کهم هیچ لی مه‌شاره‌وه، هرچییه‌کت ده‌وینت له‌گه‌لم باسی بکه. من ده‌زانم زور نه‌مسه‌رو نه‌وسه‌رت پیکراوه، له‌گه‌ل زور خیزان ژیاویت و له‌گه‌ل هیچ لایه‌کیاندا هه‌ستت به‌ئارامی نه‌ده‌کرد. من نازانم بژ وات لیها‌تووه، به‌لام به‌لینت پی‌ده‌ده‌م هه‌ولده‌ده‌م نه‌مه‌ دوا مالت بیټ تا نه‌و کاته‌ی شووده‌که‌یت و ده‌چیته‌ مالی خوت.»

ده‌ریا له‌ ده‌نگ و شیوه‌ی قسه‌کانیدا ده‌نگ و ره‌نگی دایکی تیدا بینیه‌وه، بویه‌ خوی پیرانه‌گیرا و باوه‌شی به‌ ئافیستا کرد و به‌کول‌ گریا. هه‌موو نه‌وانه‌ی به‌ لایاندا تیده‌په‌رین ته‌ماشایان ده‌کردن. ئافیستا نه‌مجاره‌ش توند ده‌ریای له‌ ئامیزگرت و فرمیسه‌که‌کانی سرپیه‌وه وتی «ده‌ی هه‌سته، یه‌که‌ یه‌که‌ له‌سه‌ر هه‌موو جینگاکان راده‌کشین بزانیان خه‌وتن له‌سه‌ر کامییان خوشتر بیټ نه‌وه‌یان ده‌کرین. ترسیشت نه‌بیټ پارهم هه‌یه، بویه‌ گوی ناده‌ینه‌ نرخه‌که‌ی. ئا له‌و ساته‌دا له‌سه‌ر یه‌کئ له‌ جینگاکان دایکی بینی، خیرا به‌ره‌و جینگه‌که‌ رویشت تا باوه‌ش به‌دایکی‌دا بکات. له‌سه‌ر جینگه‌که‌ پالکه‌وت، فریا نه‌که‌وت باوه‌ش به‌ دایکی‌دا بکات به‌لام هه‌ستی به‌گه‌رمی دایکی و بونی دایکی کرد. یه‌کسه‌ر به‌ ئافیستای وت» نه‌مه‌یانم ده‌وینت.»

«زورباشه! گه‌ر وا بروات زور به‌زوویی ده‌توانین شته‌کانی تر هه‌لبیژترین. ده‌توانین له‌گه‌لیان رینکه‌وه‌ین هر سبه‌ینی شته‌کانمان بژ به‌یننه‌وه و ئیواره‌که‌شی به‌ سه‌ردار ده‌لین بیټ شته‌کانمان بژ دابنئ. له‌وانه‌یه‌ بتوانیت سبه‌ی له‌ ژووره‌که‌ی خوتدا بخه‌وی.» ده‌ریا ویستی بلئ نه‌م هینده‌ په‌له‌ی نییه‌ له‌ ژووره‌که‌ی خویدا بخه‌ویت.

به لام قسه که ی خۆی گه پانده وه و بیده نگ بوو. چونکه نه یزانی ههستی ههردووکیان چۆن ده بیته گهر پینکه وه له سه ر یه ک سیسته م بخواون. ئافیسته دهستی برد و دهستی ده ریای گرت. خۆشی و ئارامیه کی زۆر جهسته ی ههردووکیانی گرت وه. زیاتر له دوو سه عاتیان پینچوو تا هه موو شته کانیان کړی و پارهی هینانه وه ی شته کانیان دا. ئه و جا ههردووکیان به ره و ماله وه پوشتنه وه. ئافیسته پرسی «ده ته وئ برا که م ببینی، ناوی سه رداره و دوو سال له من مندا لته ره. ئه و له گه ل کچیک ی فارسدا ده ژبیته. ئه و خه ریک ی خویندنه و زۆر زی ره که «ئافیسته ته له فۆنی کرد بۆ سه ردار» چۆنی سه ردار گیان... خویندنه که ت چۆنه... ئه ی مینا چۆنه... سبه ی کاتت هه یه بیته بۆ لامان... کچه که م ببینی... دهستی کرده پینکه نین و به رده وام بوو له قسه کردن. نا هیچت پئ نالی م تا خۆت نه یه یته. ئیسته ئیمه له ئیکیا هاتینه وه، ژووریکمان به دل ی خۆی کړی، جا گهر سبه ی بیته ئه و ده توانی ببینی و ژوورکه شی بۆ دابینی... نا په شیمان نابیته وه».

ته له فۆنه که ی داخست. وشه ی کچه که م ههسته کانی ده ریایی وه ک گۆمیک شله قاند، له لایه که وه ئه و هه ر خۆی به کچی دایکی داده نیت و بریاری داوه به که سیک ی تر نه لیت دایه. له لایه کی تریشه وه دلخۆش بوو به وه ی ئه و هه ر له یه که مین پوژه وه وه ک کچیک ی خۆی مامه له ی له گه لدا ده کات. به لام هه موو رینگه که بیده نگ بوو، ئافیسته هه ندی جار لایه کی بۆ ده کرده وه و بزه یه ک ده یگرت. به لام هیچ قسه ی نه ده کرد. ئه و بزه و بیده نگیه ده ریایی ده خسته گومان و ترسه وه. ده بیته ئه م بزه و بیده نگیه مانای چی بیته. له ماوه یه کی کورتدا زۆری ده رده سه ری به سه ره ات، ئه مانه هه مووی وایلی کردبوو برۆا به که س نه کات. له گه ل ئه وه ی ئه و توانایه کی باشی هه بوو له تیگه یشتن و ببینی شته کان به لام

لەم چەند سالەى دواييدا بەهەموو شىئوھىەك دەيوىست پەردەھىەك بەسەر ئەو توانايانەى خۇيدا دابداتەوہ، بەتايىبەتى پاش ئەوہى چووہ لای ئەندەش و لىنا.

ئاقىستا لەلای خۇيەوہ بىرى لەوہ دەكردەوہ ئەم كچە بۇ ھىندە بىدەنگە و لەو ترس و گومانە نەدەگەشىت لە چاوانىدا دەيىنى. لايەكى بۇ كرددەوہ وتى «ماندووى وانىيە؟ كە رۇشىتىنە مالەوہ خۇمان دەشۇين و ھەندى دۇندرمە دەخۇين و دەخەوين، تەنيا ويستم بزىنم رات چىيە گەر ئەمسالىش لە ھەمان قوتابخانە بىمىنىتەوہ و سالى داھاتوو بتەيىنمە ئەم قوتابخانەيەى نزيك خۇمان، دەمەوى راي خۇتم پى بلىي بەبى شەرم.» پاش تۇزى بىركردەنەوہ و جۇرە دوو دلىيەك وتى «حەز دەكەم بىمە ئەم قوتابخانەى ئىرە، وا بزىنم بۇ تۇش و منىش خۇشترە كە نزيك بم، گەر وا نزيك بىن ئەوا خۇشم بە تەنيا دەتوانم بگەرېمەوہ. بەلام دەتوانى بە قوتابخانەكە بلىت كە من كچى تۇم، تا لەوہ زياتر مندالەكان گالتەم پىنەكەن.» ئاقىستا ھەلوئىستەيەكى كرد و وتى «بۇ گالتەيان پىكردوويى، ئەى بە مامۇستاكانت وت. ئەى بە لىناو ئەندەشت وت... چۇن رىگە دەدەن گالتە بە تۇ بكەن ئەى نازانى ئەوہ قەدەغەيە...» فرمىسكەكان بەبى ويستى ئەو ھاتنە خوارەوہ. ئاقىستا خىرا ئۇتۇمبىلەكەى وەستاندو ھاتە دەرەوہ. دەرياي بردە پاركيك كەلە نزيك ئەو شويىنەدابوو. لەسەر كورسىيەك دانىشتن و باوھشى پىداكرد و وتى «چۇن رىگەيان داوہ مندالەكانى پۇلەكەت شتى وا بكەن، خۇت دەزانى من وەك مامۇستا لە قوتابخانە كاردەكەم، دەبىت بەرپوہ بەرايەتى قوتابخانە بكەويىتە كار تا كارى لەم بابەتانە بووہستىنرى. با سبەى برۇم بۇ قوتابخانەكە بزىنە چىيان پىدەكەم، سبەى ھەر مەرۇ بۇ ئەو قوتابخانەيە. پىكەوہ دەچىن بۇ ئەم قوتابخانەيەى نزيكى خۇمان. ھەر

له ووی داوای شوین دهکهین. خهمت نه بیئت نایه لم جاریکی تر ئه و کاره دووباره بیته وه. «ئهم هه لویسته ی ئاڤیستا دووباره هیمنی وئاسوودهیی خسته وه دلی ده ریا.

شه و زوو هات. سه خترین سات بۆ ده ریا شه و بوو. له تاریکی و بیدهنگی ده ترسا، له خه وه کانی ده ترسا. ته نیایی و تاسه ی دایکی دهستی ده خسته بیته قاقای. ئه و وهک هه موو مندالانی تر دایکی نایه ت شه و باشی لیبکات. ئه و بیته ش کرا له ئامیزو ده ست له ملانی دایکی. خه مه کانی ده ریا قووله. ئه و تا ئیستا نه ی توانیوه نه نیتی مردنه که ی دایکی ئاشکرا بکات. ئه و هه نگاو به هه نگاوی ئه و تاوانه ده زانی. به لام ناتوانی ئاشکرای بکات، چونکه نازانی چۆن، له وانه یه گهر باسیشی بکات که س باوه ری پی نه کات. ئه مشه و تا راده یه ک هیمنه، له به ره وه ی له گه ل یه کیکی تر دا ده خه وئ. ئه مشه و یه کیکه له و شه وانه ی ده توانی به ئارامی خه و بیبته وه. ئاڤیستا کۆمه لی جل و پیدایستی بۆ ده ریا کریبوو. ده ریای بانگ کردوو جله کانی نیشان دا. ده ریا جله کانی زۆر پی جوان بوو. ده ریا سوپاسی کرد و وتی «من جلی ترم زۆره ده بیئت بیانهنم بۆ ئیره.» ئاڤیستا وتی «ده زانی بریارم داوه هیچ شتیکی کۆن به کارناهنین، هه مووی نوئی ده کهینه وه. هه ردوو کمان ده ست ده کهین به ژیانیکی نوئی، بۆیه هه موو شته کانمان ده بیئت نوئی بیئت. به لام ببوو ره بیرم چوو کتیبِت بۆ بکریم، تا پیش خه وتن بۆت بخوینمه وه، ئه وه نده ش چیرۆک نازانم تا شه وانه بۆت بگێرمه وه.»

ئه و شه وه ده ریا به ئارامی و له پال ئاڤیستادا خه وی لیکه وت. دلنیایی و خۆشییه کی سه یرت له ده موچاویدا ده بیننی. ئه و شه وه ئاڤیستا خه وی لینه که وت، به دیار ده ریاوه دانیشتبوو. فرمیسک ده هاته خواره وه به

چاوانيدا و بيري له و كچه دهكردهوه، پيش چوار سال لهباري خويي برد. ئيستا خوزگه دهخوازيت نه و كارهي نه كردهايه. نه گينا ئيستا كچيكي جوانكيله سئ سالان و نيوي هه بوو، وهك كه رويشك به ماله كدا دههات و دهچوو. وهك هه تاوي به هار خه مه كاني دهتواندهوه. هه برياريشي دا كچيكي كورد هه لبرگريته وه. سال و نيويكه به دواي منداليكي كوردا ده گهري. خوشي نه يده زاني بو نه م خالي كردبووه خالي سه ره كي. نه و نه له گه ل كوردا تيكه ل ده بيت و نه ده يه وي بجيته وه بو كوردستان. زور جاريش ده يه وي ره گي خوي له و خاكه دا هه لكيشي كه تيدا له دايكبووه و تيدا سووكايه تي پيكراره و نرخی خوي تيدا دوراندوه. هه ندئ جاريش ده لي خوزگه بيكوشتمايه و رزگارم بووايه له م هه موو نازاره. جاري واش هه يه دلي خوي ده داته وه ده لي ت هه باش بوو له گه ل براكه مدا ناردميه ده ره وه و توانيم ژيانكي نوي ده ست پييكه م. پاشان ده لي ت نه و سه گبابه خو له بهر خاتري من نه م كارهي نه كرد، بهلكو له ترسي خوي و پاراستني دهسته لاته كه ي بوو. له وانه يه گه ر كه س به په يوه ندييه كه ي نه زانيايه نه م كارهي نه كردهايه. نه م جگه له وه ي له دواييدا من خوم گورج كرده وه و شو لم لي هه لكيشاو پيمووت من باسي په يوه ندييه كه ي خوم بو ژنيكي نووسه ر كردوه، نه و به ته مايه به سه ره اته كه م بكاته چيرژكي. هه ر له و كاته شدا بوو شتي له و بابه تانه له ر ژنانه كاندا زور بلاوده كرانه وه. هه موو شه وه كه ئاقيستا خه وي لينه كه وت، سبه ي ده بيت كار بكات. به لايه وه گرنگ نه بوو، نه و له سبه ينيوه ژيانكي نوي ده ست بيده كات.

له و ر ژه وه ژياني هه ردووكيان گورا، ئاقيستا نه و خوشه ويستي و گه رمييه ي كه ده بووايه بيدايه به و كور په يه ي لهباري خويي برد، داي به ده ريا. ده رياش هيواي په يدا كرد له مه ودوا ژيانكي ئاسايي بياته سه ر.

له ناوه وهی خۆیدا ههستی دهکرد ژيان له گهڵ ئاقیستا سه ره تاي ئه و ژيانه يه كه ده ميكه چاوه پروانييه تي. ههزي ده كرد كات خيرا تر بروات. وه لامي ئه و پرسيارانه وه رگريت كه ده يه وي ت له ئاقیستاي بكات. خۆ ناكري هه ره له سه ره تاوه پرسيارباراني بكات.

- 5 -

هه تاو به پروداوه تازه كان دلي خوشبوو، له ده موچاويدا ئه و ئارامي و خوشييه ده بينرا. كه سيش هۆكه ي نه ده زاني. ده ريا لاي ئاقیستا ناويك جيگيربوو. هانس و نه ورۆز تا ده هات په يوه ندييه كه يان به هيتر ده بوو. به رده و اميش ئاگاداري گۆر انكارييه كان بوو. ئه مه ش له سايه ي ده ركه و تني ئۆلگا بوو، وه ك چرايه ك وابوو بۆي. سه ري هه موو تاله ده زوو وه كانی ده دا به ده ستيه وه. له هه مان كاتدا ئۆلگا به هيچ شيه يه كه نه يده تواني له باس كردني ئيگۆر بوه ستي. هه ره هليكي ده ست بكه و تايه خيرا ئيگۆر ده بووه پاله واني باسه كانی. هه تاو تا راده يه ك له مه بيزاربوو، له گهڵ ئه وه ي به وردی گوئي بۆ ده گرت.

ئه و كاته ي ئيگۆر گه رايه وه بۆ مۆسكۆ منيش له رۆما مامه وه. باري ده روونيم زۆر تيكچوو له گهڵ ئه وه ي نه مده ويست ئه و نا ئارامييه م نيشان بده م. هه موو كاته كانی خۆم پر كرده وه بۆ ئه وه ي بوار به خۆم نه ده م بير

له ئیگۆر و ماچه کانی و ئامیزه گهرمه که ی و نیگا پرخۆشه ویستییه که ی بکه مه وه. که چی به بی ئه وه ی ئاگام له خۆم بیته له گهرمه ی کاره کاندا هه موو بیره وه ریبه کانم له گه ل ئه ودا سه ری به رزده کرده وه و بیرو هۆشمی له گه ل خۆیدا ده برد. هه ستم به گهرمی سه ره په نجه کانی ده کرد که ده یه ئینا به سه ره هه موو جه سته مدا، وه ک ئه وه ی به دوای گه وه هری ناو ماسوولکه کاندا بگه ری. په نجه کانی له قژم ده ئالاند و بۆنی به قژمه وه ده کرد، وه ک ئه وه ی په نجه کانی له قه دی ناسکی گو له نیرگس ئالاند بیته. ته واو بیده نگبوو، سه یری چاوانم ده کرد لیشاویک له وشه ی دلداری وه ک شنه ی با به ره و پووم ده هات و دلمی فیئک ده کرده وه. نه مده زانی چۆن خۆم له وه هه سته ده رباز بکه م. زۆر جار ده مو یست په یوه ندی پیوه بکه م و گویم له ده نگی بیته دوایی په شیمان ده بوومه وه. هینده بیرم له وه ده کرده وه ته نانه ت هه موو ئه و ساتانه م بیرده که وته وه که پیکه وه له کۆلیژ بووین. هه موویم به ورده کارییه کانییه وه بیرکه وته وه وه ده لیم چۆن من ئه و کاته ئه و خۆشه ویستییه ی ئه وم نه ده بینی. ئیستاش وا دیاره هیه له و واقیعه ناگۆریت. کات ناگه ریته وه وه ئه وه ی روویدا هیه هیزی ناتوانی بیگۆری. ئه م راستییه ئازاریکی قولی له ده رووندا دروست کرد بووه زاده ی ئه و هۆنراوانه ی له ماوه یه کی هینده که مدا نووسیومه، خۆشم سه رم له وه سووما چۆن هه سته کانم ده بوونه وشه و به سه رما دانه بارین. هه ندی جار فریا نه ده که وتم بیانوسمه وه، له خه و نیشدا هۆنراوه م بۆ ده هات. به س له ماوه ی ته نیا دوو مانگدا دیوانیکی شیعریم نووسی، سی سه د پارچه هۆنراوه ی تیدا بوو. ئه و کات زانیم خۆشه ویستی به هیزترین سه چاوه ی ئیلهامی داهیتانه. خۆری خۆشه ویستی له ده روونی ئه وانه ی خاوه ن گه وره ترین داهیتانن هه رگیز ئاواناییت و جه سته یان ئاشنای تاریکی نابیت. من ئیستا په شیمانم له وه ی به و شیوه یه کۆتاییم به ژیانم هیتا. نه ده بوو وا بکه م.

دەبوو بۇ خۇشەۋىستى بىجەنگامايە. بىنيمان من ژيانى سەرزەمىنىم بەجى ھېشت و نە ئەو بەختەۋەرە نە ژن و مندالەكانى. من زوو خۇمم دا بەدەستەۋە، نەمدەزانى چۇن بۇ خۇشەۋىستەكەم بىجەنگم. ئەۋەش لەبەرئەۋەى لەھەموو ژيانمدا ھەموو ئەو شتانەى وىستوومە بە ئاسانى بەدەستم ھىتان. ۋەك گەنجىكى بىست سالان ئەۋەى خەوم پىۋە بىنى، لە چاۋ تروكانىكدا ھاتە بەردەستم. لەگەل پىاۋىكى دەۋلەمەندا ژيانم بردهسەر. زۆربەى ولاتانى جىهان گەرپام و لە باشتىن ھوتىلەكاندا دەژىتتاين. ئەۋەندەشى پارە بۇ ھەلگرتبووم بەبى ئەو، چەندان سال بەھەمان شىۋە بژىم. تەنانەت سەرۋەتو سامانەكەى بەناۋى منەۋە نووسىبوو. ئەو چاۋەرۋانى ئەۋەى نەدەکرد من پىش ئەو بمرم. زۆر جار دەيوت بىرت نەچىت ھەموو ھەفتەيەك بىتتە سەرگۆرەكەم و چەپكى گولم بۇ بىتى. ئىستا ئەو لەگەل ژنىكى ھاۋتەمەنى خۇيدا دەژىتت. زۆر بەختەۋەرە. راستە منى لەيادنەكردوۋە ھەموو ديوانە شىعەرەيىەكانى لە ژوورى كارەكەى خۇى داناوۋە ھەمان وىنە كە لەسەر مېزەكەى بوو لە شويىنى خۇى ماۋەتەۋە. ديارە گەر من بمامايە، ئەو ژنە رازى نەبوو ئەو وىنانە لەو شويىنانە بمانايە. ئىگۇرىش تا ئىستا بەردەوام بە دزىيەۋە دەچىتە سەر گۆرەكەم گول دادەنى و ھەموو جارىكىش دەچىت دوا ديوانم دەباۋ دەخوئىتتەۋە. دەزانى ھەموويانم بۇ ئەو نووسىۋە. ئەو عاشقىكى ترسنۆك بوو. بە داخوۋە تا لە ژياندا مابووم ئەۋەم پىنەۋت. دەمزانى ئەو نايەۋى واز لە ژنەكەى بەيتى. بەلام ژيان لەگەل ژنىكدا چ مانايەكى ھەيە گەر ژنىكى ترى خۇشبوۋى. ژيان دەبىتتە ژيانىكى رۇتىنى مردوو، رۇحىش دەبىتتە شەو. ۋەك ئەۋەى بىنيمان. من لىزەۋە ناتوانم ھىچى بۇ بكەم، خۇى ئەو ژيانەى ھەلبىزارد.

دەزانى ئۇلگا ئەم قسانەى تۆ كۆمەلنى پرسىياري لا دروستكردم. ئەۋەش

له وانه يه له بهرته وهى من و تو هه مان نه زمونمان هه يه. ههردوو کمان پياويكى ژندارمان خوښ ويست له گه ل جياوازي دا. ئيستا نا ليروه وه زياتر بير له ژيان و پروداوه كان ده كه مه وه باشتو ده يانينيم. دلى مروڤ چييه؟ دلى مروڤ شه پوښكه له ههست و بزوينه رى ماسولكه كانه و ههنگاويكه به ره و مردن. رڼلى خوښه ويستى چييه له ژياندا؟ خوښه ويستى هه ناسه ي ژيانه. نه وانه ي به خوښه ويستى ده ژييتن، ژيانيان ئاوازيكه له پيکه نين. نه وانه شى كه سيكيان خوښده ويته و له گه ليدا ناژين، ژيانيان گورانييه كه له شيوه نى ئازار. ژيان بو نه و كه سانه ي له گه ل يه كيندا ده ژييتن و خوښيان ناوئ، گه رانيكى به رده وامه به دواى كه سيك به هه واي خوښه ويستى بڙى. ئا له م حاله دا ده ستبه ردان له ژيانى بى خوښه ويستى ده بيته سه ركه وتن به سه ر نه و هه ورازه ي ناتگه يه نيته لووتكه. ئاله م حاله ته دا پرؤسه ي ژيان ده گوږى. كه سيك له دامينى چياكه جينه هيلئى و به ره و كه سيكى تر ده رويت له لووتكه دا چاوه پروانته. ده بيت هه لى بڙيرى! مانه وه له دامين و پروانينه لووتكه راسته يان دامين به جى هيشتن و هه لكشان به ره و لووتكه ي به خته وه رى. ئيمه ي رڼه لاتي نه م برياره مان پى زه حمه ته، ويژدان ئازارمان ده دا. من و تو دوو شه ركه رى ترسنوكيين، نه وانه شى شه يدايان بووين وه ك خوت وتت دوو عاشقى ترسنوك بوون. ترسنوكه كان ترسنوكه كان به لاي خوياندا راده كيشتن. له م ولاتانه ي ئيوه دا پياوئ يان ژنى زور به ئاسانى به وه ي تر ده لين ئيستا كه سيكى دييان خوښده ويته، ده يانه وي ژيانىكى نوئ ده ستپيښكه ن. ده ست پى كرده وه ي ژيانىكى نوئ له گه ل نه و كه سه ي خوښت ده ويته هينده قوربانى ناوئ. به لام له ولاتانى ئيمه دا مروڤى له سه ر ده كوژرى.

هه تاو من له و باوه رده ام له هه موو حاله ته كاندا مروڤ ده بيت له گه ل

هسته‌کانی خویدا راستگۆ بیټ. له‌بەر کەس نا به‌لکو له‌بەر خودی خوێ، چونکە ئەو راستگۆییە سەرچاوەی داھینان و پیکەنینی ژیاڤه. ئەو‌ه‌ی منی به‌ستبوو‌ه‌و به‌و میژدە‌مه‌وه ناسکی هه‌ستی و راستگۆیی بوو. هه‌تا ئیستاش له‌و هه‌سته‌ی خووم به‌رامبه‌ری تیناگه‌م. ده‌توانم بلیم من ئازاری ئەوم ده‌دا، به‌لام هینده‌ منی خوژده‌ویست. ئازاره‌کانی گولیان ده‌گرت. من شه‌رمه‌زاری ئەو بووم. ده‌مزان‌ی هه‌رچه‌کی بۆ بکه‌م به‌رامبه‌ر ئەو عه‌شقه‌ی ئەو نییه. هه‌سته‌کانمان له‌ دوو لای ته‌رازوو‌یه‌کدا بوون، یه‌کیکیان له‌ ئاسمان و ئەوی تریان له‌سه‌ر زه‌وی. ئەو‌ه‌ی به‌خته‌وه‌رم ده‌کات ئەو‌ه‌یه ئیستا له‌گه‌ڵ که‌سی‌کدا ده‌ژیی‌ت و هه‌ردوو لای ته‌رازوو‌ه‌که له‌یه‌ک ئاستدان. جا ده‌زانی بیر له‌چی ده‌که‌مه‌وه؟ ئایا ئەو هه‌سته‌ی ئەو هه‌یبوو به‌رامبه‌ر به‌من خوژشه‌ویستی و عه‌شق بوو یان هه‌ستی‌کی تر. هه‌ندئ جار هه‌ستمده‌کرد وه‌ک مندالیکی نازدار مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردم. بۆیه من گه‌وره‌نه‌بووم، وه‌ک کچه‌ هه‌رزه‌کاره به‌نازه‌که‌ی مؤسکۆ وابووم. نه‌مه‌ده‌ویست بیر له‌ته‌مه‌نم بکه‌مه‌وه. له‌گه‌ڵ تینه‌ربوونی سالدان ئەو هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ مندا نه‌گۆری. ده‌زانی ئیستاش له‌وه‌ ناگه‌م چۆن وا که‌وته‌ خوژشه‌ویستی ئیگۆره‌وه. هه‌ستی خوژشه‌ویستی هه‌موو جه‌سته‌می داگیرکرد، ئیتر زانیم ئەو هه‌سته‌ی به‌رامبه‌ر میژده‌ ئازیزه‌که‌م هه‌مبوو شتیکی تر بوو. نازانم جوړیکی تر بوو له‌ خوژشه‌ویستی. به‌لام عه‌شق نه‌بوو، ده‌مزان‌ی من عاشقی ئەو نیم. به‌لام که‌ عاشق بووم زانیم هه‌موو ئەو شیعراڤه‌ی نووسیوومه ته‌نیا وشه‌ی به‌تال بوون. ئیستا حه‌ز ده‌که‌م بگه‌ریمه‌وه و ئەمجاره‌یان وه‌ک شاعیریکی راستگۆ شیعیر بنوسمه‌وه. ئیستا ده‌توانم ئەو نه‌هینییه‌ت بۆ بدرکینم بۆ من مردنم هه‌لبێژارد. له‌لایه‌که‌وه‌ گه‌یشتمه‌ ئەو واقیعه‌ تاله‌ی من ئەو هه‌موو ساله له‌مانای عه‌شق نه‌گه‌یشتبوووم و ئەو که‌سه‌شی منی ده‌گه‌یانده‌ لووتکه‌ی له‌زه‌ت و به‌خته‌وه‌ری که‌سیکی ترسنۆک بوو. نه‌ک ته‌نیا من به‌لکو

ھەردوو کمان ئەو ھەلەمان لە دەست خۆمان دا، کە لەم ژيانە ماندا بگەینە ئەو لووتکە یە. مرۆڤیش ھەر یە کجار ھەلینکی وای بۆ ڕێدە کەوئ. من دەمتوانی ھەر وەک جارێ لە گەل مێردە ئازیزە کەم بەردەوام بوومایە. ئامادە نەبووم، نەمدەویست درۆی لە گەل بکەم، ئەو شایانی ئەو نەبوو. ئەمە جگە لەو ھەی ئەو ھەموو ھەستەکانی منی دەخویندەو. ھەربۆیە ئەو پاش ئەو شەو ھەموو ئەو گۆرانکاریانە ی لە مندا بینی، داوای لێی کردم بڕۆم. من دەمتوانی نەڕۆم. بەلام بە جیمھیتشت. دەمزانی ھەر تێراوانینیکی بۆ من خنکاندن بوو لە دەریاچە ی شەرمە زاریدا. ھەلوئستی ئیگۆر منی خستە گێژاویکەو. واتە لەناو گێژە لووکە یە کدا بووم دەرچوونم مەحال بوو. گەر بەو شێوھ قوولە منی خۆش دەویست بۆ ئامدە نەبوو لە پیناوە ئەو خۆشەویستێ دا ژیانینیکی نوێ دەست پینکات. ئەمە راستییە کە یە. سوپاس بۆ تۆ ھەتاو گیان من ئیستا لە ھەموو کاتی زیاتر ھەست بە ئارامی ڕۆحم دەکەم چونکە لە گەل تۆدا گەیشتمە ئەو راستییە ی دەمیک بوو نەمدەویست ببینم. سوپاس بۆ تۆ وا بەوردی گویت بۆ گرتم. بەلین بیت ئیتر لە مەودا باسی ئیگۆر نەکەم. تەنیا گوئ بگرە، ئەمەش دوا شیعەرە کە بۆم نووسیو. ھ.

شەوانی من

من و شەوان بووین بە ھاوڕێ

ئەو ھیمنی و ئەستیرە لە نامیز دەگرئ

منیش تاسە و دووری تۆ ئۆقردەم لیدەبڕئ

بە درێژایی ڕۆژ چاوەروانی ھاتنی شەو دەکەم

تا سەر بخەمە سەر سەری نەکەم.

بەبێدەنگی و بە شەرمەو

بکەومە باخەلی خەیاڵەو.

له خه یالدا خۆم فری ددهمه باوه شته وه
دهم ده خه مه ناو دهمته وه
تا هه ناسه کانت بخۆمه وه
مهیی چاوانت بنۆشم
به سه رمه سستی به بی ناگا
په نجه تامه زرۆکانم
له ناو قه دی هه زه کانت بئالینم.

گهردوون به سه ر شانمه وه یه و
به ره و لای تۆ دیم
تۆش بوویت به هه وراز و
منیش سواری شه پۆله سه رشینه کانی هه ستم ده بم و
به ره و ئاسۆیه کی نادیار دیم
هه ناسه کانم سوواربوون و هه نگاهه کانم برناکه ن
وا ماندوو بووم، دهمه وئ بگه ریمه وه
گومانم هه یه له وه ی تۆ شایانی
ئهم کۆله خه مه ی من بیت.
من له وه زیاتر ناتوانم ئازاری دووری تۆ بچیزم
تۆ منت تا نیوه ی رینگا هیناو
منیش گه یشتمه نیوه ی رینگای تاریکی، به ره و لای تۆ
تۆش چرات بۆ هه لئه کردم و نیگا کانت وه رگینا لیم
گویت له ئاوازی ترپه ی دلم نه گرت
بریارم دا بگه ریمه وه
تۆ شایانی فرمیسکه کانی من نیت
دلێشم به رگه ی ژانی ناوه خته ناگرئ

من دەرۆم و ناگه ریمه وه
چاوه پروانی گه رانه وهی من مه که، تکایه.

تۆ عاشقیکی ترسنۆک بوویت
دهتویست من له ناو دیره کاندا، مانیفیستی
خۆشه ویستیت بخوینمه وه.
وشه کانت ده کرده موسیقای سه ماکه ریکی بالی
دهتویست وهک بینهرانی به لشنۆی تیاتر
له جولهی ئه و سه ماکه ره بگه م.

من ده مویست
تۆ به دهنگی بهرز گۆرانی بۆ عه شق بلئیت
من ده مویست
تۆ وهک پروونی کانیاو سپیتی به فر
باسی تاسه ی بینینی من بکه ی.
تۆ عاشقیکی ترسنۆکی
منیش سه رگه ردانی عاشقیکی بویرم
به ره و ئاسمان بفری و ئه ستیره کان له کۆل بنی.
بویه وا منیش جیت ده هیلم
ئاراسته ی هه نگاوه کانم ده گۆرم.
دلم به ره و سه راب ده فرینم
ئه مجاره یان له ئامیزی مردندا گه شکه ده مگری.
بیووره ئازیزم
مالئاوا دلم
هه ر ئه م هۆنراوه یه ش بوو، کۆمه لئ پرسیاری لای خوینه رانم دروستکرد.

پاش تیپه ربوونی ئەم ماوهیه، که سینک نهیتوانی بزانی ئەم دیوانەم بۆ
کئی نووسیوه. تەنیا شتیک بەلامهوه گرنگ بوو میزده ئازیزه کهم
ئەم دیوانەم نهکاته ئیتالی. ئەوکات زۆر بریندارم دهکرد. تا ئیستا
ئەم کارهی نهکردوو. ئەو بهردهوام وهک مۆمیک بۆ من دهسووتا،
ئەو بیرى لهوه نهدهکردوو سووتانهکهی بهرهو کۆتای دهبات. ئەو
سووتانهی ئەو دلێ منی پرووناک دهکردهوهو بهردهوام لهوه دوترسام
گەر ئەم مۆمه تهواو بیت چی بکهم. دهیگوت پرووناکی وزهیهکهو تهواو
نابیت، من بهردهوام شهوت بۆ دهکهم به رۆژ. من رۆیشم و ئەو تەنیا
لهگهڵ ئازارهکانیدا مایهوه. بریارم دا نههیلیم بهتەنیا بمینیتەوه. بهدوای
ژنیکی گونجاودا دهگهڕام بۆی، له رینگهی هاورپییهکی ئاسمانییهوه،
ئەم ژنەم بۆ دۆزییهوه. لهو ساته‌دا چوومه ناو جهستهیهوه، کاتی
پروانییه نیگاکانی بۆ جاریکی دی کهوته خۆشه‌یستی چاوه‌کانیهوه.
من جهستهی ئەو ژنەم داگیرکرد، تا وایان لیها تیکه‌ل بهیهک بوون.
لهوه زیاتر نه‌متوانی لهو جهستهیه‌دا بمینمه‌وه. که به‌جیم هیشتن ئەوان
ئیتر به‌کترییان دۆزیبوویهوه. نه‌مده‌ویست ئەو دواى من تەنیا بیت،
ئەو ژنەش باشترین کهس بوو بۆ ئەو. له‌وانه‌یه بپرسی چۆن ئەم
کارەم ریکخست. ئەو رۆژه ئەو ژنه ده‌بووایه برۆیشتایه بۆ شاریکی
تر بۆ دۆزینه‌وه‌ی کار. شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌یم دواخست، چوه هه‌مان ئەو
قاوه‌خانه‌یه‌ی ئەوی تیدا بوو، چاویان به‌یهک کهوت، ئەو له جهسته‌ی
ئەو ژنه‌دا نیگای چاوی منی دۆزییه‌وه. بۆیه وا خیرا عاشقی بوو. خۆشی
زۆر جار سه‌یری وینه‌که‌ی من ده‌کات و ده‌لێت «ئازیزم هه‌رگیز له‌و
باوه‌ره‌دا نه‌بووم پاش تۆ که‌سینکی ترم خۆش بوئ، بلێی ئەمه‌ کاری
خۆت نه‌بیت، منت به‌ جهسته‌ جی هیشت به‌لام رۆحت له‌گه‌لمدایه. تەنیا
یهک نه‌یتى هه‌یه ده‌مه‌وی بیزانم، چی وای لینی کردی ئەو بریاره‌ به‌دیت
و کۆتایی به‌ ژیانته‌ به‌یتى. نه‌ هیچ که‌سینک و نه‌هیچ خۆشه‌یستییه‌ک

شايانى ئەو نىن تۇ ژيانتى پىيەخشى. من دلنيام لەوہى تۇ خۆت بە برپارى خۆت كۆتاييت بە ژيانت هيئا. ھەرچەندە ئەم نھىنيە ھەر لاي خۆم دەمىنيتەوہ. مەگەر بيمە لات ئەو كات ناچارت دەكەم ئەو نھىنيەم بۇ ئاشكرا بکەيت. ھەموو شەوئى كە خەو دەمباتەوہ ئاوات دەخوازم بۇ سبەينى لاي تۇ بىم. »

دەزانم ئەوانەى خۆشەويستى لە دەروونياندا لەدايكدەبىت، تيشكى ھەتاو دەبىتە بەرگى جەستەيان، دلئى ئەو جەستانە وەك كانياوى دامىن چياكان پاكىن و ھەرگىز ئازارى ئەو خاكە نادەن، كە بەسەرىدا جۇگە ھەلدەبەستىن. ژيان لاي ئەوان ھەموو رەنگەكان داگىردەكات. وشەكانيان ئامىزى گەرمى ھەمووانەو پىنكەنن بەرگى چاويانە. رىق و كىنە توخنى تەنيا ئەو كەسانە دەكەون كە خۆشەويستى لە دەروونياندا لەدايك نەبووہ. لەوانەيە ھەر ئەمەش بىت ئەوانەى خۆشيانويستىن نەيانويست ئازارى ئەوانە بدن كە زەمانىكە لەگەلياندا دەژيىتن.

لەمەدا لەگەلتا نىم. ئەى ئەوہ نىيە ئەوان ئازارى ئىمەيان دا. تەماشى كاتى خۆشەويستى ئىگۆر داگىرى كردم، ھەموو ژيانى گۆرىم. نەگەيشتن بەو لووتكەيە، رپووناكى لە ژيانم زەوت كرد. تۇ وازت لە خۆشەويستەكەت هيئاو ئەم ھەموو سالا لەگەل ئازاردا دەژيىت. ئەوان گەرانەوہ لاي ژنەكانى خۇيان و ھەناوى ئىمە وەك دارى پايز بى گە لا مايەوہ.

ئاخر ئىمە نەبووينە سەرچاوەى ئازارى كەسانى تر. ئەو خۆشەويستىيەى لە دەروونماندا لەدايكبوو ، رىگەى نەداين بىيە سەرچاوەى ئازار بۇ كەسانى تر. ئىمە خۆمان فىداى خۆشەويستى خۆشەويستەكانمان كرد. خۆفیداكردنىش سنوورى خۆشەويستى دەبەزىنى. ئازىزەكەم هيشتا لەمە نەگەيشتووى. كە گەراپتەوہ دەبى بەوردى لە ھەستەكانى خۆت

ورد بیته وه. ده بیته خۆت یه کلا بکه یته وه. گه رانه وه بۆ هانس یان دهست پین کردنی ژیانیکی نوئ له گه ل نه ورژدا. ته ماشای نه ورژ بکه، پاش ئەم هه موو ساله، خو شه ویستی بۆ تۆ به رده وام پته و ده بیته. هه رگیز هیوا نابری له وهی شه ویک دیت له ئامیزی تۆدا خه و بیاته وه. ئەو به رده وام له گه ل تۆدایه، ته نانه ت هه ناسه دانه کەشی له گه ل هه ناسه ی تۆدا جووته. ئەو زۆر په شیمان هه وهی ئەو کاته ی له کۆلیژبوون ئەو ئازایه تییه ی له خویدا شک نه برد دلی خو ی بکاته وه و خو شه ویستی خو ی بدرکینتی.

. ده لئی چی من ده گه ریمه وه؟ له لایه که وه چه ز به گه رانه وه ده که م و له لایه کی تره وه چه زم له م ئارامیه یه که ئیستا تیدا ده ژینتم.

. نا ده گه ریمه وه، هیشتا کات ماوه، هیشتا زۆر له و شتانه ی له پیناویدا هاتیه ژیان ته واوت نه کردوه. شاراش به م زوانه دیته لات، سه میره ش چاوه پروانی هه لیک ده کات بیت بۆ لات.

. ئاخ هینشتا بریاری ئەوه م نه داوه چی بکه م گه ر گه رامه وه. گه رانه وه بۆ هانس یان ئەوه ی ماومه له ژیاندا له گه ل نه ورژدا به سه ری به م. دل م سه رگه ردانه و رینگای خو ی نادۆزیته وه. هه ربۆیه نامه وئ بگه ریمه وه. شه رمه زاری شارام، ئەو هه موو ماوه یه نه متوانی کچه که ی بدۆزمه وه، له گه ل ئەو هه موو هه ره شه یه ی له سارام کرد. که چی نه یوانی ده ریام بۆ بدۆزیته وه.

. ئیستا ئەو لای ئافیتسایه، ئافیتستا هاوړیی نزیکي ریزانه. هه موو یه کتر ده دۆزنه وه چه مت نه بیته. ئیستا ده مه وئ سه میره ت پیناسینم. ئەو ده بووایه بهاتایه بۆ ئیره، کورپه که ی گیروگرفتی هه یه و نازانی چۆن یارمه تی بدات، هیوای به وه یه تۆ گه رایته وه په یوه ندی پئوه بکه یه ت و یارمه تی به دیت.

له چاوتروكانيكدا سه ميره له بهرده مدا قيت بوويه وه. سه ميره ژنيكي بالابه رزي خوين شيرينه. سه ميره له گهنجيتيدا كورپيكي هاوته مهني خوي خوش ويست، خوشه ويستيه كي بي كوتايي. خيزانه كه ي رازي نابن شوو بهو كورپه بكات. ئاله و كاته دا باوكي پياويكي بؤ ده دوزيته وه، زوري ليده كه ن شوو بهو پياوه بكات كه هرگيز نه بيبيئوه. شووي پيده كات و بيروهوشي تهنيا له گه ل خوشه ويست كه يدايه. له رورژي بوكينيدا جيا له زوربه ي بووكه كان فرميسك هه لده رپژي. هر له يه كم شهوي بووكيني رقي له ژيان ده بيته وه، رقي له خيزانه كه ي ده بيته وه، رقي له دابونه ريت ده بيته وه كه مافي خوشه ويستيان له و زهوت كرد. له ولاته كه ي ئه ودا پاش تنيه ربووني ده رورژ به سهر يه كه م شهوي بووكيني دا بووكي و هه موو هاورپي كچه كانى ده چنه حه مام و ئاههنگ ده گيرن، ئاله و رورژه دا يه كي له هاورپي كانى ژوانى بؤ ئه و و خوشه ويست كه ي ريكده خات. ئه و رورژه ماوه ي چه ند سه عاتى پيئكه وه بوون. شهوي يه كه مى بووكيني چاوه كانى نوقاند و له هوشي خويدا وتى ئه مه ي له گه لمدايه ئه و كه سه يه كه چه ند ساليكه خوشمده ويټ. ئه و ده شه وه ي به و جوره برده سهر. كه چي ئه و رورژه په رده ي خه يالى شروشيټال بوو. پاش ئه و رورژه زانى ماچي خوشه ويست كه ي تاميكي ترى هه يه، بؤنى هه ناسه كه ي بؤنى گوله ميخه كي ليديت، گهرمى جه سته ي له گهرمى تيشكي رورژ ده چيت. له و رورژه وه نه يتوانى چاوه كانى بنوقيتنى و به خه يالى خوشه ويست كه يه وه له ئاميزى ميرده كه يدا بخه وي. له و رورژه وه شه رپيكي به رده وامى شه وان ده ستي پيئكرد. له هه موو شه ويكدا ههر ئه و ده بيبرده وه. ههر ئه و پارچه به پارچه ي جله كانى له به رداده كه ند و به زور جه سته ي ده خسته ژير جه سته ي خويه وه. تيكشكان له دواي تيكشان جه سته ي سه ميره ي كرده ئه و گورپه پانه ي كه به رده وام شه ره كانى تيدا ده دؤراند. ده روونيشي وه ك داريكي بي ئاو رورژ له دواي رورژ كه لاكانى زه رده هه لده گه ران و

دهکه وتن. خۆی لیبوو به سفر، بوو به ئامیزیک که به کونترۆلی ئەو بجولیتەوه. سال تێپه‌ری، بووه خاوه‌نی سێ منداڵ. زۆری پیکرد، ده‌یان جار له‌به‌رده‌م منداڵه‌کانیدا دارکاری ده‌کرد. ئازاری زۆری چه‌شت، به ئاشکرا له‌گه‌ل ژنانی تردا بوو، هه‌ر بیده‌نگ بوو. خۆشی نازانی چۆن رۆژیک خه‌به‌ری بوویه‌وه، بریاری دا منداڵه‌کان بیات و ماله‌که‌ی بۆ به‌جی به‌یڵی. ئیتر له‌و رۆژه‌وه ژیانیکی نویی پر مه‌ینه‌تی و راکه‌ راکه‌ ده‌ست پێ کرد. ئه‌رکی سێ منداڵ کاریکی هینده ئاسان نه‌بوو. له‌جیاتی کاری دوو کاری ده‌کرد. به‌یانی تا پاش نیوه‌رۆ کاری ده‌کرد. منداڵه‌کانی ده‌هینایه‌وه له‌ قوتابخانه‌و خه‌ریکی ئەوان بوو. کاتی منداڵه‌کانی ده‌خه‌واند له‌ نیوه‌ی شه‌ودا دیسانه‌وه ده‌چوو کاریکی شه‌وانی ده‌کرد تا ده‌مه‌و به‌یانی. ئەمه‌ پیشه‌ی ئەم ژنه‌بوو. تا چه‌ند سالی. باوک‌ه‌ش به‌هیچ جۆری له‌ منداڵه‌کانی نه‌ده‌پرسییه‌وه. ماندوو بوون و ته‌قه‌لادان شوینی تروسکه‌یه‌کی له‌ ژیانیدا نه‌هینشته‌وه. چه‌ند جاری هه‌ولی خۆکوشتنی دا، له‌هیچ یه‌کێ له‌ هه‌وله‌کانیدا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، ئەوه‌ش چاره‌نووسی خۆی بوو. منداڵه‌کانی گه‌وره‌کرد، ژیانیکی ئاسووده‌ی بۆیان مسۆگه‌رکرد. خانووی کرێ. منداڵه‌کان سه‌رکه‌وتوو بوون له‌ خویندندا. ورده‌ ورده‌ هۆش و ره‌نگووبۆی هاته‌وه سه‌رخۆی. فیزی لێخوڕینی سه‌یاره‌ بوو، ئوتۆمبیلیکی کرێ. ئەم ژنه‌ سیانزه‌ سال له‌ هه‌ولدان و مملانیدا بوو له‌گه‌ل خودی ژیاندا. کاتی خۆی گرت‌ه‌وه‌و بریاری دا ده‌ست به‌ ژیانیکی نویی بکاته‌وه، میرده‌ کۆنه‌که‌ی ئەمه‌ی پێ سته‌مبوو، بۆیه‌ ئەم پلانه‌ی بۆ دانا. سه‌یر ئەوه‌یه‌ ئەم منداڵانه‌ منداڵی ئەون، چۆن توانی بێ دایکیان بکات. دوانییان له‌ سه‌رووی هه‌ژده‌وه‌ن. به‌لام کچه‌که‌ی ته‌نیا شانزه‌ ساله‌.

ئێواره‌یه‌ک ده‌گه‌رایه‌وه‌ ماله‌وه‌ له‌ پێش ده‌رگا‌که‌ی ماله‌که‌یاندا، گولله‌یه‌کی

به ركهوت. نه مرد، به لام بؤ ماوه يهك كه وته كؤ ماوه. منداله كانى به رده وام سهردانيان ده كرد. له ساتيكددا بريارى دا كه رؤحى به يه كجاره كى جهسته ي جى بهيلى. دلى له ليدان كهوت و هه ناسه كانى خنكان. تائىستاش كهس نازانى كى ته قه ي لىي كرد. له گه ل ئه وه ي من ده زانم ئه و كه سه كيىوو. مي رده كه ي كورپكى براده رى به ناوى مه حموده وه نارده سهرى تا ته قه ي لىيكات. ئه و ده مانچه يه شى كه ته قه ي پىكرد به دزييه وه له فهره نساوه هي ناويا نه. كاره كه ي هي نده به رىكو پىكى كرد، دؤزينه وه ي مه حاله. ئه و يه كيكه له و ژنه ئازايانه ي له گه ل هه موو ده رده سهرى و سه ختیه كدا له سهرپىي خؤى راوه ستا. ئه و پياوانه وهك مي رده زمه ي ژنه كانيان وان. به رده وام سهرچاوه ي هي زو وزه يان وشكده كه ن. پاش جيا بونه وه يان له و پياوانه هه ست ده كه ن ژيانى هاوبه ش له گه لياندا، چه ند تواناو وزه يان ليبريون. پاش ئه وه ي له سهرپىي خؤيان ده وه ستن هه ست به و وزه شارا وه يه ي خؤيان ده كه ن وكاتى سهرچاوه ي وزه كه يان دؤزيبه وه، داهيتان به جزره جياوازه كانه وه له ژيانياندا وهك گولاله سووره له باخچه ي ژيانياندا ده پشكوئ. ئه و ژنانه ي به م قؤناغه ي ژياندا تي ده په رن، ئيتر ئه وانه نه له م ژيانه و نه له ژيانىكى تر دا هيچ زولمىكى پياو قبول ناكه ن، هه ر ئه مانه شن ريچكه ي يه كسانى نيوان هه ردوو ره گه زه كه داده ني ن. چه ند ئه م ژنانه زوربن هي نده ش ئه و يه كسانيه له ناوكؤمه لگادا خيرا تر ده چه سپى.

ترسينک له دهر وونی ههر دوو کياندا به دی ده کرا، ههر دوو کيان نه يانده ويرا توخنی ئه و سنووره بکه ونه وه که ههر يه که يان بؤ خويانيان دانابوو. رۆژانه له قسهی ئاسايی زياتر باسی شتيکی تر نه ده کرا. ئاقیستا گورج دهريای گواسته وه بؤ قوتابخانهی ناوچه که. دهريا هه موو شه ويک ده پارايه وه و هانای بؤ دايکی ده برد يارمه تی بدات و له مه زياتر ئه ملاو ئه و لا نه کات. له وه زياتر توانای ئه وهی نه ماوه بچيته ههر مالیک و هه ولبدات خوی له گه ل خه لکانی ئه و ماله دا بگونجینی. ئازار و خه مه کانی خوی بشار يته وه. ئه و باره ی ده ريا هه ليگرتبوو زور گه وره تر بوو له تواناکانی خوی. چاوه کانی ده نووقاند ده پارايه وه له دايکی «دایه گيان! دایه گيان تکايه گويم بؤ بگره، من له وه زياتر ناتوانم به و جۆره ی ژياوم بژيم، دایه گيان ناتوانم تکايه يارمه تيم بده ئه مه دوا مالم بيت. هه ندی جار هه ناسه کانم کورت ده بنه وه و ترپه ی دلّم هيواش ده بيته وه و ئاواته خوازم له وه زياتر نه ژيم بؤ لای تو بيم. گه ر تو ده تزانی وا زوو ده رۆيت بؤ منت هينايه ئه م دنيايه وه دایه گيان. ده زانم ئه م کچه زور باشه که چی ههر ده ترسم.» ده ريا له سه ر جيگه که ی پالکه وت و هينده ی نه برد هه ستي به شنه ی بايه کی فينک کرد، هه موو ماسولکه کانی گيانی خاوبوونه وه. هه ناسه يه کی قولی هه لکيشا و هه ستي به بوونی دايکی کرد. هيمن بوويه وه. ههر له مندالييه وه ده يزانی ئه و شنه فينکه نيشانه ی بوونی دايکيه تی له ته نيشتیه وه. ئه و شنه يه له سه خترين ساته کانی ژيانيدا به هانايه وه دیت و وه ک ده ستيکی فريشته یی به ره و ئاسمان به رزی ده کاته وه. ده ريا دلی خوشبوو، برياريدا کاربکات بؤ گه رانه وه ی تواناکانی. زور مه به ستي بوو هه تاو و ريزان بدوژيته وه. هيشتا نه يده زانی ئاقیستا هاوړييه کی نزیکي ريزانه. ده ريا دلی زور به ژووره که ی خوی خوشبوو. له گه ل ئه وه ی

مندالبوو، ههولئ ده دا ژووره که ی پاک رابگری و یارمه تی ئاقیستا بدات. ئیواره یه کی رۆژی شه ممه بوو، ئاقیستا خواردنی ئاماده کرد و به ده ریای وت که هاوړییه کی ئازیزی دیت بۆ لای. ئه و دووانه یه کی هه یه، کوریک و کچیک. ئه وانیش له ته مه نی ئه مدان. چوو ه ژووره که ی خۆی و کتیبه که ی گرت به ده ستییه وه. بۆ ئه م کتیب به ده سته وه گرتن مانای خویندنه وه ی کتیبه که نییه. به لکو مانای که وتنه ناو قوولایی بیرکردنه وه. ئه و هه ر خۆی ئه و فیله ی ده زانی. بیده نگی و هیمنی ده ریا تا راده یه کی زۆر ئاقیستای نیگه ران کردبوو و هه روا دیواریکی له نیوانیاندا دروستده کرد. نه شیده زانی چۆن و که ی ئه و سنووره بشکیتئ. ئه و زۆر چه زی ده کرد هه ر زوو ئه و دیواره بروختئ و ببیته ئه و هاوده مه ی پیوستی پیی بوو. ده ریا له ده رکه وتنی هه ر که سیکئ نوئ له ژیانیدا ده ترسا. ده بووایه هه ولدا خۆی بگونجیتئ له گه ل هه موو ئه و که سه تازانه ی دینه ژیانیه وه. ئه مه ش وای ده کرد زیاتر و زیاتر له خودی خۆی دووربکه ویته وه. هاتنی ئه م سی که سه ئه و رۆژه ئۆقره ی لیبړیوو هه ر ده هات و ده چوو بی ئه وه ی ئاگای له خۆی بیت. زوو زووش ده چوو له لای ئاقیستاو ده پیرسی گه ر یارمه تی بوئ. ئاقیستاش له و رووه وه زۆر تایبه تی بوو، که کاریکی ده کرد نه یده ویست که س له ته نیشتییه وه بیت. خۆی له موته به که ده وه ستاو گۆرانیه کانی عه لی مه ردانی ده خسته سه ر و ئاگای له خۆی نه ده ما. باوکی زۆر چه زی له گۆرانیه کانی عه لی مه ردان بوو. ئه می ش هه ر به یادی باوکییه وه هه ر کاتی هه بیت گوئ له گۆرانیه کانی ئه و ده گری.

رېزان و خهنده و سه رکه وت هاتن. ده ریا یه کسه ر ناسینییه وه، رېزان بگره له جارانی ش جوانتره. منداله کانیشی گه وره بوون. بینینی ئه مان هه ستنکی شیواوی لای ده ریا دروستکرد. له لایه که وه دایکی و ئه و

پوژانه‌ی خسته‌وه یادی که پیکه‌وه ده‌ژیتان و له‌لایه‌کی تره‌وه ده‌یزانی له‌ریگه‌ی ریزانه‌وه ده‌توانی هه‌تاو بدو‌زیته‌وه و پلانه‌کانی خۆی جیبه‌جیبات. ریزان ده‌ریای بینی، هه‌لو‌یسته‌یه‌کی کردو فرمیسک به چاوه‌کانیدا هاته‌ خواره‌وه. باوه‌شی به‌ ده‌ریادا کرد و وتی ببوره‌ ده‌ریا گیان. هاو‌رییه‌کی خۆشه‌ویستم هه‌بوو، کچینکی هه‌بوو ناوی ده‌ریا بوو، که تۆم بینی تۆم بیرکه‌وته‌وه. ده‌ریای ویستی بلنی ئی من هه‌ر تۆم. نه‌یزانی بۆ خیرا قسه‌که له‌ ده‌میوه‌ نه‌هاته‌ ده‌ره‌وه. ده‌ریا له‌گه‌ل خه‌نده و سه‌رکه‌وت چوونه ژووره‌که‌ی خۆی. له‌وئ یارییان ده‌کرد. ده‌ریا هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و له‌وان زۆرگه‌وره‌تره و زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌توانی ئه‌و یارییانه‌ بکات که ئه‌وان چه‌زیان لینه‌تی. له‌ قوتابخانه و باخچه‌ی ساوایان هه‌مان گرفتگی هه‌بوو. به‌رده‌وام خۆی به‌ته‌نیا ده‌بینیه‌وه. نه‌یده‌توانی یاری له‌گه‌ل مندالانی هاوته‌مه‌نی خۆیدا بکات. ئه‌و کاته‌ی له‌ باخچه‌ی ساوایان بوو په‌نای ده‌برده‌ ئه‌و ژنه‌ی له‌ موته‌بخ کاری ده‌کرد و له‌گه‌لیدا رازی قسه‌ی داده‌مه‌زراند. له‌ زۆربه‌ی باخچه‌ی ساوایاندا ئه‌و ژنانه‌ی به‌ته‌مه‌ن بوون له‌گه‌لیدا چه‌زیان به‌ ده‌مه‌ته‌قی ده‌کرد. ئا به‌و جو‌ره‌ خۆی له‌ یاریکردن له‌گه‌ل منداله‌کاندا رزگارده‌کرد. به‌لام کاتی گه‌وره‌بوو و ده‌ستی به‌ قوتابخانه‌ کرد، هه‌لیکی وا له‌به‌ر ده‌ستیدا نه‌بوو، بۆیه‌ ئه‌و دوو ساله‌ بۆ ئه‌و گه‌لن گرانبوو. زۆر جار مامۆستایانی نیگه‌ران ده‌بوون له‌وه‌ی تۆم به‌رده‌وام به‌ته‌نیا. ده‌یانبرده‌ لای دکتۆری ده‌روونی قوتابخانه. پاشان ئه‌و ده‌یگوت هۆکه‌ی ئه‌وه‌یه‌ تۆم منداله ژیانیکی ئاسایی نه‌بووه‌و مندالیتی خۆی نه‌ژیاوه. تۆم راست بوو به‌لام ئه‌وان ئه‌و نه‌ینیه‌یان نه‌ده‌زانی که ده‌ریا وه‌ک رۆحیکی که‌سیکی گه‌وره‌ هاتووته‌ تۆم دنیا‌یه‌وه. ئه‌و نه‌ینیه‌ ته‌نیا خۆی و هه‌تاو ده‌یانزانی.

له‌ یاریکردن له‌گه‌ل ئه‌و مندالانه‌ی هاوته‌مه‌نی بیزاربوو. بۆیه‌ هه‌رجاره‌ی

به بيانوی شتيکه وه دهچووه هۆلهکه تا بزانی ئهوان باسی چی دهکهن. ريزان داواي له ئاقيستا کرد زانياری زياتر لهسهر دهريا بزانی باشته. ئه وههستيکی لا دروستبووه ئه مه دهريای هاوريکهيه تي. ئه و ئيوارهيه باسی شارا زورکراو. بهلام ناويان نه دههينا. ريزان برينهکانی هه موو کولانه وه. ئه و سنی ژنه زور له يه که وه نزيکبوون، که چی له چاوتروکانیکدا هه رسيکیان ته سلیمی چاره نووسی خویان بوون. ريزان پاش جيابوونه وه له وان، ژيانیکی نویی دهست پيکرد. کاری دوزيه وه وه خانووی وه رگرت. ئه و پياوه شی له کوردستان شووی پيکردو هينای بۆ سوید، ته نيا شهش مانگ له گه ليدا ژيا. ههروهک خوی دهلی ئه و عاقلییه ی کرد که نه يهيشت مندالی لی بيیت. نهک ئه وهش نه يهيشت ئيقامه وه رگری، پاش جيابوونه وه نارديه وه بۆ کوردستان. ئه و پياوه له گه ل منداله کانیدا هه لسوکه وتی باش نه بوو، له هه مان کاتدا دهيوست هه موو جولانه وه يه کی ريزان کۆنترۆل بکات. که سایه تي ريزانیش ريگهی به هيچ که سينک نه ده دا کۆنترۆلی بکات و توندوتیژی له گه لدا به کاربه يتی. که م ژن هه يه وهک ريزان بيربکه نه وه. راسته ماوه يه ک فه لاقه و ئازاروسووکايه تيپيکردنی له ميژده کۆنه که ی قبول کرد. بهلام هينده دريژه ی نه کيشا و هه ر زو له ريگهی جيابوونه وه وه سنووری بۆ ئه و توندوتیزيه دانا. له گه ل ئه م ميژده تازه يه ی بگه وه به رده ی زوری کرد و ويستی هه ندی بۆچوون و تيپراوانيی بۆ ژيان بگۆري. بهلام که لکی نه بوو. ده رچو ئه م جگه له دوواکه وتووی بيرکردنه وه ی گرفتیکی تريشی هه بوو که ريزان خوی له باس کردنی لاده دا. تا ئيستا ش ريزان نايه وي من ئه و نه ينيه تان بۆ باسبکه م. با بزانی که ی خوی باسيده کات. بهلام ئه م به سه رهاته وای له ريزان کرد برياری کۆتايی بدات. هه ردووکيان دهچوون زمانی سویدیيان دهخويند، هه ر يه که ئاستيکیان دهخويند. رۆژیک گروپه که ی ريزان چوون سه ردانی

شانۆی ئۆپیرا بکه‌ن. پاش نیوه‌رۆ گه‌رانه‌وه بۆ قوتابخانه. دیاربوو کاکم به‌ریکه‌وت له‌گه‌ڵ قوتابیه‌کانی پۆله‌که‌یدا ئه‌وی نه‌بینیوو، بۆیه گومان له‌ دلیدا دروستبوو که‌ ریزان به‌لایه‌کی که‌دا چوو. ریزان پاش قوتابخانه‌ منداڵه‌کانی له‌ باخچه‌ی ساوایان هینایه‌وه. هه‌ر ده‌رگای کرده‌وه کابرا به‌ چه‌قۆیه‌که‌وه چاوه‌پوانی ده‌کرد. هه‌ر که‌ هاته‌ ژووره‌وه بێ ئه‌وه‌ی بیر له‌ دوو منداڵه‌ بکاته‌وه، چه‌قۆکه‌ی خسته‌ سه‌ر سنگی و هاواری کرد» پیم بلی ئه‌مرۆ له‌گه‌ڵ کیدا بووی، وا ده‌زانی ده‌توانی درۆم له‌گه‌ڵدا بکه‌یت.. ده‌ی بلی ئه‌مرۆ کێ... .. ده‌ی بلی ئه‌مرۆ کێ... ..» ریزان چه‌په‌ساو هاواری کرد» سه‌رله‌ده‌مه‌و به‌یانی له‌ شانۆ بووین، پاشانیش هاتینه‌وه بۆ مه‌کته‌ب. من تۆم بینی له‌گه‌ڵ چه‌ند پیاویکی سۆمالی دانیشتیبووی. سبه‌ی له‌ مامۆستاو قوتابیه‌کان بپرسه. دوینی من له‌ کوی بووم».

منداڵه‌کان ده‌گریان و ده‌وری دایکیان گرتبوو. ریزان سه‌یری منداڵه‌کانی کرد، ده‌گریان و ترسیکی بێ سنوور له‌ نیگاکانیاندا ده‌بینرا. ریزان به‌ هه‌موو هیزی هاواری کرد به‌ سه‌ریداو چه‌قۆکه‌ی لێ وه‌رگرت و وتی «بۆ تۆ به‌لاته‌وه‌ گرنگه‌ من له‌گه‌ڵ پیاویکی که‌ ببینی، خۆت پیاوه‌که‌ت ده‌وی». منداڵه‌کانی برده‌ ژووری نووستنه‌که‌ و ده‌رگاکی داخست و منداڵه‌کانی له‌ ئامیزگرت و هه‌رسیکیان پیکه‌وه‌ تیر گریان. هه‌رسیکیان به‌بێ ئه‌وه‌ی نانی ئیواره‌ بخۆن و دانیان بشۆن و جلی خه‌و له‌به‌ر بکه‌ن خه‌ویان لیکه‌وت. بۆ سبه‌ینی منداڵه‌کانی هه‌لگرت و په‌نای برده‌ به‌ر مالی ژنان و بێ هیچ دوو دلپیه‌ک هه‌مان رۆژ داوای جیاپه‌وه‌یه‌ کردو پاش مانگی کابرایان نارده‌وه‌ بۆ کوردستان. پاش ئه‌و جاره‌ ریزان نزیکي هیچ پیاویک ناکه‌ویتته‌وه‌ و بریاری داوه‌ ژیانی بۆ خۆیی و منداڵه‌کانی ته‌رخان بکات. له‌و کاته‌ی ئه‌و بریاره‌ی داوه‌، ژیانی زۆر ئاسووده‌یه‌و خۆیندنی ته‌واوکرد و وه‌ک مامۆستا کارده‌کات و منداڵه‌کانی زۆر زیره‌کن. ته‌نیا ئه‌وه‌ی تۆزی بیزاری ده‌کات له‌م دوو سه‌له‌ی دوااییدا

باوکیان له ږینگه‌ی دادگاوه داوای بینینی منداله‌کانی کرد و هه‌فته نا هه‌فته‌یه‌ک ده‌یانبینی. ترسی له‌وه هه‌یه ئه‌میش هه‌روه‌ک هه‌موو ئه‌و ژنانه‌ی تر ژیانی ته‌رخان بکات بؤ منداله‌کانی، که گه‌وره‌ش بن به‌ره‌و لای باوکیان بږون. زور له‌و هاوکیشانه‌ی له ژیاندا هه‌ن، ئه‌نجامه‌که‌ی ناحه‌قییه به‌رامبه‌ر به‌ژنان. زوربه‌ی ئه‌و ژنانه‌ی جیا ده‌بنه‌وه، هه‌موو ژیانیان بؤ په‌روه‌ده‌کردنی منداله‌کانیان ته‌رخان ده‌که‌ن. پاش ئه‌و هه‌موو په‌نج و قوربانیه‌ی ژنان بؤ منداله‌کانیان ده‌یده‌ن، که چی کاتی که گه‌وره‌ده‌بن، منداله‌کان ږوو ده‌که‌نه لای باوکیان و زوریشیان به‌تابیه‌تی کوره‌کان پشت له دایکیان هه‌لده‌که‌ن. ئه‌مه هاوکیشه‌ی ژیانو تا بلنی ناداپه‌روه‌رانه‌یه. ئه‌مه‌ش له‌وانه بیټ له‌و ته‌مه‌نه‌ی که پیوستیان به باوکیان هه‌بوو بیټ، باوک وجودی نه‌بووه له ژیاناندا، بویه هه‌ر که ئه‌و هه‌له‌یان بؤ ده‌ره‌خسیت خیرا ده‌یقوزنه‌وه. بویه زوربه‌ی دایکه‌کان له‌م هه‌لوسته‌ی منداله‌کانیان زور بریندار ده‌بن. له‌هه‌مان کاتدا نایانه‌وی له‌به‌رده‌م چه‌زی منداله‌کانیاندا بووه‌ستن. چیرۆکی ژنان ږه له‌ نازار و ژان، زه‌مانیکی ئه‌وی سه‌رچاوه‌ی ئه‌و نازارو ژانانه‌بنه‌بریکری. خودی ژنانیش به‌ته‌نیا ناتوان بنه‌ماکانی ناداپه‌روه‌ری کومه‌لایه‌تی له‌بنه‌وه هه‌لکیشن .

له‌م خاله‌دا ږیزان و ئاقیستا یه‌کیان ده‌گرته‌وه. هه‌ردووکیان بریارییان دابوو جاریکی تر نه‌یه‌لن پیاویک بیټه ژیانانه‌وه و به‌نزمی سه‌یریان بکات و ده‌ستیان لیبه‌رزبکاته‌وه. ئه‌وان له‌و ئافره‌تانه‌ن وه‌ک ژنیکی نازادو ږروا به‌خو دیته‌وه ژیانی داهاتوویان. هه‌موو ئه‌و ږووداوانه‌ی له ژیاناندا ږووده‌دات، به ږووداوه نازارنامیزه‌کانه‌وه هه‌نگاویک ده‌مان باته پیشه‌وه بؤ گه‌یشتن به‌کاملبوونی هوشمان.

ئاقیستا له و برۆایه دایه ناتوانی له گه‌ل پیاویکدا بژی. بۆیه به نیاز نییه جاریکی تر پیاوی بهینیتته ژیانیه وه. هه‌ربۆیه‌ش بریاری دا مندالیکی کورد هه‌لگریته وه. داواشی کرد ئه‌و منداله کچ بیت. هه‌ر هه‌یچ نه‌بیت کچیکی کورد وا په‌روه‌رده بکات، زولمی پئی قبول نه‌بیت، ئازادانه ئه‌و بریارانه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ژیانی خۆیه وه هه‌یه بیدات و نه‌یه‌لی هه‌ر له مندالییه وه کۆتبه‌ند بکری. ئه‌و هه‌یشتا برینه‌کانی ساریژ نه‌بوونه ته‌وه، له گه‌ل ئه‌وه‌ی له سه‌ره‌تاوه به یارمه‌تی میتۆدی دیانیتیک زۆر له برینه‌کانی ژیانی ساریژکرد. که‌چی نازانم شه‌رمی ده‌کرد یان نه‌یده‌ویست باسی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی بکات و له‌و زامه‌ قوله‌ نزیک بکه‌ویتته وه. چونکه‌ توانای ئه‌وه‌ی نییه رووبه‌رووی ئه‌و می‌رده‌زمه‌یه‌ بیته‌وه. ئاقیستا ده‌بیت رووبه‌رووی ئه‌و ئازارانه‌ بیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی باری ژیانی سووکترییت و بتوانی هه‌نگاو بۆ داها‌توویه‌کی رووناکتر بنیت. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو هه‌ول‌دانه‌ی ریزان له‌گه‌لی ده‌دا، که‌چی ناگاته ئه‌و برۆایه‌ی که‌ ده‌بیت ئه‌و کۆله‌ی به‌ سه‌ر شانیه‌وه هه‌لیگرتووه دایبنیت. ئه‌و باره‌ وه‌ک به‌ردیک وایه له‌ رینگایدا به‌ره‌و ئاسووده‌یی و پیشکه‌وتن. ژیان له‌گه‌ل ده‌ریادا ئارامیی پینه‌خشیوووه له‌هه‌مان کاتدا کاتی شه‌وان ده‌چیتته ناو جیگه‌، ویزدانی ئازاریکی زۆری ده‌دا چونکه‌ ئه‌و منداله‌ی له‌ناوبرد. هه‌رچۆنی بوو ئه‌و بوونه‌وه‌ریکی زیندوو بوو. هه‌موو جارێ له‌ دلی خۆیدا ده‌لێت رۆله‌ گونا‌هت به‌ ملی باوکت. خۆشی نه‌یده‌ویست هه‌یچ شتیگ به‌و پیاوه‌وه‌ی ببه‌ستیتته‌وه که‌ هه‌لیخه‌له‌تان و سووکایه‌تی پینکرد. جاری واش هه‌یه ده‌لی خۆزگه‌ له‌ناوم نه‌بردایه‌و به‌خێوم بکردایه‌ به‌بی ئه‌وه‌ی ئه‌و بیزانیایه. ئه‌و ئه‌می نارده‌ ده‌ره‌وه‌و هه‌ره‌شه‌ی لێی کرد گه‌ر ئه‌و منداله‌ له‌ناو نه‌باو به‌لێنه‌که‌ی خۆی به‌دی نه‌هیتتی ئه‌وا جاریکی تر چاوی به‌دایکی ناکه‌ویتته‌وه. ئه‌م هه‌ره‌شه‌یه به‌رده‌وام له‌ گویندا ده‌زرنگایه‌وه. ئه‌و کاته‌ش بیرکردنه‌وه‌ی وه‌ک ئیستا

نه بوو. جاران وهك كچيكي گيلوكه ي نه فام سهيري ژياني ده كرد و گرفته كاني ژياني وهك ئيستا نه ده بيني. ئيستا هه موو بۆچوونه كاني گؤراون. تيكه لېوون به كولتوورو بۆچووني نه ته وه يه كي تر ياريدهر و هانده ريكي باشبوون تا بگاته ئه م قه نه عاتانه ي ئيستا ي.

ريزان زور كاري له سه ري خوي كردووه. له ئه نجامي دوو ئه زمووني سه رنه كه وتوو له گه ل دوو پياوي كورددا، هه لويستي زور نيگه تيفه به رامبه ر پياوي كورد. به رده وام ده يه ويته ئه و رقه ي كه هه يه تي به رامبه ر پياوي كورد كه مي بگاته وه. چونكه هه ر خوي بوو ئه و پياوانه ي هه لېزاردو هه ر خوشي برياري دا شوويان پييكات. ئامانجي شوو كردنه كه ي دوزينه وه ي خوشه ويستي و ئارامي نه بوو، به لكو هه ردوو جاره كه مه به ستيكي تري هه بوو بويه له هه ردوو جاره كه شكستي هينا. ريزان خوشي به و راستيه گه يشتوووه له ناوه وه ي خوشيدا به بن ده نكي ره خنه له خوي ده گري. ده ست پي كردني ژيانيني نوي له گه ل پياويكي ديدا وردبوونه وه ي زوري ده ويته، هه ربويه ئيستا نايه وي ئه و كاته بدات به م گه رانه. هه ولده دا كاتي بۆ خوپه روه رده كردن و دوزينه وه ي خوي به كاربه يني. خوا حه ق بلي، زور هه نگاوي به ره و پيشه وه ناوه و خاوه ن بۆچووني تاييه ت و ئه زموونيني زوره. هه ربويه ئاقيستا وهك ژنيكي نمونه يي ته ماشاي ده كات و تا ديت زياتر له گه ليديا ده كريتته وه و نه ينييه كاني ژياني بۆ باسده كات. هه رچه نده هه ندئ نه يني هه يه زور زه حمه ته بتواني بزي باسبكات. حه ز ده كات كات بۆ دواوه بگه ري نيته وه و په يوه ندي له گه ل يه كه مين پياوي ژيانيدا بسريته وه. تا ئيستا ش له و باوه رده ايه ئه و يه كه مين و دوا پياوي ژياني ده بيت، نازاني چاره نووس چ پلانيكي بۆ داناوه. ئه و پياوه ئه و ساتانه ي ده ويست ده يكرده شاژني ژياني، ساتيني تر ده يكرده ژنيك كه يه كسان بوو به

سفر. هه موو ئه و شتانه ی پیده کرد، که ئه م له فیلمیشدا نه ییبینیوو ه. له سه ره تاوه مژین و لیسانه وه ی به کاریکی قیزه وه ن و نه شیواو داده نا له کاتیکی ناچار کرا ئه وه ش بکات. به داخه وه له ویدا نه وه ستا، دهسته مۆی کرد. هه رجاره و فلیمیکی سیکسی ده هینا و پاش ئه وه ی سه رخۆشی ده کرد هه موو ئه و شتانه ی پیده کرد که له فلیمه که دا نیشان ده درا. هۆشی ده هاته وه سه رخۆی وایده زانی ئه وانه هه موو خه ویکي ناخۆش بووه و به سه رچوو ه. ئه و خه وانه به رده وام بوون. رۆژیک هه ستی به ئازاریکی زۆر کرد، هه ستی کرد هه موو جهسته ی له ناوه وه دراوته به ر خه نجه ری و دلی تیکه ل ده هات و سه ری گیزی ده خوارد. نه یده توانی هیچ بخوات و ده رشیاه وه. ئه و کاته خه بری بوویه وه و بریاری دا سنووریک بۆ ئه و خه وانه دابنی. سنووری بۆ ئه و خه وانه دانا، پشتکوی خرا و نه ده بینرا. ئاقیستا ده یویست ئه و سات و رۆژانه له یادو هۆشیدا بسپریته وه. هه ر کاتیکیش ئه و ساته به ئازارانه ی ده که وته یاد، خیرا له بیري خۆی لاده برد. هه ر کاتیکیش پیاویک نزیک ده که وته وه لئی، خیرا ئه و دیمه نانه ده هاته وه پیش چاوی و دوورده که وته وه. ئه و نه یده ویرا نزیکی هیچ پیاویک بکه ویتته وه، به تایبه تی گه ر کورد بووايه. بۆیه به رده وام خۆی دوور په ریژ ده گرت له تیکه لای کۆر و کۆمه ل. نه ک رووبه رووی پرسیاریک بیته وه و دۆزینه وه ی وه لایمی درۆینه زه حمه ت بوو. خۆی لاده دا له هه موو ئه و بابه تانه ی به ره و باس کردنی ژیا نی تایبه تی ده بات، هه ولی ده دا بابه تی باسه که بگۆری. هاوری سویدییه کانی به م شتانه یان نه ده زانی، به شیوه یه کی گشتی سویدییه کان هینده ناچنه بنجوبنه وانی شته کان، گه ر خۆت بۆیان باسنه که ی. ئه وان ئه و ئازایه تیه یان تیدا نییه، پرسیار ی شتی تایبه تیت لیبکه ن. بۆیه باشتترین ریگا بۆ ئه م گه رانه وه یه بۆ میتۆدی هه یپنۆس بوو. خۆ ده توانی داوا بکات ئه مجاره ژنیک له گه لی دابنیشی. ده زانی باس کردنی ئه م شتانه بۆ پیاویک زۆر زه حمه ته.

ئىستاش دەريا ھاتووتە ژيانىيەوہ بۆيە دەبىت خۆى لەو تراومانە
پرزگاربكات تا بتوانى ئاسوودەترىت.

ژيانى دەريا بەرەو باشى دەرۇيشت و ھەتا دەھات پەيوەندييان لەگەل
ئاقىستا قولتردەبوويەوہ و لەيەكتر نزيك دەكەوتنەوہ. دەريا خۆى
بەتەنيا دەھاتەوہ مالەوہ. بەلام بەيانيان ئاقىستا خۆى دەيگەياندە
قوتابخانە. ھەروا رىكەوتن كە لە قوتابخانە بليت ئەو دايكييەتى و لە
باوكى جيابوونەتەوہو باوكى گەراوہتەوہ بۆ كوردستان. ھەردووكيان
دەيانزانى ئەمە درۆيەكى گەورەيە، ئامادەبوون ئەم درۆيە بكەن بەمەرجى
ژيانى دەريا لە قوتابخانە ئاسوودە بىت. بەرپۆئەبەرى قوتابخانەكە ئەم
چىرۆكەى بەدل نەبوو، نەشىدەتوانى ئەم نەيتىيە ئاشكرا بكات. دەريا
كە دەھاتەوہ دەستى بە مالەكەدا دەھىتاو خواردنى بۆ خۆى گەرم
دەكردەوہو پاشان دەخويندەوہ. زۆر ھەزى بە خويندەوہى پۆمان
دەكرد. زۆرجار دەيانووت باش نىيە پۆمانى گەورەسالان دەخوينتەوہ،
ئەو ماوہيەى لای خىزانە سویدیيەكە بوو، زۆر كەلكى لە كتيبخانەكەيان
وہردەگرت. ئىستاش ئاقىستا ھىندە پۆمانى نىيە. زۆر بەى كتيبەكانى
لەسەر پەرودەو زمان و ھەندى بابەتن كە ئەم ھىندە لىيان تىناگات.

ئەو پۆژەى تەلەفونىك كراو دەريا ھەليگرت، گۆرانكارىيەك بەسەر ژيانى
كۆمەلە كەسىكدا پرويدا. ژيانەكان ئالوزتربوون، فرمىسكەكان خورتر
دەھاتنە خوارەوہ. يادەوہرىيەكان بە ژانىكى ترەوہ لەدايكەبوونەوہ.
دەريا ئەو ئازايەتییەى لە خۆيدا شكبرد و ھەنگاوى يەكەمى نا، ئەو
دەمىك بوو چاوەپوانى ئەو كاتەى دەكرد. ھەموو ئەو شتانەشى لە
ژيانىدا پرويداوہ، ھەنگاو بە ھەنگاو لەم مەبەستەى نزيكى كردەوہ.
«پىزان من دەريام، ئەو پۆژە گویم لە قسەكانت بوو دەتکرد بۆ ئاقىستا.

پیزان من دهریام، کچی شارا». هردووکیان له بهرگریان نه یانده توانی قسه بکن. دهریا ههرله بهره وه دهیگوت و دهیگوت «من دهریام کچی شارا، چهند چاوه پروانی ئهم رۆژهم دهکرد.» پیزان وشهکان له دهمی نه دههاتنه دهره وه. ههرچهندی دهکرد نهیده توانی قسه بکات. «دهریا ههر ئیستا دیم بۆ لات.»

زۆر دهمینکه هردووکیان ئه وهنده نه گریابوون. ههر که سهیری یه کتربیان دهکرد و دیسان دهستیان دهکرده وه به گریان و یه کتربیان له ئامیز دهگرته وه. «دهریا با هردووکمان هیمن ببینه وه، جا ههموو شتیکم بۆ باس بکه. جارێ رارهسته با به دراوسیکه مان بلیم منداله کانی منیش له گه ل کوره کهیدا بهیئیته وه بۆ لای خویان.»

پیزان! دایکمیان کوشت، دایکم خۆیی نه کوشت، من دهمزانی، کاتی دایه گه وره منی برده دهره وه، زانیم شتیکیان له ژیرسه ردايه، به لام ئه و کاته مندال بووم، ههرچهند ههولمدا تا نه رۆینه دهره وه، به لام ههر ناچاریان کردم. به ئه نهقهست میزم کرد به خۆمدا تا بگه رینینه وه، که چی که لکی نه بوو. دهستم کرد به گریان و هاوارکردن. بیانووی دایکمم گرت. په لکینشی کرد. سواری پاسیکی کردم، به دریزایی رینگه که ده گریام و هاوارم دهکرد. له شوینیکدا دایبه زاندم. چووینه پارکینکه وه. له په نایه کدا زۆری لی دام. قسه ی زۆری به دایکم وت. دهمزانی ئیتر من بیت و دایکم نابینمه وه. ئه و ساته ئاواته خواز بووم گه وره تر بوومایه. پاش چهند سه عاتی گه راینه وه ماله وه. دراوسیکان به خه مه وه ته ماشایان دهکردم. زانیم شتی قه و ماوه. دهرگامان کرده وه رۆحی دایکمم بینی به و ناوه دا ده سوورایه وه. هاوارم کرد: دایه دایه ئه وه چی ده که ی لیزه. خیرا دایه گه وره م بردمی دهره وه لای دراوسیکه یان داینام. گویم لی بوو دایه گه وره که وته هاوارکردن و گریان. نه مده زانی له خوشیدا

ده‌گرینت یان بز خوی ده‌گرینت که نه‌یتوانی کچه‌که‌ی بزگار بکات له و دوو می‌رده. ماله دراوسیکه‌مان عه‌ره‌ب بوون، له نیوانی خویاندا هر چه‌یان بوو. منیش هر ده‌گریام و داوای دایکم ده‌کرد. نهو ماله له‌گه‌لمدا زور میهره‌بان بوون. ژنه‌که تا به‌یانی به دیارمه‌وه دانیشت. نه‌ویش نه‌خه‌وت و له‌گه‌لمدا ده‌گریا. به‌یانی گه‌رامه‌وه هه‌موو له‌وی بوون، دایکم دیار نه‌بوو. هاوارم کرد» کوا دایکم. چیتان له دایکم کرد، نیوه کوشستان». نه‌وان چه‌په‌سان؛ نه‌مه‌یان زور به لاهه سه‌یر بوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ی هیشتا نه‌وان گوییان له‌من نه‌بوو بوو وا قسه بکه‌م. پیم وتن «راوه‌ستن بوم هه‌قی دایکمان له ده‌که‌مه‌وه. وازتان له ناهینم». باوکم هه‌لسا و به‌ر شه‌قی دام. هاواری کرد جنوکه چوه‌ته گیانی منداله‌که‌یشیه‌وه. هه‌موو ده‌مم پر بوو له خوین. شه‌وه‌که‌ی خه‌وم به دایکمه‌وه بینی، زور به دیارمه‌وه گریا و داوای له کردم بیده‌نگ بم، خوم هیمن بکه‌مه‌وه. نه‌گینا شتیک له من ده‌که‌ن. به‌یانییه‌که‌ی هه‌لیانگرتم و بردمیانه شاریکی تر. له مالی خزمیکماندا مامه‌وه. ماوه‌ی یه‌ک مانگ لهو ماله و له کونی ژووره‌وه‌دا مامه‌وه. دهره‌وه‌م نه‌ده‌دی. یه‌ک وشه چییه له ده‌مم نه‌هاته دهره‌وه. پاش نهو مانگه گه‌رامه‌وه لای دایه‌گه‌وره و بابه‌گه‌وره‌م. نهو مانگه می‌شکم هر هه‌مووی به‌وه‌وه خه‌ریک بوو چون توله‌ی دایکمیان له بکه‌مه‌وه. جاریکیان له ژووره‌که‌ی دایکما بووم، نه‌مزانی خه‌و بردمییه‌وه یان به راستی بینیم. پیاویک له‌گه‌ل بابه‌گه‌وره‌مدا هاتنه ژووره‌که‌ی دایکم. پاشان بابه‌گه‌وره ریشت و هر نهو مایه‌وه. نهو کاته دایکم خه‌وی له که‌وتبوو. بینیم پیاوه‌که به په‌نجه‌کانی پشتی ملی دایکمی گرت و ده‌ستی برده لای قورگی. وام زانی ده‌یخنکینی، به‌لام بیه‌وشی خست و پاشان گولۆپه‌که‌ی داگرت و دوو ره‌فته‌ی به‌ست به یه‌که‌وه، نه‌وه‌نده به‌خیرایی ده‌ستی ده‌جولاند نه‌مزانی چیی کرد. ره‌فته‌که‌ی کرد به ملی دایکمه‌وه و به

قولای پی گولۆپه که دا هه لئوواسی. ئیتر ئا له و ساته دا خه بهرم بوویه وه و نه مبینی چی قهوما. وا بزانه دیمه نه که هی ئه وه نه بوو که من ببینم. ئه و ویتانه ی بینیم می شکم جی ناهیلن. ماوه یه ک لای ئه وان مامه وه. دایه گه وره م به رده وام خه مگین بوو؛ هه ر ده گریا، به لام هیچ به زه بییم پیندا نه ده هاته وه. خۆیشم نازانه زۆر شتی سه یرم ده کرد. به شه ودا هه لده ستام ته باخه که م داده گیرساند. شه ویک خه ریکبوو هه موو ماله که بسووتی. رۆژیک پیش ئه وه ی بچین بۆ باخچه ی ساوایان، به بی ئه وه ی ئه وان ئاگایان لی بیت، ئاوی حه مامه که م به ردایه وه و کونی بانێۆ که م گرت. تا دایه گه وره هاته وه هه موو ماله که پر بوو بوو له ئاو. ئیتر هه ر مه پرسه، ئه وه ی له ماوه ی سالی کدا پیم کردن عه قل قبوولی پی نه ده شکا. پاشان منیان برده وه لای باو کم. ئه و کاته ژنیکی تری هینابوو. هه ر وه ک جاران ئه وه ی نه شی به و ژنه یشم کرد. شه وان نه ده خه وتم. په نگی باشم دها. هه ر چوار چاوه که ی و جاخه که م داده گیرساند و به جیم ده هیشته و ده چووم بۆ خۆم ده خه وتم. یان کتربیه کاره بابییه که م پی ده کرد به بی ئه وه ی ئاویکی وه های تیدا بیت. به سه رمای زستاناندا په نجه ره ی مووبه قه که م ده کرده وه. شوینی شته کانیم ده گۆری. گه رینگه م بکه وتایته سه ر پاره که ی ده رمه هینا و فریم دها. جاریکیان پیش سه فه ره که ی په ساپۆرته که یم ده ره ینا و فریم دایه کونی زبله که وه. هه موو ئه م شتانه م ده کرد به بی ئه وه ی به لگه یه ک بده م به ده سته وه. شکیان خستبوو که من ئه و کارانه ده که م، به لام نه یانده توانی بیسه لمینن. به رده وام ده یانگوت شه یتان چووته بنکلیشه مه وه. ژنه که زۆری لی دها م. که له باخچه ی ساوایان بووم، بۆم باس کردن چۆن له ماله وه لیم دهن. هه موو جارێ شوینی لیدانه که م نیشان دها. بۆیه پاش به زموره زمیکی زۆر بریاریان دا من لای ئه وان نه ژیم. ژنه که ی باو کم له دادگا باسی ئه و شتانه ی ده کرد که من ده یکه م، که س بروای

پن نه ده کرد. بگره به نه خوشیش له قه له میان دا. له و ماوه یشه دا زور له م مال بؤ نه و مال م کرد. تا دواچار لای نه ندهش ولینا گیر سامه وه، نه وان باش بوون له گه لمدا. که که (لینا) مرد، دایه گه وره م وتبووی نه و جنوکه یه قری خسته نه و مال یشه وه. نه مه ته نیا کورته که یه تی. دواپی به دریزئی هه موویت بؤ باس ده که م. زور حز ده که م هه تاو بدوزمه وه. که مندال بووم و هه موو پیکه وه ده ژیتاین، هه ر نه و ده یزانی که من نه و توانایه م هه یه. ته نانه ت دایکیشم نه و راستییه ی نه ده زانی. له هه مووی ناخوستر، تواناکانی مندالیم نه ماوه. ئیستا هیچ نابینم. هه ستیش به هیچ ناکه م وه ک جارن. ماوه یه که وه ک ده رگا خو م داخستوه. که ویستم ده رگا که بکه مه وه کلپله لگره که یم نه دوزییه وه. ته نیا هه ندی جار ده توانم په یوه ندی به دایکه مه وه بکه م. رووناکییه که ی ده بینم، وه ک شنه یه کی فینک به روومدا دیت. گویم له قسه کانی ده بیت. ریزان ده مه وی له یه ک شندا یارمه تیم بده ی. تا ئیستا نه چوومه ته سه ر گوره که ی دایکم و نایشزانم له کوئییه. تکایه به شکم یارمه تیم بده ی بیدوزینه وه. جاری هیچ بؤ ئاقیستا باس ناکه ین.

ده ریا گیان خه مت نه بیت، ئاقیستا کچیکی زور باشه. نه ویش وه ک ئیمه ناخوشی زوری دیوه. ده ریا ئیستا، که قسه له گه ل تژدا ده که م وا هه ست ده که م قسه له گه ل دایکتدا ده که م. قسه کردن و بیرکردنه وه ت هه روه ک دایکت وایه. زور حز ده که م هه تاو بدوزینه وه. ئا بزانه ناتوانیت شوینی بدوزیته وه.

ماوه یه کی زور بیرم له و ده کرده وه؛ له م شه وانده دا جارنیک خه وم پیوه بینی، بینیم له نه خو شخانه یه کدا که وتووه، به لام نه مزانی چ شارنیکه. ده زانی نه و که رویش ت سکی هه بوو، ده بیت ئیستا منداله که ی سالنیک له من مندالتر بیت. نه وه ئاقیستا هاته وه ده بیت بیده نگ بین. ئاقیستا هاته وه، له و کاته وه ده ریا هاتووه ته لای دلئ به ژیان زور خو شه.

ھەز دەكات زوو بگەپتە ۋە مالە ۋە ۋە خەرىكى خواردن لىتان بىت و
 پىكە ۋە نان بخۇن، جاران كە تەنيا بوو ھىندە خواردىنى ئامادە نە دەكرد.
 ھاتتى دەريائىش تا رادەيەكى زۆر رۇبەرتى بىر بردو ۋە تە ۋە. دوو سالىك
 لەمە ۋە بەر لەگەل يەككى لە ھاوکارەكانىدا دەستى بە يۆگە كرد. يۆگە كردن
 ئاقىستاي خستە جىھانىكى ترە ۋە. ھەر لە ۋى پەيوەندىيەكى قولى
 لەگەل (مامۇستاي يۆگە) كە ياندا پەيدا كرد. ھەر لەگەل ئە ۋىشدا چوونە
 چەند كۆرسىنكە ۋە لە شوپىنىكى (ئىنگلەگۆردن) خاودا كە دوو سەعاتى لە
 ستۆكھۆلمە ۋە دوور بوو. لە ۋى فېر بوو چۆن دلى بە خۇى خۇش بىت
 و نرخی خۇى بزانى. لە ۋى فېرى مېدىتە سۆن بوو. فېر بوو چۆن بچىتە
 ناخى خۇيە ۋە ۋ ئۆقرە بگرىت. ھەتا دەھاتىش پەيوەندىيەكەكى لەگەل
 رۇبىرتدا بە ھىزتر دەبوو. ھەركاتى رۇبىرت ھەنگاۋى دەھاتە پىشە ۋە ئە ۋ
 دوو ھەنگاۋ دەچو ۋە دواۋە. ھەر لە ۋى بوو رۇبىرت وتى پىي، دەزانى
 من و تۆ گيانىكىن لە دوو لەشدا؛ من و تۆ نيوەكەكى يەكترىن. زۆر جار
 چۆن ئە تۆم دەبىتە دوو كەرتە ۋە ۋ ھەر يەكە لە ۋ كەرتانە ھەمان
 وزەيان ھەيە. من و تۆش پىشتر رۇچىك بووین و بووین بە دوو
 كەرتە ۋە. ئىستا من و تۆ تە ۋاۋا كەرى يەكترىن. يەكترىمان دۆزىۋە تە ۋە
 و من ئامادە نىم لە دەستت بەم. ئاقىستا لە مەبەستەكەكى نەگە يىشت،
 ئە ۋ جىھان و بۇچوونانە بۇ ئاقىستا تازە و تا رادەيەكېش نامۇ بوون.
 ئە ۋ جارائەكى كە دەچوونە ئىنگلەگۆردن ماۋەيەكى باشيان پىكە ۋە
 دەدايە سەر. لە ئامىزى سىروشت و لە ناۋ دارستاندا ئۆقرەيان دەگرت.
 باسى ھەموو شتىكىان دەكرد. ئاقىستا بە ھىچ جۆرى نەيدە ۋىست باسى
 رابردو ۋ بكات. ئىۋارەيەك لە پىياسە دەھاتنە ۋە، سەتىام ئە ۋ مامۇستاي
 كۆرسەكانە، خەلكىكى زۆر بە يارمەتېي ئە ۋ و كۆرسەكانى، خۇيان
 و ئارامى دەروونىان دەدۆزىيە ۋە؛ ، پىي وتن «خەرمانەكى رۇچى
 ھەردوۋوكتان دەبىنم، تىكەل بەيەك بوونە، ھەردوۋوكتان پىكە ۋە يەك

پارچه رووناکین.»

رؤبرت له مه بهسته که ی گه بیشت، ئافئستا نه. ئه و ئیواریه رؤبرت و ئافئستا تا ماوه یه کی زور له بهر تیشکی مانگ و له پال داریکدا دانیشتن. بۆ یه که مین جار له ئامیزی گرت، ئافئستا ویستی نه هیلت، به لام هیزیک له ناخیه وه نه یهشت. ههستی کرد هه موو ماسوولکه کانی گیانی خاو ده بنه وه، ههستی به گهرمییه کی زور کرد. رؤبرت ده موچاوی ئافئستای خسته ناو ههردوو له پیه وه چاوی برییه چاوه کانی و وتی «ئافئستا تۆم خوش دهویت، ئه و ههسته له قوولایی دلمه وه هه لده قولی. من یه که مین جار تۆم بینی، ههستم به و خوشه ویستییه پروژه یه ی تۆ کرد. به لام تۆ منت نه ده بینی. تۆ ده تویت له و جیهانه ی خۆت ده رچی که سه رچاوه ی ئازاره کانت بوو. من به رده وام تۆم ده بینی، له هه موو بزوتنه وه یه کی جهسته دا، له هه موو هه ناسه دانیکدا، له ترپه ی دلتا ههستم به و ئازارانه ی تۆ ده کرد. ده بینی به هۆی ئه و خوشه ویستییه ی منه وه گه یشتیه ئه م ساته ی ئیستا. تکایه ئافئستا خوشه ویسته که م دلت بۆ ئه م خوشه ویستییه م بکه ره وه. خوشه ویستی نه ک ته نیا گهرمی و ئارامیت پی ده به خشی به لکوو وه ک گولیکی به هاران ده کریته وه و وه ک با ده گه یته ئه و شوینه ی که ده ته وئ.» ده می خسته ناو ده میه وه، لیوه کانی مژی، زمانی ئالاند له زمانی. له ناکاوا ئافئستا وه ک فیشه که شیته له ئامیزی ده رچوو، تا توانای تیداوو رایکرده ژووره که ی خۆیه وه. خیرا پارچه به پارچه ی جله کانی داکنه و خۆیی فری دایه ناو جینگه که یه وه و به کول گریا. هه ولی دده به ده نگ به رز نه گرییت نه کا که سیک تر گویی له گریانه که ی بیت. هه رچه نده له و شوینه خه لک هه ستیان به ئازادییه کی زور ده کرد له ده ربړینی ههسته کانیاندا. گریانه که ی رانه ده وه ستا. بیزی له خۆی ده هاته وه، چۆن ریگه ی به خۆی دا جاریکی تر پیاویک دهستی

لئ بدات و دەم بخاتە ناو دەمیەو، هیئنجی دەهات، دەیویست بە ئاوی زەریاکان دەمی بشوات، خۆی بشوات با پاک ببیتەو. ئەوەندە جەستەیی بە پیس دەزانی، بیژی لئی دەکردەو. بیری دەهاتەو چۆن ئەو، سمیلە زبرەکەئ دەخستە ناو دەمیەو، دەیویست سمیلە بمژی. چۆن داوای لئ دەکرد بە زمانی سەرتاپای جەستەئ بلیستەو. ئەو شەوئ بیریگەوتەو چۆن پشایەو ئەویش لەقەیهکی لئی دا و مالەکەئ بە جئ هیشت و وتی پیش ئەوئ برۆی مالەکە پاک بکەرەو. لەناکاوا پشایەو و ویستی هەلسئ خۆی بگەینتە حەمامەکەو. بینی هیچی لەبەردا نییە، کەوتە سەر زەوییهکە. ئەو لەو کاتەدا ئەو ژنەئ کە لە تەنیشتی ژوورەکەئ بوو، هەستی کرد شتیکی نااسایی دەقەومیت. بۆیە دای لە دەرگاگە و هاتە ژوورەو، ئەویش وایزانی رۆبەرتە، بۆیە رابکردهو ناو جیگاگەئ. ژنەکە هات و دەستی بەسەریدا هینا و لە ئامیزی گرت و داوای لئی کرد بگرییت و با پەنگ نەخواتەو. چونکە گریان زۆر جار خەمەکانمان لەگەل خۆیدا رادەمالیت. پاشان بریدیە حەمامەکە و ئاوەکەئ بەردایەو، داوای لئی کرد هەول بدات گیانی خاوەن بکاتەو؛ هەست بکات کە ئاوەکە وەک دەستیکی پیروز دەیشیلئ و ئازارەکانی جەستە و دەروونی دەرەوینتەو. خاوییهکەئ هینا و وشکی کردەو و جلی خەوی کردە بەری، بە دیاریەو دانیشت تا خەوی لئ کەوت. بەیانی زوو بوو خەبەری بوویەو، رۆوناکی نەدەبینی، پیش چاوی تاریک و لیل بوو. چاوی نووقاند و بەتانییهکەئ دا بە خۆیدا. هەستی دەکرد خەلکەکە لە هاتوچۆدان و لەوانەئ کۆرسەکەئیش دەستی پیکردبیت. ئەو ئەمەئ بە لاوە گرنگ نەبوو، ئەو دەیویست کونیک بدۆزیتەو و تییدا خۆی بشاریتەو و جارێکی تر رۆبەرت نەبینی. ئەویش لە دەرگاگەئ دا و بە هیمنی هاتە ژوورەو و بەتانییهکەئ لەسەری لا برد و بە رۆویەکی خۆشەو و تی «نەزمانی هیندە لە ماچ دەترسی،

ئه گینا ماچم نه ده کردی. «ئافئستا پئکه نی و به تانییه که ی دایه وه به سهر خویدا.» برۆ لاچۆ تۆ چۆن شتی وا ده که ییت خۆ تۆ ژنت هه یه «. رۆبورت له قه راغی جینگه یه ییدا دانیشت و جارینکی تر به تانییه کی له سهری لا برد و وتی «ئه وه ی من ژنم هه یه هه یچ شتی له و راستییه ناگۆری که من و تۆ یه کترمان خۆش ده ویت و من و تۆ ده بییت بۆ یه کتر بین. من که تۆم دۆزییه وه ئیتر هه ستم به هه یچ جۆره به خته وه رییه ک نه کرد له گه ل ژنه که مدا. بۆ زانین بیویست و بریاری پهبه یه ونه دیم له گه ل ژنه که مدا تا دیت ساردتر ده بیته وه. پاش ئه وه ی خۆشه ویستنی تۆ رۆحی داگیر کردم، نه متوانی له زهت و خۆشی له جه سته و رۆحی ژنه که مدا بدۆزمه وه. من ئاماده نیم واز له تۆ بهیتم. تۆ ژیاننی منی، تۆ رپووناکی منی. من هه رگیز وازت لی ناهیتم. ئه وه ی راتکرد له ئامیزم پهبه یه ونه ی به وه وه نییه که من ژنم هه یه، به لکوو پهبه یه ونه ی به خۆته وه هه یه. تکایه دلته بکه ره وه و باسی هه موو شتینکم بۆ بکه، دلنیا به من ده توانم یارمه تیت بدهم. که سنی نادۆزیته وه وه ک من تۆی خۆش بوئ و لیت تینیگات. من ئاماده م له گه لندا به و کۆلانه تاریکانه دا برۆین که پئدا تئپه ریوی، پئکه وه هه ردوو کمان له هه ر سووچینکی ئه و کۆلانه دا چرا هه لده که یین.»

ئافئستا هه یچی نه گوت، ته نیا ئه وه نده نه بییت که ده یه وی بکه رپته وه. رۆبورت داوای لئی کرد خۆی ئاماده بکات، تا بکه رپته وه. له گه ل ئه وه ی کۆرسه که یان چوار رۆژی ما بوو. ئافئستا ویستی خۆی به ته نیا بکه رپته وه، به لام ئه و رازی نه بوو، هه ربۆیه هه ردووکیان پئکه وه گه رانه وه. به دریزایی رینگه که هه ردووکیان بیده نگ بوون. له دوا ساته کانی سه فه ره که یاندا ئافئستا به بی ویستی خۆی سه ری خسته سه رشانی رۆبورت و به بی دهنگی فرمیسکه کانی به رپوومه تیدا ده هاتنه خواره وه. ئه ویش ته نیا دهستی خسته سه رشانی و له خۆی نزیک

کردهوه و بیدهنگ بوو. هیچ پرسیاریکی لئ نهکرد، دهیزانی کاتی دیت
هموو شتهکانی بژ باس بکات.

ئوه چند مانگیکه بهسهر ئه و پروداوهدا تپه رپووه. ئافیسنا وهک
هموو جارن ههفتهی جاریک دهچیت بژ یوگا. ته نیا لهوی بهکتر
دهبینن. لهو رۆژههشوه کهسیان باسی ئه و شهوه ناکهن. ته نیا که
بهکتر دهبینن، بهکتر له ئامیز دهگرن و بزه و نیگاکانیان لیک دهئالین
و خۆشییهکی بینسنور بهیهک ده بهخشن. ته نیا بیرکردنهوه له بهکتر
موچرکهی خۆشی به ههردووکیاندا دیتن. رۆبورت چاوه پروانه و
ئامادهیه تا دوا ساتهکانی ژیانی چاوه پروانی ئه و کاته بکات که ئافیسنا
له ده رگاکی دها و دلی خۆی دهکاتهوه بۆی. ئه و پهلهی نییه چونکه
دهزانی ئه و کاته هه ر دیت. ئافیسنایش رۆژ به رۆژی ههفته ده ژمیری
تا رۆژی ههینی بیت و بچیت بژ یوگا و رۆبورت ببینن. ئه و بینینه
هینده وزه و هیزی ده داتی که بهشی ههفته کهی بکات. کهچی له وهتی
دهریا هاتووه، هموو ههفتهیهک وهک جارن ناروات بژ یوگه. رۆبورت
چاوه پروانی دهکات و ئه و ده رناکهوئ، تاسهی بینینی ئافیسنا ئوقرهی
لئ ده برئ. کهچی نایهوی په یوهندی پینه وه بکات. دهزانی شتیکی تازه
له ژیانی ئه ودا پرووی داوه، ئه گینا ئه و هموو ههفتهیهک له کاتی خۆیدا
دههات. چهزی ده کرد بزانی ئه و شته چیه، بهلام هه ر چاوه پروانه خۆی
بیت و شتهکانی بژ باس بکات.

ئافیسنا هاته ژووره وه به دوو کیسی خواردنه وه. که ریزانی بینی
تووشی دلهر اوکی بوو. بی ئه وهی به خیرهاتنی بکات و هاواری کرد «خۆ
هیچ پرووی نه داوه؟». دهریا نه یهیشته وه لام بداته وه و وتی «نا، تۆزی
له مه و بهر ته له فۆنی کرد، وتی له م ناوهم، منیش پینم وت و هره بژ
ئیره، داده ئافیسنایش به مزووانه دیته وه، و هره بژ ئیره پیکه وه نانیک

دهکهین و دهیخوین. دهی ریزان بچۆ تۆ پشوویهک بده، من و داده خواردن ئاماده دهکهین.» ریزان سهیریکی دهریای کرد و دهستی کرد به پیکهنین و وتی «ئای چهند عه یاری! ههر له دایکت دهکهی.» ئاقیستا چاوهکانی زهق کردهوه و وتی «بۆ تۆ دایکی دهناسی؟» ئه مجاره ییشیان دهریا هه لیدایه وه به هیمنیه وه وتی «مه بهستی تویه.»

ئه و ساته ی ئاقیستا خهریکی دروستکردنی خواردن بوو، دهریا هاته لایه وه پرسیی «ئاقیستا تۆ برادهری کور ت نییه؟» ئاقیستا پیکه نی، سه ری سوور ما له و پرسیاره، چونکه له و ساته دا ئه و بی ری له رۆبرت ده کرده وه. به بی ئه وه ی وه لام بداته وه دهستی کرده پیکه نین. ئاقیستا وهک جارن مؤمه کانی سه ر میزی نانخواردنه که ی داگیرساند و وتی «دهزانی برادهریکی کورم هه یه، زۆر میهره بانه، به لام تا ئیستا ناویرم نزیک ی بکه ومه وه. ده ترسم.»

دهریا به وردی گوئی بۆی دهگرت و چاوهکانیی برییه ئاقیستا و وتی «بانگی بکه بۆ ماله وه با من بیبینم، خیرا پیت ده لیم. گهر پیاویکی باش بیست.»

ئه و دهیزانی ئه و پیاویکی باشه و ئه می زۆر خو ش دهویت، گرفته که له خویدایه. چون بتوانی له گه ل پیاویکی تر دا بژییت و بروای به یه کینکی تر بکات. له و ساته دا دهریا وتی «مه ترسه هه موو پیاوه کان وهک یهک نین. له بهر پیاویکی خراپ که رۆژی له رۆژان بینووته، با هه موو پیاوه کانت له پیش چاو نه که ون و ژیان له خو ت تیکمه ده. دل ت بکه ره وه بۆ ئه و که سه ی خو شی دهویت و شه رم مه که.»

ئه م قسانه ی دهریا ترسی خسته دل یه وه. ئه م قسانه له قسه ی مندالکی

ههشت نۆ سالان ناکهن. ئەمه يه که مین جار نییه دەریا وهک مرۆفئیکی گه وره ی به ئەزموون ده بینیت. به زه یی پێدا ده هاته وه، چون له م چه ند سه اله ی ته مه نیدا ئەوه نده شتی بینییوه وا زوو گه وره بووه. ته نانه ت له هه لسوکه وتیدا وهک مندالیک نییه. هیچ جار یکیش که ده چنه بازار ده ست بۆ یارییه کی مندالان نابات. ئەوه ی ته نیا ده یه وئ بیکرئ کتیب و فیلمه. ته نانه ت ئەو کتیب و رۆمانانه ی ده یکرئ بۆ ته مه نی له خۆی گه وره تره. کتیبی مندالان ناکرئ. له وهش ناگات چون پاش دوو سال له قوتابخانه وا باش ده توانی بخوینتته وه. له وه ی ده کرد کاتی له مال ئەندهش و لیتا بووه، رینگای هیچ شتیکیان لینه گرتوووه. به ئاره زووی خۆی کتیبه کانی ئەوانی خویندوووه ته وه و له گه لیاندا هه موو ئەو فیلمانه ی بینوووه که ئەوان سه یرییان ده کرد. هه ر بۆیه ش مامۆستا کانی هینده باسی زیره کی دەریا ده که ن. ئاقیستا ئا به م جوړه زیره کی و هه لسوکه وته کانی دەریای شیده کرده وه. نه یده زانی هۆی بلیمه تیه که ی له چیدا یه. له هه مان کاتا دەریا گه رمیه کی به ماله که ی به خشیوووه و بۆشاییه کی گه وره ی بۆ پر کرده ته وه. له و لاوه ریزان هاواری لی هه ستاو وتی «ئهری ئەم خواردنه چی بوو وا ئاماده نه بوو، وا خه ریکه ده مر م له برسانا.»

هه رسیکیان پیکه وه نانی ئیواره یان خوارد. وازنام دەریا پاش کۆچیدوایی دایکی به قه د ئەم ئیواره یه هه ستی به ئارامی و شادی نه کردوووه. چوونه هۆله که دەریا پرسى «ئیه چه ن یه کترینان ناسی؟». هه ردووکیان ده ستیان کرد به پیکه نین. له به ر پیکه نین که سیان نه یانده توانی باسی بکه ن. هه ر که ده ستیان پیده کرد، ده یاندا یه قاقای پیکه نین و نه یانده توانی ته واوی بکه ن. ده ریا ش بی ئەوه ی بزانی مه سه له که چیه له گه لیاندا پیده که نی و چاوه روان بوو پیکه نینه که یان بوه ستی و باسی ئەو رۆژه بکه ن. به لام من ئیستا خۆم بۆتان باسده که م ئەو دووانه چون یه کترینان

ناسی .

رېزان له گهڼ دوو منډاله کې چوونه ئه يانہ پا له قوبرس . ئا له و کاته شدا
 ئاقښتا له وئ بوو . به رڼکه وت ههردوو کيان له هه مان هوتيلدا بوون .
 ئاقښتا چند جاري گوڼي له رېزان بوو به کوردي قسه ي له گهڼ
 منډاله کانيدا دهکرد . بويه به پښي توانا خزي لينا لدهدا و هه ولى دها که
 نه زاني ئه م کورده . ته نانهت بؤ مه له ده چووه شوينڼک توزئ دوورتر
 بوو له هوتيله که ته نيا بؤ ئه وه ي رووي نه ته قئ به روويه وه . به
 شيوه يه کي گشتي کورده کان دهموچاوي يه کتر دهناسنه وه . دوو رپوژ
 بوو ئاقښتا ئه واني نه ده بيني . وايزاني ئه وان رپوشتوونه ته وه ، بويه
 چوه سهر که ناري ده رياکه ي سهر به هوتيله که . به بي ئه وه ي ئاقښتا
 ئاگاي ليښت ، رېزان به خزي و منډاله کان يه وه هاتنه ته نيشتيه وه . ئه و
 کاته ئاقښتا له ناو ئاوه که دا دانيشتبوو ، هه ندئ جولهي يوگاي ده کرد .
 کچه که ي پرسى «دایه ئه و کچه چي ده کات ؟» دايکيشي لايه کي کرده وه و
 وردبوويه وه له ئاقښتا و وتي «وه لا کچم نازانم چي ده کات . له وانه يه
 شيت بيت ، شيتيش زور جزري هه يه . ئه مه شيتي ناو ده ريايه ، که ده چيته
 ناو ده ريا فني ليښت . ئاقښتا که گوئ له م قسانه ده بيت خزي تڼک نادات
 و وانيشان دها لني تيناگات . پاش ماوه يه ک ده چيته سهر جيگه که ي
 خزي پالده که ويت . رېزان هاوار ده کاته کوره که ي ده لښت «سه گباب وهره
 ليزه وه ياري بکه . له م ناوه دوور مه که وهره وه .» پاشان به ئه سپايي
 له بهر خزيه وه ده لښت «خوزگه ئه و باوکه سه گبابه تم ده ست ده که وت له
 ناوه راستي ئه م ده ريايه دا نقوم ده کرد .» ئاقښتا به زور پڼکه نينه که ي
 راده گري . ئه و جا به رديک ده گري به ده ستيه وه و ده لښت «ئښتا وا
 دادمنڼم ئه م به رده ئه و حه رامزاده گه واده يه ، ئښتا له ناو ئه م لمه دا
 له گزري ده نڼم و نايه لم هه ناسه ش بدات . ئه م به رده ي تريش ئه و

ساخته چیه درۆزنه ی تره که خۆی له من کرد به مه لائیکه و ده رچوو
 حیزیکه و له وینه ی نییه. ئەمه شیان له ژیر پیندا و له ناو ئەم لمه دا
 له گۆر ده نینم و پاشان ههردووکیان به جووته له ناو ده ریاکه دا تقوم
 ده که م نایه لم هه ناسه بدهن. «ئا لێردا ئاقیستا خۆی بۆ رانه گیراو دایه
 قاقای پیکه نین و رووی تیکرد و وتی «نه مزانی ژنه کوردیکی وا ئازا
 هه یه دوو کۆنه میزدی وا به ئاسانی بخاته ژیر لمه وه.» ههردووکیان
 دایانه قاقای پیکه نین، ریزان هه لیدایه و وتی «خاته تۆش کوردی، خۆت
 لیمان کردووه به ئەوروپی، ئە ی ئەم لنگه فرتییه ت چی بوو له ناو
 ئەم ئاوهدا. زراوی کوربه که مت برد. نه گبه ت خۆ سهروشکلێشت له
 عه وروپی ناکات، وتم له وانه یه عه رهب و مه رهب بیت. ده ی بزانه تۆش
 گه وادی یان حیزیکت هه یه له ناو چالی بنیت.» ئاقیستا له بهر پیکه نین
 هه یچی بۆ نه ده و ترا. له وه تی هاتبووه ئەم ولاته هینده گوینی له جنینو
 نه ببوو. ریزانیش وتی «ئێ رۆله رۆحم ده رچوو، دلم خه ریکه شه ق
 ده بات، که چوومه وه کوردستان خۆی لێی کردمه مه لائیکه، له خۆشیا
 نه مزانی چی بکه م. کچێ مه به ستم میزدی دوومه به خیرئ، ئێ پوولم
 به دوانه وه ناوه. چه ند جارێ بینیم خه ریکبوو گه شکه بکه م، وتم ئەم
 پیاوه له ئاسمانه وه بۆ من هاتووته خواره وه. من به دوای پیاویکی
 وادا ده گه ریم. ئەمجاره ش هه ر خۆم بریارم دا شوو به م پیاوه بکه م.
 خوا هه لئاگرئ دایک و باوکم هه رچه ند له گه ل ئەوه ی نارازی بوون،
 به لام قسه یان نه کرد. خۆ شووی یه که میشم هه ر خۆم هه لمبژارد. له
 هه ر دووکیدا فه شه لم هینا. ئەوه ی یه که م منی راکیشایه ئیزه، به لام خۆم
 به ملی شکاوم ئەوه ی دووه مم راکیشایه ئیزه. ده رچوو دووده کیه.
 پاش چوار مانگ له مانه وه ی لیزه، شه ویکیان پنی وتم، ببووره من
 له وه زیاتر ناتوانم په یوه ندی سینکسیم له گه ل تۆدا هه بیت، له بهر ئەوه ی
 تۆ یه که مین ژنی من له گه لئا ده خه وم. من پێشتر هه ر له گه ل پیاودا

خه وتووم.» ئا له و کاته دا چه قويه کت بدايه له دلم پيم خوشتر بوو. هه لسامه وه لئي وتم «ئى بؤ پيشتر باسى هيچت نه کرد، ئه وه چوار مانگه من له گه ل حيزيکدا ده ژييتم و نازانم.» له پيشدا به شهرمه وه وتى «ئهمه تاقه ريگه يه ک بوو بؤ من بؤ ئه وه ي بتوانم بگه مه ولا تيك نرخ بؤ که سانى وه ک ئيمه داده نين. ليژه ئه وه عه يب نييه بيؤگ بيت.» ئه وه شه وه به تانييه که م بردو له گه ل منداله کانم خه وتم. ئيتر نه مده توانى سه يرى بکه م. ماوه يه ک گوزه راندم له گه ليذا و ده مووت ناکرى پاش چوار مانگ له م جيا بيمه وه. که سوکارو خه لک چيم پى ده لين. ئه ويش ئه مه ي کردبوو به چه کنيک به ده ستييه وه وه ده يوت» شهرم له خوت ناکه ي پاش چوار مانگ له منيش جيا بيته وه، بير له وه ناکه يته وه خه لک چيت پيده لين، ئه ي بير له دايکت و باوکت ناکه يته وه، چهند خه فه تت بؤ ده خون. له ميژدى دو وه ميشت جيا بيته وه. ئيستا خه لک ده لين خه تاي خويه تى نه ک ميژده کانى.» ئيتر من لئي بيده نگ بووم. هه ولمده دا خومي لى لادهم. له راستيشدا قسه کانى تا راده يه ک کاريان ليمکردبوو. پاش ئه وه هه ستمکرد خه ريکه شولم لي هه لده کيشى و ئه که ويته سنووردانان و هه ره شه و گوره شه. وتم تا زووه با له کولى خومي بکه مه وه. به يانييه ک پاش شه رى ئيواره ي پيشوو، هه ستام و منداله کانم گورى. له جياتى ئه وه ي بيانبه م بؤ باخچه ي ساوايان چووین بؤ مالى ژنان. هه ر له ريگه ي ئه وانه وه هه موو کارى جيا بوونه وه که م ته واوکردو نارديانه وه بؤ کوردستان. جا له هه مووى خوشتر ده يويست مه سه له ي هاوره گه زخوازييه که ي خوى بکاته بيانوو بؤ ئه وه ي ليژه بمينيته وه. که رويشت پيمووت» له ويى ده بيت بلت که تو نه توانيووه ليژه بژيت، بزيه گه راويته وه، گه ر وا نه که ي هه موو سلیمانيت لى پر ده که م، ها به فه قيرم مه زانه.»

ئاقىستا ھەر سەرى سوورمابوو لە رېزان، چۆن وا ھەموو ئەم نەيتىيانەى ژيانى خۆى باسەدەكات لای ئەم كاتى نای ناسى و نازانى كىيە. لەبەر پىكەننىش قسەى بۆ نەدەكرا. پاشان رېزان وتى «من ناوم رېزانە، بىرم چوو خۆمت پىنناسىنم، مامۆستام و بىوژنم و پوولم ناوہ بە دووانەوہ خوا گەورەشە بۆ دوانى تر. ئى خۆت شووت كىردووە؟ يان تۆش لە گروپى ئىمەيت، مەبەستم گروپى بىوژنانە؟»

ئاقىستاش وتى «ناوم ئاقىستايە، ھىشتا شووم نەكىردووە، تۆ دەمترسىنى!»

رېزانىش وتى «نانتىرسىنم، بەلام جارى شوو مەكە با سەرت رەحەت بىت. ئاگات لى نىيە من لەوہتى ھاتووم خۆم نەمتوانىيوە پشووئەك بەدەم، بەردەوام دەبىت چاوم لەو دووانە بىت. كەرەكەى باوكىشيان گەرايەوہ بۆ لای ژنى يەكەمى و خزمەتكارى بۆ دەكات.»

ئا بەم جۆرە ئەوان يەكتىريان ناسى. ئەو چەند رۆژەى كە مابوو، پىكەوہ بەسەريان برد. زۆر جارىش ئاقىستا ئاگادارى منداڵەكان دەبوو، لەگەلياندا يارى دەكرد و ھەولى دەدا فيرى مەلەيان بكات. ھەردوو كيان ھەستيان بە خۆشى دەكرد لەگەل يەكتىردا. بۆيە برىارىريان دا كە گەرانەوہ بۆ ستۆكھۆلم پەيوەندىيەكەيان بەردەوام بىت. ئاقىستا رېزانى زۆر خۆش وىست، ئەو زۆر كراوہ بوو، بى پىچوپەنا باسى ھەموو ژيانى خۆى بۆكرد. ھەروا مەزاجى زۆر باشبوو، حەزى لە نوكتە و قسەى قۆربوو. بەلام ئاقىستا بە ھىچ جۆرى باسى ژيانى خۆى نەدەكرد.

ئاقیستا و ده‌ریا په‌یوه‌ندیان تا ده‌هات قوولترده‌بوویه‌وه. به‌لام ه‌ردووکیان نه‌ئینییه‌کانی خویان ده‌پاراست. ریزان ه‌موو ه‌فته‌یه ده‌بووایه ئاقیستا و ده‌ریای ببینیایه. ئاقیستا ه‌ستیگردبوو شتیکی هاوبه‌ش ه‌یه له‌نیوان ریزان و ده‌ریادا. په‌یوه‌ندیان زور نزیکبوو له‌یه‌که‌وهو گه‌رمییه‌کی زوری ه‌ست پیده‌کرد له‌نیوانیاندا. چه‌ند جاریک ده‌ریای بینی له‌سه‌ر رانی ریزان پالده‌که‌وت ئه‌ویش زور به‌گه‌رمه‌وه له‌ئامیزی ده‌گرت، ماچی ده‌کرد. رۆژی ریزان به‌ده‌ریای وت «ده‌ریا وه‌ره من تاقه‌تی شارده‌نه‌وه‌ی ئه‌م نه‌ئینییه‌م نییه، سک‌مه‌ماری که‌س نییه. ئاقیستا وه‌ره، من باسی شارام بۆ کردی، باسی ده‌ریای کچیشم بۆ کردی. ئه‌مه‌ ئه‌و ده‌ریایه که‌ باسم کرد.» ده‌ریا و ئاقیستا سه‌یریکی یه‌کتربیان کرد و ه‌ردووکیان خه‌م و حه‌په‌ساوی له‌چاویاندا به‌دی ده‌کرا. ده‌ریا رایکرده ژووره‌که‌ی خوی و نه‌یده‌زانی ئاقیستا ه‌لوئستی چی ده‌بیت که‌ ئه‌م راستییه‌ بزانی. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی باشه ئه‌م نه‌ئینییه‌یان له‌و شارده‌وه‌ته‌وه. ئاقیستا فرمیسه‌که‌کانی هاتنه‌خواره‌وه چووه ژووره‌که‌ی ده‌ریا. باوه‌شی پیدا‌کرد و وتی «وه‌ره کچه‌که‌م، مه‌گری، ده‌مزانی خه‌م و ترسینکی گه‌وره‌ت به‌سه‌ر شانه‌وه‌یه، ئیتر له‌مه‌ودوا پیویست ناکات ئه‌و باره‌ ه‌لگری. نایه‌لم له‌مه‌ودوا ئازار بچیزی. من ناتوانم وه‌ک دایکت بم بۆ تۆ به‌لام به‌لینت پیده‌ده‌م، وه‌ک دایکینکی دلسۆز ئه‌وه‌ی له‌توانامدا بیت بیکه‌م بۆت. ریزانیش وه‌ک پورت ده‌بیت.» ئا له‌و کاته‌دا ریزانیش هاته‌ ژووره‌که‌ی ده‌ریاوه و زور به‌کول ده‌گریا. له‌له‌نیوان ه‌رووکیاندا دانیش‌ت و پاشان ده‌ریای له‌ئامیزگرت وتی «ده‌ریا گیان ببووره، ئاقیستا ده‌بوایه ئه‌م راستییه‌ی بزانیایه. بۆ تۆش باشتره. به‌لام له‌وانه‌بوو باشتربووایه ئا به‌و جۆره‌ قونبه‌له‌که‌م نه‌ته‌قاندایه‌ته‌وه. خۆت من ده‌ناسی ده‌زانی چۆنم.» ه‌ردووکیان ده‌ستیان

کرد بە پىكەننن.

ئەو ئىوارەيە تا درەنگانن ھەرسىنكىيان پىكەو ھە بوون. پاشان رىزان لەبەر مندالەكانى كە لە مالى دراوسىكەيان بوون دەبووايە بگەراياتەو ھە بۆ مالى ھە. دەريا وتى «لەمەودوا دەتوانى ھەندى جار من لاي خەندەو سەرکەوت بىم. لەگەل ئەو ھى ھەمان تەمەنمان ھەيە بەلام تۆش من دەناسى.»

ئەو شەو ھە دەريا و ئاقىستا پىكەو ھە لە ژوورەكەى ئاقىستا خەوتن. ئاقىستا دلى بۆ ئەو كچە ھەشت سالانە كردهو ھە. وای ھەستى دەكرد لەگەل داپىرەيەكدا قسەدەكات. باسى پەيوەندى خۆى و ئەو پياو ھى بۆ كرد، باسى ئەو ھى كرد چۆن لىرە مندالەكەى لەبارخۆى برد. مندالەكەى كچ بوو. ئەو پىشتر برىارى دابوو گەر كچى بىت ناوى دەنىت دەريا، لەگەل ئەو ھى تا ئەو كاتە دەرياي ھەر لە فىلدا بىنبوو. بەلام دەريا بۆ ئەو كاتەى پىوستت بە ھىمىيە، ھىمىت پىدەبەخشى، توورەيە بۆ ئەو كاتەى توورەيى ھەك شەپۆل داگىرت دەكات. گەر كور بوايە ناوى دەنا چيا، چياى لە كوردستاندا بىنبوو، چيا بۆ ئەم ماناي خۆراگرى و كۆلنەدان بوو، ئەم ھىمايەش بۆ ئەم پىوست بوو بۆ ئەو ھى بتوانى لەپال ئەم كورەيدا خۆراگر بىت. كەچى ئەو زالمە فەرمانى پىدا ئەو مندالە لەناو بىت. ئىستا زۆر پەشىمانە، بەلام وا خوا دەريايەكى پىبەخشى كە دەتوانى ئازارەكانى پى ھىوربكاتەو ھە. دەرياش باسى خۆيى بۆ كرد. باسى دايكى بۆكرد. ئەو ساتانەى لەيادە چۆن باوكى بە زۆر شەوان لەگەلپىدا دەخەوت و چۆن ئەم دەگريا و نەيدەھىشت بىت بەلايدا. شىو ھى دايكى ھەر لەبىرە، دايكى كە ئەمى بوو تەمەنى ھىشتا نەبوو بوو بە ھەژدە سال. بالاي بەرز و بارىكبوو، چاوەكان و قزى ھەنگوینی

بوون، که تیشکی هه تاو لئیده دا ده بووه قاوه بیه کی مه یله و زهر د. پیستی
 نه سمه ریکی کال بوو. له سه ره تاوه قژی دریژ بوو. پاشان بری و
 کورتی کرده وه. نه وه نده ی نه و دایکی له یاد بیت قه د به دلخو شی
 نه بیینیو وه. ته نیا نه و کاتانه ی لای ریژان و هه تاو بوو پیکه نینی له سه ر
 لیو بینیو وه. دایکی زور بیه یز بوو، وا ههستی ده کرد به بی دایکی هیچی
 بو ناکرئ و ناتوانی بژی. هه ر خو شه ویستی بو دایکی شی بو وای لی
 کرد بگه ریته وه و پاشان بیکوژن. زور جار ده لیم بیه یزی که سایه تی
 دایکه کانه و ده کات که کانه شیان وای بیده سه لات و زولم قبول که ر ده رچن.
 هه ر دایکی بوو شارای رازی کرد که بگه ریته وه، له کاتی که دا ده یزانی
 نه و پلانه ی بو دانراوه. هه روا ده یزانی می رده که ی ماوه یه که به دوا ی
 یه کیکدا ده گه ریته نه و پلانه ی بو جینه جینکات. له کو تاییدا پایو نیکی
 تایله ندی ده سته که وت به پاره یه کی زور و به ریگه یه کی تایه تی بیکوژن
 به شیوه یه ک که س نه زانی که کوژراوه. هه رچه نده نیستا بو هه ر کوړو
 کو مه لیک ده روژن کورده کان ده ستیان بو دریژده که ن و ده لین که که یان
 می رده که ی به جی هیشت و په نای برده به ر سویدی بیه کان. که هاتیشه وه
 له ژو ورکه ی خویدا خو ی کوشته. واته نیستا به پیی بوچوونی خه لک
 دوو تانه به ناو چاوانیانه وه یه. دایه گه وره باری ته ندروستی باش نییه،
 زور به ی کات له ماله وه یه و جاری وای هه یه به هه فته یه ک له ناو جیگه که ی
 خو ی ده رناچی. بابه گه وره ته وای پیربو وه و زور به زه حمه ت ده توانی به
 ته نیا چه ند هه نگاوی بروات. هه موو نه و شتانه ی که به سه ریان دیت به
 تاوانی شارای ده زانن. نایانه وی هیچ که سی باسی نه و یان ده ریا بکات.
 نازانن هه موو نه و نازاره ی که ده یخون له ویژدانی خو یانه وه سه رچاوه
 هه لده گری نه ک له شاراوه. که که یان له ته مه نیکی مندالییه وه دا به
 شو انیکی قه د پال شاخه کان و هیتایانه سوید. ناخر نه و به سته زمانه
 چون بتوانی جیاوازی نیوان نه و دوو کولتووره جیاوازه هه زم بکات

و لىنى تىبگات. وهك داردهستهى مامى وابوو. به پىنى ئامۆزگارىيه كانى ئەو دهجولايه وه. ژيانى شارا بووه دۆزه خىكى سه رزه مىنى. شارا سه رى لىشىوا، نه يده زانى به چ جوړى رهفتار بكات. هه رچى ده كرد هه ر هه له بوو، سزاكه شى لىدان و سووكايه تى پىكردن بوو. ته نانه ت ئەو كاتانه شى سكى به ده رىاوه هه بوو، شه و نه بوو بى تىهه لدان بخه وئ. ئەو له هىچ شتىكدا مافى نه بوو بلىت نه. باوكى ده يو يست برازاكهى وهك خوئى و به هه مان شىوه له گه ل كچه كه يدا بجولىته وه. تىگه يشتنى كات و شوين لاي ئەو بوونى نه بوو، بۆيه هه رگىز گۆرانكارىيه كانى نه ده بىنى. لاي ئەو كات وه ستابوو. رهنگه كانى نه ده بىنى. مۇسىقا به ر گوئى نه ده كه وت. هه موو شت لاي ئەو گۆرستانىكى خامۇش بوو.

پاش كوشتنى شارا، ژيان لاي ئەو پىره مىرده و داپىره يه، به رگى مردنى پۆشى. ده رۆيشتن و ده هاتن و نانيان ده خوارد و هه ناسه يان ده دا، به لام هه ستىان به هه ناسه و لىدانى دلان نه ده كرد. جىاوازى نىوان شه و و رۆژيان نه ده بىنى. شارا وهك سىبه ر له گه لىاندا بوو. هه ر ئەمه شبوو و اى لىنى كرد بوون به هىچ شىوه يه كه نه يان ده ويست ده رىا لاي خوئان به يلىنه وه. له هه ناسه و هه نگاوه كانى ده رىادا شارايان ده بىنى. خه لكى ده يوت پاش مردنى كچه كه يان ئەو دووانه په كىان كه وتوووه داته پىيون. نه يانده زانى پاش كوشتنى كچه بى تاوانه كه يان وىژدانىان ده يانكرۆژى و رۆژ له دواى رۆژ هىزىان لى ده مژئ. كاتى مرۆقه كان تاوانى وا سه خت ده كه ن، هۆشيان جهسته يان جىده هىلى و ئاماده نىيه له جهسته يه كدا بمىنىته وه كه رۆحىكى وا بى تاوان هه لواسى، بۆيه وهك جهسته يه كى بى رۆحيان لىدىت و كه ده رۆن به رىنگه وه وهك دارىكى له ره گ هه لكى شراو ده يان بىنى. ئەو داره ده روات و ده روات بۆ ئەوهى خاكى بدۆزىته وه و ره گه كانى تىدا داكوتى، به لام هىچ پارچه يه كه له و خاكانه ي به لايدا

تیپه پرده بن رازی نابن رهگی ئەو داره له ئامیزم بگری. ئەو داره ی پشتی کرده ئەو خاکه ی که رۆژی له رۆژان تۆوه که ی به گهرمی له ئامیزگرت و دهرگای به رهو هه تاو بۆ کرده وه. جاریکی دی هه مان خاک دالده ی ئەو رهگه نادا. ئەوه ی پشت له خاکه که ی خۆی بکا بئ خاک و بی هه تاو ده مینیتته وه. ئەو دوو پیره ئاخرشه ره نه له ماله که ی خۆیاندا و نه له دهره وه ی ماله که ی خۆیاندا و نه له کوردستاندا ئارامیان نه ده گرت. ده چونه ههر کوئ تارمایی شارایان ده بینی، گوئیان له دهنگی شاراو کورپوزانه وه ی شارا ده بوو. شه وان ده بووایه حه بی خه ویان بخواردایه تا خه ویان لیبکه وتایه. کوره کانیشیان نه یانده توانی یارمه تیان بدن. ئەوانیش رقیکی گه وره یان به رامبه ر خوشکه که یان له دلدا بوو. نه یانده زانی ئەمه ی به سه ریان هاتوو هه له ی خوشکه که یان نییه، به لکو هه له ی بیرکردنه وه ی به ردینی باوکیانه. هه یچ یه کئ له کوره کانیان تا ئەو ماوه یه ژنیان نه هه تباوو. په یوه ندیشیان له گه ل هه یچ کچیکدا به رده وام نه ده بوو. زۆر دلره قانه مامه له یان له گه ل ئەو کچانه ده کرد که ده هاتنه ژیانیه وه. ژیانیان بی رهوت و ئامانج بوو. په یوه ندییان له گه ل دایکو باوک و خزمه کانیاندا زۆر دیاریکراو بوو. به رده وام هه ولیان دها له که سانی نزیک بکه ونه وه که کورد نه بن. له گه ل ئەوه شدا به رده وام وا هه ستیان ده کرد که خۆکوشتنی خوشکه که یان له سه ر ناوچه وانیان نووسراوه. من خۆم زۆر به زه بیم به و خیزانه دا دیتته وه، گه ر نزیک بوومایه لینیانه وه هه ولمده دا یارمه تیان بده م. به تایبه تی کوره کانیان. شایانی ئەوه نین ژیانیان به و شیوه یه به رپوه بروات.

دیاره هه موو چاوه پروانی ئەوه ده که ن که باسی ئاقیستاو دهریاتان بۆ بکه م. په له مه که ن دیمه وه سه ر ئەوانیش. ئەو شه وه که سیان خه ویان لینه که وت، قسه کانیان ته واو نه ده بوو. ده مه و به یانی بوو خه و بردنیه وه.

بۇ سبەينى درەنگانى خەبەريان بوويه وه. له قوتابخانه وه تهله فۇنيان بۇ ئاقىستا كرد، كاتى تەماشاي سەعات دەكات نزيكى نۇيه. داواي لىبووردنى كردو خيرا خۇي له بهر كرد و چوو بۇ كار. ئاقىستا تهله فۇنى كرد بۇ قوتابخانه كهى دەريا و به نه خۇشى له قەله مدا. بۇيه دەريا باوهشى كرد به كه رويشكه كهيدا و خه وته وه. ئاقىستا وتى «بخه وه تا من ديمه وه، هه ولده دم زوو بيمه وه.»

دەريا خه وته وه. هه ستى به گهرمى و خۇشه ويستىيه كى زور كرد. چاوى كرده وه بينى داىكى له پاليدا پالکه وتوو. چوو به باوه شىيه وه. تير يه كترىيان ماچ كرد. كه سىان نه يان ده ويست قسه بكن يان چاويان بكه نه وه، وزه ي ههردوو كيان وا تيكه لىبوو جيا كردنه وه و خه بهر كردنه وه يان مه حالبوو. ماويه كى ويست تا ههردوو كيان هوشيان هاته وه سه رخويان. دەريا به چرپه وتى «دهمزانى هه ر ديتته وه بۇ لام، من چاوه روانى ئەم ساته م ده كرد. زور جار گويم له دهنگت ده بوو، به لام گوئى خۆم كه رده كرد، نه مده ويست دان به و راستىيه دا بنيم. ده زانى چهنه د ئازارم چه شت. هه ر ده بيت حقه قى تويان لىيكه مه وه. بۇيه تا ئىستا خۆم گرتوو. ده مه وئ گهره بم. وازيان لىناهيتم.» داىكى له ئاميزى گرته وه وتى «ئەوان سزاي خويان وه رگرتوو، پىويست ناكات وزه ي خوت به وانه وه خه سار بكه يت. باوه ر بكه ناگه يته هيج ئەنجاميك. ژيانت به ره وتىكى راستدا ده روات، به ره وه به خته وه رى و ئاراميت ده بات. هه ول مه ده رق له دل هه لگرى، ئەو رقه وهك ژههر وايه ده يكه يته ناو جه سته ي خوته وه. هه ر ئەو رقه يه كه له دل تدايه ئەم ماويه ژيانى لى تال كر دووى و ئەو توانا تايبه تيانه شى كه هه تىوون، دوور كه وتنه وه له ئاگاي. ئەو رقه ي له دل تدا هه لگرتوو هه تىواو ته نيا ئازارى رۆحى خوتى پينده ده ي نهك ئەوان. بۇيه كچه

سهرزه مينييه كه م داوات ليده كه م جهسته ي خوت له و رقه پاكبكه ره وه. بوار مه ده ئه و ههسته دهست به سهر خوشي ژيانندا بگرئ. ئه و ههسته هه موو ده رگاكاني ئارامي و به خته وه ريت ليده گرئ. هه ولېده به تيشكي پرووناكي هه تاو و مانگ جهسته ت له و رقه پاكبكه يته وه. كه مانگه شه وه، په نجه ره كه ت بكه ره وه و له به رده م تيشكي مانگدا سوچه ببه و داواي لنيكه گيانت له و رقه پاكبكاته وه، كه هه تاو به ناوه راستي ئاسماناويه سوچه ي بؤ ببه و داواي لنيكه ئه و ههسته له دهرونتدا ده ربه يني. باوه ر بكه هه ر ئه و ههسته يه ئارامي و خوشي له مروقه كان ده دزي. مروقه كان هه موو ژيانيان به داواي ئه و به خته وه ريه دا ده گه رين، نازان ئه و گه وه ره له ناو خودي خوياندايه و ناي دوزنه وه، له به ر ئه وه ي دهروونيان پرده كه ن له ههستي رق و كينه و هه سوودي و ته ماح. ئه وان ريگه يه كي دوور ده برن بؤ دوزينه وه و ده ره يئاني ئه و گه وه ره له قولايي ده ريا. به لام مخابن له ناو قولايي ده ريا دا گور بوخويان هه لده كه نن. تو وا ده زاني هيمني دهروونيت له توله سه ندنه وه دايه، نه خير، نه خير كچه كه م ته نيا و ته نيا له ريگه ي ليبور دندايه. لييان ببووره، تالينيان نه بووري ههست به ئارامي ناكه يت و رۆح و جهسته ت له گه ل يه كدا ئاشت نابنه وه. ئاماده گي ليبور دنيش وه ك گه وه ره كه هه ر له ناو دلي خوتدا ده دوزيته وه. دلنيات ده كه م ئه و كاته ده بيته پارچه يه ك له خوشه ويستي و پرووناكي. ده رگاكان له به رده م دا ده كرينه وه. ئازارداني كه ساني تر ته نيا ئازاردانت بؤ ده گه ري نيته وه. هه روه ك چون تيشكي ده خه يته سهر ئاوينه يه ك ئه و تيشكه هه ر بؤ خوت ده گه ري ته وه. ئه ويش هه روايه. ته ماشاكه ئه وان ه ي ته ماحكارن و به هيچ تير ناخون چه ند پارهيان هه بيت وا ههست ده كه ن هيچيان نييه. ئه وه ي له گه ل ژنه كه ي يان پياوه كه ي خويدا ههست به ئارامي و خوشي نه كات و ئه وا له گه ل سه دان ژن و پياوي تر دا نايدوزنه وه، له به ر ئه وه ي ئه و ئارامييه له ناو

خودی خۆیاندايه و نایبینن. ئەوانه‌ی به په‌رداخ‌ی ئاو تینویتیان ناشکی، جوگه‌یه‌کی له کانیه‌ک بۆ راکیشه ماله‌که‌ی، هه‌ر تینویتی ناشکی. بۆیه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو راستیه‌کان له ناوه‌وه‌ی خۆماندا هه‌لده‌قوڵی. بۆیه هه‌ر کات‌ی به‌دوای وه‌لامی پرسیاړیکدا گه‌رای، به هیمنی گوئی بۆ دلت بگره‌و وه‌لامی راستت ده‌داته‌وه. ئیمه‌ فیژکراوین گوئی له وه‌لامی میشکمان بگرین، نازانین هه‌ر میشکه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو نه‌هامه‌تی و شه‌ره‌کانه، هه‌ر بریاړی میشکه خوین ده‌ریژی و دلت له سیداره ده‌دات. گه‌ر دایکم و باوکم گوئیان له دلی خۆیان بگرتایه هه‌رگیز ئەمه‌یان به‌من نه‌ده‌کرد. که کردیان ئیستا دل‌یان لێیان زویر بووه‌و جه‌سته‌ی جی هیشتون هه‌ر بۆیه ئیستا جه‌سته‌یان بی دله. ئەوانه‌ی سه‌رچاوه‌ی ئازارو ئەشکه‌نجه‌ی که‌سانیکی ترن، مانای به‌خته‌وه‌ری و ئارامی له‌ده‌ست ده‌دن. باوه‌ربکه ئەوه‌ی هه‌ست به‌خۆشه‌ویستی بکات ئازاری که‌سانی تر نادات. هه‌روه‌ک چۆن هه‌تاو له رووناکی و گه‌رمایی زیاتر هیچی تر نابه‌خشی. مرۆقه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه. ئەوه‌ی شه‌وی له ده‌روونیدا هه‌لگرتوو له تاریکی زیاتر هیچ شتیکی تر نازانی. بۆیه رۆحه ئازیزه‌که‌م ده‌مه‌وئ له‌م ساته‌وه ئەو نیازه تو‌ر‌ب‌ده‌یته ده‌ره‌وه. ده‌مه‌وئ دلت بکه‌یت به‌ده‌شتاییه‌کی سه‌وزی پر گیاو گوڵ. ده‌مه‌وئ له دووره‌وه سه‌ی‌رت بکه‌م ته‌نیا و ته‌نیا خه‌رمانه‌ی سه‌وزایی ببینم. به‌لینم پینده، به‌لینم پینده.»

ده‌ریا گریا... گریا... گریا. له‌به‌ر هه‌نیسکدان هه‌ناسه‌ی بۆ نه‌ده‌درا، دایکیشی ده‌یگوت «ده‌ی بگری... ده‌ی بگری... خۆت پاکبکه‌وره‌وه له هه‌موو ئەو رقه‌ی ئەم چه‌ند ساله‌ له‌گه‌ل خۆتدا هه‌لگرتوو. ده‌ی بگری کچه‌ جوانه‌که‌م، ئەو رقه‌ له دلتا مه‌هیله، دل‌نیات ده‌که‌م هه‌موو جیهان له‌به‌رده‌متدا وه‌ک گوئیکی هه‌میشه‌ کراوه‌ ده‌ییت. ئەو رقه‌ له دلتا بکه‌ره

دهره وه، ئه و کاته ژيان له بهردهمتدا دهزگاگانی خۆی دهکاته وه و بالی ئارامی به ره و ئه و شوینهت دهبا که دهته وئ». دهريا نه یزانی که ی خهوی لیکه و ته وه و که ی دایکی به جییهیشت. دهمه و ئیواره بوو ئافیستا هاته وه و خه بهری کرده وه. دهريا که ههستا له خه و هه ناسه یه کی قولی هه لکیشاو و اههستی کرد جهسته ی وه ک جهسته ی چۆله که یه کی بچکۆلانه سووکه و به ره و ئه و شوینه ی که ده یه وئ ده توانی بفری. باوه شیکی کرد به ئافیستایه و وتی «دهزانی دایه گیان زۆرم برسویه». ئافیستا فرمیسه که گانی هاتنه خواره وه و ده ریای توند نوساند به سنگیه وه.

گۆرانکارییه کان به خیرایی کات ده پۆن. په یوه ندییه کانیش تا دیت قول ده بنه وه. ئافیستا خه ریکی خواردن ئاماده کردن بوو، ده ریاش وه ک هه موو جارئ به دیارییه وه وه ستا بوو. ئافیستا لایه کی بۆ کرده وه و وتی «دهزانی ئه مرۆ کئ ته له فۆنی بۆ کردم. رۆبرت، کوره که ی براده رم. ئه وه یه که مین جاره ته له فۆنم بۆ ده کات، له گه ل ئه وه ی پیشتریش ته له فۆنه که ی ده زانیم. له وه تی تۆ هاتویه لام، وه ک جاران نه چووم بۆ یوگا. بۆم باس کرد که تۆ لام ده ژییت. له پینشدا نه یزانی مه به ستم کییه، کاتی وتم ئیستا به ته نیا ناژیم، له گه ل که سینکدا ده ژییتم که کاتی ده ویت و ده بیت ئاگام لیبت. بۆ ماوه یه ک بیده نگ بوو، نه یزانی چی بلئ. پاشان پیم وت ئه و منداله ی به ته مای بووم، وه رم گرت. ئه و کات دایه قاقای پیکه نین و وتی «پیرۆزه». نه مزانی چۆن له دهمم هاته دهره وه و وتم گهر ده ته وئ ئه م ئیواره یه وه ره له گه لماندا نانی ئیواره بخۆ. دوا یی په شیمان بوومه وه، به لام نه متوانی قسه که م بگۆرم. ببووره پرسم به تۆ نه کرد، ده زانم هه ردوو کمان زۆر ماندووین». ده ریا بزیه ک گرتی وهاته ته نیشتییه وه و وتی «هه ر که هاتیه ژووره وه زانیم دلته به شتی زۆر خوشه». ده ریا راستی کرد، ئه ویش زۆر بیرى رۆبرتی ده کرد.

نهده زانی پاش ئه و شه وه چۆن له گه لیدا ده ست پینکاته وه. هه موو جاریک که ده بیینی له چاوه کانییدا چاوه پروانی وه لامی بوو. هه موو جارئ هۆلی یوگای به جیده هیشت، به بی ئه وهی ئه و وه لامه وه ربگری. رۆبرت په لهی نه بوو، دهیزانی ئه و کاته دیت.

ئاقیستا میزی رازانده وه، مۆمه کانی داگیرساند. داوای له ده ریا کرد هۆله که و ژووری نووستنه کان رینکبات. مۆمه کانی هۆل و هه مامه کهش داگیرسینی. ده ریا هه موو جارئ سه ری سوڤده ما له ئاقیستا که ئه م هه موو مۆمه داده گیرسینی. هیچ ئیواره یه ک ئه وهی له یاد ناچیت مۆمه کانی داگیرسینی. ئیواره یه ک له ئاقیستای پرسی مانگانه چه ند پاره ده دا به مۆم. ئاقیستا پیکه نی و وه لامی نه دایه وه. ئه و له سویدییه کانه وه فیڤبووه ئه وه نده مۆم به کاربه یینی. ولاته که یان له زستاندا ئه وه نده تاریکه، پنیوستیان به هیمنی پرووناکیه. پرووناکی مۆمه کان ئاسووده یی به ئاقیستا ده به خشی. هینده ی نه برد رۆبرت له ده رگای دا. ئاقیستا هیشتا فریا نه که وتبوو خۆی بگۆڤی، جله کانی بوئی خواردنیان لیده هات. خیرا ده ریا نارديه ژووره که ی خۆی تا جله کانی بگۆڤی. ئاقیستا ویستی به گوئی نه کات که چی وتی «ده ی خیراکه جله کانیشت هینده جوان نییه، به یانی ئه وه نده به په له چوو یته ئیش هه ر نه تزانی چیت له بهر کرد، بیرت نه چی تۆزیکیش ماکیاج بکه ییت.» ده ریا خۆی چوو ده رگا که ی کرده وه، وه ک ژنیکی ماقول به خیره هانتی رۆبه رتی کرد. قاپووته که ی لی وه رگرت و هه لیواسی. برديه هۆله که و پینی وت به مزوانه ئاقیستا دیت. زۆر به وردی له رۆبرت ورد ده بوویه وه، ته ماشای هه موو جولانه وه یه کی ده کرد. رۆبرت نه یده زانی چی له گه ل باسبکات، له گه ل ئه وهی خۆی دوو مندالی هه بوو هه ر له و ته مه نه دا بوون. ده ریا ده ست پیشخه ری کرد و باسی قوتابخانه ی بۆ کرد. باسی

مامؤستاکانی بؤ کرد. باسی دوا رۇمانی بؤ کرد که دهیخوینیتته وه، رۇبرت به لایه وه سهیربوو ئه و له و ته مه نه دا ئه و رۇمانانه دهیخوینیتته وه. رۇبرت پرسى «کتیبه کانی ئاسترید لینگرینت خویندوو ته وه؟». نه یزانی بؤ ئه و پرسیاره ی لینی کرد، له وانه یه له بهرئه وه بیت منداله کانی زیاتر به ره می ئه و نووسه رهیان دهیخویندوه وه. ده ریا به پیکه نینه وه وتی «هه ندی له کتیبه کانیم خویندوه ته وه که مندالتربووم، به لام وا هه ست ده که م کتیبه کانی زور مندالانه ن». ئه م قسه یه ی زور به لاوه سهیربوو، چونکه ئه م نووسه ره به ره می بؤ ته مه نی جیاواز نووسیوه. به لام ئاخو ئه م کچه بچووکه مه به ستی له مندالانه چیه. له و کاته دا ئاقیستا هات و خیراتنی رۇبرتی کرد، یه کتیریان له ئامیزگرت. رۇبرت وردبوویه وه له ئاقیستا، گۇرانکارییه کی بینی. ده موچاوی گه شبووه ته وه، زیندوو بوونه وه له چاوه کانیدا ده بینی. سوراوینکی سووری تۇخی کردوه، روممه ته کانی ئالکردوه. ده ریا چوه موتبه خه که و خوی له وی خه ریککرد. گویشی لیان گرتبوو. رۇبرت وتی «چی روویداوه زور جوان بووی. بؤ زوو باسی ئه م قهیره کچه ت بؤ نه کردم، خو ئه وه له مندال ناکات، زور سهیره. وا ده زانی له گه ل پیره ژنیکی دنیا دیده قسه ده که ییت.» راستی ده کرد، ئاقیستا ده زانی قسه کانی هه مووی راستن. به لام نه یویست له وه زیاتر باسی ده ریا بکه ن. هینشتا وهختی نه هاتوه. ده ریا خوار دنه که ی خسته سه رمیزه که و بانگی کردن. هه رسیکیان پیکه وه نانی ئیواره یان خوارد. زیاتر باسی شتی گشتیان ده کرد. خویان له باس کردنی شته تایبه تیه کان لاده دا.

پاشان ده ریا چوه ژووره که ی خوی و به جیهیشتن. ترسی ئه وه ی هه بوو گه ر ئاقیستا شوو به رۇبرت بکات، ئه می له بیربچی و گوئی پینه دا. دلی خوی ده دایه وه ده یگوت گرنگ نییه، گه ر وابیت ده توانم بچم

له گه‌ل ريزان يان هه تاودا بژيم. دلنيام هه تاوويش ده‌دۆزمه‌وه. ئيتير ده‌ريا تا رۆبه‌رت نه‌رۆشت نه‌هاته هۆله‌که. گوئي لىبوو که رۆبه‌رت ده‌روات. خيرا چوو بۆ هۆله‌که‌و به ريزه‌وه خواحافيزى لىنى کرد. ئەو رۆيشت، ئافىستا به بزه‌يه‌که‌وه رووى تىکرد و وتى «ها چى ده‌ليت به‌که‌لک ديت؟». ده‌ريا بيريكى کرده‌وه، چاوه‌کانى نوقاند و پاش ماوه‌يه‌ک وتى «وابزانم پياويكى باشه‌و به‌خته‌وه‌رت ده‌کات، ئەو تۆى زۆر خو‌شده‌ويت. هه‌موو شتيکت بۆ ده‌کات تا به‌خته‌وه‌رييت. ئافىستا گه‌ر ده‌ته‌وي من ده‌توانم له‌گه‌ل ريزاندا بژيم.» ئافىستا سه‌رى سوورما له‌م قسه‌يه‌ى، نه‌يزانى بۆ ئەم قسه‌يه‌ ده‌کات، له‌ کاتيکدا که په‌يوه‌ندييان تا بيت به‌ره‌و قولبوونه‌وه ده‌چي‌ت. ده‌ستى ده‌رياي گرت و له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ى هۆله‌که دانويشتن و وتى «وا مه‌زانه گه‌ر من ژيانى هاوبه‌ش له‌گه‌ل رۆبه‌رت ده‌ست پي‌بکه‌م واز له‌ تۆ ده‌هينم. هه‌رگيز ئەمه روونادات. ته‌نانه‌ت گه‌ر خو‌شت هه‌ز بکه‌يت لاي ئەوان بژيت رىگه‌ت پيناده‌م. تيگه‌يشتى. ئەمرۆ بۆ يه‌که‌مين جار پيت و تم دايه. من بۆ يه‌ک رۆژ نابم به‌ دايکت، به‌لکو تا مردن.» ده‌ريا هيمن بوويه‌وه و سه‌رى خسته سه‌ر سنگى ئافىستا وتى «ده‌زانم شووده‌که‌ى به‌ رۆبه‌رت و سى مندالتان ده‌بي‌ت. منيش ده‌بمه خوشكى گه‌وره‌ى ئەوان. ئاگاداريان ده‌بم و جله‌کانيان ده‌گۆرم.» ئافىستا به‌م قسه‌يه‌ى زۆر دلى خو‌شبوو. باوه‌رى نه‌ده‌کرد ئەو بتوانى له‌گه‌ل پياويکدا بژى و شووى پي‌بکات و مندالى ببى. گه‌ر واش نه‌بي‌ت هه‌ر خو‌شه برؤا به‌و قسه‌يه‌ى ده‌ريا بکات.

پاش چه‌ند رۆژى رۆبه‌رت و ئافىستا پي‌که‌وه چوونه ده‌ره‌وه. ده‌ريا ئەو ئىواره‌يه چوو بۆ مال ريزان. ده‌ريا له‌گه‌ل ريزان هه‌موو ئىواره‌که پي‌که‌وه دانويشتن و ريزان باسى هه‌موو ژيانى خو‌بى بۆکرد. ده‌ريا خو‌زگه‌ى ده‌خواست گه‌ر دايكى تۆزى ئازايه‌تى ريزانى ده‌بوو، گه‌ر

وابوايه ههرگيز واى بهسهر نهدههات. پهيوهندی رۆبرت و ئاڤيستا بهخيڤرايي با پهري دهسهند. رۆژاني شهممه و يهکشه ممه پيکه وهبوون. ئەو جارانهى که ئاڤيستا دهچووه لاي رۆبرت، دهريا دهچووه مال ريزان.

ئەو ئيوارهيه رۆبرت خواردنى ئاماده کردبوو، ميژه کهى رازاندبوويه وهو ماله کهى کردبوو به گول و ئاڤيستا ئاسا لههه موو سوچيکى ماله کهدا مؤمى داگيرساندبوو. زياتر له دوو مانگه هه موو ههفته يه ک يه کتر دهبينن، زياتر و زياتر له رووى رۆحيه وه بهيه که وه ده به سترينه وه. له گه ل ئەوهى ئەو شهوانه لهسهر يه ک جيگه دهخه وتن، که چى له باوهش و ماچى شه و باش زياتر هيچ له نيوانياندا رووى نه ده دا. هه تا ئەو ئيوارهيه ئاڤيستا هيچ شتيکى ده باره ي ژيانى خوى بۆ رۆبه رت باس نه کردبوو. له باس کردنى راستيه کان ده ترسا. نه يده زانى کاردانه وهى ئەو چى ده بيت. برواى به و خۆشه ويستيه رۆحيه هه بوو له نيوانياندا، گه يشته ئەو باوه ريه کاتى ئەوه هاتوو وه نه وه نه ينييهى بۆ بدرکيني که هه موو ره وتى ژيانى گۆرى.

پاش نانى ئيواره، رۆبرت ئاڤيستاى کرده باوه شه وه و برديه هۆله که. ئاڤيستا ش پيڤه که نى و ده يو يست دا ينيته وه. له سهر قه نه فهى هۆله که داينا و له به رده مي دا له سهر ئەژنو دانيشت و وتى «ئاڤيستا رازى ده بيت بيت به ژنى ئيستا و داها تووم». ئاڤيستا سه رى سوڤما و برواى نه کرد، ئەم ديمه نهى ته نيا له فيلمه كاندا بينيوه. سه يرى ئەوى ده کرد و نه يده زانى چى بلئ. «تکايه ته نيا گوئى له دهنگى دلّت بگره، بزانه ئەو چيت پئى ده لئى. سه يرم که، بير له هيچ مه که ره وه ته نيا گوئى له دلّت بگره، ده ته وئى ئەوهى ماومانه له م ژيانه دا پيکه وه به سه رى بيه ين؟».

فرمیسکه کانی هاتنه خواره وه وهک هه موو جارئ. باوه شی به رۆبه رتدا کرد و به گویدا چرپاندی» به لی دهمه وی هه موو ژیانم له گه ل تۆدا به سه ره بره رم. ته نیا مردن لیکمان جیا ده کاته وه. له نامیزم بگره، توند توند له نامیزم بگره.»

ئه وجا رۆبرت ئه و ئه لقه یه ی که بۆی کرپوو له گیرفانی ده ره یه ئنا و کردیه په نجه ی. به ترسه وه ماچی گۆنای کرد. په نجه کانی خسته ناو قژییه وه و پاشان به هیمنی له نامیزی گرت و توند نووساندی به خۆیه وه و به ری نه ده دا. له هه مان کاتدا ترسی ئه وه شی هه بوو وهک ئه و شه وه له دهستی رابکات. بۆیه زۆر به هیمنی و به بیرکردنه وه وه دهسته کانی ده جولاند و ماچی لیوانی ده کرد. ئه مجاره یان له باوه شی گرت و بردییه ژووری نووستنه که. که دهستی برد بۆ روومه تی ههستی کرد فرمیسکه کانی به خوړ دینه خواره وه. رۆبرت ده یزانی ده یه وی شتیکی بۆ باسبکات. بۆیه سه ری خسته سه ر سنگی و گوینی بۆ ترپه ی دلی ده گرت وتی «گویم لیته ده زانم ده ته وی باسی شتیکم بۆ بکه ی. گه ر ده زانی باس کردنه که یارمه تیت ده دات باسی بکه، گه ر ناته وی ئه وه ئازادی. ته نیا یه ک شت بزانه ئه وه ی پیشتر له ژیانی تۆدا رووی داوه تۆزقالی کارناکاته سه ر خوشه ویستی من بۆ تۆ. ژیان من و تۆ له ئیستاوه ده ست پیده کات.» ئاڤیستا ههستی به دلنایی کرد. فرمیسکه کانی سه رییه وه سه ری به رزکرده وه له ماوه ی ئه و شه وه دا ئه وه ی به سه ری هاتبوو به دریزی هه مووی بۆ باس کرد. شه وه که زۆر به خیرایی تیپه ربوو. نه یانزانی که ی خه ویان لیکه وت. بۆ رۆژی دوایی نزیکه ی سه عات چواری پاش نیوه رۆ خه بهریان بوویه وه. ئاڤیستا چاوه کانی کرده وه ههستی کرد، ئاڤیستایه کی تره، له ئاڤیستای دوینی شه و ناکات. ئا له و کاته دا رۆبرتیش خه به ری بوویه وه. خۆی خزانه

باوه شیه ووه و توند رۆبه رتی به خۆیه ووه نووساند. ههستی کرد هیچ سنووریک لیکیان جیا ناکاته ووه، هه ناسه یان یه که و بۆنی جهسته یان هه مان بۆنه. جله کانیان له بهر یه که داکنه و له سه ر ئاوازی سروشت تیکه ل به یه کبوون. ئه و رۆژه یان له ژووری نووستنه که برده سه ر. ئاقیستا په رده ی په نجه ره که ی لابرده، بینی دنیا تاریکبووه. سه یری سه عاتی کرد ده ی شه ووه. هه ردووکیان ئه و رۆژه هیچیان نه خواردوه. خواردنه که ی دوینیان گه رمکرده ووه و خواردیان.

من هیچ وشه یه که شک نابهم بۆ وه سفکردنی ئه و به خته وه ریبه ی له ترپه ی دلی ئه و دوو مرۆقه دا ده بیسترا. هه ستت به قورسایه جهسته یان نه ده کرد، به لکو وه که ده سماییکی ئاوریشمی په مه یی به ده م شنه ی شه ماله ووه به و ماله دا ده هاتن و ده چوون. باسی خوشه ویستی که سه کانی ئه م رۆمانه م بۆ کردن. به لام له هیچ یه کێ له و په یوه ندیانه دا تیکه لبوونیکی رۆحی له م چه شنه م نه دی. خوشه ویستی ئه مان شیوه ی کاملبوونی رۆح و جهسته و هۆشی گرته ووه. هه ربۆیه هه موو ئه و گرفتانه ی له حاله ته کانی تردا ده بوونه دیوار له به رده م گه یشتنی خوشه ویسته کان به یه کتر، لیره دا و له م په یوه ندییه دا هیچ رۆلێکی نه بوو. هه ردووکیان توانییان به سه ر هه موو دیوار و به ربه سته کاندایازدهن و بۆ هه تا هه تابه له ئامیزی یه کتردا ئارامبگرن.

هه تاو چه زی به گه رانه وه نه ده کرد. ههستی به وونبوونی خۆی ده کرد، له لایه ک خۆشه ویستی هانس له ناو دلیدا زیندوو بوو. له لایه کی تره وه نهیده زانی چی له خۆشه ویستی بی سنووری نه ورۆز بکات. گه نه گه ریته وه ژیا نی هانسی کوری چۆن ده بیته. ئاله م کاته دا هانسی کوری و نه ورۆز هاتنه ژووره وه. وهک هه موو جارئ هه ریه که یان دهستیکیان گرت و هه ردووکیان دهستیان ماچکرد و پاشان ئه ملاوئه ولایان ماچکرد. ئه و رۆژه بیریا ن چووبوو دهفته ری یاده وه ریه کانی هه تاو بهینن. بویه نه ورۆز بریاری دا ئه و ئیواره یه پیکه وه گۆرانی بلین. هه ردووکیان ده یانزانی هه تاو زۆر چه زی له گۆرانییه کانی به هجه ت یه حیا یه. هانس خیرا بیر ی که وته وه که دایکی چه زی له گۆرانی دایه یه. ئه و زۆر جار به شه وان گوئی له و گۆرانییه ده گرت. نه هانس نه نه ورۆز وشه کانی ئه و گۆرانییه به باشی نازانن. پاشان هانس وشه ی ئه و گۆرانییه ی بیرکه وته وه که له گه ل دایکی دا ده یگوت:

له و دیو سنووری ته ریه ته وه تو ده په رستم شه ی دای ی وایه،

بی باکم له وه ی خوینم چه لال که ن

کوا عاشقی راستگوئی له دنیا یه.

منیش مه نسوورم، ئه م ریه ده گرم،

رینگای به ره و تو بو من بر وایه،

جاری فیدابوون ئه مجار من ده یده م،

چونکه مه عبوودم له ناو دلما یه.

بانگی عه شق ده ده م تا دوا هه ناسه م

چونکه عه شق پاکه و پیرۆزی تیا یه.

فه نابووم له ناو دنیا ی ئه قینا،

که چی پیم وایه هه ر سه ره تیا یه.

من له په روانه فیږی ئه فین بووم
 هه تاکوو سووتان رووم له چرایه،
 چوڼ سوجده بهریت بؤ عه شقیکی تر،
 که بالای عه شقی تو له هه وراهه.

ئا له و کاته دا هه تاو بزه یه ک گرتی و هه ردووکیان له خو شیدا باوه شیان
 به یه کتردا کرد و پاشان باوه شیان به هه تاودا کرد. هه ردووکیان دهستی
 یه کتریان گرت و له ژووره که دا هه لده په رین. ئاله و کاته دا پیاوینکی
 بچکۆله ی ورگ زل خو ی کرد به ژووردا و تهماشایه کی هه تاوی کرد
 تهماشایه کی نه ورؤزی کرد. له چاو ترؤکانیدا ده مانچه که ی دهره یئاو
 روویکرده هه تاو. نه ورؤز هر هینده فریا که وت خو ی خسته بهر
 لوله ی ده مانچه که ی و نه ورؤز گووله کانی بهرکه وت و ئه و کابراهه ش
 له چاو ترؤکانیدا رایکرده دهره وه. دهنگی ته که که و را کردنی ئه و کابراهه
 هه موو ئه وانه ی له و ناوه بوون شله ژاند. هانس بی لا کردنه وه له نه ورؤز
 به دوا ی ئه و پیاوه دا رایکرد، هاواری کرد، ده ی بیگرن. هه ندی رایانکرده
 ژووره که ی هه تاو و هه ندیکی تریان به دوا ی ئه و کابراهه دا رایان ده کرد.
 هانس تا ده هات هه نگاوه کانی خیراتر ده کرد و نه یده ویست لی و ونبیت
 که چی که س ئه وی بؤ نه ده گیرا. له بهر ده م دهرگای خهسته خانه که دا
 دوو پاسه وان وه ستابوون، هانس هاواری بؤیان کرد وتی: بیگرن،
 ئه و دایکمی کوشتووه. ئا له و کاته دا ئه و کابراهه دوا به دوا گه رایه وه و
 فرسه تی هینا و په لی هانسی گرت و په لکینشی لای خو بی کرد. رووی
 ده مانچه که ی کرده سه ری هانس. هاواری کرد «گه ر نزیکم بکه ونه وه،
 گووله یه ک ده نیم به سه ری ئه م کوره وه». ورده ورده به ره و لای
 دهرگا که دهرؤیشت. به ئاگادارییه وه به ره و سه یاره که ی دهرؤیشت و
 توند دهستی هانسی گرتبوو. چه ند جار یکیش بؤ چاو ترساندن ی خه لکی
 ئه و ناوه چه ند فیشه کیکی به ئاسماندا ته قاند. هر که گه یشته لای

سه یاره که ی، دەرگا که ی بۆ کرده وه و خوښی چوو ه ناو سه یاره که و پئی نا به به نزیندا. ئەو گیله نهیده زانی ئەمه شاریکی زۆر بچکۆله یه و وابه ئاسانی ناتوانی له دهست پۆلیس رزگاری بییت. ئا له و کاته دا ئەو دوو پاسه وانه توانیان ژماره ی سه یاره که ی بنووسن.

زیاتر له ده کهس له دهوری نه ورۆز کۆببوونه وه. کهس ئاگای له ههتاو نه بوو، چوارمشقی له سه ر قه رویله که دانیشتبوو. له ناکاوا هه موو وایه رو سۆنده کانی له خۆی کرده وه و رایکرد دهره وه و هاواری کرد هانس... هانس. ئەوانه ی ژووره که بینیان هه تاو هاتوو ته هۆش خۆی. به لام کهس کاتی ئەوه ی نه بوو، به دوایدا رابکات، چونکه باری ته ندروستی نه ورۆز له مه ترسییدا بوو. خیرا ژووری نه شته رگه رییان بۆ ئاماده کرد. به ره و ئەوییان برد. هه تاویش وه ک شیت رایده کرد. هه تا دوو په رسداری ناسییانه وه و گرتییان و هه ولییان دا نه یه لن بچیته دهره وه. ئەویش هه ر هاواری هانسی ده کرد. هینده ی نه برد پۆلیس هه موو نه خوښخانه که ی گرت. تا ئەوان هاتن، ئەو کابرایه سواری سه یاره که ی ببوو و هانسی له گه ل خۆیدا بردبوو.

پۆلیس به ئاسانی شوینی سه یاره که یان دۆزیوه. پۆلیس دهوری سه یاره که یان دا و داویان لینی کرد هانس بنیزیته دهره وه. له ناو سه یاره که دا مایه وه و نه هاته دهره وه، هه ر له ناو سه یاره که یدا مایه وه و ده مانچه که ی له سه ر سه ری هانس دانا بوو. پۆلیسیکی زۆر ئەو ناوه یان گرتبوو. هه موو تواناو ئەزموونه کانیان خستبووه کار بۆ رزگارکردنی هانس. له هه مان کاتدا کۆمه لی کامیرای ته له قزیونی و رۆژنامه کان له و ناوه کۆببوونه وه و چاوه پوانی گۆرانکارییه کیان ده کرد. هانسیش به کۆل ده گریا و نه یزانی دایکی چی به سه رهاتوو. ویتنه ی نه ورۆزی له پیش چاوه چۆن که وته سه ر زه ویه که. نازانی دایکی هه یچ فیشه کی

بهرکه وتووہ. بیرری که وتو که ئو له ژووره وه بوو نزیکه ی شهش تهقه ی کرد. له دهره وهش بوون زیاتر له شهش تهقه ی تری به ئاسماندا کرد، له دلّی خۆیدا پرسى ئاخۆ ئو دهمانچه یه چهند فیشه کی تیندا بیت. هه ولی دا بیرری بکه ویتته وه. چونکه نه ورۆز زۆر باسی ئو چه کانه ی بۆ ده کرد کاتی ئو پیشمه رگه بووه و به کاری هیناون. بۆیه له و باوه ربه دا بوو هیچ فیشه ک له دهمانچه که یدا نه ماوه. بۆیه په لاماری دا و وتی ها گهر ئازای بمکوژه. خۆ تۆ تازه دایکمت کوشت. ئه ویش دهمانچه که ی خسته سهر سهری هانس. ئا له و کاته دا پۆلیس ناچار بوو، کاریک بکات. تهقه کراو فیشه کیک بهر شانی ئو پیاوه که وت. له ئه نجامی شکاندنی شووشه ی په نجه ره که دهمووچای هانسیش هه مووی بریندار ببوو. هانس ئو ئازایه تیبه ی له خۆیدا شک برد و له و کاته ی که زرمه یان له و کابرایه هه ستاند، دهرگای سه یاره که بکاته وه و راکاته دهره وه. خیرا ئه ویان خسته ناو سه یاره ی فریاکه وتنه وه و به ره و نه خۆشخانه یان برد.

له و لاشه وه هه تاو له شوینی خۆی نه ده جولاو هه موو ئه وانه ی له ده وری بوون، چاریان نه ده کرد و نه یانده توانی ببه نه ژووره وه. هیمنیان کرده وه و پیمان راگه یاند که کورپه که ی سه لامه ته و به رینگه وه یه بۆ نه خۆشخانه که. که هانسی بینی و هه موو دهمووچای خوینه، به هه موو هیزی هاواری کرد «هانس ... هانس» ئا له و کاته دا کامیرای ته له قزیون و رۆژنامه نووسه کانی سه رقالی وینه گرتن و وه رگرتنی راپۆرت بوون. هه رچه نده پۆلیس هه ولی دها خه لکه که دوور خاته وه له و ناوه. هه تاویان دلنیا کرده وه، که کورپه که ی سه لامه ته. ته نیا پارچه ی شووشه ی بهرکه وتووہ. هانس که دایکی بینی له بهرده رگای نه خۆشخانه که دا وه ستاوه و به هه موو هیزی به ره و رووی راپکردو

يه ڪٽرييان له ٿاميزگرت. هانس خيرا هوالی نه ورؤزی پرسى. دهرکهوت هه تاو ٿاگای له نه ورؤز نييه. هر ٿه وهنده ده زانی به سهر هه ندى خه لکدا بازی دا و به رهو دهره وه رايکرد. هه ردو وکيان ده ستي يه ڪٽرييان گرت و به رهو ٿو وره کهى خویان رويشتن. چهند پزيشكى هاتنه ٿو وره، خه ريکى هانس بوون و هه روا داوايان له هه تاو کرد بچيته وه سهر جينگه کهى خوی تا بزائن بارى ته ندروستى چونه. هانس خيرا هه والی نه ورؤزی پرسى. نه ورؤز براوه ته ٿو ورى نه شته رگه رى، بارى ته ندروستى باش نييه و جارئ نازانن چون ده بيت. هانس ده ستي کرد به گريان. خيرا داىکى هيمنى کرده وه. جارئ هه تاو ناتوانى رووداوه کان جيابکاته وه. پيش ماوه يه کى کورت ٿه و له جيهانىکى تردا بووه. ناوى ٿولگا ناوىک به ميشکيدا هات. له هانسى پرسى «ٿه رى ٿولگا ناوىک ليڙه نه بووه.» هانس ته نيا سه رى راوه شانده و قسه ي نه کرد. پاشان پرسى «ٿه ي نه ورؤز چى به سه رهاتو وه؟». هانس بوى روونکرده وه که پياوىک هاته ٿو وه وه و ويستی ته قه بکات، و ايزانم ده ويوست ته قه له ٿو بکات. نه ورؤز پيش خوی دا به سه ر ٿو دا و فيشه که کان بهر ٿه و که وتن. خيرا هه تاو رايکرده دهره وه و وتى «نه ورؤز له کوييه، نه ورؤز له کوييه؟» به زور ده ستيان گرت و هينايانه وه ٿو وره و به لينيان پيدا گهر هه رچ شتيکى تازه بيت ٿاگادارى ده که نه وه. حبه ي هيمن که ره وه يان بو هيئا. پاش ٿه وه ي ده موچاوى هانسيان پاککرده وه، هه تاو زياتر هيمن بوويه وه. ٿه و کاته دوو پؤليس هاتنه ٿو وره و هه تاو ييان ٿاگادار کرده وه، ٿه و پياوه گيراوه و زانيان کنيه. وتيان «ميرده کهى پيشووته». هانس که گوئى له م قسه يه بوو حه په ساو چاوه کانى پر بوون له فرميسک و رووى کرده داىکى وتى «باوکى من ٿه و کاره ي کرده وه، باوکى من که ستيکى وا خراپبووه، ٿه ي ٿو بو ٿه تووت زور يه ڪٽريتان خوش ويستووه. ٿه مه بزيه نه تده ويست بيناسم». هه تاو هانسى نا به سنگيه وه بوى باس کرد

که ئەمە باوکی ئەو نییە، بە لکو میردی یەکه میه تی. ئەو شووی بە باوکی ئەم نه کرد. هانس هه موو شته کانی لئ تیکه ل و پیکه لبوو. نه یده توانی هیچ بلئ و هه ر فرمیسک به چاوانیدا ده هاته خواره وه. له ناکاوا رایکردو چوو ه ده ره وه وتی ده چم بۆ لای نه ورۆز. هه تاویش هه ستاو دوا ی هانس که وت. به ره و ژووری نه شته رگه ربیه که چوون. هه تاو کون و که له به ری نه خۆشخانه که شاره زابوو. چونکه ماوه یه ک له م خهسته خانه یه دا کاری کردوو. پئیان راگه یاندن هیشتا نه شته رگه ربیه که ته واو نه بووه. ئەو ماوه یه هانس نه ده هات به لای دایکیدا و نه یده ویست بچیته باوه شی و سهیری نه ده کرد. هه تاو ده یزانی مندالینکی وه ک ئەو به خیرایی ناتوانی له هه موو گری کویره کان بگات. پاش چوار سه عات نه ورۆزیان هینایه ده ره وه و دکتۆره که وتی توانیویانه فیشه که کان ده ربه یینن. به لام له وه دلتیا نین گه ر گورچيله کانی بکه ونه وه کار. نه ورۆزیان برده ژووریک و له ژیر چاودیژی تایبه تیدا بوو. داوایان له هه تاو و هانس کرد که بچنه وه ژووره که ی خۆیان و جینگه یه کیان بۆ هانس هینا، تا ئەو شه وه له وی بخواه وئ. له سه ر جینگه که پالکه وت و پرووی له دایکی وه رگیترا و بینه نگ بوو. دایکیشی وه ک ئەو شته کانی لئ تیکه لاو ببوو. له لایه که وه چون ئەم کابرایه ئەمی دۆزیوو ه ته وه پاش ئەم هه موو ساله، نینگه رانه و نایه وی نه ورۆز هیچی لیبیت، ناوی ئولگا له گویتدا ده زرنگیته وه و نازانی ئەم ناوه له کویوه هاتوو ه. ترسی ئەوه شی هه یه، وینه ی ئەم له رۆژنامه و گوژاره کاندایا بکریته وه و هانس بزانی ئەم له کوییه.

هه ر ئەو ئیواره یه هه موو رۆژنامه و که ناله کانی ته له قزیون ئەم هه و الیهان په خش کرده وه. هه ر ئەو ئیواره یه ریزان ته له قزیونه که ی کرده وه و خستیه سه ر که نالی دوو، ده نگوباس بوو. ئەو که م گوئی له ده نگوباس ده گرت و ده یوت که سهیری ئەم هه موو کاره ساتانه ی دنیا ده که ی

مه زاجت تینکده چئ. ئەو ئیوارە یە لە سەر دەنگوباس داینا. بە بئ ئەو هە
 گوی بگری. لە ناکاوا وینە ی هەتاوی بینی. لە شوینی خۆی راپەری و
 پەلاماری تە لە فۆنە کە ی دا تە لە فۆنی بۆ ئاقیستا کرد. بی سلاو کردن، بە
 شلە ژاوی وتی «بیخەرە سەر کە نالی دوو، با دەریا سەیری بکات.» لە
 مەسە لە کە نە گە یشت، چی روویداو. ئەو مندالە کئیوو، هات باو هەشی
 بە هەتاودا کرد. بلئی شوویە کی تری نە کرد بیئت لە وانە شە، هەربۆیە
 هانس بە دوایدا نە گە را. زۆر بە فە قیرم دەزانی لەو ناکات و ابیئت. بروا
 ناکەم. ئەم بیروکانه و چە ندانی تر بە میشکی ریزاندا تیدە پە رین. دەریا
 تە لە فۆنی کرد. ئەویش ئەو وە ندە لە دەنگوباسە کە تینە گە یشت. بە لام لە
 رینگە ی ئینتە رنیتە وە لە سەر ئەو هە و الە ی خویندە وە. ریزانی لە دریزە ی
 هە و الە کان ئاگادار کردە وە. ریزان دەستی کرد بە گریان و وتی هەر
 سبە ی دە بیئت بچین بۆ لای. ئاقیستا هیمنی کردە وە و وتی «زۆر زەحمە تە
 سبە ی ئەو کارە بکە ین، دە بیئت مۆ لە ت لە قوتابخانە وەر گرین. بە م پە لە
 پە لە ئەم کارە سەر ناگری.» ئاقیستا. ریزان و دەریای هیمن کردە وە.
 ئەو شارە شی کە هە تاوی تیدا دە ژییئت نزیکە ی پینچ سە عات لە مانە وە
 دوورە و کە و تۆ تە باکووری سوید. بۆ رۆژی دوايش هانس ئەم هە و الە ی
 لە رۆژنامە دا خویندە وە و خیرا بە وینە کە دا هە تاوی ناسییە وە. هە مان
 ئیوارە سارا لە تە لە فزیوندا گوی لە هە و الە کە بوو، نینگە رانییە کی زۆر
 دەروونی داگیر کرد. بە لام هیچ دەستە لاتیکی نە بوو. تە نیا ئەو نە بیئت
 هیوای ئەوە بخوای هانس ئەم هە و الە نە بیستی. هەر ئەو رۆژە پاش
 کار هانس سواری سە یارە کە ی بوو، بەرە و ئەو شارە رۆیشت.

باری تە ندروستی نە و رۆز بەرە و خراپی دە رۆیشت، یە کئ لە
 گورچیلە کانی دە ر هینرا بوو، ئەو ی کە شی لە کار کە و ت. هە تاو بریاری دا
 گورچیلە یە کی خۆی بداتی. بی نە و رۆزی بە هە ردووکیانە وە دیار بوو.

ههردووکیان کزکز له بهردهم ژوورهکەي نه ورۆز دانیشتبوون. هانس له دایکی زیاتر نیگه ران بوو. ئەو ماوه یه ی که دایکی له نهخۆشخانه کهوتبوو تهواو هۆگری نه ورۆز ببوو. نه ورۆز نهیده هیتشت بیزار بیت. باسی رۆژانی پیشمه رگایه تی بۆ ده کرد. ئەو جیهانه بۆ هانس تازه بوو. بۆیه به وردی گوئی بۆ ده گرت. جاریکیان که پیکه وه چوون بۆ مه له. هانس قولاییه کی له سکی نه ورۆزدا بینی. پرسی «ئەوه چیه. بۆ وایه؟». نه ورۆزیش زۆر هزی لیبوو باسی پیشمه رگایه تی بکات. بهردهوامیش شانازی به و کاته وه ده کات که له شاخ بووه. نه ورۆز یه کیک بووه له پیشمه رگه ئازاکانی ناوچه ی گه رمیان. بهردهوامیش له شه ره کاندایه له پیش هه موویانه وه بووه، ته نانه ت گه ر له هیلای پیشه وه ی شه ر نه بووایه، ئەوا هه ر خۆی ده گه یانده هیلای پیشه وه. له یه کی له و شه رانه دایه بریندار ده بیت، گولله یه ک به ر لای راستی سکی ده که ویت. هه ست به ئازار و گه رمیه ک ده کات. که ده ست ده بات بۆ سکی، له ژیر پشتوینه که یه وه، خوین به قولپ دیته ده ره وه. هه ولده دایه ئەمه ئاشکرا نه کات. تال له شه ره که دایه بهردهوام بیت. یه کی له و پیشمه رگانه ی که له نزیکیه وه ده بینی، خیرا دووری ده خاته وه له هیلای پیشه وه. هاوړیه کی فیشه کله خه که ی لیده کاته وه و پشتینه که شی ده کاته وه. پشتوینه که ی گرمۆله ده کات و ده یخاته سه ر برینه که ی تال خوینه که بوه ستی. به په له ده یگوینزه وه. دوو پیشمه رگه ده چنه ژیر بالی و هه ولده دن به ره و نزیکترین بنکه ی ببه ن. هه رچۆنی بیت ولاخی په ی داده کهن و ده یخه نه سه رپشتی. ئازار ته نگی پیه لده چنی. دان به خۆیدا ده گری. زۆر جار بۆ ساتی له هۆش خۆی ده چیت و دیسانه وه هۆشی دیته وه سه ر خۆی. خۆشی نازانی له هۆشی خۆی ده چیت یان به ره و دنیا یه کی تر ده روات. له و گونده پزیشکی پیشمه رگه ی لیتنه بوو. ئەمیش هه تال بیت هیزی تیدا نامینیت. ده ستیکی به سه ر برینه که یه وه یه تی تال خوینه که ی بوه ستیه وه.

هه‌ندی جاریش ده‌ستی هینده بیه‌یز ده‌بیت که ناتوانی فشار بخاته سه‌ر برینه‌که‌ی. له و گونده برینداریکی تریش هه‌یه. تراکتورئ په‌یدا ده‌که‌ن. ئەو برینداریکی تر باری له‌م خه‌ته‌رتره، بۆیه ده‌لایت با ئەو له پیشه‌وه سوار بیت، ئەمیش خۆی له پشته‌وه پالده‌که‌و‌یت. هه‌تا ده‌گه‌نه گونده‌که‌ی تر ده‌یان جار مه‌رگ به‌ چاوان ده‌بینیت. له هه‌موو هه‌لبه‌ز و دابه‌زیکی ئەو تراکتوره‌دا ئەم له تاو ئازار به‌ره‌و ئاسمان ده‌فرئ و ده‌نیشیته‌وه. ئا له و ساتانه‌دا ده‌موچاوی دایکی دیته‌ پیش چاو، خه‌می دایکی ده‌بیت گه‌ر ئەم به‌رگه‌ی ئەم ئازاره نه‌گرئ و شه‌هید ببی دایکی چی لیدیت. له‌به‌ر خه‌مه‌کانی دایکی نایه‌وئ بمری، ده‌بیت به‌رگری بکات و خۆراگر بیت. ده‌موچاوی هه‌تاوی هاته‌پیش چاو. ئەویشم ماوه. نابیت بمرم تا خوشه‌وسیتی خۆمی بۆ نه‌درکینم. ئیتر ئاگای له‌خۆی نه‌ما. نازانی چی به‌سه‌ره‌ات. که چاوی کرده‌وه دکتوره‌که‌ پنی وت «هه‌ر باشبوو زوو فریا که‌وتین، فیشکه‌که‌مان له‌ سکتدا ده‌ره‌یناو برینه‌که‌مان دوریه‌وه. ماوه‌یه‌که‌ ده‌بیت لیره‌ بمینیته‌وه، ده‌بیت پشوو بدیت چونکه‌ خویننکی زۆرت لئ رۆیشتوو. ئیستا وا جاریکی تر سکی به‌ر گولله‌که‌وت و خویننکی زۆری لئ رۆیشتوو. به‌لام ئەمجاره‌ برینه‌که‌ی سه‌خت تره‌. هانس ئەم قسانه‌ی نه‌ورۆزی هاته‌وه‌ یاد ده‌ستی کرده‌ گریان و باوه‌شی به‌ دایکی‌دا کرد و وتی «نامه‌وئ نه‌ورۆز بمری، نامه‌وئ، ئەو جاریکی تریش برینداربووه. خۆی بۆی باس کردم.» هه‌تاو نووساندی به‌ سنگیه‌وه و دلنایای کرد که‌ نایه‌لی بمری.

ئەو شه‌وه هه‌ردووکیان خه‌ویان لینه‌ده‌که‌وت. هه‌تاو داوای له‌ هانس کرد بیه‌ لایه‌وه، به‌لکو پیکه‌وه خه‌ویان لیکه‌و‌یت. هانس هیشتا وه‌لامی ئەو پرسیارانه‌ی له‌ دایکی گوی لینه‌بوو که‌ دوینی لیبی کرد. نه‌ هه‌تاو ئەو هیزه‌ی تیدا بوو، نه‌ هانسیش هینده‌ به‌لایه‌وه گرنگ بوو. ئەوه‌ی

بيري خهريککردبوو تهنډروستی نه ورؤز بوو. به يانی خه بهريان بوويه وه، ههردووکیان پیکه وه رایانکرده لای نه ورؤز. تهنډروستی تا رادهیهک جیگیربوو. له هه مان کاتدا به هه تاوییان وت ئه نجامی پشکنینه کان هاتووه ته وه و ده توانی گورچيله یه کی خوی بداتی. به لام ئه م نه شته رگه ریه له ستزکهؤلّم ده کری. چاوه پروانی هه والی ئه وی ده کن. هه ر که وه لامیان بؤ هاته وه به هیلیکۆپته ری تایبته ده یان گویزنه وه. هه تاو زؤر دلخۆشبوو. هانس ههستی به نیگه رانی ده کرد، دایکی یهک گوورچيله ی ده بیّت. گه ر ئه مه ش نه کات ژيانی نه ورؤز ده که ویته مه ترسییه وه. له هه مان کاتدا شانازی به دایکییه وه ده کرد. ههردووکیان چوون نانی به يانی بخۆن. چوونه چیشتهخانه که ی نه خۆشخانه که. نانیان ده خوارد. هانس به رده وام باسی نه ورؤزی ده کرد. ئه و ماوه یه ی که پیکه وه بوون، زؤر له یهک نزیک بوونه ته وه. ئا له و کاتدا هه تاو چاوی به رزکرده وه و بینی هانس به ره و پرویان دیت. به بی ئه وه ی له شوینی خوی بجولی، به هانسی وت «ته ماشاکه، ئه و پیاوه ی به ره و پرومان دیت و قاپوتیکی شینی له به ردايه، باو کته.» هانس چه په سا و لایکرده وه، چاوی که وته سه رباوکی. به بی ویستی خوی هه ستا و به ره و پرووی رایکردو هاواری کرد «بابه... بابه». هاواره که ی سه رنجی ئه وانه ی به لای خۆیدا راکیشا که له وی دانیشتبوون. هانسیش له هیچ تینه گه یشت و نه یزانی چۆن باوهشی بؤ کوره که ی کرده وه و توند له ئامیزی گرت. هانس وتی «بابه، هه رده مزانی رۆژیک دیت بؤ لام، ده مزانی که ده مدؤزیته وه، من به رده وام بیرم لیت ده کرده وه بابه.» هه تاو له جیگه ی خوی نه جولا، هۆشی لای خوی نه ما و فرمیسک به چاوه کانیدا هاته خواره وه له دلی خۆیدا وتی ئه مه ئه و هانس هیه که ئه م هه موو ساله به خه یالی ئامیز و گه رمیه که ی ئه و ده ژیتیم، ئه وه تا له به رده ممدایه، که چی یهک تۆزقال هه ستم ناجولیتنی. ئه مه ئه و هانس ه نییه که من خۆشمویست. نا ئه مه

يەككىكى ترە. «ھانس بە گەرمى ھاتە پېشەوۋە لىي، ئەم ھەر دەستى برد و تا تەوقەي لەگەلدا بکات، بەلام ھانس توند باوۋەشى پېدا کرد. ئەو رۆژە ھەموو پېنكەوۋە بوون. بە كورتى ھەندى شتيان باس کرد. بەلام ھەتاو بېرى ھەر لاي نەورۆز بوو.

بۇ رۆژى دوايى بۇ ئەنجامدانى نەشتەرگەرىيەكە بردنيانن بۇ ستۆكھۆلم. ھەر ئەو رۆژەش رېزان و دەريا و ئاقىستا گەيشتنە خەستەخانە و بۇيان دەركەوت بەيانىيەكەي ئەوان بە فرۆكە براون بۇ ستۆكھۆلم. بەلام لە نەخۇشخانە ئەو زانىارىيەي كە رېزان مەبەستى بوو پېيان نەوتن. رېزان ھەموو رېنگەكە ماخۇلانى پېنكەوتبوو، ئەو ھاوکیشەيەي بۇ شینەدەكرایەوۋە. كاتیش نەدەرۆيشت. ھەر بۆلەي بوو بەسەر ئاقىستادا و دەيگوت گەر دويىنى بەھاتىنايە فریایان دەكەوتین. دەريایش پېدەكەنى و دەيگوت «خەمت نەبېت ھەر پېيان دەگەي. خۆ لە دەستمان راناكەن». مندالەكان دەيانويست لە شوپىنېك بووۋەستن تا نانې بخۆن و پشووۋەك بەدن. بەلام رېزان رازى نەدەبوو. ئاقىستا گوپى بە رېزان نەداو لە رېسترانېك سەيارەكەي وەستاندو چوونە ژوورەوۋە. ماوۋەيەك رېزان لەناو سەيارەكە ماۋەوۋە وەك مندال مانى گرتبوو. ئەوانیش گوپيان نەدايە. ئەويش ناچار چو بۇ لايان.

ھەتاو و نەورۆز لە يەك ژووردا و ھەريەكە لەسەر سيستەمېك. ھەر يەكە كۆمەلنى وايەورو سۆندەيان پېوۋە بوو. ھەتاو پېش نەورۆز خەبەرى بووۋەوۋە. پەرسدارەكە لە ژوورەكەدا وەستابوو، ھاتە پېشەوۋە لىي وتى «نەشتەرگەرىيەكە سەرکەوتوو بوو، نەورۆز زۆر بېھىزە، لەبەر ئەو ھەموو خويئەي لىي رۆيشتوۋە. ئەمرۆ خويئى تېدەكەين. ماوۋەيەكى دەوى تا ھۆشى دېتەوۋە سەرخۆي. خەمت نەبېت وەك

جارانی لیدیته وه.»

هه تاو ویستی ههستی، په رسداره که داوای لینی کرد نه جولنی، جاری زووه. ویستی به سه رلادا پالکه ویت، تا رووی له نه ورژ بیت. نه یوانی نه وهش بکات. نه و جا لایکرده نه ورژ و نه یده ویست چاوی لیترو کینی. هه موو سالانی کولیزی بیرکه وته وه. نه و کاته ی بیر که وته وه که نه و پیشمه رگه بوو. چۆن هه موو شهوی که ده خهوت له خودا ده پارایه وه بیپاریزی. نه و رۆژه ی بیرکه وته وه پاش راپهرین هاته وه دهستی کرده وه به خویندن. نه و ساته ی بیرکه وته وه که له دوره وه نه ورژی بینی، چۆن به بی شهرم به ره و رووی رایکرد و باوهشی پیدا کرد. له وه تیناگا نه و ههسته قوله هه بوو له نیوانیاندا که چی نه م چاوی خوی لیداخستبوو، یان نه یده ویرا بیبینی. ههستی به ماندوو بوون کرد. چاوه کانی نوقاند و خهوی لیکه وته وه.

نه و ماوه یه هانس و هانس پیکه وه بوون. باوکی زۆر شتی بۆ باس کرد. نه وهشی بۆ باس کرد کاتی دایکی ونبوو، نه م نه یده زانی هه تاو سکی هه یه. تا ئیستاش نه یزانی بۆ ونبوو. پیکه وه چوونه دهره وه. زۆر شوین گه ران و پیکه وه نانیان خوارد. هانس هه ر گوئی له باوکی ده گرت و هیچ قسه یه کی نه ده کرد. نه و کاتانهشی که باوکی پرسیری لیده کرد، زۆر به کورتی وه لآمی ده دایه وه. زۆر به ی کات بیر لای دایکی و نه ورژ بوو. باوکی هه ولی ده دا هیمنی بکاته وه وه ده یگوت نه شته رگه رییه که یان سه رکه وتوو بووه. نه وان هیشتا خه وتوون. جاری نایه لن که س بچیته ژووره وه. ته نانهت نه یانه هیشته ریزان و دهریاش بچنه ژووره وه. هه ر له شووشه ی دهرگا که وه سه یریان ده کردن. دهریا و ریزان له سه ر کورسی به رده گا که دانیشتن و ده گریان. نا له و کاته دا هه ردوو هانس

هاتنه وه. ریزان که هانسی بینی یه کسه ر ناسییه وه. هانس زۆر پیریبوو. قژی هموو سپی ببوو، ههروهک جاران له سه رخۆ و جلی که شخه ی له بهردا بوو. ئه ویش که ریزانی بینی، ناسیه وه و به گهرمی چۆن و چاکیان له گه ل یه کتردا کرد وهانس وتی «ریزان ئه وه چیه له جاران جوانتر بووی.»

ریزان فرمیسه که کانی سرپییه وه و دهستی کرد به پیکه نین. ته ماشایه کی هانسی بچکۆلانه ی کرد وتی «ئه م کورپه جوانه هی کییه؟». ده ریا خیرا له و لاوه هه لی دایه و وتی ئه وه کورپه که ی هه تا وه. ئه ی پیم نه وتی که هه تا و رویشت سکی هه بوو. «هانس و ئاقیستا له م مه سه له یه نه ده گه یشتن. ئه و کاته ی هه تا و ونبوو، ده ریا ته مه نی که متر له یه ک سا ل بوو. ئه ی چۆن ئه م نه یینییه ده زانی. به لام که س کاتی ئه وه ی نه بوو له و مه سه له یه بکۆلیته وه. هانس هه والی دایکی و نه ورۆزی پرسی. له شووشه ی ده رگا که وه ته ماشای کردن هه ردووکیان خه وتبوون. هانس داوای لینی کردن برۆنه قاوه خانه که و له وی دانیشن بۆ ئه وه ی ئه و ناوه قه ره با لئ نه کن. داوای له په رسداری ژووره که کرد که خه به رییان بوویه وه ئاگاداریان بکاته وه. ئه ویش وتی «هه تا و بۆ ماوه یه کی کورت خه به ری بوویه وه، به لام نه ورۆز هینشتا خه به ری نه بووه ته وه. ئه و زۆر بیه یزه. هه ر ئه مرۆش خوینی تیده که یین.» هانسی بچووکیش پرسی گه ر ئه و ده توانی خوینی خویی بداتی. باوکی سه یریکی کرد و وتی «کورم تۆ هینشتا مندالی.» ده ریاش له و لاوه هه لی دایه و وتی «منیش ده مه وی خوینی خۆمی بده می.» ئه و جا گه وره کان که وتنه خۆیان و ئه وانیش وتیان ئیمه ده مانه وی خوینی خۆمانی بده نی. یه که یه که گه وره کان چوون تا بزائن خوینی ئه وان گونجاوه بۆ نه ورۆز. ئه و ئیواره یه هه تا و چه ند جاری خه به ری بوویه وه، به لام نه ورۆز هه ر چاوه کانی نوقاو بوو. له به ر خۆیه وه به بی ده نگی قسه ی له گه ل نه ورۆزدا ده کرد. نه ورۆز گوینی

له هه موو قسه کانی بوو له گهل ئه وهی نهیتوانی کاردانه وهی هه بیئت. قسه کانی هه تاو ئه و وشانه بوون که زه مانیک بوو نه ورؤز خه وی به وه وه ده بینی گوئی لی بیئت. قسه کانی هه تاو تیشکی بوو له خۆشه ویستی و ئاسوودهیی. نه ورؤز له دلئ خۆیدا ده یگوت گهر ئیستا بشمرم به لامه وه گرنگ نییه. ئه وهی ئیستا گویم لییه، ته نیا له خه یال و خه وه کانم ده کات. هه تاو هیزی دایه بهر خۆی و به هیواشی هه ستایه وه و چوو له ته نیشت نه ورؤزدا وه ستا. په نجه شمشالییه بیه یزه کانی خسته ناو قره پر و ماش و برنجییه کهی نه ورؤز و ده می خسته ناو ده مییه وه. ئه و کاته نه ورؤز ده ویست کات بوه وستینی و ده می هر له ناو ده می هه تاو دا بمینیته وه. چاوه کانی کرده وه. هه تاو بینی چاوی کرده وه و بزیه ک گرتی وتی «ده زانی پارچه یه ک له جه سته م له ناو جه سته دایه.» نه ورؤز پیکه نی وتی «نه ک ته نیا پارچه یه ک له جه سته ت به لکو هه موو تو به رده وام له دلی مندایت.» هه تاو ئه مجاره ماچیکی ناوچه وانی نه ورؤزی کرد و وتی «ببووره دلم، ببووره ئازیزم.» کاتی ئه م رسته یه ی وت هه سته ی کرد پینستر گوئی له م رسته یه بووه، کهی و چۆن، له یادی نه بوو. ئه مه ی هینده به لاهه گرنگ نه بوو. به بیده نگی بو ماوه یه کی دوورو دریز نیگا کانیان تیکه لبوون. وشه له ده میان نه ده هاته دهره وه، به لام به دل له یه کتر ده گه یشتن. پنیوستان به وشه نه بوو. نه ورؤز هه والی هانسی پرسی. هه تاو پنی وت ئه و لای باوکییه تی. ئه و خه وهی ئه ویش هاته دی، باوکی بینی و له گه لیدایه. هه تاو چووه سه ر جیگه کهی پالکه وته وه و هه ردووکیان روویان له یه ک کردوو بزیه کی فریشته ئاسا ده موچاوی هه ردووکیانی داپۆشی و هه ردووکیان له ماندوو بووندا خه ویان لیکه وت.

سو پاسنامه

سو پاس وا له خوینده وهی ئەم رۆمانه بهرده وامبوون. و ابزانم هه ریه که له ئیوه وهک من ژنانی ئەم رۆمانه تان خوش ویست له گهڵ هه موو لایه نیکیاندا. ئەمانه زۆر به راستگویییه وه باسی ئازار و ههست و نهستی خۆیانیان کرد. ئەم راستگویییه مهحاله له ناو پیاواندا ببینری. پیاوهکانمان وهک قوتوویهکی داخراو وان، تهنا تهت بو خوشیان سهری قوتووه که ناکه نه وه. من خۆم زۆر ههولمدا وه یارمهتی ئەو پیاوانه بدهم که بوونیان هه بووه له ژیاندا تا خۆیان وهک گوئی به هاره بکه نه وه. له زۆربهی ههولهکاندا سه رنه که وتم. زۆر جار ده لیم ئەمه هه لهی ئەوان نییه، به لکو هه لهی پهروه ردهی کۆمه لگایه. کوره کانمان نابیت بگرین و ههستهکانیان ده ربهرن، نابیت ههست به ئازار بکه ن و نابیت داوای باوهشی دایک بکه ن. ئەوان وهک کچهکانی خیزان ناتوان که دلایان خوش بوو پیبکه نن و که خه مگین بوون بگرین. ئیمه ی دایک ده بیت له مه ودوا به هه مان پیوه ره له گه ل کچ و کوره کانماندا مامه له بکه ین. براکانمان فیری کراوه یی بکه ین، میژده کانمان فیری به کاره یتانی وشه بکه ین. هه رچه نده سه روشته له گه ل ئیمه ی ژندا زۆر نادا دپه روه ره. له گه ل ئەوه شدا گۆرانی ئەم جیهانه ی به ئیمه سپاردوه. ئیمه ی ژن

دهبیت به ئاگا و ئازا بین جلهوی ئه و گۆرانکارییه بگرینه دهست و ژیان به رهو ئه و ساته به رین که ئازاره کانی تیدا کهم دهبیته وه و پاره و سامان سنور بۆ به هاکانی مرۆفایه تی دانه نین.

لیتان ناشارمه وه زۆربه ی به شه کانی ئه م رۆمانه م له دوورگه یه کی ولاتی یۆناندا نووسیوه. رۆژیک به لای په یکه ری خواوهندی خۆشه ویستی ئه فرۆدیته ی کچی زیوس تپه ریم. له به رده م په یکه ره که دا وه ستام و بیرم کرده وه، دهبیت نهیتی خۆشه ویستی چی بیت له ژیانماندا ئاوا میهره بانی و ئارامیمان بی هیچ مه رجی پنده به خشی.

ئه و ساتانه ی وا نیگا کانه م ده بریه شه پۆله کانی ده ریا، بیرم له ده ریا ده کرده وه. ئیمه به شینکین له ده ریا. ده ریا له سه دا هه فتای زه مین داده پۆشی. جهسته ی ئیمه ش له سه دا هه فتای شله مه نییه. ده ریا ده توانی فینکی و ئارامیت پینبه خشی. له هه مان کاتدا ده توانی هه ناسه کانت لی زهوت بکات. ئیمه ش ده توانین جهسته ی خۆمان بکه یه نه په رستگایه کی هیمنی پر خۆشه ویستی. دلمان بکه یه نه سه رچاوه ی به خته وه ری خۆمان و خه لکانی ده ور به رمان. گهر دلمان بووه سه نته ری ژیانمان. ئه وا نیگا کانی چاومان و وشه کانی زمانمان له خۆشه ویستی و ئاسووده ی زیاتر هیچ ده رنا بری. ده شتوانین دلمان بکه یه نه سه رچاوه ی رق و کینه، له ئازاردانی خۆمان و خه لکی ترو هیچ له ژیاندا شک نه به یین. بیرم کرده وه ده بیت ئیمه ی دایک چی بکه یین. منداله کانمان هه ر که له دایکه بن ده بیت فیریان بکه یین دلیان له کویدایه و گوئی له ترپه ی دلیان بگرن. ئه و کاته ئه وان وه ک ئیمه ده رنا چن. ئه وان وه ک بوونه وه ریکی خاوه ن دل ده رده چن و بروائان به دلیان ده بیت. رینگه ی گه یشتن به دل ده دۆزنه وه. هه موو ئه و رهوداوانه ی به سه ر ژنانی ئه م رۆمانه دا

هاتن، دهگهریتهوه بۆ ئهوهی نه ئهوان و نه ئهوانه ی له دهووروبهریان بوون نه یانویزا گوئ بۆ دلی خویان بگرن. تکایه ئیوهش شهرم له گوئگرتنی گۆرانیهکان و سیمفونیای دل مهکهن. بروا بکهن ئیوهش وهک من ههست بهخۆشهویستی ههموو شتیکی دهووروبهرتان دهکهن. ئه و خۆشهویستی هه دهبیته سه رچاوه ی ئازادی و ئارامی دهروون، دهبیته سه رچاوه ی سه رکهوتن به ره و هه تاو. ببوورن مه به ستم هه تاوی رۆمانه کهم نییه. به لکو خۆره. بیرمچوو بۆتان باسبکه م، هه تاو له گه ل نه ورۆزدا و له شاری ستۆکهۆلم ژیانیکی نویی پر خۆشه ویستیان دهست پئ کرد. هانسیش ههفته ناههفته یه ک دهچووه لای باوکی. ده ریا و هانس بوونه دوو هاوریی گیانی به گیانی. هه تاو و ریزان و ئاقیستا بوونه سینکوچکه یه ک. ساراش هه موو ههفته یه ک چه پکن گولی ده نارد بۆ هه تاو و له کارتیکی بچوو کدا دهینووسی «سو پاس» هه ر خوی و هه تاو ئه و نهینیه یان ده زانی.

دوو فرمیسک وهک هیمنی شه پۆله نه رمه کانی ده ریاکه ی به رده م به گۆنامدا هاتنه خواره وه. ئه و رۆمانه ی که بۆ ئیوه م نووسی کۆتایی پیهات و ده رگایه کی ترم به ره و په رستگای خوا وهندی خۆشه ویستی کرده وه. رۆمانه کهم له ئامیزگرت و به که ناری ده ریاکه دا رۆیشتم. بینیم چۆن شه پۆله کان له سه ر ئاوازی گۆرانی گولی زه ردو سووری عه باسی که مه ندی به بی شهرم و به نازه وه سه ما ده کهن. منیش هه نگاوه کانم خیرا کرده وه و رووم له رۆژئاوا کرد و خۆم له تیشکی په مه یی خۆر ئالاند.

رۆمان

له مینزم بگره

ریواس ئەحمەد

ئەو ئیوارە یەى رۆوناکییەک وهک پەردە یەکی پەمە یی هەموو بەستەمی
داپۆشی

ئەو ئیوارە یەى دەموچاویکی زیر خۆی خزانده ئامیزی گۆنا شەرماوییه کهم
ئەو ئیوارە یەى لیویکی تینوو هەموو بەستەمی خوارده وه.

ئەو ئیوارە یەى چاویکی لەناو خەمدا خنکاو، بوو بە بەرگی بووکیتم.

ئەو ئیوارە یە بەر یارمدا که هەردەم گۆلی هەتاوی سهما بم.

ئەو ئیوارە یە بەر یارمدا لەمە زیاتر خۆم نەفزیتمه سوچی زیندانی دلکی بی ترپه

لەو ئیوارە وه من خەندەم و بالهکانم بەرمو ئاسمانی چاوه نوقاوەکانی بودام دەبا.